Fn-131/1997

MINEIUL LUNEI LUI MARTIE

Inv. 659 Inv. nr. 12/1967

ÎNTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚA
ȘI DE VIEAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

Inv-131.

MINEIUL

LUNEI LUI

MARTIE

TIPĂRIT

ÎN ZILELE PREA ÎNĂLȚATULUI NOSTRU REGE

CAROL I

Cu binecuvântarea Sfântului Sinod al Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române.

EDIȚIA A II-a

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

1 9 0 9.

Precuvântare făcută „către cetitori" de starețul Neonil al Mănăstirei Neamțul la 1846.

CĂTRE CITITORI

Fraților, luna aceasta se numește începătură și întâia între luni de către prorocul și văzătorul de Dumnezeu Moisi, căci scriind el pentru aceasta în Cartea Eșirei zice: «Luna aceasta este vouă începătura lunilor, cea dintâiu este vouă între lunile anului» (Eșire cap. 12, 2). Și în Cartea Facerii ne învățăm, că dupre împreună glăsuirea sfinților tâlcuitori, în luna aceasta a făcut Dumnezeu toate făpturile ceste simțite din ce n'au fost spre a fi. Și aceasta se vede cu adevărat, pentrucă în fiștecare an în luna lui Martie pământul odrăslește iarbă verde dupre cum și atuncea la facerea lumei, când a poruncit Dumnezeu și a zis: «Să răsară pământul iarbă verde» (Facere cap. 1, 11). Și pentrucă la Martie se arată prea dulcea primăvară și marea se alinează și Cerul se arată mai strălucit și mai luminat, prin curățirea norilor celor groși ai iernei, dupre cum aceasta s'a făcut și atuncea la întâia facere a lumii.

Pentru aceasta urmează că întru această lună a lui Martie a zidit Dumnezeu pre om, întru această lună s'a slobozit israiltenescul norod din robia lui Faraon, și Pasha au făcut și au trecut marea Roșie dupre cuvintele Eșirei ce le-am zis mai sus. Intru această lună au intrat Israiltenii în pământul făgăduinței, adecă în Ierusalim, dupre cum se vede din Cartea lui Isus a lui Navi, unde se scrie, că Israiltenii au făcut Pasha în Ierihon, în patrusprezece ale lunei, adecă în Martie: «Și au făcut fiii lui Israil Pasha în ziua a 14 a lunei decuseară, de către apusul Ierihonului de ceea parte de Iordan în câmp» (Isus cap. V, 10). Intru această lună Fiul lui Dumnezeu s'a pogorît din Cer pentru mântuirea noastră și s'a zemislit întru prea fericit pântecele pururea Fecioarei Maria, luând trup dintr'însa, adecă în 25 ale lui Martie, dupre carea și prăznuim Buna Vestire a Doamnei de Dumnezeu Născătoarei și zemislirea cea fără de sămânță a Cuvântului lui Dumnezeu. Intru această lună adică în 23 a lui Martie, Domnul bine a voit a priimi moartea cea prin Cruce și la 25 a acestuiaș Martie, a înviat Domnul din mormînt, pentrucă și chiar Pashă se zice; și prin învierea sa ne-a dăruit nouă cu Dumnezeeasca cuviință înviere. Intru această lună, ne încredințăm cum că are să fie și cea a toată lumea înviere obștească a tuturor oamenilor; asemenea și schimbarea și prefacerea cea desăvârșit și nestricăcioasă a tuturor făpturilor. Pentru aceasta, cel ce o numește pre Martie

aceasta, lună deplinită, cu nume adevărat și potrivit o numește, fiindcă în luna aceasta se află cuprinzându-se tainele a toatei zidiri și a zidirei și înnoirei de a doua oară a oamenilor și a tuturor făpturilor, câte s'au făcut și se fac și se vor mai face.

Luna aceasta, la Evrei, se numià Nisan, iar la Italieni, mai întâiu se numeà Primos, adică întâia, iară mai pre urmă de Romul întemeietorul cetății Romei, căreia cetăți i-a dat și numele său, s'a numit luna aceasta Martie din pricina aceasta: Romul acesta a zidit o capiște mincinosului dumnezeu Aris (sau Mars), în luna aceasta Primos, și după ce a săvârșit-o atuncea a numit-o Martie și pe luna aceasta; carea elinește se înțelege luna lui Aris (sau Maris). Deci a făcut aceasta ca prin numele acesta să cinstească pre dumnezeul său; și pentru ca să sfârșim cuvântul nostru, puțin oarece să mai zicem afară de cele zise, luna aceasta s'a numit Martie, adică îndeplinită și desăvârșită. Fiindcă cea dinaintea acesteia adică luna lui Fevruarie este neîmplinită și scurtată; și dar prin nesăvârșirea și scurtarea lui Fevruarie, se arată mai nainte zilele Invierei cei de obște și a judecății pentru carea socotesc, că a zis Domnul cu taină în Evanghelie: «Că de nu s'ar scurtà «zilele acelea nu s'ar mântuì tot trupul» (Mateiu, cap. XXIV, 22). Iară prin săvârșirea și împlinirea acestei luni, se arată săvârșirea și deplinirea, pre carea o vor luà oamenii atuncea la Invierea cea de obște, precum și toată făptura prin prefacerea și schimbarea nestricăciunei.

O minunată lună a lui MARTIE! Plină de dulceața văzduhului; încoronată cu flori de bucurie, arătătoare de minuni, descoperitoare de taini dumnezeești, pre dânsa Romanii cei neluminați, o cinsteau cu ramuri și cu flori, iară strănepoții lor (din linia cărora și noi ne tragem), după ce s'au luminat, i-au încununat zilele cu flori de pomenirile sfinților. Dar ce nedreptate? Limbile ce întâiu nu te-au cinstit, de florile tale cele duhovnicești s'au împărtășit; iară strănepoții Romanilor celor întâi ai tăi cunoscători, deabià aceste flori duhovnicești le vedeau, căci numai numele sfinților le știau. Veacul de acum împreună cu altele și această nedreptate dela Români au ridicat, și toate florile sfinților ce întru tine ca într'un Raiu s'au sădit, iată întru această carte pre înțeles s'au descoperit. Poarta cărții este deschisă, cine vrea să intre să culeagă florile cele duhovnicești, de a lor mireazmă să se împărtășească și pre sfinți să-i slăvească.

Deci dară fraților, nu pregetați a vă îndulcì de mireazma cea duhovnicească ce iese din florile cele mirositoare ale Raiului celui înțelegător, adică din chinurile și durerile sfinților Mucenici, și din ostenelele și nevoințele cuvioșilor Părinți, pre care Mireasa lui Hristos cea fără prihană, adică, sfânta maica Biserica noastră a Răsăritului, le-a sădit și le-a crescut prin buna credință, spre a le aduce lui Hristos Mirelui său celui adevărat miros de bună mireazmă, pre ale cărora bună mirosire el forte mult o iubește dupre cea zisă: «La mireazma Mirurilor tale v'om «alergà» (Cântarea Cântărilor, cap. I, 7). Deci pre florile aceste duhovnicești zic, adică, pre sfinții cei cuprinși în cartea lunei acesteia a lui MARTIE, cu dragoste adevărată să-i cinstim ca pre prietenii lui Dumnezeu. Iară dintre toți mai cu osebire pre prea sfânta Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu credință și cu bucurie negrăită să o lăudăm, ca pre ceea ce negrăit prin cuvântul Arhanghelului a zămislit dela Duhul Sfânt, pre Fiul și Cuvân-

tul Tatălui celui fără de început, și l-a născut cu trup, spre mântuirea noastră a oamenilor; al căruia praznicul cel începător de mântuirea cea a toată lumea, și prea veselitor, adică al bunelor vestiri, întru această lună se prăznuește. Mai îndemnându-vă ca să bine voiți a priimì cu dragoste și cartea aceasta, carea acum cu ajutorul lui Dumnezeu a ieșit de supt tipar, numărându-se a șaptea dela Septemvrie. Indreptările făcute și în aceasta sunt iarăși întocma ca și în celelalte tomuri, potrivit Mineelor grecești, celor tipărite la Constantinopol în anul 1843. Deci priimiți-o cu dragoste și râvnă creștinească. Și rugăciunile Sfinților celor ce se cinstesc întrânsa să fie mijlocitoare mântuirei noastre și părții lor, întru Împărăția Tatălui celui veșnic.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către Milostivul Dumnezeu, pentru mântuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL Arhimandrit și Stareț Sfintelor Monastiri: Neamțul și Secul, împreună cu tot Soborul.

BUNA
VESTIRE
GAVRIL
M. D.

LUNA LUI

MARTIE

ARE TREIZECI ŞI UNA DE ZILE

ZIUA ARE CEASURI 12 ŞI NOAPTEA CEASURI 12.

In ziua dintâiu, pomenirea sfintei şi prea cuvioasei muceniţe Evdochia.

La Doamne strigat-am... Stihirile glas 4. Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem de...

Ajunând mai întâiu şi prin înfrânare vestejind săltările trupului; apoi cu pătimirea ai surpat măestriile vrăjmaşului, o Evdochie de Dumnezeu fericită! Drept aceea pentru luptele cele îndoite te-a încununat pre tine Iisus iubitorul de oameni şi Mântuitorul sufletelor noastre.

In brazdele inimei priimind sămânţa cea dumnezeească, ca un pământ gras, de Dumnezeu însuflată, cu adevărat însutit ai înflorit spicul muceniei, şi în jitniţele cele înţelegătoare te-ai păstrat, prin puterea Duhului, carele te-a prefăcut şi te-a schimbat cu Darul întru mai bună schimbare, Evdochie prea lăudată.

Prin ostenelele înfrânării omorînd patimile trupului, Evdochie prea lăudată, cu porunca ta cea făcătoare de viaţă ai înviat morţii şi acum lăcueşti în ceruri împreună cu mucenicii, bine săvârşindu-ţi alergarea muceniei, prin ajutorul Duhului, rugându-te pentru toţi, cei ce cu credinţă te laudă pre tine, prea înţeleaptă.

Slavă, glas 6, a lui Ioan Monahul.

Cuvioasa muceniţă părăsind cele veselitoare şi de multe feluri ale vieţei, şi Crucea pre umere ridicând, a venit ca să se facă mireasă ţie Hristoase şi cu suspinurile lacră-

milor strigà: Nu mă lepădà pre mine curva, cela ce pre cei curvari curăţeşti. Să nu treci cu vederea lacrămile datoriilor mele celor cumplite. Ci mă priimeşte ca pre curva aceea carea a adus ţie mirul şi să auz şi eu: Credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pocăinţă nu ai câştigat, nepocăite suflete. Ce te zăboveşti? Tăerea morţei se apropie, şi sfârşitul a sosit ca furul, aleargă şi cazi către Născătoarea de Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei.

Văzându-te răstignit Hristoase, ceea ce te-a născut, strigà: Ce este această taină streină, ce văz Fiul meu? Cum mori pre lemn spânzurat cu trupul, dătătorule de vieaţă?

Tropar, glas 4.

Mielușaua ta Iisuse...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANONUL şi tripesneţul Triodului.
CANONUL Sfintei.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Luptele Evdochiei voiu lăudà...
Peasna 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnului celui „ce a povăţuit pre norodul „său prin marea Roşie cân- „tare de biruinţă, că s'a pro- „slăvit.

Intunecarea cea din neluarea aminte, carea s'a pus preste mine carele te laud, muceniţă Evdochie, cu razele rugăciunilor tale risipeşte-o.

Mreaja cuvintelor celor de Dumnezeu însuflate, te-a vânat pre tine, frumoasă Muceniţă, ca pre o desfătare a mesei celei nemuritoare şi îndulcirei celei dumnezeeşti.

Slavă:

Lepădând cele pământeşti Evdochie, ai moştenit dupre vrednicie cununa nestricăciunei şi desfătarea cea veşnică.

Şi acum, a Născătoarei.

Dezlegatu-m'a Preacurată din osânda morţei, Dumnezeu Cuvântul cel întrupat din tine, pentru îndurările milostivirei sale.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Materia cea de multe feluri a lumei celei stricăcioase, părăsindu-o slăvită Evdochie, comoară neräpită ai luat.

Slavă:

Văzând în ceruri bucuria mărirei, semnul pocăinţei tale cinstită, te-ai luminat cu Botezul.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată dorirea mea, mă rog îndreptează-o către cel născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, izbăvindu-mă de patimi.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Luminându-te cu raza cea dumnezeească, întunerecul înşelăciunei l-ai părăsit, şi ai priimit vieaţă nematerialnică, (încă în trup fiind), şi de dumnezeeştile daruri ale Duhului umplându-te, cu singură grăirea înainte, pre morţi ai înviat. Pentru aceasta la sfârşit cu cununa muceniciei dumnezeeşte te-ai împodobit, şi pre vicleanul l-ai ruşinat, Evdochie cea întocma cu îngerii. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Imi aduc aminte de judecată, şi mă spăimântez, cugetând la faptele mele cele viclene, cum voiu răspunde Judecătorului eu ticălosul? Iară privind către icoana ta prea lăudată Doamnă, priimesc răsuflare de durerile mele. Pentru aceasta nu trece cu vederea rugăciunea robului tău; căci m'am deznădăjduit desăvârşit, şi căzând strig ţie: Milostiveşte-te prea sfântă, ca milostiv să-mi fie Fiul tău şi Domnul, în ziua judecăţei. Că nu am altă nădejde, eu nevrednicul robul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşaua văzându-l fără dreptate spânzurat pre Cruce, plângând a strigat: Vai mie prea iubite Fiule, vai mie Fiule prea dorite, cum voiu suferì să văz atâta privire? La cele din lăuntru mă rump, şi inima mea arde. Ci o prea Bunule, săvârşeşte cuvintele tale, şi scoală-te curând, dând tuturor bucurie şi mântuire, celor ce cu credinţă laudă prea curată patima ta.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am slăvit „Dumnezeirea ta.

Prea covârşind cu podoaba trupului, dupre vrednicie asemenea ai înflorit frumseţea cea sufletească, strălucind prin osteneli Evdochie.

Prin învățăturile cele sfinte ale lui Ghermanò, nebăgând în seamă necuviințele cele mai de 'nainte, Muceniță, ai luat judecata cea prin luminare îndurătoare.

Slavă:

Toată asupreala înșelăciunei ai pierdut, că povățuitorul luminei adevărului, ai avut pre Arhanghelul, carele îți descopereà ție arătări dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Tu prea curată Stăpână, îmblânzește furtuna valurilor sufletului meu, scăpare dându-mi din vifor și din întreit valul păcatului.

Peasna 5. Irmos:

Mânecând strig ție Doamne, mântuește-ne pre noi. „Că tu ești Dumnezeul no„stru, afară de tine pre altul „nu știm.

Spălându-te cu lacrămi de noroiul faptelor, prin baia Botezului mai mult decât soarele ai strălucit, Evdochie.

Slavă:

Nici bogăția, nici dezmierdările, nici bătăile, nici moartea, nici zgârieturile, nici sabia, nu au putut să te despartă pre tine de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei.

Spinul patimei mele, cel stufos, arde-l cu focul carele nu a ars dumnezeesc pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6. Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Cu focul pătimirei, tare pre tine îngrășându-te, te-ai arătat nemistuită de munci, cinstită Evdochie.

Slavă:

Din dragostea îndrăgitorilor celor stricăcioși, iubind pre Mirele cel cinstit, întru dorirea cea nestricăcioasă te-ai pus pre tine Evdochie.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre pricinuitorul liniștei Hristos, îmblânzește valul cel sălbatec al patimilor mele, prea sfântă Stăpână.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi „mie, cela ce te îmbraci cu „lumina ca cu o haină, mult „milostive Hristoase Dumne„zeul nostru.

CONDAC, glas 4.

Vitejește nevoindu-te întru pătimirea ta, ne luminezi cu vărsarea minunilor prea lăudată, pre noi cei ce alergăm întru dumnezeească Biserica ta, și dănțuind te rugăm, prea cuvioasă muceniță Evdochie, ca să ne mântuim de neputințele cele sufletești,

și să scoatem Darul tămăduirilor.

ICOS.

Biserica cea răbdătoare de chinuri, ca o pârgă s'a arătat, dobândind în mijloc grădina nemurirei, trupul cel cinstit al acesteia, și cei ce cuprind rodurile ei, cu ramurile tale se luminează, iară privind se minunează, cum cu adevărat trupul cel mort izvorăște tămăduiri, înțelepțind pre toți. Pentru aceasta veniți toți acum împreună cu mine umilitul, ca curățind spurcăciunea, să scoatem Darul tămăduirilor.

Luna lui Martie are 31 de zile, ziua are ciasuri 12 și noaptea ceasuri 12. In ziua dintâiu, pomenirea prea cuvioasei mucenicei Evdochiei Samarineanca.

Stih: Evdochia Samarineanca, nu apă este cerând.
Ci sângele său ție Mântuitorule din grumajii săi este aducând.
Intru întâia zi a lui Martie.
Evdochia s'a săvârșit prin sabie.

Aceasta eră din cetatea Iliupolei, a eparhiei Livanisiei Feniciei, pre vremea împărăției lui Traian, fiind necredincioasă și închinătoare de idoli. Carea mai întâi petreceà viața sa cu nestămpărare și curvește, și trăgeà spre dânsa mulți îndrăgitori cu frumusețea și bună cuviința feței sale, și pentru aceasta a strâns avere multă. Iară mai pre urmă a crezut în Hristos, auzind dela oare carele monah Ghermanò, citindu-se cuvinte folositoare de suflet pentru evsevie și pocăință. Deci se botează de Episcopul Teodot, înduplecându-se prin dumnezeești descoperiri, care s'a învrednicit a le vedeà. Căci i s'a arătat în uimire unde o țineà de mână un înger, și se suì la ceruri. Și a văzut pre sfinții îngeri cum se veseliau pentru întoarcerea ei. Și cum oarecarele negru și înfricoșat la chip, scrâșnià cu dinții și strigà, că i se face strâmbătate de se va lipsì de dânsa. Pentru aceasta viindu-și întru sine, ș'a împărțit toată averea, și dându-o săracilor, s'a dus la o mânăstire și se făcù monahie. Deci petrecând bine calea nevoinței, fu adusă înaintea lui Aurelian, ce luase împărăția după Traian, părându-se de cei ce îi fusese ei mai înnainte îndrăgitori, și înviind pre fiul împăratului ce fusese mort, trase pre împăratul la credința lui Hristos. Și apoi după câți-va ani se cercetă de Dioghen guvernatorul cetății Iliupolei, și iarăși făcând minuni fu lăsată slobodă. Iară după acestea de Vichentie ce s'a pus guvernator în urma lui Dioghen i s'a tăiat capul. Și așà a luat dela Domnul cununa cea nestricăcioasă a muceniciei.

Intru această zi, pomenirea sfintei Domninei cei din Cir.

Stih: Domnina purtând de bunătăți povară,
La Dumnezeu, cu negoț prea fericit se apropie.

Aceasta s'a născut din părinți binecredincioși și bogați, și afierosindu-se pre sine din pruncie lui Dumnezeu, s'a dat spre nevoințe, și la cealaltă petrecere rea a trupului. Căci făcându-și o colibă în grădina maicei sale petreceà acolo toată ziua, udându-și cu lacrămile sale cele deapururea nu numai fața, ci și rasele sale cele de păr ce le purtà. Iară pela cântarea cocoșilor intrând în dumnezeeasca biserică, da slavă și mulțămită lui Dumnezeu cu toată mulțimea. Și mâncarea îi erà linte muiată în apă. Și toată osteneala aceasta a postului o a răbdat, cu toate că erà la trup slabă și mai moartă. Se arătà însă la toți, și la bărbați și la temei, pre care ea îi vedeà însă fără să caute în fața cui-va și fără a-și arătà și ea la alții fața sa. Și erà acoperindu-se cu haina ei cea de păr până la genunchi și vorbeà gingaș și cu cinste pururea cu lacrămi cu cei ce veniau.

Pentru pururea pomenita aceasta se zice: Că de multe ori luând mâna cea dreaptă a fericitului Teodorit episcopului Cirului pentru ca să i-o sărute, și puindu-o la ochii săi spre sfințenie, atâta o udà de mult cu lacrămile în cât se umpleà mâna lui de lacrămile ei. Care lacrămi însă se făceau din dragostea cea fierbinte către Dumnezeu, carele îi aprindeà cugetul Cuvioasei întru privirea cea dumnezeească, împungând cugetul ei cu săgeata sa; și făcând pre sufletul ei a se silì de a părăsì vieața aceasta și a se mutà la cealaltă. Deci cu aceste sfințite nevoințe petrecând ziua și noaptea, fu dusă și suită către Hristos Mirele său cel dorit, prin faptele ei cele bune și plăcute lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfinții mucenici Marchel și Antonie, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Cuptorul cel înfocat amândurora nevoitorilor erà ca o topitoare.
Carii strălucesc prin el de cât aurul mai tare.

Intru această zi, sfinții mucenici Silvestru și Sofronie, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Silvestre a jertfi înșelăciunei nesuferind.
Impreună cu Sofronie tăiere ai fost răbdând.

Intru această zi, sfântul Nestorian, prin sabie s'a săvârșit

Stih: Intorcându-ți-se grumazul înapoi,
Nestoriene prin tăiere înainte mergeai.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Harisie, Nichifor și Agapie.

Stih: Treimea nevoitorilor acum în ceruri s'a înfățișat.
Treimei celei ce pre toate le-a lucrat.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Agapie cel ce a sihăstrit în hotarele mânăstirei Vatopedului celei din muntele Athonului, carele robindu-se de Sarachini și întorcându-i pre ei la buna credință, și botezându-i, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Agapie prea fericite deși cu trupul adecă te-ai robit.
Ină nu și cu cugetul a fi rob te-ai văzut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese, din Iudeea în Vavilon oare-„când, cu credința Treimei, „văpaia cuptorului o au căl-„cat, cântând: Dumnezeul pă-„rinților noștri bine ești cu-„vântat.

Ca o moștenitoare a vieței și arătat mântuită de moartea cea stricătoare de suflet, prin rugăciunea ta pre cei morți înviindu-i Evdochie, lui Hristos ai strigat: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Tu cuvioasă fiind mai 'naainte casă păcatului, te-ai curățit pre sineți, lui Dumnezeu arătându-te casă sfințită și îmbunătățită, frumoasă Mucenițà, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă:

Cu sudorile cele sihăstrești îngrășându-te, te-ai arătat maslin roditor Evdochie. Cu sabia muceniei și cu vărsarea sângelui topindu-te strigai: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Zdrobit fiind de răutate, și de cumplite păcate însărcinat, ceea ce ai născut pre Mielușelul carele ridică păca-

tul lumei, Fecioară Stăpână, de stăpânirea acestora păzește-mă.

Peasna 8, Irmos :

Pre Împăratul ceresc...

Foc nematerialnic sălășluindu-se întru tine și cărbune dumnezeesc fiind în sînurile tale prea cinstită, pre muncitori i-a ars, păzindu-te pre tine nevătămată.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Răsplătiri pentru sudorile cele dumnezeești, ai luat revărsările tămăduirilor Evdochie, a omorî boale și a învia morți.

Și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel omorît de dezmierdări, înviază-l Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că tu singură ai născut viața, fără de ispită bărbătească.

Irmosul.
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul ceresc, pre „carele îl laudă oștile îngerești, lăudați-l și-l prea înăl„țați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos :

Cu adevărat Născătoare...

Dezlegatu-te-ai din aceste vremelnice mucenită Evdochie, și ai primit săvârșitul dorirorilor, mutându-te către Dumnezeu prin sabie.

Slavă:

Cu mucenițele ca o mucenită, și cu cuvioasele ca o începătură a sihaștrilor ai strălucit, arătându-te făcătoare de minuni, mărită Evdochie.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o folositoare dumnezeească și ca o nădejde adevărată, singură pre tine te am Maică a lui Dumnezeu, ca să mă mântuesc din păcate și din primejdii.

Irmosul

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pe „tine Fecioară curată, cei „mântuiți prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri slăvin„du-te pre tine.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și otpustult

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Pomenirea sfîntului sfințitului mucenic Teodot episcopul Chirineii și sfântul mucenic Isihie.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Arhiereu prea sfințit, temelie Bisericei, și stâlp neclătit te-ai arătat, prea lăudate, cel prea adevărat între făcătorii de minuni. De Dumnezeu dăruit și luminător prea luminos și

sfinţit ai fost, şi raiu carele ai dobândit în mijloc lemnul vieţei, pre Iisus dătătorul de vieaţă, sfinţite mucenice Teodote.

Cu vine de bou bătându-te, şi pre lemn întinzându-te, şi cu amar strujindu-te, vrednicule de minune, şi în temniţă închizându-te, şi cu piroane pironindu-ţi-se picioarele tale, şi fiind pus pe pat ars, te-ai arătat neclătit, lăudând pre cel ce te întăreà pre tine întru toate, sfinţite mucenice Teodote.

Cu vinele nevoinţelor tale ai sugrumat pre vrăjmaşul, şi puterea acestuia ai biruit, şi prea luminat îmbărbătându-te, lăcueşti întru împărăţia cea de sus purtând cunună, şi învrednicindu-te luminei şi frumseţei dănţuitorilor, şi te rogi ca să se mântuiască cei ce te cinstesc pre tine, lauda mucenicilor Teodote.

Alte Stihiri ale lui Isihie glas şi Podobie aceeaşi.

Şi întru vieaţă prea mărit, şi între mucenici prea mare cunoscându-te, pătimitorule Isihie, împreună cu puterile cele cereşti, stai cu mărire înaintea Impăratului tuturor prea fericite. Pentru aceasta cu credinţă lăudăm luptele tale cele vitejeşti, şi săvârşim pomenirea ta, slăvind pre Făcătorul de bine.

Prin credinţă făcându-te ostaş împăratului puterilor pătimitorule Isihie, dogma cea fără de Dumnezeu a împăraţilor celor fărădelege ai stricat slăvite, şi ai ales ca să mori pentru dragostea cea dumnezeească. Drept aceea toată cinstita Biserică prăznueşte întru tot cinstită şi cea plină de bucurie pomenirea ta.

In repejunile rîurilor ai fost aruncat Isihie, şi întru acelea înnecând pre balaurul cel războinic prea fericite. Acum te-ai suit la ceruri vrând ca să iei cununile; şi stai înaintea săvârşirei doririlor, purtătorule de chinuri, lăcuitorule împreună cu îngerii, întărirea bunei credinţe.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai încăput în pântecele tău, pre Dumnezeu cel neîncăput, carele s'a făcut om pentru iubirea de oameni, şi a luat din tine frământătura noastră, şi arătat o a îndumnezeit, nu mă trece cu vederea Preacurată, pre cel ce sunt scârbit acum. Ci degrab mă miluieşte, şi mă izbăveşte de tot felul de vrăj-

măşie şi vătămare a vicleanului.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pironit pre Cruce, Doamne, Mielușaua şi Maica ta se spăimântă, şi strigă: Ce privire este aceasta Fiule prea iubite? Cu acestea ţi-a răsplătit ţie norodul cel neplecat şi fărădelege, carele a priimit minunile tale cele multe? Ci slavă negrăitei pogorârei, tale Stăpâne.

Troparul, glas 4.

Şi părtaş obiceiurilor...

Altul al sfântului Isihie asemenea.

Mucenicul tău Doamne Isihie...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

CANONUL sfântului Teodot.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Pre prea marele Isihie voiu lăudà.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu urmele neudate, pedestru „trecându-l Israil cel de de„mult, cu mâinile lui Moisì în „chipul Crucei, puterea lui A„malic în pustie a biruit.

Mişcările tale Mucenice cele către Dumnezeu ai îndreptat, ale căruia porunci păzind, te-ai făcut Ierarh, şi cu sângele muceniciei arătat ai strălucit.

Dumnezeeşte şi cu bună credinţă petrecând, prin nevoinţele înfrânării omorînd mişcările trupului, ai câştigat vieaţă, podoaba Ierarhilor şi împlinirea mucenicilor.

Duhul sfânt sălăşluindu-se în inima ta cea prea înţeleaptă, din scutece te-ai arătat pre tine drept împreună pătimitor, şi blând, şi dumnezeesc Ierarh, mucenice Teodote.

A Născătoarei:

Firea omenească cu înşelăciune a fost robită întâi. Iară tu născând pre Hristos, a dobândit slobozenie, cu mare înţelepciune lăudându-te pre tine.

Alt Canon al sfântului Isihie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Prinos încuviinţat lui Dumnezeu te-ai arătat Fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Cânt ţie Doamne Dumnezeul...

Cu dumnezeeştile străluciri ale Mântuitorului fiind strălucit pătimitorule, pre cei ce cu credinţă săvârşesc sfântă pătimirea ta, umple-i de lumină dumnezeească.

Cu totul dându-te Mântuitorului, vitejeşte ai suferit moartea cea pentru dânsul, Isihie prea fericite, şi ai câştigat dumnezeească vieaţă.

Slavă:

Ingrădit fiind cu legile Stăpânului, momelele cele viclene ale celor fărădelege le-ai lepădat, prea fericite Isihie, vitejește pătimind.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară ai rămas după naștere, ca și mai 'nainte de naștere, născând cu adevărat pre Ziditorul. Pre carele roagă-l Preacurată, să se izbăvească cei ce te laudă pre tine.

Peasna 3, Irmos:

Veselește-se de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea „Doamne, și scăparea și întărirea.

„Cu lacrămile și cu oftările și cu curgerile sângiurilor tale ai stins cărbunii cei aprinși ai înșelăciunei, sfințite mucenice Teodote.

„Viața ta cea curată, arătându-te pre tine sfințit și dumnezeesc luminător, te-a făcut și adevărat mărturisitor patimilor lui Hristos.

„Stând în mijlocul divanului, și rănindu-te cu rane cumplite, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos, mucenice Teodote.

A Născătoarei:

Tămăduește cugetul meu cel slăbit de năvălirile șarpelui celui viclean, și robit de păcate, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Arcul celor puternici...

Având cugetul sus către Dumnezeu, purtătorule de chinuri, puterea gonacilor cea aducătoare de pierzare o ai biruit, pătimind prea cu răbdare.

Numai frumsețea cea dorită a lui Hristos iubind, de frumsețile lumei ai fugit. Și pătimind, ai priimit cununa dreptății, prea fericite Isihie.

Slavă:

Pre o Dumnezeire cunoscând, nestatornicia mulțimei dumnezeilor ai urît purtătorule de chinuri, și cu mucenia te-ai strălucit, vrednicule de minune Isihie.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpânind până la tine moartea a încetat. Că ai născut izvorul nemurirei, pre Hristos singur prea bunul Dumnezeul nostru, prea sfântă Fecioară.

Irmosul:

„Arcul celor puternici a slăbit, și cei neputincioși s'au „încins cu putere; pentru a„ceasta s'a întărit întru Dom„nul inima mea.

Sedealna glas 3.

Podobie: De frumsețea fecioriei tale...

Pătimitor nebiruit te-ai fă-

cut Atottțiitorului, fericite Isihie, nepărtinind trupului în vremea goanelor. Pentru aceasta omorându-te în rîurile apelor, într'înseleai înnecat pre balaurul cel luptător. Drept aceea cu veselie prăznuim dumnezeească pomenirea ta, Mucenice.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Neînțeleasă şi necuprinsă este cea cu adevărat înfricoşată taină, carea s'a lucrat întru tine. Că pre cel necuprins zămislindu-l, l-ai născut cu trup din prea curate sângiurile tale Stăpână de Dumnezeu dăruită, pre carele ca pre Fiul tău, roagă-l totdeauna Preacurată, să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucei a Născătoarei:

Prea curata Mielușa şi Maica ta, cea neispitită de nuntă Hristoase, văzându-te mort spânzurat pre lemn, ca o Maică plângând, grăia: Ce ți-a răsplătit ție norodul cel fărădelege şi nemulțămitor al jidovilor, carele cu multe şi mari darurile tale Fiul meu, s'au desfătat; laud dumnezeească pogorârea ta.

Pesna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica, pre tine „Soarele dreptății, a stătut în„tru a sa rânduială, precum se „cuvine strigând: Slavă pu„terei tale Doamne.

Sfărâmându-ți-se trupul tău cu rane, ți-ai făcut cuget cu adevărat prea tare, şi ai strigat: Slavă puterei tale Doamne.

Aprinzându-te de dragostea Stăpânului, durerile cele prea cumplite ale ranelor ai suferit, şi însuți tu ai fost ca şi cum ar fi pătimit altul, prea mare între mucenici, Teodote.

Muncile ce se apropiau de trupul tău, ai suferit, căci prin cuget curat ai văzut răsplătirea cea viitoare, carea îți uşură durerile tale, de Dumnezeu înțelepte Părinte.

A Născătoarei:

Palat prea luminos al Stăpânului, prea sfântă de Dumnezeu Născătoare, arată-ne lăcaşuri sfântului Duh pre noi, cei ce aducem Domnului laudă întru lăcaşul tău cel sfânt.

Alt Canon Irmos:
Pentru dragostea chipului..

Cu vitejia minței te-ai pus împrotiva muncitorului celui păgân, prea fericite, carele îți poruncià să jertfeşti idolilor, Isihie mărite.

Ca o jertfă prea curată te-ai adus celui ce s'a jertfit pentru tine, pentru îndurările

milostivirei, prea mare Isihie, frumseţea mucenicilor.

Slavă:

Întărire ţie şi putere ţi s'a arătat Stăpânul în vremea patimilor, pururea fericite. Pentru aceasta nu te-ai înfricoşat de moartea cea vremelnică.

Şi acum, a Născătoarei:

Odrăslind Fecioară strugurul cel fără stricăciune, care pică tuturor mustul nemuririi, te-ai arătat cu totul prea curată, şi Maică şi Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoştinţei, „pre cei ce te laudă pre tine „cu credinţă.

Suindu-te pre lemn înţelepte Teodote, cu tărie ai răbdat rumperile trupului tău, toţi minunându-se.

Fiind spânzurat, ai răbdat strujirile trupului, având pre Stăpânul cel ce cu credinţă te întăreà pre tine, Teodote.

Cu udăturile sângiurilor văpsindu-ţi haina ta cea sfinţită, prea luminoasă o ai arătat, fericite Teodote.

A Născătoarei.

Zămislit-ai pre Dumnezeu cel ce s'a făcut om, o Stăpână! Pentru aceasta neamurile neamurilor neîncetat te fericesc pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Lumina ta Doamne...

Luminându-se mintea ta de lumina cea nematerialnică, a risipit înşelăciunea rătăcirei mulţimei dumnezeilor, Isihie fericite.

Cu înţelegeri strălucite şi cu suiri bune îndumnezeindu-te prea fericite, de nestatornicia nedumnezeirei ai scăpat, purtătorule de chinuri.

Slavă:

Părăsind necunoştinţa cea cu multă amestecare, te-ai liniştit, şi în locul ostenelelor şi al durerilor, ai luat dumnezeeasca bucurie, purtătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu singură Preacurată, ai născut pre Dumnezeu Cuvântul cel ceresc pre pământ; pre carele îl laudă toată făptura ca pre făcătorul şi Domnul.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sân„gele cel curs prin milosti„vire din coasta ta.

Fiind închis în temniţă ca un tâlhar Teodote, ai fost păzitor poruncilor dumnezeeşti

ale Stăpânului, celui ce a luminat dumnezeească pomenirea ta.

Stătut-ai înaintea divanului celor nedrepți, și judecându-te, ai judecat pre oamenii cei fărădelege, cari socoteau mai mult nedreptate decât dreptate, de Dumnezeu înțelepte.

Valurile muncilor celor iuți ai sfărâmat ca o piatră, înălțându-te cu suirea inimei tale către piatra cea din capul unghiului, Hristos Dumnezeu, prea fericite Teodote.

A Născătoarei:

Sălășluindu-se în pântecele tău Hristos Dumnezeul nostru, gonește păcatul cel ce s'a sălășluit întru oameni, și prin iubirea sa de oameni îi face ai săi.

Alt Canon, Irmos

Strigat-a mai 'nainte...

Înălțând dragostea inimei tale către Dumnezeu, întru repejunile rîurilor ai fost aruncat Isihie, și întru acelea ai aflat sfârșitul cel fericit, Mucenice.

Pârîul desfătărei dupre vrednicie te-a priimit pre tine Isihie, cela ce ai priimit sfârșitul cel fericit întru repejunile rîului, în care ai înnecat mulțimea dracilor.

Slavă:

Cu tăria și cu puterea Duhului, ai călcat mulțimea vrăjmașilor celor nevăzuți, și încununându-te cu biruințele, te-ai numărat împreună cu cetele îngerilor.

Și acum, a Născătoarei:

Lăcuind Domnul în sfânt pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, lăcașuri veselitoare ale Treimei săvârșește, pre cei ce cu credința adevărului pre tine acum te fericesc.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte în„chipuind îngroparea ta cea „de trei zile, proorocul Ionà „în chit rugându-se: Din stri„căciune mă scapă, Iisuse Im„părate al puterilor.

CONDAC, glas 3.

Credința cea rea a mărei ai rușinat și înșelăciunea nedumnezeirei celei idolești cu credința dreptei credințe ai rănit, și făcându-te ca o ardere de tot dumnezeească, prin lucrarea minunilor, stropești marginile, prea sfințite Teodote. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Intru această lună în 2 zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Teodot, Episcopul Chiriniei Ciprului.

Stih: Teodote de ranele chinuirei umplându-te.

Prin care și Hristos cu pace este priimindu-te.

Intru a doua zi în limanurile cerești a intrat, Teodot cel prea lăudat.

Acesta a fost pe vremea împăratului Lichinie și a lui Savin, guvernatorul Chiprului. Iară pentru mărturisirea lui Hristos stând înaintea ighemonului, fu bătut cu vine de bou, după aceea îl spânzurară și-i strujiră trupul, și-l întinseră pe un pat de fier ars, și cu Darul lui Hristos s'a ferit fără nici o stricăciune. Deci pentru aceasta îi bătură și piroane în picioare, și-l sileau să alerge. Apoi l-au pus în temniță. Și după aceea potolindu-se goana, din porunca și dogma lui Constantin împărat, se scoase din temniță la nouăsprezece zile ale lui Ianuarie, în carea zi se prăznuește pomenirea sa. Și trecând doi ani se mută către Domnul în două zile ale lui Martie, pentru aceea iarăși se prăznuește.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Isihie Singliticul.

Stih: Pre Isihie în rîurile apelor l-a băgat, Prin care de rîul focului a scăpat.

Acesta a fost pe vremea împăratului Maximian, cel întâiu al palatului fiind. Deci poruncind împăratul Maximian ca toți creștinii ce se găsesc în armată, de nu se vor lepădà de Hristos, să li se ià brâele și să petreacă fără de cinste. Pentru aceasta mulți creștini, au ales mai bine să viețuească fără de cinste, de cât prin cinste să-și piarză sufletele, dintre carii unul erà și sfântul Isihie. De carele înștiințându-se împăratul, a poruncit să se dezbrace de hainele cu care erà îmbrăcat, fiind acelea de mult preț, și să se îmbrace cu o haină de păr proastă și fără mâneci și să petreacă împreună cu femeile spre necistea și rușinea sa. Iară aceasta făcându-se, chemându-l pre el împăratul îl întrebà, dacă nu se rușinează, fiind pogorît din cinstea magistrilor, la necinstita aceea petrecere. Iară el zicând că cinstea cea de față este trecătoare, iară cinstea lui Hristos este veșnică și nesfârșită, a poruncit împăratul, să i se lege de gât o piatră de moară și să fie aruncat în mijlocul rîului Antiohiei, numit Oronte. Intru carele și-a priimit fericitul sfârșit.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Coint, făcătorul de minuni.

Stih: Numirea ai luat din fapte.
Facere de minuni, Cointe fericite.

Acesta s'a născut în Frighia și acolo s'a învățat cinstirea de Dumnezeu. Deci ducându-se la cetatea Neolida, împărțeà milostenie la cei lipsiți. Iară pe vremea împăratului Aurelian, guvernatorul Rufin sfătuindu-l pre el ca să jertfească idolilor, și fiind ținut de drac și prin rugăciunea sfântului vindecându-se, a lăsat pre Sfântul, răsplătindu-i facerea de bine cu daruri. Și iarăși prinzându-l pre el cei ce se aflau în capiștea idolilor, fiindcă prin rugăciunea Sfântului s'a făcut cutremur, a căzut la pământ și capiștea și idolii dintr'însa, scăpând ei afară, au lăsat pre Sfântul. Deci după cutremurul acela, trecând încă patruzeci de zile, prinzând pre Sfântul, Clearh mai marele locului, carele erà desidemon și râvnitor spre închinăciunea idolească, a poruncit să se zdrobească fluerile picioarelor Sfântului, carele îndată cu puterea lui Hristos s'a făcut întregi și sănătoase. Iară după aceasta a trecut zece ani, dela zdrobirea fluerelor, în carea vreme încunjurà el, vindecând toată boala și toată neputința și ajutând pre săraci, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic, Nestor și Trivimiu prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Cel ce a rănit grumazul lui Nestor prin sabie.
De asemenea rană a dat și lui Trivimie.

Aceștia erau din laturea Chiverioților, din cetatea Perghiei. Iară pe vremea lui Dechie celui rău credincios, fiind dați ei de închinătorii de idoli la stăpânitorul laturei și propoveduind pre Hristos, au fost dezbrăcați și bătuți cu vine de bou uscate. Apoi fiind spânzurați, li s'au strujit trupurile până la mărunțae. Și rămâind ei neclătiți în

credință li s'au tăiat capetele de sabie.

Intru această zi, pomenirea sfântului apostol Parmenà, unul din cei şapte diaconi.

Stih: Te ţine pre tine mormântul însă numai trupul fiind.
Că sufletul tău Parmenà cu îngerii este petrecând.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Troadie şi cei împreună cu dânsul, carii au mărturisit pre vremea lui Dechie împărat.

Stih: Troadie a murì de sabie nu îndelungà,
Căci îndelungând nu te vei încununà.

Intru această zi, sfânta fecioară Eutalia, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Pre Fiul Maicei Fecioara, doamnă ai iubit. Pentru care frumoasă fecioară tăiere ai suferit.

Intru această zi, sfinţii mucenici Andronic şi Atanasia de sabie s'au săvârşit.

Stih: Cu Atanasia cea vestită împreună murind,
Andronic cel vestit, credem că sunt vieţuind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bu„nei credinţe, mai vârtos de „cât cu văpaia focului fiind „aprinşi au strigat: Bine eşti „cuvântat în Biserica slavei „tale Doamne.

Aprinzându-te de dragostea dumnezeescului Duh, puindu-te pe pat foarte ars, ai rămas nears, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind tu însuţi ca cum ar fi pătimit altul, cu tot cugetul ai alergat către Dumnezeu fericite, şi tăierile şi arderile n'ai băgat în seamă nesimţind, prin purtarea de grijă a lui Hristos.

Cu înţelepciunea cuvintelor, pre cei ce au fost plini de necuvântare, în mijlocul divanului i-ai ruşinat, arătându-i ca pre niște neputincioşi ai relei credinţe, şi ca pre cei ce au priimit capiştile dracilor, mai mult decât pre Ziditorul.

A Născătoarei.

Cu cetele cele de sus, Maica lui Dumnezeu strigăm ţie: Bucură-te Cerul cel însufleţit şi palatul cel prea slăvit, şi scaun de foc, pre care Hristos cu trupul s'a odihnit.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii lui Avraam oarecând...

Vitejeşte luptându-te cu vrăjmaşul ai smerit puterea aceluia, prea fericite Isihie, strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Vitejia şi isprăvile tale, şi credinţa cea adevărată, de la marginile pământului până la margine se vestesc, mucenice Isihie cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Cu vinele cele prea tari ale luptelor tale Mucenice, ai spânzurat pre vrăjmaşul şi moarte prea mărită întru în-

necăciunea apelor ai priimit Isihie.

Şi acum, a Născătoarei:

Născând vieaţa, pre noi cei omoriţi de păcat, pre toţi ne-ai înviat. Pentru aceasta strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea prea slăvită.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele de„schise în groapă le-a încuiat, „şi puterea focului a stins „cu bună faptă încingându„se; tinerii cei iubitori de bu„na credinţă, strigând: Bine„cuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul.

Improtivindu-te vrăjmaşului prin chinurile tale mucenice Teodote, ai fost pironit în picioare cu piroane, şi ai mers pre cărarea carea duce către împărăţia Cerului, prea lăudate, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Propoveduind pre Dumnezeu cel ce a venit pre pământ, şi prin dumnezeeşti patimi a sfărâmat patima cea de tot pierzătoare, ai suferit patima cea dumnezeească şi fericită cu trupul Teodote, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu picăturile sângiurilor şi prin curgerea învăţăturilor celor sfinţite, prin Dar ai adăpat inimile credincioşilor celor buni prea înţelepte, şi ai aşezat, ca să odrăslească înţelepciunile cele dumnezeeşti lucrătorului de pământ, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

De toată spurcăciunea ai curăţit firea omenească Fecioară, născând Ploaia cea cerească, pre cel ce s'a făcut om, şi pre noi cei ce eram învechiţi ne-ai înnoit Preacurată, pre cei ce strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Toate lucrurile lui Dumnezeu...

Năvălit-ai cu vitejie către lupte, pre Hristos având împreună sprijinitor mărite. Şi biruind desăvârşit, ai priimit cununa nestricăciunei şi vieţueşti în veci.

Cu luptele cele sfinţite ai oprit curgerile nedumnezeirei înţelepte Isihie, şi aruncat fiind în rîu, întru acela ai priimit sfârşitul, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl.

Ca unul ce ai împărăţit,

cu bună laudă, asupra înşelăciunei, petrecerile cele împărăteşti şi vrednicia cea mare le-ai părăsit mărite şi te-ai lipit de Impăratul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfinţitul prooroc te numeşte pre tine uşă neumblată Preacurată, prin carea a trecut Ziditorul, precum însuşi ştie, lăsându-te iarăşi încuiată precum şi mai 'nainte de naştere.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Toate lucrurile lui Dum„nezeu şi toată zidirea, bine„cuvântaţi pre Domnul. Ceicu„vioşi şi noroadele cele sme„rite cu inima, lăudaţi şi-l „prea înălţaţi pre el întru toţi „vecii.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată de mână, cea din margi„nea unghiului, din tine mun„tele cel netăiat Fecioară s'a „tăiat, adunând firile cele ose„bite. Pentru aceasta veselin„du-ne, pre tine Născătoare „de Dumnezeu te slăvim.

Sicriul cel dumnezeesc al moaştelor prea sfinţitului păstor, tot felul de tămăduiri izvorăşte şi potoleşte patimile şi dezleagă durerile cele de preste an, cu Darul cel dumnezeesc al Mântuitorului.

Ca un sfinţit mucenic având putere a legà şi a dezlegà, dezleagă lanţurile răutăţilor mele şi stropeşte sufletul meu cel ce arde de focul păcatului, rugând pre cel mult milostiv.

Astăzi prăznueşte cu credinţă Biserica pomenirea ta cea prea sfinţită şi mutarea către iubitorul de oameni. Şi bucurându-se îţi împleteşte ţie diademele cele dumnezeeşti ale laudelor.

Câştigându-te pre tine ca pre o stea de zi strălucitoare, cu razele cele luminoase ale dumnezeeştilor doriri, şi cu luminile cele curate ale minunilor tale ne luminăm, de Dumnezeu grăitorule Teodote.

A Născătoarei:

Născut-ai nouă Fecioară pre lumina ceea ce negrăit a strălucit din Tatăl mai 'naainte de lumină, risipind întunerecul necunoştinţei şi pre cei ce dormiau sub umbra păcatului i-a luminat.

Alt Canon, Irmos:
Eva adecă prin boala...

Cu chipul sufletului şi al trupului, frumos te-ai cunoscut Isihie, că tu vrednicia şi bogăţia şi lauda cea trecătoare le-ai părăsit, şi singur lui

Hristos ai urmat, împreunându-te cu mulțimile mucenicilor.

Zdrobit-ai pre idolii pierzărei, înțelepte Isihie, și ai iubit mai ales a murì prea cu sâlnicie, ca să dobândești vieața cea viitoare, împreună cu toți cei ce bine au pătimit. Pentru aceasta pre tine cu credință te fericim.

Slavă:

Sositu-ne-a nouă astăzi pomenirea ta, Isihie de Dumnezeu fericite, luminând inimile tuturor, celor ce cu credință laudă într'însa ostenelele și luptele tale cele vitejești și nevoințele trudelor.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine Preacurată, a răsărit nouă lumină, singur Domnul tuturor, și a luminat inimile tuturor cu dumnezeești cunoștințe, și întunerecul necunoștinței l-a micșorat. Pentru aceasta toți pre tine te fericim.

Irmosul:

Eva prin boala neascultă-
„rei, blestem înlăuntru a adus.
„Iară tu Fecioară de Dumne-
„zeu Născătoare, prin odrasla
„purtărei în pântece, ai înflo-
„rit lumei binecuvântare. Pen-
„tru aceasta toți te slăvim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 3 ZILE.

Sfinții mucenici: Evtropie, Cleonic și Vasilisc.
La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului și ale Sfinților, glas 1.
Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Mucenici întreiți cu numărul, luptându-vă cu tărie împrotiva judecătorilor celor prea cruzi, și cu credință suferind felurile durerilor celor foarte cu iuțeală, împărăția cea de sus ați dobândit. Pentru aceasta rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Pre Evtropie, pre Cleonic cel tare și pre Vasilisc cu duhovnicești cântări să-i lăudăm. Că prin Darul bunei credințe au ars cu foc materia nedumnezeirei și acum luminează marginile cu strălucири dumnezeești, ca niște prea străluciți luminători, ca cei ce au pierdut toată înșelăciunea.

Capetele tăindu-vi-se, capul vrăjmașului ați sfărâmat, cu picioarele voastre cele prea frumoase, vitejilor mucenici, stele nerătăcite și junghieri însuflețite, odoarele Bisericei celei cerești, Evtropie mărite, Vasilische și Cleoniche, tuturor pace cerându-le.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei

Sufletul meu, carele boleşte cumplit de patimi prea rele vindecă-l prea lăudată, care pre tămăduitorul şi Mântuitorul tuturor, pre Hristos ai născut, carele vindecă toată neputinţa, cel ce a rănit mintea cea rea a diavolului şi din moarte ne-a liberat pre noi.

A Crucei, a Născătoarei:

Junghierea ta cea nedreaptă Hristoase, văzându-o Fecioara, tânguindu-se strigă ţie: Prea dulce Fiule, cum mori fără dreptate? Cum te spânzuri pre lemn, carele ai spânzurat tot pământul pre ape? Nu mă lăsa singură, făcătorule de bine, mult milostive, pre Maica şi slujnica ta, rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL Mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Prin cântări laud ostenelele a trei nevoitori întru o unire cugetători.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu urme neudate, pedestru tre-
„cându-l Israil cel de demult,
„cu mâinile lui Mosì în chi-
„pul Crucei, puterea lui Ama-
„lic în pustie a biruit.

Cu strălucirile dumnezeeştei vărsări de lumină strălucindu-vă, şi cu cununile pătimitorilor cu adevărat luminându-vă sfinţilor cei întocma cu numărul Treimei, pre această înblânzită nouă să o faceţi.

Glăsuindu-vă duhovniceşte de graiurile cele dumnezeeşti Mucenicilor şi fiind uniţi întru una, ţiind legătura păcei întru sine-vă, aţi biruit înşelăciunea vrăjmaşului.

Slavă:

Intocmai cu numărul Treimei aevea arătându-vă Mucenicilor, întocmai cu credinţa cugetând într'însa de o potrivă, aţi aflat cununa, Evtropie, Cleoniche, împreună cu Vasilisc, bunilor biruitori.

Şi acum, a Născătoarei:

Frumos mai mult decât fiii oamenilor, Cuvântul cel mai 'nainte de veci, ieşind din pântecele tău Stăpână, a pierdut posomorârea morţei, dându-ne nouă vieaţă veşnică, prea curată Fecioară.

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-se de tine...

Intărindu-te întru Hristos, Evtropie, cu acelaş nume adevărat te-ai făcut purtător de biruinţă, împrotiva vrăjmaşilor, mărite Mucenice.

Mucenicește pătimind, arătat ai luat laudă nemuritoare a biruinţei, înţelepte mu-

cenice Cleoniche, pironindu-te pre Cruce vitejește.

Slavă

Implătoșându-te cu Crucea, mărite, împărătește ai surpat multa nedumnezeire cea elinească, mucenice Vasilische, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei.

Lăcaș liniștit și anghiră nerumptă avându-te credincioșii pre tine Născătoare de Dumnezeu, din cele cumplite ale înșelăciunei să ne mântuim.

Irmosul:

Veselește-se de tine Bise„rica ta Hristoase, strigând: „Tu ești puterea mea Doam„ne și scăparea și întărirea.

Sedealna, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Pre Treimea cea prea slăvită, treimea mucenicilor o a mărturisit înaintea norodului celui mult, și pătimind mucenicește, s'a numărat cu cetele celor fără de trupuri. Pre aceștia astăzi să-i lăudăm cu credință, prăznuind pomenirea lor cea sfințită și veselitoare lumei.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Nădejdea creștinilor, prea sfântă Fecioară, pre Dumnezeu pre carele l-ai născut mai pre sus de minte și de cuvânt, roagă-l neîncetat împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dea iertare de păcate nouă tuturor și îndreptare vieței, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te slăvim pre tine.

A Crucei, a Născătoarei.

O minune nouă! O taină înfricoșată! strigà prea curata Maica și cea cu totul fără prihană, când a văzut pre Domnul întins pre Cruce. Cel ce toate le ține cu palma, ca un osândit, de judecătorii cei fără delege spre Cruce se osândește.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându„te Biserica pre tine Soa„rele dreptății, a stătut în„tru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă pu„terei tale Doamne.

Fiind întemeiați pre piatra adevărului, v'ați arătat neclătiți de asuprelele muncilor, mult pătimitori mucenici, dezrădăcinând arătat toată întemeierea înșelăciunei.

Toată dorirea întinzând către Ziditorul, întinzându-vă de legături și de zgârieturi, având durere, v'ați arătat nebiruiți în locul cel de luptă Cleoniche, Evtropie împreună cu Vasilisc.

Slavă:

Cu prea frumoase raze fi-

ind strălucițI, ca cei ce priviți către Hristos, unde sunt purtătorii de chinuri, prea lesne ați suferit revărsarea focului, arzând pre cei protivnici.

Și acum, a Născătoarei:

Curgerea păşunei morței o ai oprit, născând rîul vieței, pre Hristos. Pre carele roagă-l să stingă cuptorul păcatului sufletului meu, Maica milostivirei Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoștinței „pre cei ce te laudă pre tine „cu credință.

Cu tăria cugetului surpând semeția muncitorilor, bârfeala cruzimei lor ați zdrobit, prea răbdătorilor mucenici.

Mai pre sus de ceste pământești cugetând de bună rodirea cea cerească, carea înfloreşte, ați părăsit ostășirea, bogăția și slava.

Slavă:

Neînfricoşindu-vă de nebuniea cea fără de omenie a muncitorilor, vitejește ați defăimat focul și bătăile și zgârieturile și muncile.

Și acum, a Născătoarei:

Intru mine îmbrăcându-se din tine cel ce m'a zidit, Născătoare de Dumnezeu, a ieşit în două firi cunoscut, într'un Ipostas fiind neamestecat.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție...

Fiind întărită societatea de frați a mucenicilor, dumnezeescul Cleonic, împreună cu Evtropie, după multe chinuri pironindu-se pre Cruce, arătat desăvârșit s'a încununat.

Călătorind pe calea cea neclătită a muceniei măritul Vasilisc, și pironindu-i-se picioarele, a zdrobit capetele dracilor călcându-le.

Slavă:

Biserică făcând inima ta, ai surpat chipul înșelăciunei arzându-l, și prin sabie tăindu-ți-se capul ai priimit și cunună, mucenice Vasilische, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Ca un trandafir în mijlocul spinilor, și ca un crin prea curat, și ca pre o floare din văi aflându-te Mirele Cuvântul, o Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău s'a sălăşluit.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de

„laudă Doamne, Biserica stri-
„gă către tine, de sângele dra-
„cilor curăţindu-se, cu sângele
„cel curs prin milostivire din
„coasta ta.

CONDAC glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Luminători luminoşi v'aţi arătat dumnezeeşti mucenici cei trei cu numărul şi cu strălucirile minunilor luminaţi toată zidirea, pururea gonind noaptea cea adâncă a neputinţelor şi unui Hristos Dumnezeu rugându-vă ca să se dăruiască nouă mare milă.

Intru această lună în 3 zile, pomenirea sfinţilor mucenici Evtropie, Cleonic şi Vasilisc.

Stih: Evtropie prin închipuire i s'a arătat urmând lui Hristos,
Carele şi sfârşitul luând prin sabie a aflat pre Hristos.
Şi Cleonic strălucita biruinţă este având,
Ca şi Hristosul meu de demult, pre Cruce spânzurând.
Trupul ca o temniţă având-u-l şi mai 'naainte de a temniţei închidere.
Vasilisc acum se bucură de amândouă temniţele luând mântuire.
Pre lemnul Crucei Evtropie
S'a pironit în a treia a lui Martie.

Aceştia erau pe vremea lui Maximian împreună ostaşi şi rudenii sfântului mucenic Teodor Tiron, cu neamul din Amasia, carea este cetate strălucită a Pontului Capadochiei. Aceştia fiind clevetiţi la ighemonul Asclipiodot, viind înaintea lui, şi bătându-i cumplit. Iară sfântul Eutropie priimì rane peste gură, căci a batjocorit pre ighemonul. Atuncea cei ce-i băteau slăbiră de multa putere a muncei, iară mucenicii, arătându-li-se Domnul şi măritul mucenic Teodor, se însănătoşară. Deci crezând mulţi în Hristos pentru minunea aceasta, s'au săvârşit prin sabie. Iară ighemonul schimbându-şi firea şi ispitind cu amăgituri ca să întoarcă pre sfântul Cleonic din credinţa lui Hristos, unele daruri făgăduindu-i şi altele şi dându-i. Nimic sfântul de acestea nu s'a înduplecat, ci mai vârtos se iuţeà, că şi nebunia ighemonului ocără şi neputinţa idolilor batjocorià. Şi făcând el jertfă a dat jos prin rugăciune idolul Artemidei; drept aceea turnară preste dânşii smoală topită din trei căldări. Din care ei fură feriţi fără stricăciune. Iară muncitorii şi cei ce slujiau la unele ca acelea au ars. După aceea Cleonic şi Evtropie fură răstigniţi, şi-şi priimiră sfârşitul. Iară pre sfântul Vasilisc băgându-l în temniţă, preste puţină vreme a priimit şi el sfârşitul.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Teodorit presviterul Antiohiei.

Stih: Oarecare loc al Edemului îl are spre încăpere,
Înlăuntru şi pre Teodorit cel prea mare.

Iulian moşul rău credinciosului Iulian paravatul creştin fiind şi Anagnost marei Biserici din Antiohia, care înduplecându-se de rău credinciosul Iulian nepotul său şi împăratul, nu numai de credinţa lui Hristos s'a lepădat şi s'a închinat idolilor, ci încă a şi dăruit rău credinciosului tiran, toată bogăţia şi sfintele odoare, ce le-a afierosit marele Constantin bisericei Antiohiei, de împărat fiind rânduit el gonaciu şi judecător acolo. Deci spurcatul împrăştiind clerul bisericesc, a rămas singur sfântul Teodorit împreună cu alţi creştini propoveduind cu îndrăzneală şi mărturisind credinţa lui Hristos. Pre carele şi prinzându-l, l-a pus la închisoare şi aducându-l faţă, a poruncit mai întâiu să-i bată picioarele, apoi mai în urmă şi capul asemenea. Şi dezbrăcându-l, l-a spânzurat pe un lemn şi a poruncit să se strujească. Deci strujindu-se fericitul ca la trei caasuri, sângele curgeà ca un pârîu, iară faţa sa era mai luminată. Iară după ce a auzit sfântul pre păgânul zicând: Jertfeşte ticălosule dumnezeilor şi de eşti dator vistieriei împărăteşti sau şi altuia cuiva, împăratul te va iertà pre tine şi va plătì datoria, şi nu-ţi vei lepădà sufletul tău aşà rău

și cu silnicie, a zis sfântul: Tu bicisnice ești ticălos și împăratul tău. Căci lăsând pre Hristos v'ați lipit de antihrist și sunteți datori a vă face ațâțare focului celui veșnic. Iară eu nu sunt dator cuiva decât Domnului meu adevăratului Dumnezeu, sunt dator cu adevărata credință până la cea mai de pre urmă a mea răsuflare. Acestea auzindu-le spurcatul și urâtorul de Dumnezeu tiran, a poruncit cu două făclii aprinse, să arză coastele sfântului, carele ridicându-și ochii spre Cer, se rugà șoptind. Și îndată cei ce țineau făcliile, au căzut la pământ ca niște morți; și turburându-se Iulian și cei împreună cu dânsul și cu grăbire ridicându-i pre ei și zicând: De trei ori blestemaților pentru ce ați lăsat de a arde pre rău credinciosul și prea ticălosul și v'ați dat la dormitare și la lenevire? Răspuns-au ostașii: Tu ești rău credincios și de trei ori blestemat și orbit cu vederile, că nu vezi patru îngeri cari păzesc pre robul lui Dumnezeu, și ne opresc pre noi a ne apropià de dânsul. Deci nu vorbì nebunește, căci mare este Dumnezeul creștinilor. Deci tiranul rușinându-se, a poruncit să se arunce ei în fundul rîului Orontului, și când îi duceà pre ei, le ziceà Sfântul: Duceți-vă fiii mei calea cea fericită cu pace, căci voiu venì și eu urmându-vă vouă și mă voiu bucurà cu voi bucuria cea veșnică întru împărăția cerurilor. Și aceștia, acest fel de mucenicesc sfârșit au luat. Iară sfântul Teodorit după ce stà asupra sa cu totul Iulian, și-l sileà să jertfească idolilor, i-a zis: Tu adică prea rău credinciosule și prea ticălosule decât toți oamenii din vremea ta, însuși măruntaele tale cu dinții mestecându-le după puține ceasuri, cu silnicie îți vei lepădà spurcatul tău suflet, trimițându-l pre el la focul cel veșnic. Iară tiranul cel mai rău credincios decât tine, în pământul persesc, și el fiind lovit de cerească suliță, va fi aruncat în gheena focului. Și acestea sunt o prea ticălosule răsplătirile faptelor voastre; iară eu voiu jertfì Dumnezeului meu jertfă de laudă. Așà a vorbit Sfântul, și îndată a poruncit tiranul ca să i se taie capul. Iar în vremea ce îl duceau spre aceasta, Sfântul făceà rugăciune cu veselie sufletească, și tăindu-i-se capul s'a mutat către Dumnezeu. Iară sfintele lui moaște îngropându-le oarecari creștini dupre vrednicie, au însemnat cele ce se zisese de Sfântul și după puține zile, precum a spus Sfântul mai 'nainte amândoi Iulianii, (rău credinciosul bunic și prea înrăutățitul nepot) și-au luat sfârșitul.

Intru această zi, sfinții Zinon și Zoil, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Lui Zinon și Zoil a vieței dezlegare,
A stătut pricină de mai bună vieţuire.

Intru această zi, prea cuvioasa Piamun fecioara cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ca cu ciucuri auriți Piamun cea cu negru îmbrăcată,
Se aduce cu bunătățile fiind împodobită.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bu„nei credințe, mai vârtos de „cât cu văpaia focului fiind „aprinși au strigat: Bine ești „cuvântat în Biserica slavei „tale Doamne.

Acum dupre vrednicie, precum a zis făcătorul către pătimitori, câștigând viața cea veșnică purtătorilor de chinuri, cântați: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Moștenit-ați purtătorilor de chinuri tainică ducerea cea mai pre sus de minte, și mărire și cunună, frumsețea cea veșnică și bucuria cea neîn-

tristată, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă:

Voi mucenicii cei neclătiţi, răbdând pătimire în cuptorul muncilor, pre slujitorii înşelăciunei i-aţi ars, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Rumpe Fecioară înscrisul păcatelor mele, şi mă mântueşte de tot felul de vătămare şi de asupreala vicleanului, ca să strig ţie: Binecuvântată eşti tu între femei prea curată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil...

Sosit-a acum prăznuirea voastră sfinţilor cea de preste an, plină de veselie şi de bucurie strălucită, întru care cu dragoste pre voi lăudându-vă cu cântări, strigăm dătătorului de cununi şi Dumnezeu: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Frumoase sunt ranele voastre mucenicilor, căci ca aurul şi ca piatra cea scumpă s'a arătat lui Dumnezeu, cărora cu credinţă închinându-ne, Dumnezeului celui ce v'a întărit pre voi, strigăm: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Izvor adevărat al darurilor întru Hristos, arătat s'a dat mucenicilor. Pământul cel fără umezeală aduce roduri şi cel fără de apă izvorăşte rîuri, şi firea cea necuvântătoare a ajuns a strigà cu cântare: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul sălăşluindu-se în pântecele tău prea curată Stăpână, trup s'a făcut, îndumnezeind firea mea, cel mai pre sus de Dumnezeire, prin desăvârşită iubirea sa de oameni. Pre carele cu credinţă lăudându-l cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele de„schise în groapă le-a încuiat, „şi puterea focului a stins, cu „buna faptă încingându-se. „Tinerii cei iubitori de buna „credinţă, strigând: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăeată...

Acum văzând arătat slava Domnului purtătorilor

de cununi, împreună cu cetele celor fără de trupuri, și cu ale mucenicilor, și ale dreptilor lui, rugați-vă cu fierbințeală pentru noi, Mucenici cei trei la număr.

Cu totul întru sine-vă sălășluind pre Mântuitorul, dupre vrednicie v'ați cunoscut lui Dumnezeu cetate întemeiată, pre turnuri dumnezeești Evtropie și Cleoniche, împreună cu Vasilisc, gânditorilor de Dumnezeu.

Slavă.

Pentru cei ce cu credință săvârșesc prea sfântă pomenirea voastră, și laudă luptele cele dumnezeești sfințite, rugați pre Ziditorul, măriților Mucenici, ca să se afle iertare păcatelor.

Și acum, a Născătoarei.

Tu singură sprijineală și nădejde și mântuire, tu scăparea mea și zid, și dumnezeească mângâere sufletului meu te-ai arătat. Pentru aceasta scapă-mă de toată munca, pururea Fecioară.

Irmosul:

Hristos piatra cea netă-„eată de mână, cea din capul „unghiului; din tine muntele „cel netăeat Fecioară, s'a tă-„eat, adunând firile cele ose-„bite. Pentru aceasta veselin-„du-ne, pre tine Născătoare „de Dumnezeu te slăvim.

Svetilna glasului și Stihoavna Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 4 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Gherasim cel dela Iordan.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului și ale Cuviosului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu înțelepțite Gherasime, întraripându-ți gândul către Dumnezeu prin credință, ai urît nestatornicia amestecărei celei lumești, și Crucea ta ridicând, ai urmat văzătorului a toate, supuind cuvântărei, trupul cel cu anevoie înfrânat, cu nevoințele postniciei, prin puterea dumnezeescului Duh.

Cu lumina bunătăților, și cu strălucirile minunilor, aflându-te în pustie ca un soare cu multă lumină, ai călătorit o Gherasime! Și cu hiarele împreună petrecând, le-ai poruncit a-ți slujì ție. O! cât este de minunat Domnul Dumnezeu, carele prea arătat supune oamenilor hiarele ca pre niște cuvântătoare.

Intru liniște multă și întru

plângere și în lacrămi toată vieața ți-ai petrecut, și monahilor îndemnător prin credință te-ai făcut, cu neavere împodobindu-te și cu înfrânarea înfrumusețându-te, strein și nemernic pre pământ arătându-te. Pentru aceasta ai aflat desfătarea bunătăților, de Dumnezeu fericite.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Pre tine te rugăm cu totul fără prihană, pre folositoarea noastră și mijlocitoarea întru necazuri: Nu trece cu vederea pre robii tăi cei ce pier, până în sfârșit, ci grăbește și ne mântuește pre noi de urgia și necazul ce ne stă de față, ceea ce ai încăput pre Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu prea curată. Căci tu ești nouă zid și ajutor nebiruit.

A Crucei, a Născătoarei:

Soarele s'a întunecat Fiule, și luna în haină neagră și-a schimbat lumina. Pământul se clătește, și catapeteazma Bisericei tale se rumpe. Și eu cum nu mă voiu rumpe la cele din lăuntru? Intrista-mă-voiu la față prea dulce Mântuitorul meu, văzându-te pre tine mort fără dreptate.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și Tripesnițul Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Facerea lui Gheorghie

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Cânta-voiu ție Doamne Dumnezeul meu, că ai scos „pre popor din robia Eghi„petului, și ai acoperit pre Fa„raon cu căruțele, și puterea „lui.

Având înfrânarea armă tare asupra tuturor măestriilor celui strein, vitejește să călcăm meșteșugirile lui.

Cu strălucirea Duhului luminându-te la ochii cei înțelegători ai sufletului tău, prin bunătate ai privit către lumina cea neapusă, de Dumnezeu purtătorule.

Slavă:

Sarcina cea pământească acestor de aicea prin neavere lepădându-o, ca un fără de trup ai săvârșit calea sihăstriei, părinte Gherasime.

Și acum, a Născătoarei:

Prea curată Nașterea ta cea cu totul fără prihană, cu aripile postului dela pământ către viețuirea cea cerească ne-a înălțat pre noi, în ceruri suindu-ne.

Peasna 3, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea...

Prin înfrânare omorînd hiarele patimilor, prin nepătimire şi prin curăţie să ne apropiem la Hristos.

Privind pururea către dorirea Domnului cea nematerialnică, ai defăimat materia cea vremelnică, cuvioase Părinte.

Slavă:

Având pre limba ta totdeauna pre Hristos, părinte Gherasime, prin minuni întăreai adevărul cuvintelor tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Inputernicind întru postiri şi întru osteneli, neputinţa firei noastre Fecioară, întăreşte-o asupra patimilor.

Irmosul:

Intăritu-s'a inima mea în„tru Domnul Dumnezeul meu, „pentru aceasta cei slabi s'au „încins cu putere.

Sedealna, glas 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Scara bunătăţilor celor dumnezeeşti săvârşind, te-ai înălţat spre înălţimea vedeniei celei înţelegătoare, şi ai priimit dela Hristos arătările cele curate ale dumnezeeştilor taine. Pentru aceasta purtătorule de Dumnezeu pre tine te cinstim cu bună credinţă, şi strigăm: Slavă lui Hristos celui ce te-a întărit. Slavă celui ce te-a încununat. Slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mâinile tale cele dumnezeeşti, prea sfântă Fecioară, cu care ai ţinut pre Ziditorul, cel ce s'a întrupat pentru bunătate, întinzându-le roagă-l pre dânsul, ca să ne mântuiască pre noi din ispite şi din patimi şi din primejdii; cei ce te lăudăm cu dragoste şi îţi strigăm: Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine. Slavă celui ce a ieşit din tine. Slavă celui ce ne-a izbăvit pre noi prin naşterea ta.

A Crucei, a Născătoarei:

Pironindu-te pre Cruce de cei fărădelege Mântuitorule, şi coasta împungându-ţi-se de sulita ostaşului, Preacurata se tânguia cu amar, şi de multa şi înfricoşată răbdarea ta, se spăimântă, strigând: Slavă dragostei tale celei către oameni. Slavă bunătăţei tale. Slavă ţie celui ce cu moartea ta ai făcut pre oameni nemuritori.

Peasna 4, Irmos:

Venirea arătărei tale celei de pre pământ Hristoase „Dumnezeule vestindu-o pro-

„orocul mai 'nainte, cu bucu-„rie a strigat: Slavă puterei „tale Doamne.

Prin milostivirea ta cea pentru oameni, Hristoase Dumnezeule, semn ai dat vremea înfrânărei, prin care curăţeşti şi sfinţeşti sufletele şi trupurile robilor tăi, Mântuitorule.

Săvârşind scara faptelor celor bune înţelepte, te-ai învrednicit vedeniei celei mai de taină. Pentru aceasta şi Dar ai luat a vedeà şi cele viitoare mai înainte de vreme.

Slavă:

Cu sudorile luptelor tale celor dumnezeeşti, ai adăpat pustia cea neroditoare, şi aducătoare de roadă o ai arătat, carea aduceà lui Hristos pre oameni.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce eşti dată întărire credincioşilor dela Hristos, carele te-a prea slăvit pre tine, Fecioară prea curată, în vremea înfrânărei încinge-ne pre noi cu putere, cei ce te lăudăm.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ai răsărit lumina şi ai luminat zorile şi ai a-„rătat ziua, slavă ţie. Slavă „ţie, Iisuse fiul lui Dumnezeu.

Dintru dorirea cea râvnitoare de aceste de jos, prin înfrânare răpindu-ne, tragene către înălţimea iubirei tale, Iisuse îndurate.

Cu mulţimea rugăciunilor, taberele dracilor vitejeşte le-ai rănit Gherasime, şi pre Hristos îl lăudai Fiu al lui Dumnezeu.

Slavă.

Ceaţa patimilor risipindu-o, de Dumnezeu purtătorule, te-ai apropiat prin cuget către lumina neîntinăciunei şi a curăţiei.

Şi acum a Născătoarei:

De întinăciunea cea înţelegătoare spălându-ne prin înfrânare, arată-ne curaţi, a proslăvì pre Fiul lui Dumnezeu, Fecioară.

Peasna 6, Irmos:

Precum ai mântuit..

Fiind noi luminaţi cu strălucirea înfrânărei, învredniceşte-ne a vedeà dumnezeeasca slavă şi strălucirea scularei tale, Mântuitorule.

Ca un luceafăr strălucind întru întunerecul vieţei Gherasime, ai povăţuit pre oameni spre lumina petrecerei îngerilor celor fără de trupuri.

Slavă:

Cu toiagul rugăciunilor tale ai sfărâmat capetele hiarelor celor înţelegătoare, şi de vânarea acelora ai mântuit pre

oameni, pururea prea slăvite Părinte.

Și acum, a Născătoarei :

Cunoscând prin tine pre Stăpânul tuturor, Născătoare de Dumnezeu, de înșelăciunea idolilor ne-am izbăvit, și cu dragoste te slăvim, cu adevărat Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Precum ai izbăvit pre I-„ona proorocul din chit Hri-„stoase Dumnezeule, așà și „pre mine dintru adâncul gre-„șalelor scoate-mă și mă mân-„tuește, unule iubitorule de „oameni.

CONDAC glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Aprinzându-te de dorirea celor de sus, asprimea pustiei Iordanului mai mult de cât toate dulcețile lumei ai socotit, unde plecându-ți-se ție hiara până la moarte cu ascultare, și cu jale pe mormântul tău s'a sfîrșit, prea mărindu-te așà Dumnezeu. Pre carele roagă-l pentru noi, părinte Gherasime.

Intru această lună în 4 zile, pomenirea sfântului prea cuviosului părintelui nostru Gherasim, cel dela Iordan.

Stih: Lui Gherasim răsplătirea îi este hiara slujitoare,
Carele a omorît hiarele patimilor mai 'naînte de a vieței încetare.
Intru a patra zi Gherasim cel lăudat,
Din vieața aceasta a zburat.

Acesta din copilărie fiind învățat cu frica lui Dumnezeu, și călugărindu-se, s'a dus în pustiul cel mai din lăuntru al Tebaidei, în zilele împăratului Constantin Bărbosul nepotul lui Iraclie, și a pus atâta nevoință pentru bunătăți, de s'a făcut lăcaș lui Dumnezeu, în cât și hiarele cele sălbatece le stăpâneà, că se aflase un leu de-i slujeà, carele pe lângă alte servicii grele ce-i făceà Cuviosului, aveà și slujba aceasta, adică: îi duceà și catârul ce-i cărà apă de-l pășteà, și iară îl aduceà la schit. Iară odinioară luându-se catârul după niște neguțători călători, îl legară cu cămilele de se duse, dormind leul. Și așà monahul cel ce slujeà prea cuviosului, se mâhnì văzând seara că vine leul singur la chilie și cugetà că leul a mâncat pre catâr, de care lucru a spus Sfântului; iară Sfântul porunci să fie leul în locul catârului și să facă slujba lui. Care slujbă priimind-o, în câtă vreme a fost catârul prins la neguțători, el purtà vasele cele de apă pre spatele sale, și alergând cât puteà de tare se sileà să aducă apă. Ci iarăși pre acea cale se întâmplase a se întoarce neguțătorii, și întâmplându-se și leul la rîu de unde cărà apă, și văzând și cunoscând pre catâr, ce urmà după cămile, se repezì fără de veste, răcnind tare cât se îngroziră neguțătorii și fugiră. Iară el apucând pre catâr de căpăstru, îl trase. Deci trăgându-l pre catâr și cămilele se trăgeau după catâr, căci erau legate una de alta dupre obiceiul lor; până aduse catârul și cămilele la chilia sfântului Gherasim. Și bătù la ușă cu coada ca cum adică ar fi adus vânat Sfântului. Iară Sfântul zâmbind a râde puțin, zise către ucenicul său: Indeșert s'a osândit de către noi leul. Fie dară slobod dela slujbă și meargă și petreacă dupre obiceiul său. Atuncea leul închinându-se cu capul, ca și cum i-ar fi mulțămit Sfântului, se duse la pustie și într'o săptămână odată venecà la Sfântul și își plecà capul, făcând în chip de închinăciune. Deci murind Sfântul, a venit iarăși el și merse ca să-i deà obicinuita binecuvântare. Și negăsind pre Sfântul pricepù de moartea lui dela monahul ucenicul Sfântului, carele îl duse

la mormântul lui. Pentru aceasta plânse întâiu mugind încetișor, după aceea răcnind tare, și muri deasupra mormântului Cuviosului. Așà mărește Dumnezeu pre cei ce-l slăvesc, și le gătește, a le slujì și hiarele, când păzesc icoana cea dupre chip și dupre asemănare neîntinată și curată.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Pavel și Iuliani sora sa.

Stih: Pavel cel ce zace asemenea și Iulianì,
Sunt frați, tăiați cu sabia.

Aceștia erau pre vremea împăratului Aurelian, din Ptolemaida, frați dupre trup și fii de părinți evlavioși și Pavel erà citeț. Adecă citeà la popor sfintele Scripturi, care le învățase cu multă osteneală și le înțelesese bine, în cât deși erà tânăr, prea lesne astupà gurile ereticilor, ca un învățător dumnezeesc al rânduelei cuvântului lui Dumnezeu celei pentru noi. Iară viind împăratul Aurelian la Ptolemaida, el îmbărbătà pre soru-sa Iulianì, ca să steà cu îndrăzneală, fiindcă are să se întâmple mare ispită. Deci el întrarmându-se cu semnul cinstitei Cruci, fiindcă nu se îndoì că este întărit, s'a dus la împăratul și a mărturisit credința lui Hristos, iară deșertăciunea idolească o a mustrat. Deci fu spânzurat și strujit. Pre carele văzându-l soru-sa, strigà împrotiva tiranului, că cu nedreptate muncește pre fratele său. Deci fu prinsă și ea, și dându-se la spânzurătoare, se strujì, și amândoi fură băgați într'un cazan cu smoală clocotită. Rămâind ei întru credința lui Hristos, au fost întinși pre un pat de fier înfocat și pre deasupra îi băteau pre ei pe spinare. Iar Codrat și Acachie muncitorii, cruțând pre sfinți li s'au tăiat capetele. Deci rămâind ei nevătămați, cu lanțuri de fier legându-i, iarăși i-au pus la închisoare, și prin arătarea îngerului fiind dezlegați, și de hrană îndestulându-se, mulțămiau lui Hristos. După aceasta iarăși înfățișindu se la împăratul și nevrând a jertfì idolilor, îi spânzurară iarăși și îi bătură cumplit. Atuncea și oarecarele Stratonic unul din muncitori, căruia îi erà milă de sfânta Iulianì, și se abătuse către partea stângă, carele a și crezut în Hristos, în vremea când Sfânta îl îndemnà să nu o cruțe, ci să facă voia împăratului, turburându-se tiranul, i-a tăiat capul lui, iară sfinții au poruncit să se închiză la un loc, unde erau jivini otrăvitoare. Deci fiind păziți nevătămați cu Darul lui Dumnezeu, pre sfântul Pavel a poruncit să-l lege la un stâlp și tălcile lui să le bată cu măciuci de plumb, și celalalt trup să-l bată cu toiege de fier înfocate; iară pre soru-sa Iulianì, a poruncit să o ducă la o curvăsărie și să-și bată joc de ea bărbați desfrânați. Insă înfățișindu-se îngerul Domnului, cu însuși praful picioarelor lui a orbit ochii acelor desfrânați. Ci încă Sfânta milostivindu-se, a aruncat apă pre ei și i-a făcut sănătoși. Deci rămâind Sfânta nevătămată, a fost aruncată împreună cu fratele său într'o groapă cu foc și poruncind tiranul ca acolo să fie împroșcați cu pietre, s'a arătat din Cer un nor de foc, care apropiindu-se de împăratul, plouà preste el ploaie de foc. De carea temându-se el, a scos pre sfinți din groapă, dar nu s'a îndreptat, ci a poruncit, ca cu făclii aprinse să se arză ochii lor și tot trupul, și după aceasta să li se taie capetele.

Intru această zi, sfântul Grigorie din Chipru cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ca cerbul din curse, din vieață izbăvindu-se.
Grigorie unde este apa cea vie, acum se vede suindu-se.

Intru această zi, sfinții mucenici: Codrat, Acachie și Stratonic, cei din muncitori, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Trei carii ca apa sângele a multora l-au vărsat,
Al lor sânge Hristoase ție ți-l varsă prin sabie cu adevărat.

Intru această zi, sfântul Grigorie episcopul Asului celui din Anatol, carele a viețuit la anul una mie o sută cincizeci, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Din mormântul tău Grigorie curge,
Fericite, spre lauda lui Dumnezeu, apă prea dulce.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne

milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos :

Cela ce ai grăit cu Moisì în munte, şi chipul Fe-„cioarei în rug l-ai arătat, bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă-„rinţilor noştri.

Prin înfrânare suindu-ne în muntele vieţei celei dumnezeeşti şi al curăţiei, pre Domnul dătătorul luminei, înţelegător să-l privim.

Intru raiurile cele nestricăcioase ale bunătăţilor dănţuind, ai cules florile minunilor, de Dumnezeu purtătorule, dăruind tuturor Dar îndestulat al acestora.

Slavă:

Păzind vrednicia cea dupre chipul lui Dumnezeu, te-ai arătat înfricoşat hiarelor celor neîmblânzite, purtătorule de Dumnezeu, neîncetat cântând mulţămire lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin post şi prin nevoinţe încinge-ne cu tărie asupra vrăjmaşilor celor gânditori, pre noi cei ce te lăudăm şi te cântăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 8, Irmos

Pre Impăratul Hristos...

Impărate al tuturor Stăpâne Doamne, învredniceşte-ne prin post şi prin osteneli ca un bun, a împărăţi şi noi asupra patimilor şi dezmierdărilor celor trupeşti. Că bine să te cuvântăm întru toţi vecii.

Pre Impăratul Hristos, întru inima ta din pruncie priimindu-l, de Dumnezeu purtătorule, lăcaş frumos te-ai arătat al darurilor şi al strălucirilor lui celor dumnezeeşti, slăvindu-l pururea.

Binecuvântăm pre Tatăl ..

In văpaia patimilor nefiind ars nici cum părinte Gherasime, te-a udat din Cer roua darurilor lui Hristos cu totul, pre carele cu dragoste neîncetat îl cântai, ca pre un Dumnezeu al tuturor.

Şi acum, a Născătoarei.

Cel ce s'a întrupat din prea sfinte sângiurile tale, prea curată Stăpână, însuşi ne curăţeşte de întinăciuni trupeşti prin înfrânare şi prin osteneli, întărindu-ne cu neîncetate rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul Hristos, „pre carele l-au mărturisit ti-„nerii cei robiţi, în cuptor „grăind cu mare glas: Toate lu-„crurile lăudaţi pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Naşterea ta cea fără...

Bogăţia Darului Duhului sfânt se pune înaintea tu-

turor, celor ce aduc lui ostenelele înfrânării.

Vieața și petrecerea cea nematerialnică, în trup materialnic o ai săvârșit Cuvioase, slăvind pre Domnul, carele te întăreà pre tine.

Toată dorirea sufletului tău avându-o spre singure cele nestricăcioase, te-ai învrednicit de cele ce ai dorit, Gherasime.

Slavă.

Impreună cu cuvioșii stând înaintea lui Hristos, pre acesta roagă-l pentru cei ce săvârșesc dumnezeeasca pomenirea ta, cuvioase Gherasime.

Și acum, a Născătoarei:

De sus strălucind Darul tău Stăpână, luminează pre cei ce neîncetat te slăvesc pre tine Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Nașterea ta cea fără de sămânță Născătoare de Dumnezeu Preacurată, pre Hristos Dumnezeul nostru, cu „laude fără de tăcere o slăvim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Pomenirea sfântului mucenic Conon.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului, și ale Sfântului, glas 1.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Mucenice pururea mărite, cu multe scârbe împresurându-te, și cu chinuri nesuferite împreunându-te, ai biruit pre șarpele cel cu multă măestrie, și l-ai supus sub picioarele tale cele prea frumoase, mărite. Roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Conone pururea mărite, luminându-ți cugetul cu lumina sfântului Duh, întunerecul dracilor celor vicleni l-ai împuținat, și ai trecut spre lumina cea neapusă, veselindu-te întru Domnul. Pre carele acum roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Conone vrednicule de minune, făcutu-te-ai Biserică Treimei și pre Biserica cea prea sfântă, întru carea cu bună credință s'a pus trupul tău, o ai arătat rîu de nenu-

mărate minuni, prea fericite. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Curată, streină auzire. Bucură-te lemn sfânt, de Dumnezeu sădit al raiului. Bucură-te pierderea dracilor celor vicleni. Bucură-te sabie cu două ascuţituri, carea tai capul vrăjmaşului, cu streină Naşterea ta, Preasfântă cu totul prea curată, şi iarăşi ne-ai chemat pre noi, cari ne-am înstreinat.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul său, Mieluşaua şi Stăpâna cea prea curată, dacă l-a văzut pre Cruce, ne având chip nici frumseţe, plângând grăia: Vai mie, unde a apus frumseţea ta prea dulcele meu Fiu? Unde este buna cuviinţă? Unde este Darul feţei tale cel ce străluceà, prea iubite?

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului şi Tripezniţul Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Conon bine biruitorul mucenic, cu cântări să se laude.

Peasna 1, glas 5, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu, celui ce a povăţuit pre „norod pe mare, cu picioare „ne udate, şi pre Faraon cu „toată oastea l-a înnecat. A-„celuia unuia să-i cântăm, că „s'a proslăvit.

Bunul biruitorul mucenic Conon acum să se laude, ca unul ce a făcut vitejie asupra înşelăciunei, şi s'a ostăşit pentru Hristos Dumnezeul tuturor, şi s'a încununat cu cunună nestricăcioasă.

Conon măritul mucenic, dorind de vieaţa cea ascunsă, şi de slava cea nemuritoare, le-a luat schimb în locul desfătărei celei stricăcioase. Pre carele cu cântări să-l cinstim, că s'a prea mărit.

Cu haina nestricăciunei îmbrăcându-te acum Conone mărite, te-ai altuit din rădăcina maslinului celui sălbatec întru maslin domestic, şi ai adus roadă lui Hristos, pre cei ce te-au născut pre tine.

Slavă:

Dezlegându-se prea măritul mucenic de blestemul stricăciunei strămoşului, a lepădat jugul, şi ş'a făcut pre soţie, soţ curăţiei.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea curată Maica lui Dumnezeu, pre Dumnezeu cel ce nu s'a despărţit de sânurile Tatălui, şi s'a întrupat din tine, neîncetat roagă-l, să mân-

tuiască de toată primejdia pre cei ce i-a zidit.

Peasna 3, Irmos:

Cu puterea Crucei tale...

Ales-ai a slujì lui Dumnezeu, dorind de lumină, iară nedumnezeirea idolilor cea întunecoasă o ai urît, Cone mărite.

Jertfitu-ți-ai lui Hristos sufletul și trupul cu osârdie, și făcându-te ca un bine priimit, însuți cu singur Stăpânul ai vorbit, prea fericite.

Înțelepțește ai mântuit noroade nenumărate, de legile lor cele părintești, în privelişte întruntând pre cel numit cu numele pierzărei, Cone mărite.

Slavă:

Roagă-te mărite, ca să se deà dezlegare patimilor celor sufletești și trupești, celora ce prăznuesc cu credință pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă-te neîncetat Preacurată, celui ce a ieșit din coapsele tale, ca să scape dintru înșelăciunea diavolului, cei ce te cântă pre tine, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Cu puterea Crucei tale „Hristoase, întărește gândul „meu, ca să laud și să slăvesc „răstignirea ta cea mântui-„toare.

Sedealna, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Din pruncie lipindu-te de Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu, te-ai arătat cinstit vas al Duhului, și duhurile cele viclene le-ai supus, și pătimind dupre vrednicie te-ai mărit. Pentru aceasta toți cu credință prăznuim sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Chivernisește Preacurată ticălosul meu suflet, și-l miluește pre dânsul, cel ce s'a alunecat întru adâncul pierzărei pentru mulțimea greșalelor. Și în ceasul înfricoșatei morți Preacurată, răpește-mă dela dracii cei ce mă clătesc, rogu-mă, și mă mântuește.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioară prin inima ta cea curată și fără prihană cu adevărat sabie a trecut, când ai văzut pre Cruce pre Fiul tău înălțându-se Preacurată, binecuvântată Marie, scăparea păcătoșilor, Născătoare de Dumnezeu, întărirea credincioșilor.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne învierea ta cea din mormânt, „și am prea slăvit nebiruită „puterea ta.

Surpat-ai Fericite înșelăciunea popoarelor, din rădăcină, și Dumnezeirea lui Iisus ai arătat.

Minciunosul dumnezeul cel de piatră, de îngrozirea ta înfricoșându-se, a binevestit pre Iisus a fi singur Dumnezeu.

Cei neînțelegători au venit la înțelegere, prin buza cea de piatră, priimind prea adevărata primenirea cea mai pre sus de fire.

Slavă:

Taină negrăită este ceea ce prin tine se propovedueşte, că pre cei rătăciți îi întorci către Domnul, Mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat te slăvim pre tine Născătoare de Dumnezeu nenuntită, și la limanul tău scăpăm credincioșii.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm către tine Doamne: Mântue-„ște-ne pre noi, că tu ești Dum-„nezeul nostru, afară de tine „pre altul nu știm.

Făcutu-te-a Darul vas luminei celei curate și nestricăcioase, pre tine, mărirea și lauda mucenicilor.

Cu dumnezeească cunoștința graiurilor celor negrăite te-ai îmbogățit, și ai învățat nenumărate neamuri, prea cinstite.

Slavă:

Darul minunilor tale văzându-l cel fărădelege, strigà: Dumnezeul lui Conon a biruit înșelăciunea.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară după Naștere te cântăm pre tine, de Dumnezeu Născătoare, că tu pre Dumnezeu Cuvântul, cu trup l-ai născut lumei.

Peasna, 6 Irmos:

Incunjuratu-m'a adâncul...

Fost-a Darul prin rugăciunile tale, creștere și bogăție celor ce au crezut, iară împrotivirea a fost pierzare celor nesupuși, Conone prea fericite.

Arătat ți s'au supus mulțimile dracilor Fericite, căci te-ai supus pre sineți lui Dumnezeu celui ce te-a făcut de sineți volnic, mucenice Conone mărite.

Slavă:

De tine se povățuiau mulțimile învățându-se, prin faptă și prin cuvânt, ca să aleagă dumnezeeşte mila, și să urască bogăția cea iubitoare de argint, prea fericite.

Și acum a Născătoarei.

Rug nears și munte, sca-

ră însufleţită şi poartă cerească, dupre vrednicie te slăvim pre tine, Marie, lauda binecredincioşilor.

Irmosul:

Încunjuratu-m'a adâncul, „groapă s'a făcut mie chitul, „iară eu am strigat către tine „Iubitorule de oameni; şi m'a „mântuit dreapta ta Doamne.

CONDAC, glas 3.

Cu curăţia ca un înger vieţuind pre pământ, dintru aceasta te-ai învrednicit a fi împreună vorbitor cu îngerii, şi pre părintele tău l-ai adus către cunoştinţa lui Hristos; şi pre Hristos un Dumnezeu ai mărturisit, pătimind până la sânge, mucenice Conone. Roagă-te neîncetat lui Hristos pentru noi toţi.

Intru această lună, în 5 zile, pomenirea sfântului Cuviosului mucenic Conon cel din Isavria.

Stih: Dumnezeu prin punere, către adevăratul Dumnezeu ai venit,
Lăsându-ţi părinte Conone ţărâna ta pe pământ.
Intru a cincea zi, Conon ş'a dat,
Sufletul cel cugetător de răbdare cu adevărat.

Acesta a fost pe vremea sfinţilor Apostoli, din satul ce se chemă Vidani, fecior fiind lui Nestor şi Nadei, cari însurându-l, el poftì mai vârtos a petrece cu femeia sa în feciorie. Şi se zice că Arhistratigul Mihail l-a învăţat credinţa în Hristos, şi cum că l-a botezat în numele Treimei celei de vieaţă începătoare, şi l-a împărtăşit cu sfintele Taine, şi putere i-a dat, ca să poată face prea slăvite minuni. Drept aceea a plecat şi pre femeia sa Anna, (căci aşà se numeà), să fie la un gând cu dânsul, şi să petreacă amândoi cu curăţie. Botezându-şi şi părinţii săi întâi, şi întorcându-i la credinţa lui Hristos; încă şi pre tatăl său Nestor l-a plecat ca să mărturisească pentru Hristos. Şi a făcut şi pre cei ce slujiau idolilor de au cunoscut pre adevăratul Dumnezeul tuturor, când vreau să facă jertfă unui demon întunecat şi necurat ce erà întru o peşteră. Deci mărturisind şi demonul singur că nu este el Dumnezeu, făcù şi pre nesupusele noroade, a strigà că unul este Dumnezeu, cel al lui Conon. Care aceste glasuri la Isavrieni şi până astăzi se strigă cu glas mare la ziua Sfântului. Se zice încă că atâta Dar şi putere a luat dela Dumnezeu asupra dracilor, în cât pre unii din draci îi făceà plugari, şi pre alţii pândari de păzeau semănăturile şi roadele. Iară pre alţii i-a închis în chiupuri de lut, şi i-a pecetluit, îngropându-i adânc sub temelia casei sale. Iară pricina mărturisirei sale a fost aceasta: Că mergând întru acel loc ighemonul Magnus cu porunci împărăteşti, şi prinzând pre Sfântul, şi aducându-l înaintea lui, şi mărturisind Sfântul pre Hristos Dumnezeu adevărat, l-a bătut foarte cumplit. Deci strângându-se norodul ca să scoată pre Sfântul, şi să ucidă pre ighemonul Magnus, el prinzând de veste a fugit. Iară norodul slobozind pre Sfântul, şi ştergându-i ranele de sânge, l-a dus la casa lui, unde trăind după aceea doi ani, s'a mutat către Domnul. Şi spun că după sfârşitul său, vrând creştinii să prefacă casa, ca să o facă Biserică, s'a aflat chiupurile acelea întru care închisese duhurile cele viclene. Dintru care destupându-se unul, părându-li-se lucrătorilor că va fi aur într'însul pentru greimea lui, ieşiră draci ca focul. Şi cei ce lucrau la biserică toţi căzură la pământ, iară zidirea bisericei s'a risipit, şi lemnele şi funiile au ars. Şi după apusul soarelui nu mai cutezà nimenea a se apropià de locul acela. Insă iarăşi după puţină vreme a scăpat locul acela de acea bântuială drăcească, prin rugăciu-

nile sfântului Conon, și prin postirile și rugăciunile creștinilor celor de acolo.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Conon grădinarul.

Stih: Conon la Domnul cel ce semnele cuielor este purtând,
Se apropie, semnele cuielor pre picioarele sale având.

Acesta eră din Nazaretul Galileii pe vremea împăratului Dechie. Deci sculându-se de acolo, a venit la cetatea Pamfiliei numită Mandron, și se află în locul ce se zice Carmenà, bine lucrându-și grădina sa, din care își agoniseà hrana. Insă eră cu obiceiurile prostatic, și fără de răutate, în cât viind cei ce îl căutau pre el să-l prinză și afară pre câmp închinându-i-se, din suflet li s'a închinat și el. Și spuind aceia pricina pentru care a venit, adică că ighemonul Puplie îl chiamă pre el, a răspuns: Că ce trebuință are acela de mine, mai ales creștin fiind eu? Chieme pre cei de un cuget cu el, și pre părtașii credinței sale. Deci fiind legat și adus la ighemon și îndemnat fiind ca să jertfească idolilor; suspinând din adânc a batjocorit pre tiranul și încredințându-l că el rămâne întru mărturisirea lui Hristos, și că orice munci i s'ar face întărindu-se că nu se va clătì din aceea, i s'a bătut cuie de fier prin picioare și a fost silit ca să alerge înaintea căruței ighemonului; deci leșinând el și căzând pre genunchi, făcând rugăciune, și-a dat duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marco monahul, făcătorul de minuni.

Stih: Taci Marco dupre legea morților,
Insă deși mort, nu te voiu da pre tine tăcerei.

Acesta fiind foarte iubitor de osteneală, s'a dat pre sine la învățătura dumnezeeștilor Scripturi și tot odată a ajuns la desăvârșirea sihăstriei și a bunătății. Și semn spre dovedirea amândurora acestora sunt, atât cuvintele ce s'a scris de el, care sunt pline de toată învățătura și de folos, cât și Darul facerilor de minuni, ce i s'a dat lui de la Mântuitorul Hristos. Din care minuni de nevoie este să povestim aicea una: Oarecând Sfântul liniștindu-se în ograda sa și luând aminte de sine, a venit la dânsul o hienă sălbatică, aducându-i lui pre puiul ei orb și cu chip de smerenie arătà că roagă pre Sfântul să se milostivească spre puiul ei și să-i vindece ochii. Iară Sfântul scuipând pre ochii lui și făcând rugăciune, i-a dat vederea. Și după câteva zile i-a adus hiena o mare piele de berbece, ca răsplătire și mulțămită pentru vindecarea puiului său. Iară sfântul n'a priimit-o, până când i-a arătat hiena cu oarecare semn, că în viitorime nu va mai vătămà oile săracilor. Din carea înțelegem, că dacă sfântul eră atâta de milostiv spre hiarele cele necuvântătoare, oare cât de milostiv eră spre oamenii cu carii chiar firea îl leagă, și cere ca să se milostivească fiecarele spre cei de un neam și de o seminție cu el. Și atâta eră de curat bărbatul cu vieața, în cât preotul mânăstirei, prin jurământ ziceà: Că nici odată el, n'a dat monahului Marco dumnezeeștile Taine. Ci când se apropià el, îngerul Domnului îl împărtășà, a căruia numai mâna de prin cot o vedeà ținând linguriță, prin carea cuviosul se împărtășà de sfințitele Taine. Când se lepădase Cuviosul cu totul, de toate grijele și turburările lumești, eră de patruzeci de ani, și petrecând în sihăstrie șaizeci de ani, s'a mutat către Domnul. Eră mic de stat, spânatec la barbă, plin de Duhul sfânt și având-și capul înlăuntru luminat cu Darul Duhului sfânt.

Intru această zi, sfânta mucenită Iraida și pomenirea sfântului mucenic Evlogh c cel din Palestina.

Stih: Binecuvinteze toată făptura pre Evloghie,
Tăindu-i-se capul Iraidei pentru tine făcătorul ei.

Intru această zi, sfântul mucenic Evlampie.

Stih: Lui Evlampie grumazul de sabie i s'a tăiat,
Și rușinează reaua credință cea deșartă a celui întunecat.

Intru această zi, sfântul mucenic Arhelaos și cei împreună cu dânsul, o sută cincizeci și doi de mucenici, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Arhelaos întâiu grumazul la sabie dând.
Tăierea ta dumnezeescule norod al Domnului este începând.

Intru această zi, sfântul mucenic Ioan bulgarul carele a mărturisit în Constantinopol, la anul una mie şapte sute optzeci şi patru, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: O Ioane fericite semnul Crucei căci îl închipueşti arătat,
Căci ucenic sunt, zice, al Domnului cu adevărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu foc, pre tinerii cei cuvân-„tători de cântare i-ai mân-„tuit; bine eşti cuvântat Dum-„nezeul părinţilor noştri.

Mucenicește luptându-te pătimitorule, strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Biruind pre vrăjmaşul, te-ai arătat purtător de chinuri strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pre pământ biruitor, iară în ceruri încoronat al lui Hristos te-ai arătat, Mucenice nebiruite.

Slavă:

Aducând sfinţită lui Dumnezeu mântuirea celor rătăciţi, strigi: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce te-ai născut din Fecioară, pre carea Născătoare de Dumnezeu o ai făcut, bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a născut...

Văzând pre stăpânitorul întunerecului lumei, păgubit de înşelăciunea cea drăcească, prin rugăciunile Sfântului; preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Cetele celor făcători de rele, muncindu-se de tine, prin duhurile cele pierzătoare, de Dumnezeu încuviinţate, strigau: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Ca cel ce ai mântuit prin porunca ta cea lucrătoare nevătămat, pre pruncul din fălcile hiarei celei sălbatece, ca în braţe de Maică, neîncetat strigi: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Strălucitu-te-ai bogat pătimitorule, cu lumina cea întreit strălucitoare, căci cântând firea cea în trei Ipostasuri, strigai: Preoţi lăudaţi-o, noroade prea înălţaţi-o întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

De cât Heruvimii mai înaltă te-ai arătat, prea slăvită Născătoare de Dumne-

zeu, Marie. Că în pântecele tău s'a sălăşluit Dumnezeu, pre carele noi oamenii împreună cu cei fără de trup îl prea slăvim întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce s'a născut din „Tatăl mai 'nainte de veci, „Fiul şi Dumnezeu şi în a-„nii cei mai de pre urmă, din „Fecioară Maică s'a întrupat; „preoţi lăudaţi-l, noroade prea „înălţaţi-l întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Cu totul făcându-te dar dorului celui nematerialnic, ai dorit a beà paharul lui Hristos, Fericite. Pentru aceasta toţi pre tine te fericim.

Cu plăcere dumnezeească urmând legei celei dumnezeeşti, iară nu momelelor, cu tot sufletul te-ai arătat bând paharul lui Hristos, fericite Conone.

Frumseţe mucenicilor te-ai arătat mărite, înfrumseţându-te cu prea cinstite ranele lui Hristos. Pentru aceasta toţi pre tine te cistim.

Slavă:

Intru odihna cea cerească aflându-te acum mărite Conone, scapă-mă de împresurările cele cumplite ale vieţei, pătimitorule al Domnului.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu. Bucură-te munte sfânt. Bucură-te capul cinstitei feciorii. Bucură-te Stăpână.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dum-„nezeu, cea mai pre sus de „minte şi de cuvânt, carea ai „născut negrăit sub ani pre „cel fără de ani, credincioşii „cu un gând te slăvim.

Svetilna glasului, şi Stihoavna Triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Pomenirea sfinţilor celor patruzeci şi doi de mucenici din Amoreea: Teodor, Constantin, Callist; Teofil, Vasoiu, şi cei impreună cu dânşii.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Mucenicilor, glas 4.

Podobie: Cela ce de sus eşti chiemat...

Mucenici buni biruitori, în vremile cele mai de pre urmă arătându-vă, ca nişte stele ne apuse, întru cinstită întărirea Bisericei, cu strălucirea pătimirilor, aţi luminat toată lumea cea de sub soare, şi aţi risipit întunerecul înşelăciunei prea lăudaţilor, şi acum v'aţi mutat către strălucirea cea veşnică. Drept aceasta, câ-

ştigându-vă buni folositori ai noştri, cu credinţă săvârşim sfinţită şi purtătoare de lumină mucenia voastră.

Cu aducere silnică mucenici ai lui Hristos, toţi v'aţi pus legaţi în temniţă, în vreme îndelungată fiind cu adevărat, dumnezeeşti strejuitori ai credinţei. Drept aceea nebunindu-se hiara cea cu nume rău, v'a omorît pre voi cu sabia, nevrând ca să vă plecaţi poruncilor lui celor cumplite. Şi acum voi patruzeci şi doi prea măriţilor, cu bucurie moşteniţi împărăţiile cele de sus.

Cu Constantin împreună cu Vasoiu, şi cu Callist, pre Teofil şi pre Teodor, şi pre cealaltă dumnezeească ceată a purtătorilor de chinuri, cu mare glas toţi să-i lăudăm. Căci cu bucurie junghiindu-se, au ales a se omorî pentru vieaţa tuturor. Şi acum se odihnesc în cetatea Dumnezeului celui viu, şi ne cer ca să aflăm noi iertare de păcate, şi desăvârşită scăpare în ziua judecăţei.

Slavă, glas 2, a lui Metodie:

Astăzi prăznuieşte Biserica în taină, îmbrăcându-se cu podoabă nouă, ca cu o porfiră şi cu vison, cu sângiurile purtătorilor de chinuri celor de acum. Că pre aceştia întru bună credinţă crescându-i, jertfă fără prihană priimită şi bine plăcută lui Hristos s'au adus. Pentru aceasta cela ce 'i-ai arătat pre dînşii biruitori asupra celor fărădelege, şi 'i-ai încununat şi 'i-ai prea mărit, trimite-ne şi nouă prin rugăciunile lor mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Văzând Preacurată pre Făcătorul tuturor răbdând multe ocări, şi pre Cruce înălţat, suspinai zicând: Prea lăudate Doamne Fiule şi Dumnezeul meu, cum suferi necinste cu trupul, vrând să cinsteşti zidirea ta Stăpâne. Slavă multei milostivirei şi pogorârei tale iubitorule de oameni.

La Stihoavnă, Samoglasnica zilei de 2 ori şi Mucenicĭna.

Slavă, a Sfinţilor, glas 6, a lui Sicheot.

Veniţi iubitorilor de mucenici, duhovniceşte săvârşind sfinţită pomenirea cetei celei de Dumnezeu încoronată a mucenicilor, celor arătaţi de curând, a junghierii celei fără prihană ces'a jertfit cu osârdie pentru Hristos, împreunată o-

stăşirea cea aleasă, a celor patruzeci şi doi, cu sfinţenie să strigăm către dânşii: Zdrobiţi semeţia vrăjmaşilor celor fără de Dumnezeu, şi mântuiţi pre norodul cel bine credincios, de toată încunjurarea, prin rugăciunile voastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat, Hristoase...

De mari daruri te-ai învrednicit prea curată Fecioară, singură a lui Dumnezeu Maică, că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de vieaţă, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Preacurata pre tine spânzurat pre Cruce, plângând cu jale strigà ca o maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimă de ocară?

LA UTRENIE

CANONUL Mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud nevoinţele bunilor biruitori Mucenici.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 6, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l „înnecat, a strigat: Lui Dum„nezeu cântare de biruinţă „să-i cântăm.

Intru înălţimea Bisericei lui Hristos, arătându-vă măriţilor, ca nişte stele luminoase, luminaţi sufletele credincioşilor, gonind întunerecul înşelăciunei.

Cu vitejia minţei împleticindu-vă cu vrăjmaşul, Mucenicilor, pre acesta l-aţi surpat, şi omorându-vă împreună, aţi aflat vieaţă fără de sfârşit, prea fericiţilor.

Fiind străluciţi cu frumseţea muceniei cei cu raze luminoase şi tari, v'aţi adus lui Hristos celui junghiat cu trupul, şi cu cetele cele mucenicesti împreună v'aţi numărat, Mucenicilor.

Slavă:

Prea lăudaţilor Mucenici ai Domnului cei patruzeci şi doi, surpând mulţimea nenumărată a nelegiuiţilor, v'aţi învrednicit multor bunătăţi în ceruri.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, dumnezeească înfrumseţarea pătimitorilor, carea ai născut pre Hristos cel frumos cu frumseţile; pre acesta roagă-l ca să înfrumseţeze sufletul meu.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt...

Stând de faţă în mijlocul priveliştei, cu glas mare

vitejește ai propoveduit pre Mântuitorul, Cuvântul cel întrupat pentru noi, mare viteazule Teodore.

Intru credință pătimind, înțelepțește te-ai lepădat de trup, și tăerei sabiei pre sine-ți plecându-te, te-ai junghiat ca un miel, Constantine mucenice, vrednicule de minune.

Slavă:

Vremea luptelor tuturor te-a arătat pre tine prieten credincios al lui Dumnezeu, ca pre unul ce despărțiai cugetul de stricăciosul prieteșug al trupului, prea alesule Teofile.

Și acum, a Născătoarei.

Adunarea sfinților celor patruzeci și doi pătimind, adevărat te propovedueşte pre tine adevărată Maica lui Dumnezeu celui dintru înălțime, carea îi întăriai pre ei cu mijlocirile tale.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălțat cornul credin„cioșilor tăi Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pe piatra măr„turisirei tale.

Sedealna glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Ingrădiți fiind cu vitejie către cei fărădelege, împreunați fiind întru o ceată cu cuvântare, toată arma lui Hristos Dumnezeu ați ridicat către cei fără de Dumnezeu. Și credința, ca o sabie în mâini luând și pavăză nădejdea pre umere puindu-o, și cu platoșa dragostei arătat fiind îmbrăcați, pre vrăjmașul ați biruit.

Slavă, altă Sedealnă, glas 8.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Ducându-vă legați de vrăjmașul, și închizându-vă în temniță întru mulți ani, ați rămas nevătămați, fiind păziți cu credința, și prin sabie dezlegându-vă din trup, arătat v'ați legat cu dumnezeescul dor, Sfinților. Pentru aceasta ca niște luminători ați strălucit în lume, luminând pre toți cu Darul Duhului, purtătorilor de chinuri Fericiților. Rugați pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Înțelepciunea și Cuvântul, în pântece zemislindu-l negrăit Maica lui Dumnezeu, lumei ai născut, pre cela ce ține lumea. Și în brațe ai avut pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor și făcătorul făpturei. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară și cu

credinţă te slăvesc, ca să fiu iertat de greşale, când voiu vrea să stau în ceasul judecăţei, înaintea feţei Ziditorului meu; al tău ajutor atuncea să-mi dăruesti, Stăpână Fecioară curată. Că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucei, a Născătoarei.

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşaua văzându-l pre Cruce fără dreptate spânzurat, plângând, strigă cu amar: Lumea se bucură prin tine priimind mântuire, iară pântecele meu arde, văzând răstignirea ta; carea rabzi pentru milostivirea milei prea bunule Dumnezeule, adâncul milei şi izvorul cel nedeşertat; milostiveşte-te şi dăruieşte iertare de greşale, celor ce laudă cu credinţă dumnezeeştile tale patimi.

Peasna 4, Irmos.

Hristos este puterea mea Dumnezeu şi Domnul, cin„stita Biserică cu dumneze„ească cuviinţă, cântă stri„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind.

Cu puterea dumnezeescului Duh, toată neputincioasa putere a vrăjmaşului o aţi surpat, omorându-vă Mucenicilor, şi aţi moştenit vieaţa cea veşnică.

Prin cugetările cele dumnezeeşti prea bine Calist întărindu-şi sufletul vitejeşte, a mers bucurându-se spre tăierea sabiei, ca să moştenească cele cereşti.

Temeiurile cele înţelegătoare ale chinurilor, frumos le-ai pus pre piatra cunoştinţei minţei tale, şi bărbăteşte gonind pre vrăjmaşii tăi, i-ai împedecat, prea fericite Vassoiu.

Slavă.

Vărsându-vă sângiurile, împreună luminat v'aţi dat duhurile celui ce pentru noi, prin bogăţia bunătăţei sângele său l-a vărsat pre Cruce, prea lăudaţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeeştii mucenici ştiindu-te Fecioară curată pre tine Maică, şi lăudând slava cea dintru tine, a moştenit întru înălţime darurile cele nemuritoare.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele ce„lor ce mânecă la tine cu dra„goste, mă rog luminează-le, „ca să te vază Cuvinte al lui „Dumnezeu, pre tine adevă„ratul Dumnezeu, pre cela ce „chemi din negura greşalelor.

Făclii tăinuitoare v'aţi a-

rătat, luminând sufletele credincioşilor, cu lumina ortodoxiei, şi risipind întunerecul necunoştinţei, purtătorilor de chinuri ai Domnului, prea fericiţilor.

De căscările leilor celor gânditori scăpând nevătămaţi, Mucenici ai Domnului, prea dulce mâncare v'aţi făcut Stăpânului tuturor; învrednicindu-vă desfătărei celei nestricăcioase.

Slavă:

Mucenicii cei patruzeci şi doi, aduceţi lui Dumnezeu rugăciuni pentru noi, ca să ne mântuim de toată munca, şi de nenumărate supărări cele ce ne vin asupră.

Şi acum, a Născătoarei:

Rogu-mă Preacurată, îndreptează-mi mişcările minţei mele, către Dumnezeu cel ce este calea vieţei, şi a netezit cărările purtătorilor de chinuri, cele ce duc către cele cereşti.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţei văzându-o...

Cu vetreala Crucei întraripându-se pătimitorii, neudat au înnotat marea fărădelegei, şi au ajuns la limanurile cele liniştite, făcându-se cârmuitori credincioşilor.

Pre mucenicii Domnului: pre Constantin, şi pre măritul Teodor, pre Calist, şi pre Vassoiu, şi cu aceştia pre marele Teofil, şi pre cei împreună pătimitori ai lor, cu bună credinţă să-i lăudăm.

Slavă:

Ca nişte flori dulci mirositoare, tăinuit înflorind în grădina pătimitorilor, toată Biserica aţi umplut de mireazmă înţelegătoare, gonind întunerecul înşelăciunei.

Şi acum, a Născătoarei.

Născătoarea de Dumnezeu Fecioara cu adevărat, afară de legile firei te-a născut mai pre sus de fire pre tine Hristoase, carele ai încununat pre mucenicii cei ce cu credinţă au pătimit dupre lege.

Irmosul:

Marea vieţei văzându-o „înălţându-se de viforul ispi„telor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: „Scoate din stricăciune vieaţa „mea, mult milostive.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Pre ostaşii credinţei cei de curând arătaţi, carii pentru Hristos cu osârdie au pătimit, cu cununi de laude dupre vrednicie toţi să-i încununăm, ca pre cei ce se roagă pentru noi lui Hristos, şi ca pre nişte

turnuri, şi păzitori ai stăpâniei creştineşti.

ICOS.

Frumseţea lui Hristos cea ne asemănată, şi lauda cea negrăită, carea cetele îngereşti doresc să o vază, cu îndrăzneală voi văzându-o, împreună cu toţi sfinţii cei din veac, viteji ai lui Hristos cei patruzeci şi doi, cu sfintele voastre rugăciuni, pre cei ce vă laudă pre voi luminaţi, gonind întunerecul păcatelor, şi fii luminei făcându-i, ca cei ce sânteţi turnuri şi păzitori ai stăpâniei creştineşti.

Intru această lună în 6 zile, pomenirea sfinţilor marilor mucenici, patruzeci şi doi, Teodor, Constantin, Calist, Teofil, Vassoiu, şi cu soţii lor, carii în Amoreea au pătimit.

Stih: Ceată alcătuită, număr de şase poartă,
Împreună cu cea înşeptită fiind tăiată,
In a şasea zi sunt tăiate,
Patruzeci şi două de capete.

Aceştia erau cei mai întâi ai cetăţei Amoreei, cari dacă luară Agarenii cetatea, au fost luaţi robi şi ei, generali şi căpitani mari fiind, şi de neam mare între Greci, care nici pentru dragostea vieţei, nici slăbiciunea, nici pentru pătimirea cea rea care de mulţi ani în robie au suferit, nu ş'au schimbat credinţa lui Hristos, ci cu socoteală bărbătească, şi cu vitejia sufletului luptându-se, ne întinându-şi sufletul de chinuirea şi de topirea trupului, ci toţi vitejeşte stând şi ne vrând a se lepădà de credinţa în Hristos, bucurându-se li s'au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Arcadie.

Stih: Fiindu-ţi mijlocul cel gândit cu bunătăţile încins,
Arcadie, bine încins alergi către cele de sus.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Isihie făcătorul de minuni.

Stih: Isihie pre sineţi la vieaţă liniştită dându-te,
Te lipseşti din vieaţă sfârşitul ajungându-te.

Intru această zi, prea cuviosul Maxim, ucis cu pietre s'a săvârşit.

Stih: Cu toată mintea Maxim către cununi privind,
Către împroşcarea pietrelor s'a arătat piatră fiind.

Intru această zi, sfântul Evfrosin, cu apă fierbinte clocotită adăpat s'a săvârşit.

Stih: Cu pahar adânc bând băutură fiartă,
Mucenicul Evfrosin a aflat calea cea desfătată.

Intru această zi, aflarea cinstitei Cruci când s'a aflat de fericita Elena.

Stih: Ne dă nouă Elena Darul acesta a-l vedea,
Lemnul, carele ne-a pricinuit nouă din stricăciune mântuirea.

Intru această zi, aflarea cinstitelor piroane.

Stih: Cuele se arată împărătescului cap podoabă,
Iară ocârmuirei întărire se află.

Intru această zi, Iulian şi Evvul, prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Vino să murim de sabie, lui Evvul zicându-i,
Iulian bună sfătuire dându-i.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri; iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dum„nezeu, pre muncitorul l-a „plecat a strigà: Bine eşti cu„vântat Dumnezeul părinţilor „noştri.

ei patruzeci şi doi de mucenici ai lui Hristos, ca cei ce au păzit legile lui după îndelungata închidere, dezlegându-se din temniţa trupu-

lui, s'au arătat adevărați păzitori ai noștri, lăcuind în ceruri.

A semănându-vă dumnezeeștilor trei tineri celor robiți în Vavilon oarecând, ca niște robi fiind duși la loc depărtat, bunilor biruitori Mucenici, acolo ați robit pre vrăjmașul cel mult turburător.

Slavă:

C u curgerile sângelui vostru ați uscat rîurile deșertăciunei, și fiind aruncați întru repejunile rîurilor, v'ați lipit către apa vieței, izvorându-ne nouă izvoarele nemurirei, înțelepților.

Și acum, a Născătoarei:

F iind tu Curată carte prea nouă, ai avut întru tine pre Cuvântul scris, carele a scris în cartea celor vii, pre ai săi dumnezeești pătimitori, cei ce cu osârdie au plinit cele scrise.

Peasna, 8, Irmos:

Din văpae cuvioșilor...

I ntru dumnezeeasca priveliște a mucenicilor intrând, ați arătat bărbătește lupte împrotivitoare, surpând pre vrăjmașul. Pentru aceasta vă lăudăm pre voi ostași ai lui Hristos.

C elor deșerți la minte, cari te sileau ca să te desparță din Darul lui Hristos, vitejește le-ai stătut împrotivă, pătimitorule Constantine, și te-ai numărat în cetele mucenicilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

C ei patruzeci și doi purtători de chinuri, junghiindu-se împreună ca niște mielușei fără de răutate, bucurându-se cu multă îndrăzneală, au urmat patimei celei cinstite a lui Hristos, celui ce s'a junghiat ca o oaie.

Și acum, a Născătoarei:

I mpodobitor de mireasă arătându-se ție dumnezeescul Arhanghel, strigà ție: Bucură-te scaunul cel de foc al lui Dumnezeu, neîntinată Preacurată, întărirea purtătorilor de chinuri, a celor ce au mărturisit pre Dumnezeu, cel ce s'a arătat în trup.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

D in văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorît și jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură vo„irea. Pre tine te prea înăl„țăm întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

I nvrednicitu-v'ați a vedeà pre Domnul, cel ce a dăruit vouă cununa slavei cei nestricăcioase, Constantine, Vassoe, Teodore, Caliste viteazule, fericite Teofile; îm-

preună cu ceilalţi pentru noi pururea rugaţi-vă.

Ca o lumină, ca o dimineaţă, ca un soare mare, strălucind astăzi pomenirea pătimitorilor, a luminat sufletele credincioşilor, pre carea săvârşindu-o să-i lăudăm pre dânşii, cari au proslăvit prin mădularele lor pre Mântuitorul Hristos.

Tabăra mucenicilor, dumnezeescul şirag cel de patruzeci şi doi, s'a numărat prin Dar cu mulţimile îngerilor, cerându-ne nouă acum dezlegare de greşale, dupre măsura postului celui de patruzeci de zile.

Slavă:

Pământul a priimit sângele vostru, şi rîul trupurile aruncate le-a împreunat; capetele cele tăiate sunt cinstite, fiind că se aduceà asupra lor strălucire dumnezeească, şi arătat povăţuià înainte cu putere dumnezeească.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti vas al luminei, de Dumnezeu dăruită, cu razele tale cele luminătoare, luminează inima mea, gonind norii trândăvirei mele, şi risipind întunerecul păcatului, ca una ce ai născut pre Dumnezeul cel fără de păcate.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oameni-„lor spre carele nu cutează a „căutà cetele îngereşti. Iară „prin tine Preacurată, s'a a-„rătat oamenilor Cuvântul în-„trupat; pre carele slăvindu-l „cu oştile cereşti, pre tine te „fericim.

SVETILNA

Podobie: Cu duhul în Biserică...

Ceata cea de patruzeci şi doi, ce erà într'un cuget, a pătimit prea tare până în sfârşit, toate măestriile vrăjmaşului le-a surpat şi s'a mutat către lăcaşurile cele cereşti, şi cununa biruinţei cea luminoasă a luat din dreapta celui prea înalt.

A Născătoarei.

Ca ceea ce ai îndurare şi milă prea mare, prea lăudată de Dumnezeu Născătoare Fecioară, caută spre smerenia mea, şi risipeşte turburarea patimilor şi a smintelelor vieţei, scăpându-mă de focul gheenei, prin rugăciunele tale, Fecioară.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Pomenirea sfinților sfinților mucenici, carii au mărturisit în Herson: Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie și ceilalți.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului și ale Sfinților, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn...

Mucenici nebiruiți și prea lăudați ierarhi, și luminători a toată lumea, făcutu-v'ați stâlpi neclătiți ai dumnezeeștii Biserici, temei dogmelor și povățuitori bine credincioșilor, și surpători înșelăciunei, părinți cugetători de cele cerești, luminători sufletelor noastre, vorbitori împreună cu îngerii și apărători ai Treimei.

Efrem pururea lăudatul, și Vasilevs de Dumnezeu înțeleptitul și marele Capiton, dumnezeescul Agatodor, împreună cu Elpidie și cu Eterie și cu măritul Evghenie, prin dumnezeești cuvinte să se fericească. Că viețuind cu cuviosie și pătimind cu sfințenie, s'au arătat lăcuitori împărăției celei cerești.

Vasilevs pururea pomenitul, prin lupte cugetul cel trupesc omorându-l, a înviat morții cu dumnezeeasca chemare și Capiton iarăși prea sfințitul păstor, stând în mijlocul văpăiei cu bucurie, s'a arătat nears. Iubitorule de oameni prin rugăciunile lor, dărueşte-ne nouă curățire și mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Bucură-te cea în chipul soarelui neapusă căruță a Soarelui, carea ai strălucit pre Soarele cel neînțeles. Bucură-te mintea cea strălucitoare cu dumnezeești strălucire, raza fulgerului carea luminezi marginile pământului, cea cu adevărat cu raze de aur, carea a strălucit credincioșilor lumina cea neînserată.

A Crucei, a Născătoarei:

Prea curata Stăpână văzând pre Hristos răstignit, și cu sulița împungându-i-se coasta, cea fără prihană plângeà strigând: Ce este aceasta Fiul meu? Ce ți-a răsplătit ție norodul cel nemulțămitor, pentru bunătățile care ai făcut; și te sârguești să mă faci fără de fiu pre mine prea iubite! Mă îngrozesc, îndurate, de răstignirea ta cea de bună voie.

LA UTRENIE

CANONUL Sfinților.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc ceata cea înșeptită a pătimitorilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu ur-
me neudate, pedestru tre-
„cându-l Israil cel de demult,
„cu mâinile lui Moisì în chi-
„pul Crucei, puterea lui A-
„malic în pustie a biruit.

Cu dumnezeeştile vărsări ale luminei revărsându-vă Mucenicilor, mântuiţi de negura patimilor, pre cei ce cu bună credinţă cinstesc pururea, praznicul vostru cel purtător de lumină şi strălucit.

Cuvântul lui Dumnezeu întrupându-se, Cuvioşilor, păstori prea luminaţi v'a arătat, ca să vestiţi Dumnezeirea lui, celor rătăciţi şi primejduiţi de necunoştinţă.

Slavă:

Umplându-vă de apele cele făcătoare de vieaţă ale Duhului, pre cei topiţi de arsura nedumnezeirei celei cumplite i-aţi adăpat, şi către apa mântuirei i-aţi povăţuit, prea lăudaţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Dezlegatu-s'a blestemul strămoşilor, prin Naşterea ta cea mai pre sus de minte, prea curată Fecioară, şi cei ce cu glas mare te laudă, intrarea raiului cea dintâi au câştigat.

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-se de tine...

Aprinzându-te la minte cu focul cel dumnezeesc Vasilevse prea înţelepte, ai ars materia nedumnezeirei, ca un păstor prea ales.

Cu lumina Duhului aţi tras măriţilor către lumina prea sfântului Botez, pre cei dintru întunerecul celor cumplite.

Slavă:

Indreptându-se cărările tale către Dumnezeu, Vasilevse, cu Darul ai întors pre toţi din calea rătăcirei, către cunoştinţa lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu cel puternic carele izbăveşte pre oameni din asupreala vrăjmaşului, fără întinăciune l-ai născut prea curată Fecioară.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Bi-
„serica ta Hristoase, strigând:
„Tu eşti puterea mea Doam-
„ne, şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Prin Darul mirului preoţind, cugetători de Dumnezeu, păstori ai norodului v'aţi arătat şi ca nişte curaţi mieluşei junghiindu-vă, v'aţi adus Cuvântului celui întâi Pă-

stor ce s'a jertfit ca o oaie, mucenici prea lăudați, luminători a toată lumea; pentru aceasta prăznuim toți cu dragoste dumnezeească pomenirea voastră.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ca o viță nelucrată Fecioară, ai crescut strugurul cel prea frumos cel ce izvorăște nouă vinul mântuirei, carele veselește sufletele și trupurile tuturor. Pentru aceasta pre tine ca pre o pricinuitoare a bunătăților fericindu-te, pururea cu îngerul strigăm ție: Bucură-te cea plină de daruri.

A Crucei, a Născătoarei.

Moarte de ocară ai răbdat prin răstignire, de bună voie îndurate, pre carele văzându-te ceea ce te-a născut pre tine Hristoase, s'a rănit. Cu ale căreia rugăciuni prin bună îndurarea milei tale, unule prea bunule și iubitorule de oameni Doamne, milostivește-te și mântuește lumea, cel ce ai ridicat păcatul lumei.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soa-„rele dreptății, a stătut în-„tru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă „puterei tale Doamne.

Prea sfințita ceată a mucenicilor, cea împodobită cu Darul preoției și al mucenicii, să se laude, și să cântăm cu bucurie: Slavă puterei tale Doamne.

Purtătorii de Dumnezeu Efrem și Agatodor, Vasilevs, Capiton, Evghenie, Elpidie, și dumnezeescul Eterie, s'au arătat plini de Duhul sfânt, cârmuitori ai Bisericei.

Invățați fiind cele dumnezeești, dumnezeeștilor Părinți, cu adevărat întru cuviință și dreptate ați păscut neamurile, și ați priimit sfârșit fericit prin mucenie.

Slavă:

Cei omorîți de necredință, au dobândit vieață veșnică prin scularea celui ce a murit, crezând lui Hristos Dumnezeului nostru prin tine, prea sfințite mucenice Vasilevse.

Și acum, a Născătoarei:

Pre oamenii cei omorîți i-ai înviat Fecioară, mai pre sus de tot cugetul născând vieața cea ipostatnică, pre Hristos Dumnezeul nostru, carele s'a făcut om pentru milostivire.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoștinței, „pre cei ce te laudă pre tine „cu credință.

Paharul muceniei cu cinste l-aţi băut, purtătorilor de Dumnezeu Părinţi, chemând cu credinţă numele Domnului.

Cela ce singur morţilor le suflă înviere, prin rugăciunea ta Vasilevse, a înviat pre cel mort, luminând propoveduirea ta.

Slavă:

Invăţând că Fiul este întocma la cinste cu Tatăl, aţi micşorat tirania mulţimei dumnezeilor, ai nebuniei celei idoleşti, mucenici prea sfinţiţi Părinţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericit este norodul carele te cunoaşte pre tine Preacurată, Maică Stăpânului tuturor, şi cu dragoste te fericeşte pre tine.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Pre Agatodor şi pre Evghenie şi pre marele Vasilevs şi pre înţeleptul Elpidie, cei ce sunt ierarhi şi mucenici prea viteji, cu laude să-i încununăm.

Intru cele legiuite ale Duhului fiind crescuţi prea înţelepţilor, şi puind legi mărturisitoare celor nelegiuiţi, arătat i-aţi tras pre ei către lumina bunei credinţe.

Slavă:

Arătatu-v'aţi oi din multe cetăţi, iară păstori unui norod şi moştenitori ai cetăţei celei dumnezeeşti, întru carea locuesc mucenicii cei bine plăcuţi lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născatoarei:

Umbrele legei şi pildele proorocilor mai 'nainte te-au închipuit pre tine Fecioară, carea ai avut naştere prin Cuvânt negrăit, carea mântueşte lumea, Preacurată.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sân„gele cel curs prin milosti„vire din coasta ta.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Ziua cea purtătoare de lumină este astăzi, a păstorilor carii luminat au preoţit în Herson, a cărora prăznuire lăudăm, ca cei ce aţi pătimit pentru Hristos, sfinţiţi mucenici, rugaţi pre Hristos începătorul păstorilor, ca să ne numere şi pre noi la starea cea deadreapta a oilor, ca să cântăm vouă: Bucuraţi-vă sfinţi Părinţi cei ce aţi vărsat sângele vostru pentru Hristos.

Intru această lună în 7 zile, pomenirea sfinţilor sfinţiţilor Mucenici cari au fost episcopi

în Herson: Efrem, Vasilevs, Evghenie, Agatodor, Elpidie, Capiton şi Eterie.

Stih: Capul la cei ciopliţi neplecându-l,
Te veseleşti Efreme, la tăiere pre el tinzându-l.
Vasilevs de mâinile desidemonilor târît fiind,
Mâinile desidemoneştei înşelăciuni este zdrobind.
Treimea a împreună nevoitorilor dupre prooroceasca zicere,
Spre bătăi zice am dat spatele mele şi durere.
Capiton mâinile la rugăciune a ridicat,
Şi ridicându-şi picioarele la Dumnezeu s'a mutat.
Din rîu la Dumnezeu te duci Părinte,
Carele în rîu s'a spălat trupeşte.
In a şaptea zi a răpit moartea,
Pre părinţii cei cu numărul de şapte.

La şasesprezece ani ai împărăţiei lui Diocliţian, trimiţând prea sfântul episcop al Ierusalimului Ermon, episcopi pre la deosebite neamuri, ca să propoveduiască apostoleşte cuvântul şi să mărturisească pre Hristos, fost-au trimişi de dânsul şi aceşti purtători de Dumnezeu părinţii noştri, în ţara Tavroschitilor. Insă Efrem la Schitia, iar Vasilevs la Herson. Deci sosind în cetate şi propoveduind pocăinţă şi întoarcere spre credinţă, fu bătut şi gonit din cetate de cei de loc, ca un vestitor de vieţuire nouă socotindu-l şi stricător de obiceiurile cele ale patriei şi de lege, şi fugind a lăcuì în peştera ce-i zic Partenon, despre o parte bucurându-se căci s'a necinstit pentru Hristos, şi despre altă parte întristându-se pentru orbirea şi rătăcirea necredincioşilor acelora. Deci aflându-se aşà şi rugându-se pentru dânşii, fu chemat iarăşi de aceiaşi. Că întâmplându-se să moară copilul domnului lor şi mai marele cetăţei lor, pre carele îngropându-l părinţii şi rudeniile lui şi strejuind la groapă, li se arătă în vis mortul şi le zise: De veţi vrea ca să mai înviez, chemaţi pre streinul acela ce l-aţi necinstit şi crezând învăţăturile lui, rugaţi-l, să facă rugăciune pentru mine. Deci făcură aşà, şi înviind copilul cu rugăciunile Sfântului şi prin turnarea sfintei ape în chipul Botezului. Pentru aceasta priimiră părinţii lui credinţa în Hristos şi năvăliră la scăldătoarea Botezului, cu toţi cunoscuţii şi rudeniile, de se botezară. Iară câţi rămaseră necredincioşi pornindu-se cu mânie de către jidovi, traseră pre Sfântul în drum şi smuncindu-l mult şi-a dat sufletul la Dumnezeu. De aceea iarăşi după moartea sfântului Vasilie, viind la Herson Evghenie şi Agatodor şi Elpidie, că şi ei asemenea erau trimişi de episcopul Ierusalimului, popoveduitori neamurilor, mărturisind mântuirea, se ridicară asupra lor păgânii şi bătându-i fără de milă şi cu cruzime, îi omorâră, trecând anul la ziua săvârşirei fericitului Efrem şi Vasilevs în şapte ale lunei lui Martie. Iară după câţiva ani fu trimis iarăşi dela Ierusalim episcopul Eterie, carele văzând sălbătăcirea şi nesupunerea norodului, se duse la Vizantia ca să vorbească cu împăratul pentru dânşii, că atuncea cârmuià marele Constantin împărăţia Romanilor. Şi făcându-se vorba dupre gândul său, şi gonindu-se cu puterea împărătească păgânii din cetate şi intrând în locul lor alţi locuitori, oameni bine credincioşi, şi întorcându-se fericitul Eterie iarăşi la Vizantia ca să mulţămească împăratului şi ţiindu-i păgânii calea la întoarcere, l-au aruncat în apa ce se chiamă Dunavin, şi săvârşindu-şi acolo mucenicește calea sa, în şapte ale lui Martie, trimis-au cei de loc ai cetăţei rugăminte către marele Constantin, de au luat episcop pre fericitul Capiton. De care lucru creştinii bucurându-se şi păgânii mâhnindu-se şi cerşind semn de credinţă să intre episcopul într'un cuptor aprins din cele ce erau aproape şi să iasă nevătămat şi neârs. Aşà episcopul îmbrăcându-se cu sfintele veşminte şi puindu-şi omoforul şi făcând semnul Crucei, intră în foc, şi stând câtva, ieşì neârs, avându-şi felonul de pre dânsul plin de jeratec aprins, şi îngrozind pre toţi cu minunea aceasta şi botezându-i. După ce i-a întors pre toţi spre Dumnezeu, s'a mutat şi el din vieaţă cu fericire, în douăzeci şi două ale lui Decemvrie.

Intru această zi, Nestor şi Arcadie, episcopii Trimitundei Chiprului, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Pre cei doi păstori prea buni ai Trimitundei să-i lăudăm cu un gând,
Pre cei ce în frumseţile raiului se desfătează săltând.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pavel prostul.

Stih: Pavel mutându-se către Dumnezeu Cuvântul, de pre pământ.
Inmulţite cununi pentru prostie este priimind.

Acest întru sfinţi părintele nostru Pavel carele şi prost s'a numit, eră bulgar şi prostatic, însă fără de răutate şi neprefăcut la minte, ca nimenea altul, dar avea soţie înrăutăţită şi preacurvă, şi întru multă vreme să tăinuià de el. Deci întru una din zile, fără de veste viind el din ţarină afară de vremea obişnuită, (precum urmează a se întâmplà) a aflat pre soţia, preacurvind în casa sa, şi zimbind de râs a zis către ei: Bine, bine, nu-mi pasă nimic, mă jur pre Iisus. Eu de acum înainte, nu voiu nici cu ochii să o văz, iară către păcătos a zis: A ta fie ea şi copiii ei, şi eu mă duc şi mă voiu face monah. Şi îndată lăsându-le pre toate şi bine rânduindu-le, s'a dus către fericitul Antonie, şi lovind în uşă, a eşit fericitul Antonie, şi i-a zis lui: Cine eşti frate şi ce cauţi aicea? Iară el a răspuns: Strein sunt şi am venit către tine, să mă fac monah. Iară Sfântul i-a zis: Bătrân fiind de şeasezeci de ani, nu poţi să te faci monah, nici să suferi scârbele şi reaua pătimire a pustiei. Iară dacă voeşti, du-te la chinovie, ca să afli cu îmbelşugare cele spre trebuinţa trupului şi să petreci fără de osteneală împreună cu monahii aceia, căci fraţii vor ajutà neputinţei tale, fiind că eu petrec singur, şi la cinci zile mânânc odată pâine şi aceasta mai mult flămând.

Dar el nu suferià să auză acestea dela bătrânul, ci se sârguià ca să rămâe împreună cu el. Deci neputând Sfântul ca să-l depărteze, a închis uşa chiliei, şi l-a lăsat pre el afară trei zile, ne eşind Sfântul afară pentru ca să l vază pre el. Insă Pavel a rămas postind, şi nu s'a dus. Iară a patra zi silind pre Sfântul oarecarea trebuinţă neapărată, a deschis uşa chiliei şi aflând pre Pavel, i-a zis: Du-te bătrânule de aicea, nu mă silì, nu poţi fi împreună cu mine. Iară Pavel i-a zis: Cu neputinţă este să mă duc aiurea. Atuncea înţelegând Sfântul că Pavel nu aveà nici traistă, nici pâine, nici apă, nici altcevà, a zis către el: De vei aveà ascultare, şi vei face cele poruncite de mine, fără de lenevire şi fără de cârtire, vei puteà şi aicea să te mântueşti. Iară de nu le vei face acestea, ce te ostenesti înzadar şi nu te întorci de unde ai venit? Iară Pavel răspunzând a zis: Ori câte 'mi vei porunci, pre toate cu osârdie le voiu face. Atuncea Sfântul i-a zis: Stăi drept aiceà şi fă rugăciune, până voiu ieşì ca să-ţi aduc ţie de lucru. Deci intrând fericitul Antonie în peşteră, luà seama printr'o ferestruică, şi vedeà pre Pavel că sta nemişcat, rugându-se şi prăjindu-se de arsura soarelui.

Iară după a şaptea zi, a ieşit Sfântul şi udându-i ramuri de finice, a zis lui Pavel: Ia-le acestea, şi le împleteşte şireag precum mă vezi pre mine împletind. Deci cu multă osteneală, a împletit bătrânul până la al noulea ceas, cincisprezece stânjini. Şi Sfântul i-a zis: Rău ai împletit. Despleteşte şireagul şi-l împleteşte din nou. Şi eră Pavel postind şapte zile. Acestea le făceà Sfântul Antonie, ca îngreuindu-se Pavel să se ducă dela el. Iară Pavel cu multă îndelungă răbdare şi osârdie despletind şireagul, şi iarăşi fără de cârtire şi fără de a se ruşinà, cu multă rânduială împletindu-l, a spăimântat pre Sfântul. Pentru care şi umilindu-se, apuind acum soarele, a zis către Pavel: Vei să mâncăm puţină pâine? Iară Pavel a zis: Precum poruncesti Părinte. Aceasta iarăşi a muiat inima Sfântului. Şi puind masă, a pus pre ea patru bucăţele de pâine care ereu de şease unghi una, (adică patruzeci şi opt de dramuri) şi a muiat pentru dânsul una, iară pentru bătrânul trei. Şi începând Antonie Psalmii ca şi întru aceasta să ispitească pre Pavel, au cântat de două ori pre acelaşi psalm repetându-l, iară

Pavel, mai cu osârdie făceà rugăciune împreună cu Sfântul. Și ziceà bătrânul către Pavel: Șezi la masă, și ia aminte să nu te atingi de cele puse înainte. Și făcând dupre poruncà lui i-a zis Sfântul: Scoală-te, și făcând rugăciune culcă-te. Și Pavel nici cum atingându-se de hrană, a făcut așà. Iară pre la miezul nopței sculându-se Antonie la rugăciune, a sculat și pre Pavel și până la al nouălea ceas din zi i-a îndelungat rugăciunile.

Iară făcându-se seară a mâncat Antonie părticica sa și de alta nu s'a mai atins. Iară Pavel mâncând mai cu zăbavă, mai aveà încă din părticica ce mâncà și în sfârșit după ce a mâncat-o toată, i-a zis Antonie: Bătrânule, mănâncă și altă bucată de pâine. Și Pavel i-a zis: Dacă vei mâncà și tu, voiu mâncà și eu. Iară Antonie i-a zis: Destul îmi este o bucată, căci sunt monah. Și Pavel i-a zis: Deci și eu voiu a mă face monah, destul îmi este și mie o bucată. Și sculându-se a cântat, și după ce a dormit puțin sculându-se, iarăși au început a cântà. Și făcându-se ziuă, l-a trimis pre el ca să umble prin pustie, și după trei zile să se întoarcă. Care făcându-se, și întâmplându-se a venì oarecarii frați la Antonie, Pavel luà aminte, ce este dator să facă. Deci Sfântul i-a zis lui: Slujește fraților cu tăcere, nimic gustând până ce se vor duce. Și după ce acum se plineà a treia zi negustând nimic Pavel, îl întrebau pre el frații zicând: Pentru ce taci? Iarăși el neràspunzând, i-a zis Sfântul: Vorbește fraților; și a început a vorbì.

Deci într'una din zile, aducând oarecine la Sfântul un chiup cu miere o a vărsat pre pământ, și după aceasta a zis lui Pavel: Strânge mierea într'un vas, și ia seama, să nu strângi împreună și niscai gunoaie netrebnice. Și aceasta făcându-se nici cum s'a turburat, nici s'a schimbat Pavel. Intru altă vreme iarăși i-a poruncit lui să scoată apă toată ziua, și să o verse fără de nici un folos. Și altă dată iarăși spintecându-i Sfântul haina lui, i-a poruncit lui cu silință să o coasă. Deci după ce l-a văzut pre el Sfântul că făceà toate poruncile lui ne îndoit, fără de cârtire sau oprire, a zis către el: Iată frate, dacă vei puteà să faci în toată ziua așà, rămâi împreună cu mine; iară de nu, du-te de unde ai venit. Către carele a zis Pavel: Nu știu de ai să-mi poruncești cevà mai mult de cât acestea, căci cele până acum poruncite, cu ușurință pre toate le fac. Deci acest felu și atâta de multă ascultare și smerenie a câștigat fericitul acesta Pavel, în cât și Dar a luat asupra dracilor ca să-i izgonească, și deplin încredințându-se marele Antonie, îl aveà împreună până la o vreme. Apoi făcându-i chilie, l-a așezat acolo, ca să se învețe a da războiu, împrotiva vicleșugurilor drăcești. Deci dar petrecând un an în deosebi și arătându-se făcător de minuni, și slujind lui Dumnezeu cu vrednicie, s'a dus la cerești lăcașuri.

Intru această zi, sfântul Efrem Patriarhul Antiohiei cu pace s'a săvârșit.

Stih: Păstorul Efrem acum cu Păstorul petrecere are,
O ce mare vrednicie! Cel mic cu cel mare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bu-„nei credințe, mai vârtos de „cât cu văpaea focului fiind „aprinși au strigat: Bine ești „cuvântat în Biserica slavei „tale Doamne.

Intrat-ai bucurându-te părinte Capitone singur în cuptor nearzându-te, ca și cei trei tineri, și scoțând pre necredincioși din focul cel ce va să fie, încredințându-se prin

dumnezeeştile minunile tale.

Nespăimântându-te, şi neînfricoşându-te de poruncă, părinte Capitone, cu sfinţitul veşmânt te îmbraci, purtând pre dânsul cărbunii focului, prea fericite.

Slavă:

Oprit-ai curgerea necunoştinţei prin dumnezeeştile cuvintele tale, puind cunoştinţa bunei credinţe întru toţi cei alunecaţi la adâncurile deşertăciunei, sfinţite lucrătorule Capitone, cuprinsule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu Fecioară, carele a zidit pre Eva cu mâna vrând iarăşi pre toţi a-i înnoi, din pântecele tău se zideşte, priimind începere, cel de un scaun cu Tatăl şi cu Duhul.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Prin durerile trupului omorându-vă cuvioşilor Părinţi, vieaţă fără de moarte aţi pricinuit celor ce se închinau dumnezeilor celor morţi, şi cei mântuiţi pururea cu voi strigau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu un glas să lăudăm credincioşii pre Evghenie, şi pre Agatodor, pre Vasilevs şi pre Capiton, pre Efrem şi pre Elpidie, împreună cu Eterie, ca pre nişte surpători ai vrăjmaşului şi Ierarhi ai lui Hristos, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Veselind noroadele părinte înţelepte Efreme cu învăţăturile, ai trecut acum către strălucirea cea neînserată, către veselia cea pururea veşnică, priimind răsplătirile trudelor tale, şi strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Struguri ai viei vieţei fiind acum prea fericiţilor, izvorîţi vinul tămăduirilor pururea, şi veseliţi inimile tuturor celor ce cu credinţă vă laudă pre voi şi strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei.

Văzutu-s'a ca un om din tine Preacurată, născându-se cel mai pre sus de fire, îndoit cu firile, cu lucrările şi cu voile, arătându-se oamenilor cărora s'a asemănat, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da-

„niil, gurile leilor cele de-„schise în groapă le-a încuiat; „şi puterea focului a stins, „cu buna faptă încingându-se, „tinerii cei iubitori de buna „credinţă, strigând: Binecu-„vântaţi toate lucrurile Dom-„nului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cu sfinţite cântări săvârşind sfinţită pomenirea sfinţilor sfinţiţilor mucenici, veniţi toţi cu glas mare să-i cinstim, ca pre cei ce se roagă pentru noi prea înduratului Dumnezeului nostru.

De cei fără de Dumnezeu târându-vă pre pământ, v'aţi arătat ca nişte pietre cinstite, dumnezeeştilor mucenici, şi zidurile înşelăciunei cu puterea lui Dumnezeu surpându-le. Pentru aceasta dupre vrednicie vă fericiţi.

Astăzi cetatea Hersonului, prăznueşte pomenirea voastră. Căci aceştiea v'aţi arătat, turnuri, tării şi stâlpi dumnezeeşti, păstori şi învăţători şi rugători către Dumnezeu fericiţilor.

Slavă:

Acum ceata părinţilor s'au numărat cu cetele îngerilor, Evghenie, Efrem şi Capiton, Elpidie şi Eterie cu Vasilevs măritul, şi Agatodor cugetătorul de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Cocoana cea de Dumnezeu dăruită purtând în braţe pre Hristos, cela ce toate le poartă cu mâna, spăimântându-se, strigà zicând: Cum să te cunosc pre tine şi Fiu şi făcător al meu? Cel ce eşti necuprins.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum-„nezeu te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Teofilact episcopul Nicomidiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfântului, glas 1.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Părinte Teofilacte, în temniţe închizându-te, de Dumnezeu te-ai păzit nevătămat, şi te-ai arătat turn neclătit al Bisericei, nemişcat de ispite şi de măestriile ereticilor. Şi acum

te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Părinte Teofilacte, mutându-te de pre pământ, te-ai suit către Cer, și pentru asuprirea ce ai răbdat pentru Hristos, te-ai învrednicit a lăcui în cele cerești. Și acum te roagă să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Părinte Teofilacte, acum văzând pre Dumnezeu pre cât este cu putință Fericite, și văzându-te prin unire mai bună și îndulcindu-te de dânsul, și fiu dupre Dar făcându-te, cu bucurie ai câștigat dorirea cea aleasă și fericită, petrecând împreună cu îngerii, Ierarhe prea fericite.

Slavă, Și acum, a Născ'toarei.

Sufletul meu carele cumplit bolește de patimi prea rele, tămăduește-l prea lăudată, carea ai născut pre Hristos tămăduitorul și Mântuitorul tuturor, cel ce toată neputința tămăduește, carele a rănit cugetarea cea rea a diavolului, și din moarte ne-a mântuit pre noi.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă a văzut pre Hristos spânzurând pre lemn prea curata Fecioară, grăiă: Sabie a trecut prin inima mea și mă rumpe Stăpâne, precum de demult mi-a proorocit Simeon; ci scoală-te nemuritorule și împreună proslăvește pre Maica și slujnica ta, rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și tripesnețul Triodului.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih este acesta la Greci:

Pre dumnezeescul Teofilact cu cântări voiu lăudà.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnului, celui ce a povățuit pre norodul „său prin marea Roșie, cân„tare de biruință, că s'a prea „slăvit.

Stând înaintea scaunului Stăpânului, purtătorule de Dumnezeu părinte Teofilacte, pre cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, păzește-i.

Unsu-te-a pre tine dupre vrednicie Darul Duhului prea fericite, pentru adevărul și pentru bunătatea obiceiurilor tale.

Slavă:

Pentru ca să dobândești cele cerești Fericite, cele pământești toate le-ai călcat, și lui Hristos Dumnezeu ai urmat.

Și acum, a Născătoarei.

Cel ce bine a voit a se

naşte din pântecele tău prea curat, Mireasă dumnezeească, cu totul este dorire şi dulceaţă şi lumină neapusă.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Legilor Stăpânului tău plecându-te tu mărite Arhiereule, legile împăraţilor celor fărădelege prin dumnezeească cugetare le-ai defăimat.

Dumnezeească şi prea curată închipuirea lui Hristos o ai cinstit Arhiereule, de păgânătăţile necredincioşilor lepădându-te.

Slavă:

Suferit-ai mai 'nainte mucenia ştiinţei postniceşte, şi acum cu coroana mucenicilor te-ai încoronat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pentru ca să ne arăţi nouă Stăpâne cărarea cea ducătoare spre sfinţenie, ai lăcuit cu toată sfinţenia întru tot pântecele Fecioarei.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi...

Cu cuviinţă sihăstrind Părinte înţelepte, te-ai uns Ierarh, a slujì cu sfinţenie tainele cele dumnezeeşti, spre câştigarea sufletelor, şi icoana lui Hristos cinstind, ai suferit izgoniri şi scârbe, şi închidere îndelungată. Pentru aceasta după săvârşire izvorînd tămăduiri, pre cei bolnavi vindeci, şi luminezi pre cei ce cântă: Ierarhe Teofilacte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Norule al Soarelui celui înţelegător, sfeşnice cel cu raze de aur al luminei celei dumnezeeşti, nespurcată, neîntinată, prea curată Stăpână, sufletul meu cel întunecat şi orbit de patimi luminează-l rogu-mă, cu raza nepătimirei, şi inima mea cea pângărită spală-o cu curgerile umilinţei şi cu lacrămile pocăinţei, pentru ca cu dragoste să strig ţie: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, ca să-mi dea mie iertare de greşale, că numai pre tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mielușelul şi Păstorul, şi Mântuitorul lumei, Mielușaua ceea ce l-a născut, văzându-l pre Cruce, grăià lă-

crămând: Lumea se bucură priimind mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, carea pentru toți o rabzi, Fiule și Dumnezeul meu.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am proslă-„vit Dumnezeirea ta.

Nu te-ai spăimântat de focul ispitelor, de Dumnezeu însuflate prea fericite, nu a slăbit puterea sufletului tău Teofilacte.

Pus-a Hristos pază gurei și buzelor tale, Cuvioase. Pentru aceasta ai rămas neclătit când au stătut înaintea ta păgânii.

Slavă:

Așteptând ai așteptat pre cela ce a pus pre piatră picioarele tale, și a luat aminte cel prea înalt, de tine cel ce te închinai icoanei lui.

Și acum, a Născătoarei:

Prin nașterea ta Preacurată scăpând de datoria păcatului, cântare de mulțămită îți aducem ție, dumnezeească Mireasă.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm ție Doamne: Mântuește-ne „pre noi, că tu ești Dumne-„zeul nostru, afară de tine „pre altul nu știm.

Mâinile tale cu cuviință ridicându-se către Dumnezeu, de Dumnezeu însuflate Părinte, au biruit pre cei rău credincioși.

De mâna ta cea dreaptă ținându-te Părinte, Domnul către desfătarea cea cerească te-a povățuit.

Slavă:

Trecând cărarea cea strâmtă Teofilacte, ai ajuns către lărgimea raiului, de Dumnezeu însuflate.

Și acum, a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu, cei ce nu te cunosc pre tine Născătoare de Dumnezeu, să nu vază lumina cea născută din tine, Preacurată.

Peasna 6, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Prin înfrânare omorându-ți simțirile, ai stăpânit patimile, Teofilacte; și acum te desfătezi întru strălucirile nepătimirei.

Pre toți ai învățat a se închină icoanei Mântuitorului, strălucind arătat cu lucrurile și cu dogmele, Teofilacte.

Slavă:

Nor izvorâtor de ploaia vieței, Hristos pre tine te-a arătat Părinte Ierarhe al lui Hristos, Teofilacte.

Şi acum, a Născătoarei:

Frumos este mai mult de cât toţi oamenii Fiul tău, Preacurată, cu frumseţea Dumnezeirei, măcar de a şi luat trup pentru noi.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi „mie, cela ce te îmbraci cu „lumina ca cu o haină, mult „milostive Hristoase Dumne„zeul nostru.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Luminător te-ai arătat marginilor, sfinţite Teofilacte, propoveduind tu pre Cuvântul cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, ceata dumnezeeştilor părinţi o ai luminat, arătându-te plăcut Treimei, căreia înainte stând, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

Intru această Lună în 8 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru şi mărturisitorul Teofilact, Episcop Nicomidiei.

Stih: Şi din trup precum şi din patrie este izgonit,
Dumnezeescul Teofilact cel de Dumnezeu păzit.
In a opta zi venit-a,
Teofilact aproape de Dumnezeu.

Acest fericit a fost despre părţile Răsăritului, şi petrecându şi bine vieaţa din mică vârstă, din dumnezeească purtarea de grijă ieşind de acolo, s'a dus în Constantinopol, şi împrietenindu-se cu ispravnicul celor ce sunt la tainile împărăteşti, carele se zice latineşte Asicritas, carele acesta eră Tarasie cel mare, strălucitorul ortodoxiei, şi de vreme ce fu ales de Dumnezeu în scaunul Patriarhiei Constantinopolei, lăsând Pavel Chipriotul scaunul de bună voie, se suì lumina pre sfeşnic.

Şi îndată minunatul Arhiereu făcând o mânăstire lângă gura mărei Negre, pre prea cuviosul Teofilact şi pre Mihail al Sinadului, îi făcù călugări în loc de mireni, cari împrumseţau Sinodul şi cu cuvintele şi cu faptele. După aceea Arhiereul aflând fapta bună cea strălucitoare a acestor bărbaţi şi procopsirea cea întru Hristos, îndată trimise de-i luă, şi-i puse la casa sa de rugăciune; şi nu trecù multă vreme şi-i făcù episcopi. Insă pre Mihail la Sinada, iară pre cinstitul Teofilact la Nicomidia. Cât dară au fost lucrurile cele bune ale acestuia, aceleaşi lucruri ce s'au făcut de dânsul dovedesc. Adică sfintele case ce a zidit şi bolniţele, şi ajutorul văduvelor şi al săracilor, şi cea fără de număr milostenie. Căci atât erà de bun acest mare următor al lui Dumnezeu, că luând vas cu apă încropită, singur spălà bolnavii şi betegii şi stricaţii, şi-i ştergeà cu mâna sa. Deci părăsind vieaţa aceasta marele Tarasie, strălucind nouăsprezece ani în scaunul Patriarhiei, şi priimind scaunul prea înţeleptul Nichifor, întâmplatu-s'a un lucru de jale. Căci apucă împărăţia Leon Armeanul urâtorul de Hristos, şi numai decât ticălosul se pornì spre surparea sfintelor icoane, şi dacă se vădì aceasta, marele Nichifor trimise de luă cu dânsul pre cei mai aleşi din Arhierei, anume pre Emilian al Chizicului şi pre Evtimie al Sardiei şi pre Iosif al Tesalonicului, pre Evdoxie al Amoreii, pre Mihail al Sinadului, cu alţii mulţi, împreună şi pre fericitul Teofilact, şi merse către păgânul şi vicleanul împărat, şi-i aduseră înainte multe erburi lecuitoare din dumnezeeştile Scripturi. Iară el ca o aspidă ce-şi astupă urechile, n'a vrut să înţeleagă de cele zise. Ci defăimând toate lucrurile se ţineà tot de cele dintâi ale lui. Deci ceilalţi Arhierei tăcură, iară numai fericitul Teofilact zise către dânsul: Ştiu că calci îndelungă răbdarea lui Dumnezeu, dar îţi va venì fără de veste cumplită stricăciune, şi surpare a-

semenea ca un vifor, și nu vei aflà pe nimeni ca să te mântuiască. Din cuvintele acestea umplându-se de mânie, îi trimise pre toți cu urgie în surghiun. Insă pre dumnezeescul Nichifor la insula Tasului, și pre cel deapururea pomenit Mihail al Sinadului la Evdochia da; și pre alții în alte părți. Iară pre fericitul Teofilact la Strovila, cetate care este la locul Chivericților lângă mare. Intru aceea petrecând acest fericit mărturisitor treizeci de ani, răbdând cu vitejie traiul cel cu anevoe în pământ strein, s'a mutat către Domnul. Deci peste câțiva ani potolindu-se eresul, și luminând ortodoxia, în zilele binecinstitoarei Auguste Teodorei, și a prea sfântului patriarh Metodie, s'au adus prea cinstitele moaște ale prea cuviosului părintelui nostru Teofilact din surghiun, și s'au pus în Nicomidia, în biserica cea zidită de dânsul.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel mărturisitorul Plusiados.

Stih: Tace trâmbița Pavel al Plusiadei.
Așteptând cel mai de pre urmă glas al trâmbiței.

Acesta eră pre vremea luptătorilor de icoane. Și văzând pre cei ce se îndrăceau nebunește împrotiva Bisericei, și toată deamărunțimea așezământurilor bisericești o răsturnau, și ștergeau închipuirea sfintelor icoane, și pre buna podoabă sfintelor lăcașuri o stângeau. Pre aceștia zic adică văzându-i pururea pomenitul, cu dumnezeești graiuri, ca cu săgeți îi lovì. Suferind prigoniri, surghiuniri și rele pătimiri pentru icoana lui Hristos. Deci bine și cu bărbăție nevoindu-se, cu pace și-a dat duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului apostol Ermì, de care pomenește apostolul Pavel la epistola cea către Romani.

Stih: Lui Ermì ucenicul Domnului ce a murit,
Ii cioplesc prin cuvinte chip însuflețit.

Intru această zi, sfântul mucenic Dion, de sabie s'a săvârșit.

Stih: De și cumplită dreapta înșelătorului te tae,
Dreapta Stăpânului te încununează Dione.

Intru această zi, prea cuviosul Dometie, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Dometie datoria sfârșitului celui netrecut,
Prin mutători îngeri o a plătit,

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în cuptor văpaia cu în„drăzneală, și focul în rouă „l-au schimbat, strigând: Bine „ești cuvântat Doamne Dum„nezeule în veci.

Săvârșind alergarea cea dumnezeească Fericite, și până în sfârșit credința ta păzindu-o, ai priimit cununa ostenelelor tale înțelepte, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeule în veci.

Suindu-te pre căruța dumnezeeștilor bunătăți, te-ai înălțat către înălțime, și acum stai înaintea lui Dumnezeu strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Cel ce a zidit deosebi inimile oamenilor, a văzut îndumnezeirea inimei tale, purtătorule de Dumnezeu, și scaune de învățături a întemeiat, de trei ori fericite Teofilacte.

Și acum, a Născătoarei:

Către tine scap acum Nă-

scătoare de Dumnezeu, și sub acoperirea și dumnezeească folosința ta, rugându-mă să mă scapi de greșalele cele cumplite, binecuvântată Preacurată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Unde este lăcașul celor ce se veselesc, te-ai sălășluit acum mărturisitorule, și lumină ți-a revărsat ca unui drept pătimitor cu luptele mucenicilor, prea înțelepte apărătorule al adevărului, cu cari acum strigi: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Priimit-ai cununa răbdării, de Dumnezeu cuprinsule, că întru izgoniri cu amărăciuni ai lăcuit, așteptând a luà plata chinurilor tale, și de nădejdea cea bună nu te-ai amăgit, lui Hristos strigând: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu luminoasă arătare se săvârșește acum pomenirea ta, purtătorule de Dumnezeu, luminând cu lumina mărturisirei, căci ai cinstit chipul cel sfânt al lui Hristos și al Născătoarei de Dumnezeu și al tuturor sfinților; cu cari împreună acum cânți: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

O Maica lui Hristos prea curată, ranele sufletului meu și semnele păcatului șterge-le, ceea ce pre Dumnezeu cel preste toate l-ai născut, din feciorescul neispitit de nuntă pântece, Fecioară prea curată. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoții îl laudă, noroadele îl prea înalță întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori muncitorul „Haldeilor, a ars nebunește „cuptorul cinstitorilor de „Dumnezeu. Iară văzându-i „pre aceștia cu putere mai „bună mântuiți, Făcătorului „și Mântuitorului, au strigat: „Tineri bine îl cuvântați, pre„oți lăudați-l, noroade prea în„nălțați-l întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

De mari daruri cu adevărat te-ai învrednicit purtătorule de Dumnezeu, cu cuget răbdător primejduindu-te pentru Hristos, de Dumnezeu fericite.

Caută spre noi cari te lăudăm pre tine Fericite, mân-

tuindu-ne din ispite şi din primejdii şi sfărămă măestriile eresurilor.

Slavă:

Cu curăţie şi cu dreptate vieţuind, ca un arătător de cele dumnezeeşti, te-ai făcut mucenic luminos, ţesându-ţi porfiră din sângiurile tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Având pre Hristos Soarele dreptăţei, în braţele tale Fecioară, ca zorile ai răsărit celor dintru întunerec şi celor rătăciţi.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim „pre tine Fecioară curată, cei „mântuiţi prin tine, cu cetele „celor fără de trupuri, slă„vindu-te pre tine.

SVETILNA glasului şi Stihoavna Triodului. Şi cealal'ă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Sfinţii patruzeci de mucenici cari s'au muncit în iazerul Sevastiei.

Se cuvine a şti, că de se vor întâmplà Mucenicii în vreo Duminică de ale postului, atuncea se cântă întâiu Stihirile Invierei, apoi ale Sfinţilor. Iară în Duminica Crucei se cântă întâiu ale Invierei, apoi ale Crucei şi ale Sfinţilor. Insă mai pre larg să se caute în Triod Tipicul.

La Doamne strigat-am, (de se slujeşte Liturghie) punem Stihirile pe 10, şi cântăm samoglasnica zilei de două ori şi Mucenicîna, apoi 3 podobii ale Triodului, după aceea ale Sfinţilor pe 4. Glas 2, ale lui Ioan Monahul. Şi se cântă însuşi glasul.

Răbdând ceste de aicea vitejeşte, bucurându-se de cele nădăjduite, unul către altul au grăit sfinţii Mucenici: Nu de haină ne dezbrăcăm, ci pre omul cel vechiu lepădăm. Iute este iarna, dară dulce este raiul.

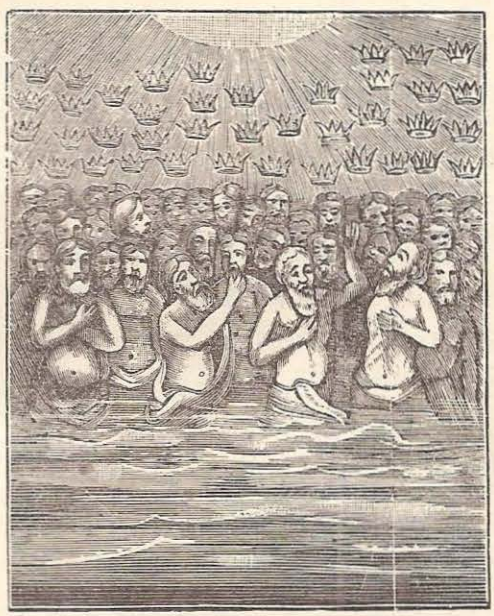

Cu durere este ghiaţa, dară dulce este desfătarea. Deci să nu ne ferim o împreună ostaşilor. Puţin să răbdăm, ca să ne încununăm cu cununi de biruinţă dela Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Lepădând îmbrăcămintele toate, intrând fără frică în iazer, unul către altul au grăit sfinţii Mucenici: Pentru raiul carele am pierdut, hainele cele stricăcioase astăzi să nu le

purtăm, cei ce prin şarpele cel făcător de stricăciune oarecând ne-am îmbrăcat, să ne dezbrăcăm acum pentru învierea tuturor. Să nu băgăm seama de gheaţa ceea ce se topeşte şi trupul să-l urîm, ca să ne încununăm cu cununi de biruinţă, dela Hristos Dumnezeu şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Văzând muncile ca nişte desfătări, alergând la iazerul cel rece, ca la o căldură, au grăit sfinţii Mucenici: Să nu ne înfricoşăm de ceasul iernei ca să scăpăm de înfricoşat focul gheenei. Să arză piciorul ca să dănţuească în veci; şi mâna să se rumpă, ca să se înalţe către Domnul. Şi să nu ne fie milă de firea cea muritoare. Ci să alegem moarte, ca să ne încununăm cu cununi de biruinţă, dela Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glas 2.
Stihira cea dintâiu:
Răbdând ceste de aicea...

Şi acum a Nă-cătoarei-Învierei:

Trecut-a umbra legei şi Darul a venit. Că precum rugul n'a ars fiind aprins, aşà Fecioară ai născut şi Fecioară ai rămas. In locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptăţei; în locul lui Moisì, Hristos mântuirea sufletelor noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi Parimiile zilei, şi ale Mucenicilor trei.
Din Proorocia Isaiei, citire.
Cap. 43, Vers 9.

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s'au adunat împreună, şi se vor adună boerii dintru ei. Cine le va vesti acestea întru dânşii? Sau cele din început cine auzite le va face vouă? Aducă'şi mărturiile sale, şi să se îndrepteze, şi să asculte şi să zică adevărul. Fiţi mie mărturii, şi eu sunt martor, grăieşte Domnul Dumnezeu, şi prunc carele am ales. Ca să ştiţi şi să credeţi, şi să cunoaşteţi că eu sunt, mai 'nainte de mine n'a fost alt Dumnezeu, şi după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, şi nu este afară de mine mântuitor, eu am vestit şi am mântuit şi am defăimat, şi nu a fost întru voi strein. Voi mie mărturii, şi eu martor Domnului Dumnezeu. Incă din început eu sunt şi nu este cine să scoată din mâinile mele. Face-voiu, şi cine va întoarce aceasta? Aşà zice Domnul Dumnezeu, cel ce ne mântueşte pre noi, Sfântul lui Israil.

Dela înţelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 3, Vers 10.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuţi a murì, şi s'a socotit pedepsire eşirea lor, şi mergerea dela noi sfărâmare, iară ei sunt în pace. Căci înaintea feţii oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi întru puţine fiind pedepsiţi, cu mari bunătăţi se vor dăruì, căci Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii, şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pre ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit, şi în vremea cercetărei sale vor strălucì, şi vor fugì ca scânteile pre paie. Judeca-vor limbi, şi vor stăpânì popoare, şi va împărăţì într'înşii Domnul în veci. Cei ce nă-

dăjduesc spre dânsul vor înțelege adevărul. Și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul; că Dar și milă este întru sfinții lui, și cercetare întru aleșii lui.

Dela Înțelepciunea lui Solomon, citire: Cap. 5. Vers 16:

Drepții în veci vor fi vii, și dela Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii dela cel prea înalt. Drept aceea vor luà împărăția podoabei și stema frumuseței din mâna Domnului. Că cu dreapta sa va acoperì pre ei, și cu brațul său îi va apărà. Lua-va toată arma dragostea lui, și va întărì făptura cu arme spre isbânda vrăjmașilor. Imbrăca-va în loc de platoșă dreptatea, și-și va pune luișsi coif judecata cea nefățarnică. Luà-va pavăză nebiruită bunătatea, și va ascuți cumplită mânie întru sabie, și va ridicà război împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și ca dintr'un arc bine încordat al norilor la țintă vor lovì. Și din praștia mâniei cea svârlitoare de pietre pline vor cădeà grindine. Infierbânta-se-v'a asupra lor apa mării, și apele cele mari repede vor curge. Sta-va împotriva lor Duhul puterei, și ca un vifor va vânturà pre ei. Și va pustiì tot pământul fărădelege, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Ascultați dară împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trufiți întru popoarele limbilor. Că de la Domnul s'a dat vouă stăpânirea, și puterea dela cel prea înalt.

Și cealaltă slujbă a Liturghiei mai 'nainte sfințite. Iară de nu se face Liturghia celei mai 'nainte sfințite, punem Stihoavna, Samoglasnica zilei, a Triodului de două ori, și Mucenicĭna. Deci:

Slavă, a Sfinților, glas 6.

In glasuri de cântări să lăudăm credincioșii, pre purtătorii de chinuri patruzeci de Mucenici, și către dânșii cu dulce cântare să strigăm, zicând: Bucurați-vă Mucenici ai lui Hristos. Isihie, Melitone, Iraclie, Smaragde și Domne, Evnichie, Uale și Viviane, Clavdie și Prische. Bucurați-vă Teodule, Evtihie și Ioane, Xantie, Iliane, Sisinie, Chirione, Aghie, Aetie și Flavie. Bucurați-vă Acachie, Ecdichie, Lisimahe, Alexandre, Ilie și Candide, Teofile, Dometiane și dumnezeescule Gaie și Gorgonie. Bucurați-vă Evtihi și Atanasie, Chirile și Sacherdone, Nicolae și Valerie, Filoctimone, Seviriane, Hudione și Aglaie. Ca cei ce aveți îndrăzneală către Hristos Dumnezeul nostru, Mucenici prea măriți, aceluia cu osârdie rugați-vă, să mântuiască pre cei ce cu credință săvârșesc prea cinstită pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu ești vița cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieței, ție ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinții Mucenici, să se miluească sufletele noastre.

Acum slobozești, și după Tatăl nostru. Tropar, glas 1.

Pentru durerile sfinților tăi carii pentru tine au pătimit fii milostiv Doamne, și toate durerile noastre le vindecă,

Iubitorule de oameni, rugă-mu-ne ție.

Sau aceasta, glas acelaș.

Purtători de chinuri cinstiți patruzeci ostași întrarmați ai lui Hristos, prin foc și prin apă ați trecut și v'ați arătat împreună lăcuitori cu îngerii, cu carii rugați-vă lui Hristos pentru cei ce cu credință vă laudă pre voi. Slavă celui ce a dat vouă tărie. Slavă celui ce v'a încununat pre voi. Slavă celui ce a dăruit prin voi tuturor tămăduiri.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Gavriil zicându-ți ție Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Ziditorul tău. Slavă celui ce s'a sălășluit întru tine. Slavă celui ce a ieșit din tine. Slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin Nașterea ta.

Ectenia și 3 metanii mari și se face Otpustul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparele amândouă și al Născătoarei.

După întâia și a doua Stihologhie, Sedelnele Triodului, iară Ecteniile cele mici nu se zic. Iară după a treia Stihologhie, zice preotul Ectenia cea mică. După aceea Sedealna, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Cinstită tăria Bisericei, ca niște stele prea mari o luminați pururea, și celor credincioși strălucițI, dumnezeeștilor Mucenici ai lui Hristos cei patruzeci.

Slavă, altă Sedealnă, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat..

Cu prea vitejesc gând trecând mucenia, minunaților purtători de patimi, prin foc și prin apă ați trecut și ați ieșit la lărgimea mântuirei, moștenire luând împărăția cerurilor. Și împreună cu îngerii înaintea Impăratului tuturor neîncetat stați cu veselie.

Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Ca să cânte cu mulțămită din inimă și să cearâ cu deadinsul Născătoare de Dumnezeu, milele tale dăruește-le robilor tăi, celor ce strigă și zic: Prea sfântă Fecioară, grăbește de ne izbăvește pre noi de vrăjmașii cei nevăzuți și văzuți și de toată îngrozirea, că tu ești folositoarea noastră.

Iară de va fi Sâmbătă, afară de Sâmbăta sfântului Teodor, după întâia Stihologhie, Sedealna: Cinstită tăria Bisericii... de 2 ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Prea curată Fecioară, priimește rugăciune dela noi cei ce alergăm la acoperemântul tău, și nu încetà rugând pre Iubitorul de oameni, să mântuiască pre robii tăi.

După adoua Stihologhie, Sedealna:

Cu prea vitejesc gând trecând... De 2 ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ca să cânte cu mulţămită...

După Polieleu, Sedealna, glas 5.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Podoaba sfinţilor Mucenici această împătrit luminată şi de Dumnezeu adunată mulţime a celor patruzeci de ostaşi cu adevărat, prin ger şi prin foc lămurindu-se înţelepţii, s'au arătat ostaşi ai lui Hristos Impăratului tuturor, căruia se şi roagă să mântuiască sufletele noastre. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Pre mine mai 'nainte de judecată acum mă plâng, cugetând la faptele mele cele viclene şi rele, şi la adâncul greşalelor care au crescut împreună cu mine din tinereţe şi mi-am înnecat mintea, Curată. Ci cu folosirea ta dă-mi iertare, şi mă învredniceşte să dobândesc mântuire.

Antifonul dintâiu al glasului al patrulea. Prochimen, glas 4.

Trecut-am prin foc şi prin apă şi ne-ai scos pre noi întru repaos.

Stih:

Cu foc ne-ai lămurit pre noi, precum se lămureşte argintul.

Evanghelia dela Lucă:

Zis-a Domnul ucenicilor săi: Păziţi-vă de oameni...

După Psalm 50, Slavă, glas 2:

Pentru rugăciunile sfinţilor tăi Mucenici patruzeci, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluieşte-ne pre noi Dumnezeule dupre mare mila ta.

Şi Stihira, glas 2.

Proorocind a strigat David în psalmi: Trecut-am prin foc şi prin apă, şi ne-ai scos pre noi întru repaos. Iară voi Mucenicii lui Hristos, prin singure faptele cuvântul plinind, aţi trecut prin foc şi prin apă şi aţi intrat întru împărăţia cerurilor. Pentru aceasta rugaţi-vă, patruzeci de Mucenici, să mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE

Două ale sfinţilor Mucenici şi ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL cel dintâiu.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Ceata cea de Dumnezeu încununată a Mucenicilor o laud.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a de„spărţit marea şi a trecut pre „norodul, pre carele l-a scă„pat din robia Eghiptenilor, „că s'au proslăvit.

Ceata cea de Dumnezeu încununată a mucenicilor lui Hristos o laud cu cântări de Dumnezeu însuflate, pomenirea cea de preste an a acelor patruzeci luminat prăznuind, că s'au prea mărit.

Pre pământ de toată numirea lepădându-se cei patruzeci, şi-au ales numire pre numele lui Hristos. Prin carea întru cele de sus acum vieţuesc.

Pentru Hristos trupul şi lumea urând, de omul cel vechiu v'aţi dezbrăcat, împreună cu haina cea trecătoare şi în haina nestricăciunei v'aţi îmbrăcat.

A Născătoarei.

Cine poate să spue dupre vrednicie a ta zămislire cea mai pre sus de cuvânt? Că pre Dumnezeu ai născut cu trup Preasfântă, pre Mântuitorul nostru tuturor cel ce s'a arătat nouă.

Alt CANON.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glasul şi Irmosul acelaş.

Pre Dumnezeu, patruzeci de Mucenici, prin rugăciunile voastre să-l faceţi acum spre bună schimbare, nouă celor ce vă chemăm pre voi cu curată dragoste a inimei.

Cei ce v'aţi luminat în ceruri cu razele strălucirei cei în trei sori, patruzeci de Mucenici, acoperiţi-ne pre noi cei ce suntem înghetaţi pre pământ de iarna năpăştilor şi vă lăudăm pre voi.

Slavă:

Apărători nebiruiţi ai bunei credinţe şi stâlpi nemişcaţi ai Bisericei, chemarea cea de Dumnezeu numită de patruzeci, alinaţi-mă pre mine cel ce cumplit mă turbur acum.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Ziditorul şi Domnul cel ce este mai pre sus de firea tuturor, l-ai născut. Carele s'a făcut trup pentru noi oamenii, Maica lui Dumnezeu Fecioară neispitită de bărbat.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Întăreşte-ne pre noi întru tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre celor ce te lăudăm „pre tine.

Oastea şi vieaţa şi frumseţea trupului şi bogăţia, întru nimica socotindu-le cei patruzeci, cu strălucire pre Hristos în locul a toate au moştenit.

Cu pietre fără de milă cei patruzeci prin porunca tiranului fiind împroşcaţi, zvârliturile împrotiva poruncilor prin Duhul se întorceau.

Grăit-a şarpele prin buzele tiranilor hule asupra ta Ziditorule. Dar gura acelora cea luptătoare împrotiva lui

Dumnezeu, cu pietrele cele aruncate asupra mucenicilor se sfărămă.

A Născătoarei:

Nenuntită, una pururea Fecioară, carea te-ai făcut cădelniță de aur, a dumnezeescului cărbune, umple de bun miros inima mea cea împuțită.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Oaste a mucenicilor și ceată însoțită de mucenici purtători de cununi, stând înaintea Stăpânului, mântuiți pre cei ce pururea vă laudă pre voi.

Cu iazerul patimilor și cu valul năpăștilor fiind învitoraţi, către voi cei patruzeci de ostași ai lui Hristos alergăm.

Slavă:

Cei ce vă încălziți în sânurile lui Avraam și vă împodobiți cu haina cea mărită, rugați-vă ca să se dezlege cei legați cu gerul încunjurărei.

Și acum, a Născătoarei:

Fii întărire și scăpare și acoperemânt, Fecioară mireasă a lui Dumnezeu, celor ce cu credință aleargă către tine, și te mărturisesc Maică a lui Dumnezeu.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Mucenicește făcându-vă ostași lui Hristos, și vitejește surpând pre vrăjmașul, prin fapte ați plinit cuvintele proorocului, că prin foc și prin apă bărbătește ați trecut, răpaos aflând viața cea veșnică. Pentru aceasta și cununi din Cer luând, cu cetele celor fără de trupuri împreună vă veseliți Fericiților, de chinuri purtători prea lăudați patruzeci de Mucenici. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Gândesc la judecată și mă tem, de întrebarea cea înfricoșată mă cutremur, de răspunsul Judecătorului mă spăimântez, și de muncă mă îngrozesc și de durerea focului, de întunerecul tartarului, de scârșnirea dinților, de vermele cel neadormit. Vai mie ce voiu face, când se vor pune scaunele și cărțile se vor deschide, și faptele se vor mustrà, și cele ascunse se vor vădì? Atuncea Stăpână ajutătoare mie să-mi fii și folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

Pesna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, și te-am

„proslăvit pre tine unule Iu-„bitorule de oameni.

Vă stricați mintea zis-au pătimitorii, puindu-ne înainte pricinuitori de pagubă, voi cei prea fără de Dumnezeu.

Sabii ascuțite și heare, și toc și Cruce sfinților, gonitorii lui Hristos au tins.

Infricoșat este nouă focul gheenei, zis-au pătimitorii; iară de cel de acum ca de un rob împreună cu noi nu ne temem.

Să se deznoade mâna, să se arză piciorul, sfinții au strigat, că nestricăcioase acestea iară le vom luà.

A Născătoarei:

Rugămu-te Preacurată, pre tine ceea ce ai zămislit pre Dumnezeu fără sămânță, ca să te rogi pururea pentru robii tăi.

Alt Canon, Irmos același:

Imbrăcându-vă întru strălucirea cea fără umbră, v'ați făcut nouă luminare dela Dumnezeu, Mucenicilor.

Adunarea cea de Dumnezeu aleasă a mucenicilor celor purtători de cununi, roagă-te să se mântuiască de primejdii cei ce te laudă pre tine.

Invrednicindu-vă a vedeà lumina cea neapropiată a lui Hristos Sfinților, învredniciți a se luminà cei ce sunt întru întuneric.

Slavă:

Strălucind cu îndreptarea luminei cei cugetătoare de Hristos, povățuindu-ne pre noi către luceafărul cel dumnezeesc Măriților.

Și acum, a Născătoarei.

Lăudând cu cântări pre cel ce s'a întrupat din pântecele tău Preacurată, te cuvântăm pre tine ca pre o Maică a lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină și făcătorul veacurilor Dom-„nul, întru lumina poruncilor tale povățuește-ne pre „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu știm.

De nebunia cea fără de minte a gonacilor, pătimitorii afară la ger a petrece toată noaptea osândiți fiind, au cântat lui Dumnezeu cântare de mulțămită.

Bucurându-se cei patruzeci de Mucenici ai lui Hristos, au răbdat gerul cel cu durere, în iazer stând, și cu nădejdea dumnezeeștilor cununi întăriți fiind.

De râs s'a făcut înaintea celor patruzeci de Mucenici ai lui Hristos, înnecat fiind

şarpele cel ce se încuibase mai 'nainte în ape. Că de tăria cea făcătoare de pierzare s'a lipsit.

A Născătoarei:

Ţie celeia ce ai născut pre Hristos făcătorul tuturor, strigăm: Bucură-te Preacurată. Bucură-te ceea ce ne-ai răsărit nouă lumină. Bucură-te ceea ce ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput.

Alt Canon, Irmos acelaş:

De nebunia ereticilor cea de acum, scăpaţi cinstită Biserica lui Hristos, întru carea născându-vă, la atâta vrednicie şi mărire aţi ajuns.

Arătându-se nouă ca nişte luminători, cei văzători de foc patruzeci de Mucenici ai lui Hristos, cei străluciţi de Dumnezeu, luminează credincioşilor calea cea mântuitoare a bunei credinţe.

Slavă:

Mutându-vă de pre pământ la cortul cel ceresc, unde stând înaintea lui Hristos puitorului de nevoinţe, învredniciţi-mă Mucenicilor, ca să dobândesc dumnezeească bucurie.

Şi acum, a Născătoarei:

Taina naşterei tale celei dumnezeeşti Fecioară, este mai presus de gând, neajunsă, şi cu anevoe de văzut fiecăruia Stăpână, că ai născut nouă pre cel ce este cu adevărat Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşalelor fiind încunjurat, chem adân„cul milostivirei tale cel ne„urmat, din stricăciune Dum„nezeule scoate-mă.

Bucurându-se începătorul răutăţei, a răpit ca şi dintre cei doisprezece pre Iuda ticălosul, şi din Edem pre om, aşà şi dintre cei patruzeci pre cel ce a căzut.

Fără ruşine fiind tiranul în deşert se întărâtă, că precum pentru tâlharul şi pentru Matia mai întâiu, aşà şi acum pentru chemarea celui ce păzeà baea, se ruşinează.

Deşert la minte şi vrednic de plângere este cel ce s'a lipsit de amândouă vieţile. Că de foc s'a topit şi la focul cel nestins s'a dus.

A Născătoarei:

Neştiind de bărbat Fecioară ai născut, şi în veci rămâi Fecioară, arătând chipurile adevăratei Dumnezeirei Fiului şi Dumnezeului tău.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Arătându-vă păzitori priveghelnici şi cu trezvie ai neamului omenesc, şi rugători

rugăciunilor v'ați pus, și ajutori celor din supărări.

Strălucind în Biserica lui Hristos cu frumsețile cele neapropiate, prea lăudaților, mântuiți de ispite pre cei ce cu dragoste vă cinstesc pre voi.

Slavă

Cei ce ați fost odinioară surpători prea aleși înșelăciunei muncitorilor celor ce se nebuneau, fiți și nouă acum zid și ajutor grabnic.

Și acum, a Născătoarei

Spre tine am pus nădejdea mântuirei mele Maică pururea Fecioară, și pre tine team pus tare și neclătită folositoare vieței mele.

CONDAC, glas 6.

Podobie: Plinind rânduiala...

Toată oștirea lumei lăsându-o, de Stăpânul cel din ceruri v'ați lipit, purtători de chinuri ai Domnului cei patruzeci. Că prin foc și prin apă trecând, Fericiților, dupre vrednicie ați luat slavă din ceruri, și mulțime de cununi.

ICOS.

Celui ce șade pre scaunul cel neapropiat, celui ce a întins Cerul ca o piele, și pământul a întărit, și a adunat apele întru adunările lor; celui ce a făcut toate din cele ce nu au fost ca să fie, și tuturor le-a dat suflare și vieață; celui ce priimește cântare de la Arhangheli, și de îngeri este lăudat, și de toți închinat, lui Hristos Atottțiitorului, făcătorului și Dumnezeului nostru, îi caz înainte eu nevrednicul, aducând rugăciunea mea, și Darul cuvântului cerând, ca să pot lăudà cu bună credință și eu pre sfinții, carii însuși i-a arătat biruitori, dăruindu-le lor slavă din ceruri și mulțime de cununi.

Intru această lună, în 9 zile, pomenirea sfinților patruzeci de Mucenici, cei ce au mărturisit și s'au muncit în cetatea Sevastiei.

Stih: Plinind lipsa patimei tale Mântuitorule,
Noi cei patruzeci sdrobindu-ni-se fluerile.
Intru a noua zi fluerile s'au sdrobit,
A patruzeci de bărbați ce au pătimit.

Acești sfinți, patruzeci de Mucenici din osebite locuri fiind, au fost slujitori de oaste toți la o ceată; iară pentru mărturisirea în Hristos fiind prinși, și aducându-i la întrebare, și neplecându-se a jertfì idolilor, întâiu au fost bătuți cu pietre peste fețe și peste gură, iară loviturile nu mai mult pre dânșii îi băteau decât pre cei ce îi loveau, întorcându-se înapoi. De aceea în vreme de iarnă au fost osândiți a petrece toată noaptea la ger, băgați goi în mijlocul unui iazer ce erà afară din cetatea Sevastiei, unde unul dintr'înșii iubindu-și vieața și alergând într'o baie ce erà aproapre, cât a ajuns de căldură îndată s'a topit. Iară unul din strejarii ce păzià și srejuià pre Sfinți, îndată a intrat cu Sfinții de a împlinit locul celui ce a lipsit, văzând lumină noaptea împrejurul Mucenicilor, și cu-

nuni pogorându-se la fiecarele dintr'înșii. Iară când s'a făcut ziuă, sfinții leșinase; și văzându-se că încă abia suflau, le-au frânt fluerile picioarelor, și și-au luat cununa muceniei. Așà dară s'a cunoscut că le-a fost plăcută moartea. Căci unul dintr'înșii pentru vârsta tinerețelor și pentru puterea trupului, încă tot erà cu suflet, de carele tiranul gândeà, că-și va schimbà gândul. Iară maica lui stăruià la patima lor de a-și vedeà fiul, că acela erà mai tânăr de cât ceilalți, și se temeà ca nu cumva să-l sperie tinerețele sau dragostea vieței, și să fie nevrednic de ceata și de cinstea celor dimpreună ostași cu dânsul. Pentru aceasta sta uitându-se la dânsul încremenită, cu chipul și cu vederea cât puteà, îmbărbătându-l, și întinzând mâinile spre dânsul și zicând: Fiul meu cel dulce, de acum fiu al Tatălui ceresc vei fi, rabdă puțin ca să te faci deplin. Nu te sperià de munci, că iată îți stă întru ajutor, Hristos Dumnezeu; nu te va mai întâlnì de acum înainte, nici o scârbă, nici o trudă, toate acelea au trecut, toate ai biruit cu vitejia ta, de acum înainte îți va fi bucurie, dulceață, odihnă și veselie, de care te vei îndulcì împărățind cu Hristos, și vei fi rugător către dânsul pentru mine maica ta. De aceea sfinții sdrobindu-li-se fluerile picioarelor, ș'au dat sufletele lui Dumnezeu. Iară slujitorii au adus care, și au încărcat sfintele trupuri, și le-au dus pre țărmurile râului ce erà acolo aproape, însă văzând pre tinerelul acela, căruia îi erà numele Meliton, că încă suflà, l'au lăsat fiind ca să trăiască. Pre carele văzându-l maică-sa că rămăsese singur, a socotit că aceea erà moartea ei și a fiului său. Călcând ea dar slăbiciunea cea femeiască, și uitând dorul cel de maică, l-a ridicat pe umerile sale, și l-a dus după care cu inimă tare, gândind că atuncea va fi viu când l-ar vedeà mai vârtos mort. De aceea ducându-l maică-sa pre umere, el a răposat. Atuncea scăpând maică-sa de grijă bucurându-se foarte pentru sfârșitul lui, aducându-și mort pre iubitul său fiu până la locul acela unde erau trupurile sfinților, l-a pus preste dânșii, și s'a numărat cu ceilalți, ca să nu se osebească nici trupul de trupuri, nevoindu-se ca și sufletul lui să fie în număr cu acelea. Deci făcând foc mare slugile acelea ale diavolului, au ars trupurile Sfinților. Apoi zavistiind pre creștini pentru moaște, le-au aruncat în rîu. Ci însă din dumnezeească rânduială, s'au strâns acolo la o surpătură, și luându-le niște creștini le-au dăruit nouă bogăție nefurată. Și se face pomenirea lor în prea sfânta lor mucenie, ce este aproape de Halcotetrapilon.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Urpasian.

Stih: Urpasian hlamida sa aruncând,
Pre păgânul împărat este ruşinând.

Împărățind la răsărit păgânul împărat Maximian, stăpâneà cu tiranie toate părțile cele de prin prejurul Nicomidiei, fiindcă erà cald slujitor al idolilor. Deci s'a aprins mânia lui și a celorlalți Elini de un cuget cu el, ca un foc mare asupra credincioșilor. Și pentru aceasta adunând odată el pre toți sfetnicii și boerii împărăției sale, a strigat către dânșii: Ori carele din voi a căzut în prea reaua credința creștinilor, și nu vreà ca să se întoarcă către iubiții dumnezeii noștri, și pre aceștia să-i îmblânzească cu pocăință, acesta să lepede brâul dregătoriei sale ce-l poartă, și să fugă din împărătescul palat și din cetatea aceasta; fiindcă cetatea aceasta cinstește pre marii dumnezei încă dela strămoșii săi, și nu pre unul Dumnezeul cel răstignit.

Atuncea dar frică și cutremur a căzut preste toți cei ce credeau în Hristos. Și erà a vedeà cinevà cu adevărat, cum că ispiteau și se cercetau ca niște aur în foc, credința cea în Hristos și bună cinstirea. Pentrucă unii din creștini fugeau și se ascundeau, iară alții se dau pre sine la munci. Deci câți aveau dragoste curată și adevărată către Dumnezeu, aceștia defăimându-și trupurile sale, și pre tiranul batjocorindu-l, aruncau brâurile înnaintea lui și fugeau. Atuncea și vitea-

zul acesta Urpasian, cel cu sufletul de diamant, stând înaintea împăratului și a tot senatului, a aruncat hlamida și brâul său, zicând: Fiindcă eu, împărate astăzi mă ostășesc cerescului și nemuritorului Impărat Domnului meu Iisus Hristos, priimește-ți brâul, cinstea și mărirea, căci acestea sunt trecătoare și de nici un folos.

Aceste cuvinte ale lui Urpasian fără de nădejde, auzindu-le Maximian, s'a prefăcut la minte și multă vreme a rămas fără de glas. După aceia întorcându-și ochii și căutând posomorît la Mucenicul, a strigat ca o hiară sălbatecă și neîmblânzită, și a zis către cei ce stau de față: Spânzurați pre ticălosul acesta, și zdrobiți-i trupul lui cu vine de bou. Deci îndată făcându-se aceasta, mult îl băturâ cu vine de bou pre viteazul nevoitor al lui Hristos, carele căutând la Cer, se rugà, fără să se mâhnească cât de puțin. După aceasta pogorând pre Sfântul de pre lemnul cel de muncă, a zis tiranul către slujitori: Aruncați-l în temniță întunecoasă și acolo să petreacă, până voiu socotì cu ce moarte să-l pierd. Deci aflându-se Mucenicul în temniță, se bucurà și se veseleà, dându-și rugăciunile sale Domnului.

Iară păgânul împărat, a aflat o măestrie de muncă ca aceasta: A făcut o cușcă de fier, și dupăce a scos pre Sfântul din temniță, a poruncit să-l bage în cușcă și să-l spânzure sus. Deci făcându-se aceasta, a spânzurat pre Sfântul de amândouă mâinile, și l-a îmbrăcat peste tot trupul cu cușca cea de fier, apoi a poruncit tiranul să aprinză făclii, și cu acelea să arză pre Sfântul fără de milă. Deci atât a fost ars cu făclii pătimitorul, în cât cărnurile lui s'au topit și au curs pre pământ ca și cum ar fi fost ceară, și s'a amestecat cu țărâna pământului ca oarecare praf subțire. Așà Mucenicul lui Hristos rugându-se și topindu-se, a umplut aerul de miresme bine mirositoare, și s'a suit ca o stea luminoasă către Domnul, ca să ià cununa biruinței, după cum oarecari creștini s'au învrednicit a-l vedeà suindu-se la Cer cu asemenea strălucire. Iară ticălosul și păgânul Maximian, rămâind încă în nebunia sa, a poruncit să adune cu sârguință pământul acela, pe care a căzut cărnurile Sfântului, asemenea și oasele lui, și acestea toate să le arunce în mare înaintea ochilor lui.

Intru această zi, pomenirea sfântului Chesarie, fratele sfântului Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul.

Stih: Cuvintele lui Grigorie cele către mortul Chesarie grăite.
Strunește cuvintele limbei mele celei proaste.

Intru această zi, sfinții Mucenici, bunicul, bunica, tatăl, maica, și doi fii de sabie s'au săvârșit.

Stih: Neamul cel de o rudenie prin sabie s'a nevoit,
Bunicul, bunica, tatăl, maica cu fiii și s'au săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat po„runca cea prea fără de Dum„nezeu, și fiind aruncați în „mijlocul focului, răcorindu„se au cântat: Bine ești cu„vântat Dumnezeul părinților „noștri.

Spăimântatu-s'a strejarul văzând cununile celor patruzeci, și lepădând iubirea acestei vieți, s'a îndemnat din dragostea slavei tale celei ce s'a arătat, și cu Mucenicii a cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

La baia cea stricătoare de suflet alergând, s'a omorît iubitorul de această vieață. Iară

iubitorul de Hristos răpitor de cele ce văzuse prea ales făcându-se, ca în baia nestricăciunei cu Mucenicii a cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Focul cel înţelegător aprinzându-se în cugetele celor patruzeci, a ars nebunia cea cu mult vicleşug a celor necredincioşi, ca nişte ceară topindu-se; iară ţie Hristoase au cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cât este de minunată şi de cuvioasă puterea Crucei tale Hristoase, carea din lucruri protivnice cununi a împletit celor patruzeci de Mucenici. Că prin apă şi prin foc trecând, întru nestricăciune strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Rug arzând cu foc în muntele Sinai, Moisi mai 'nainte te-a văzut Preacurată, pre tine ceea ce ai purtat fără de ardere raza cea nesuferită a fiinţei celei negrăite, a uneia din sfintele Ipostasuri celor dintrînsa ce s'au unit cu grosimea trupului.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Astăzi este luminată pomenirea voastră cea de preste an prea bogaţilor, carea luminează cu lumina posturile cele departe strălucitoare, pre carea prăznuindu-o cu credinţă, împreună cu voi strigăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Dezlegătorii patimilor, şi luminătorii cei de departe strălucitori, curăţitorii lumei, risipirea înşelăciunei, propoveduitorii cei cu mare glas ai adevărului, şi izgonitorii rătăcirei, tuturor v'aţi arătat strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu cuget luminat strălucind s'a arătat nouă Mucenicii, mântuind pre cei înviforaţi, şi îndreptând pre cei ce înnoată în furtuna valurilor vieţei, lui Hristos cântând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă.

Tabără cea prea luminoasă şi de Dumnezeu însuflată, lui Dumnezeu plăcută, şi îngerilor dorită, adunarea de Dumnezeu a celor patruzeci, înarmarea cea înfricoşată a lui Dumnezeu, a strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Lumina lumei, şi nor luminos, şi loc de sfinţenie, s'a arătat cea neispitită de nuntă, căci negrăit a priimit pre Cu-

vântul cel sfânt al sfinților, pre carele lăudându-l strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreești, și vă„paia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lăuda„ți-l lucrurile, și-l prea înăl„țați întru toți vecii.

Nebunește asupra nevoitorilor întărâtând vrăjmașul toată făptura, de către toate se umple de rușine, că cei patruzeci neîncetat laudă pre Domnul, și-l prea înalță întru toți vecii.

Fără milă mădulările trupului vostru pentru Hristos sfărâmându-se, și dumnezeească jertfă aducându-vă lui Dumnezeu, cu îngerii pururea dănțuiți Mucenicilor, lăudând pre Hristos în veci.

Cu tăria cugetului, pre cel ce l-a născut, pre umere ridicându-l iubitoarea de Dumnezeu maică, rodul bunei credințe a adus, cu mucenicii pre mucenicul, jertfei lui Avraam urmând.

Spre vieața cea neîncetată, cu dreaptă curgere fă mergere o fiule! iubitoarea de Hristos maică, către iubitorul de Hristos, fiu, a strigat: Nu sufer să te arăți tu mai pre urmă înaintea lui Dumnezeu, puitorului de nevoițe.

A Născătoarei:

Caută spre rugăciunea robilor tăi bună Născătoare de Dumnezeu, și năvălirile celor rele și asuprelele ispitelor degrab le oprește Stăpână, ca să te cinstim pre tine prea binecuvântată.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Mutându-vă către vieața cea adevărată și de Hristos ascunsă, pre pământ ați priimit sfârșitul cel cu dureri, cerând nouă mântuire și iertare.

Ceata mucenicilor celor purtători de biruință ai Bisericei, mutându-se de pre pământ către cele cerești, se roagă pentru noi, ca să ne mântuim de nevoi, de patimi, de încunjurări, și să câștigăm mântuire.

Rumpând Mântuitorul lanțurile morței, a dăruit biruință pătimitorilor asupra morței, că cei patruzeci încălzindu-se de ger, strigau, cerând mântuire tuturor credincioșilor.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Dumnezeească ceata purtătorilor de chinuri, din asuprelele năpăștilor și din nă-

vălirea patimilor și din ispita dracilor, arătat scoate cu rugăciunea, pre cei ce laudă pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cei omorîți și ajunși către stricăciunea morței, tu însă-ți i-ai înviat, născând pre începătorul vieței, pre Hristos Dumnezeul nostru, Stăpână Fecioară prea curată, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele „cu negrăită înțelepciune a „venit să înnoiască pre Adam „cel căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupân-„du-se pentru noi credincioșii, „cu un gând întru laude îl „slăvim.

Pentru Hristos goliți fiind și cu pietre împroșcați, ați răbdat frigul și înghețarea apei și sfărâmarea mădulărilor, și cu foc arși fiind, în repejunea rîului ați strălucit ca niște făclii luminoase, Mucenici patruzeci.

Toiagul dumnezeeștei puteri, Crucea câștigând, a strigat către Hristos mucenicii cei patruzeci. Stăpâne cu mâna ta cea a tot puternică și biruitoare să ne încununăm, ca toți cu cântări neîncetat pre tine să te slăvim.

Cât este cu durere ghiața, cât este de cumplit gerul cel cu usturime care ați răbdat, dară dulce este raiul. Că sânurile patriarhului Avraam vă încălzesc pre voi, în lăcașurile cele veșnice, Mucenici patruzeci.

Cei ce ați biruit cu chinurile și cununi ați luat din dumnezeească dreapta Stăpânului, rugați-vă acum ca să dăruiască pace lumei și biruință iubitorului de Hristos ~~Rege~~ popor, și nouă mântuire, Mucenici patruzeci.

A Născătoarei.

Bucură-te izvorul nestricăciunei. Bucură-te nor ușor. Bucură-te raiul lui Dumnezeu cel frumos. Bucură-te izvorul tămăduirilor sufletești. Bucură-te munte sfânt carele l-a văzut proorocul Daniil. Bucură-te Maică Fecioară. Bucură-te Impărăteasa tuturor.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Invrednicindu-vă a câștigà lumina cea mai pre sus de fire, și bucurie negrăită și strălucire, acum de năpăști și de nevoi și de înșelăciunea vrăjmașului, scăpați pre cei ce cu dragoste vă cinstesc pre voi, ca pre niște viteji ai lui Hristos, patruzeci de Mucenici.

Priimind tărie şi dumnezeească putere din Cer, împreună locuitori cu Hristos v'aţi arătat învingători înşelăciunei, depărtând toată ceata cea nestatornică a idolilor, şi luminând lumea, patruzeci de Mucenici.

Impodobindu-vă cu frumseţea cinstitei mucenii şi făcându-vă părtaşi firei cei dumnezeeşti, cu adevărat vă bucuraţi, descoperindu-vi-se lumină prea luminoasă şi curată, viteji ai lui Hristos, patruzeci de Mucenici.

Slavă:

Stând acum înaintea lui Hristos cu îndrăzneala cea bine cuviincioasă, de unde şi strălucindu-vă cu lumina Dumnezeirei măriţilor, rugaţi-vă cu deadinsul ca să se lumineze cu lumina cea în trei sori, cei ce vă laudă pre voi, patruzeci de Mucenici.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel întunecat Fecioară, cu arătarea luminei tale cei nematerialnice străluceşte-l, ca ceea ce eşti uşa dumnezeeştii lumini, şi din focul cel veşnic învredniceşte-mă a mă mântui pre mine cel ce cu credinţă, cu dragoste şi cu cântări, te slăvesc pre tine Curată.

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi...

Ceata cea cu numărul de patruzeci, a celor patruzeci de Mucenici a prea dumnezeeştii Treimi, cea cu bunătăţile împătrită, cea din patru stihii: din foc, din văzduh, din apă şi din pământ, cu cântări dumnezeeşti să se laude, ca cei ce au pătimit pentru Hristos Stăpânul tuturor. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te scăparea blestemului şi chemarea lui Adam. Bucură-te Născătoare de Dumnezeu prea curată, nădejdea şi acoperemântul lumei. Bucură-te prea cinstită Maica lui Dumnezeu. Bucură-te căruţă dumnezeească. Bucură-te scară şi uşă. Bucură-te nor uşor. Bucură-te dezlegarea Evei.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6, glas 5.

Podobie: Bucură-te cămara...

Veniţi fraţilor să lăudăm cu cântări tabăra cea mucenicească, care cu gerul ca cu nişte foc s'a ars, şi frigul înşelăciunei cu râvnă arzătoare l-au ars, oastea cea prea viteză, prea sfinţita adunare şi sprijineala cea neînfrântă şi nebiruită, îngrădirile şi păzitorii credinţei, pre cei

patruzeci de Mucenici, ceata cea dumnezeească, pre rugătorii Bisericei, carii cu tărie se roagă lui Hristos, să trimită sufletelor noastre, pace și mare milă.

Bucură-te adunarea cea tare și sfințită, și tabăra cea purtătoare de biruință; turnurile bunei credințe, ostașii lui Hristos, vitejii cei tari și nebiruiți, cei la minte prea puternici, și la suflet prea bărbați, cei dumnezeești cu adevărat și de Dumnezeu iubiți. Ceata cea sfântă, adunarea cea de Dumnezeu aleasă, Mucenici patruzeci, cei întocmai cu patima și întocmai cu gândul, și întocmai și cununi ați luat; pre Hristos rugați, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Bucură-te mulțime purtătoare de biruință, carea întru războae vitejește te-ai purtat. Stelele cele ce ați trecut prin foc și prin ger și înghețarea apelor o ați risipit, și pământul l-ați făcut Cer și toate le-ați luminat. Carii în sânurile lui Avraam acum vă încălziți și cu cetele îngerești dănțuiți, Mucenici patruzeci. Carii mirosiți bună mireazma duhovnicești împărțiri cu adevărat, pre Hristos rugați-l, să se dăruească sufletelor noastre mare milă.

Alte Stihiri, glas 1, singur glasul.

Ceata cea cu patruzeci de străluciri, oastea toată cea de Dumnezeu aleasă, a strălucit postul cu cinstitele sale patimi, sfințind și luminând sufletele noastre.

glas 2.

Ceata cea împătrit numărată a Mucenicilor, căci cine nu o va lăudà? Că în apa iazerului au intrat cu îndrăzneală, și fiind strânși de ger, cântare au cântat Domnului. Au doară în rîuri te vei mânià spre noi Doamne? Au doară în rîuri te vei mânià spre noi iubitorule de oameni? Ușurează greutatea și amărăciunea văzduhului, că cu sângele tău s'au roșit picioarele noastre, și ne du pre noi Dumnezeule în veșnicile tale locașuri, ca să ne încălzească pre noi sânul patriarhului Avraam.

Cu paharul adevărului din sângiurile sale, cei prin focul muncilor și prin înghețarea apei, pre credincioși i-au adăpat cei patruzeci cu numărul, cântând cântare Mântuitorului. Că un cuget fiind la toți, și în multe trupuri, s'au adus lui Hristos. Și dumnezeeasca mireasă maică, pre

fiul său cel iubitor de Hristos, luându-l pre umere, a zis: Vino pătimitorule și te chinuește împreună cu ceilalți.

Slavă, glas 5, a lui Ioan monahul.

Purtătorilor de chinuri ai lui Hristos, pre cinstitul post mai luminat l-ați făcut, cu pomenirea măritei voastre pătimiri. Că patruzeci fiind, aceste patruzeci de zile le sfințiți, patimei cei mântuitoare urmând cu chinuirea voastră cea pentru Hristos. Pentru aceasta, îndrăzneală având, rugați-vă ca să ajungem noi cu pace, la învierea cea de a treia zi a lui Dumnezeu și Mântuitorului sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară și te slăvim credincioșii dupre datorie, pre tine cetatea cea neclătită și zidul cel nesurpat și folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

STIHOAVNA din Triod.
Samoglasnica zilei de 2 ori și Mucenicîna.
Slavă a Sfinților, glas 2.

Iazerul ca un raiu și gerul ca un zăduf, Mucenicii au socotit Hristoase Dumnezeule, înfricoșările tiranilor nu le-au îngrozit cugetele lor. Nu s'au temut vitejii de adăogăturile muncilor, câștigând Crucea biruitoare armă. Printrînsa pre vrăjmașul ca niște tari l-au biruit; de unde și cununile Darului au luat.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești ușă neumblată cu taină pecetluită, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, priimește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului...

După Sfinte Dumnezeule și după Tatăl nostru, Troparele sfinților amândouă și al Născătoarei și 3 metanii mari. Ceasul întâiu cu Catisma sa. Iară la vreme se citește și ceasul al treilea, al șaselea și al noulea, după rânduiala lor, cu Catismele și fericirile degrab, și celelalte, însă la fiecare ceas facem câte trei metanii mari.

INTRU ACEASTĂ ZI

LA VECERNIE

După obișnuita Stihologhie, la Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10 și cântăm: Samoglasnica zilei de două ori și Mucenicîna, și trei Podobnice ale Triodului și ale sfinților Mucenici, Stihiri, glas 2:

Răbdând vitejește ceste de aicea...

Și celelalte două. Caută-le acestea la Vecernia de ieri, îndoind pe cea dintâiu.

Slavă, glas 2.

Proorocind a strigat David în Psalmi: Trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos pre noi întru repaos. Iară voi Mucenicii lui Hristos, prin singure faptele plinind cuvân-

tul, ați trecut prin foc și prin apă și ați intrat întru împărăția cerurilor. Pentru aceasta rugați-vă patruzeci de mucenici, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei :

Toată nădejdea mea, spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperemântul tău.

(VEZI) De va fi spre Mercuri, sau către Vineri, a Crucei a Născătoarei. Podobie: Când de pre lemn... Caută întru această lună în patrusprezece zile.

Vohod cu Evanghelia, Lumină lină...

Prochimenul zilei și Parimiile Triodului. Apoi Să se îndrepteze rugăciunea mea...și 3 metanii mari. Ectenia cea mică nu se zice, ci îndată Prochimen, glas 5: Tu Doamne ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta și în veac... Stih: Mântuește-mă Doamne că a lipsit cel cuvios... Apostolul către Evrei: *Fraților având atâta nor de mărturii pus împrejurul nostru...* Aliluia, glas 4: Strigați Domnului tot pământul, cântați numelui lui... Stih: Că ne-ai cercat pre noi Dumnezeule, lămuritu-ne-ai pre noi precum se lămurește argintul... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăția cerurilor, omului stăpân al casei, carele a ieșit...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

IN ȘTIINȚĂ SĂ FIE

(VEZI) De se vor întâmplă sfinții patruzeci de Mucenici, ori în ce zi, din Marțea săptămânei întâia a postului, până în Lunea, a șasea săptămână din post, că până acolo se sue, pentru toate pricinile, caută învățătură pre larg la Triod la litera aceasta (R).

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfântul mucenic Codrat și cei împreună cu dânsul.

La Doamne strigat-am, Stihirile Sfinților, glas 1.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Codrate prea alesule, dorind de vieața cea dumnezeească, vieața cea stricăcioasă ai defăimat. Că cinstind mai mult averea cea nematerialnică, de cât averea cea trecătoare, ai câștigat îndulcirea cea neîncetată. Că prin moarte ai trecut către desfătarea cea fără de moarte și către slava cea stătătoare.

Codrate de Dumnezeu cuprinsule, prin cuget neabătut

ai alergat pre calea muceniei. Că pașii sufletului tău s'au lățit și urmele bărbăției tale nici cum nu s'au slăbit, întru care făcându-te povățuitor al celor împreună cu tine pătimitori, ai ajuns către Mitropolia cea de sus.

Codrate bine biruitorule, ca un voevod prea ales aducând ceata mucenicilor celor împreună cu tine, cea vite-

jeşte numărată în ostăşirea lui Dumnezeu, ai făcut vitejie împrotiva celor împrotivnici lui Dumnezeu, şi luând semne de biruinţă întru mulţimi, stai înaintea lui Hristos, purtând cunună împreună cu dânşii. Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te streină auzire Preacurată. Bucură-te pom sfânt cel de Dumnezeu sădit al raiului. Bucură-te pierderea dracilor celor răi. Bucură-te sabia cea cu două ascuţituri, carea tai capul vrăjmaşului, prin naşterea ta cea streină Preasfântă, şi pre noi cei ce suntem înstreinaţi iarăşi ne chiamă Preacurată.

A Crucei, a Născătoarei:

Junghierea ta cea fără dreptate Hristoase, văzându-o Fecioara, tânguindu-se strigă către tine: Prea dulce Fiule, cum pătimeşti fără dreptate? Cum spânzuri pre lemn, cel ce ai spânzurat tot pământul pre ape? Nu mă lăsà singură făcătorule de bine, pre mine Maica şi slujnica ta, rogu-mă, mult milostive.

LA UTRENIE

CANONUL Sfinţilor şi al Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfinţilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele trei părţi ale sufletu-„lui, cela ce te-ai născut din „Fecioară, întru adâncul ne-„pătimirei înneacă-i rogu-mă. „Ca ţie ca întru o alăută, în-„tru omorârea trupului, să-ţi „cânt cântare de biruinţă.

Sosit-a sfinţit şi minunat praznic al sfinţilor Mucenici, cei ce cu sfinţenie au pătimit, luminând pre toţi cu raza Duhului. Deci adunându-ne iubitorilor de praznic, dupre datorie să-i fericim pre dânşii.

Prin strălucirea bunătăţilor ca un soare luminos ai răsărit nouă, pătimitorule Codrate, arătat izgonind întunerecul mulţimei dumnezeilor cu strălucirile tale, şi luminând adunările credincioşilor, Fericite.

Slavă.

Pre piatra vieţei pre Iisus Mântuitorul, propoveduindu-l Dumnezeu, vitejeşte aţi pătimit şi piatra carea a priimit curgerile sângiurilor, o aţi făcut izvor de sfinţenie, luminoşilor Mucenici.

Şi acum, a Născătoarei.

Din noroiul patimilor, dintru întreitul val al gândurilor, de săgeţile vicleanului, din toată asupreala cea protivnică, mântueşte Preacurată sufletele celor ce laudă cea negrăită naşterea ta prea curată, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Pentru că Biserica cea...

Diamanții cei tari cu sabia omorându-se și feluri de dureri răbdând, minunatului Dumnezeului nostru strigau: Sfânt ești Doamne.

Prin înțelepciunea cea dată dela Dumnezeu, a dovedit Codrat bârfelele înțelepciunei celei elinești pătimind, prin sângiurile sale, și întrumsețându-se prin dumnezeescul Duh.

Slavă:

Impreună cu Codrat, pre Anecton și cu Pavel pre Criscent, pre Chiprian dumnezeescul și împreună pre Dionisie, cei ce au pătimit cu credință, cu cuget drept măritor cu cântări să-i lăudăm.

Și acum, a Născătoarei:

Nici mintea cea cerească nu poate să tâlcuiască nașterea ta cea mai pre sus de minte Fecioară curată, că ai zămislit în pântece pre Cuvântul minței celei dintâiu, carele cu Cuvântul toate a alcătuit.

Irmosul:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni și adunarea „cea cu mulți fii a slăbit, minunatului Dumnezeului nostru să-i strigăm: Sfânt ești „Doamne.

Sedealna glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat..

Prin răbdarea celor cumplite omorând pre vrăjmașul cel mândru, purtătorule de chinuri Codrate, ai suferit moartea cea prin sabie, împreună cu pătimitorii tăi cei prea înțelepți. Pentru aceasta prăznuim cinstită pomenirea voastră, strigând: Pomeniți-ne pre noi către Stăpânul, nebiruiților Mucenici.

Slavă, Și acum, a Născătoarei

Nu vom tăceà nici odinioară noi nevrednicii a vestì puterile tale, de Dumnezeu Născătoare. Că de nu ai fi stătut tu rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pre noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărtà dela tine Stăpână, că tu mântuești pre robii tăi pururea din toate nevoile.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre cel născut din Tatăl cel fără de început, ceea ce te-a născut trupește întru cele mai de pre urmă, pre Cruce văzându-te pre tine Hristoase vai mie, strigà, prea iubite Iisuse! Cum cel ce te proslăvești ca un Dumnezeu de îngeri, de oamenii cei fărădelege te răstignești acum Fi-

ule cu vrerea ta? Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă, pre scaunul Dumnezeirei, pre „nor uşor a venit, Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire „prin palmă curată, şi a mân„tuit pre cei ce strigă: Sla„vă Hristoase puterei tale.

Cu cuvântul înţelepciunei tale pre cei neînţelepţi i-ai ruşinat, mucenice Codrate, şi prin sfătuirea învăţăturilor tale celor dumnezeeşti vânând pre dumnezeescul Anecton, l-ai adus mucenic răbdător către Stăpânul tău.

Din scutece te-ai dat celui ce a zidit toate, şi din copilărie ai ales mintea bărbatului celui desăvârşit şi iubind înţelepciunea, cu totul te-ai făcut lăcaş prea curat al lui Hristos, mucenice Codrate.

Slavă:

Sfeşnicul cel cu şase lumini al mucenicilor tăi, Doamne, cu tainic untdelemn fiind adăpat, noaptea mulţimei dumnezeilor a micşorat, şi a luminat pre cei ce strigau: Slavă Hristoase puterei tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfânta Născătoare de Dumnezeu, întru carea ca întru o cămară cu bună mireazmă bine a voit a lăcuì Cuvântul cel de o fiinţă cu Tatăl, nu s'a ars la pântece, nici a avut durere. Pentrucă a născut pre Emmanuil Dumnezeu şi om.

Peasna 5, Irmos:

Luminarea ta Doamne trimite-o nouă, şi ne izbă„veşte din negura greşalelor „pre noi Bunule, pacea ta dă„ruindu-ne.

Cu luminarea cunoştinţei, gonind negura necunoştinţei ai adus Domnului popor de pătimitori, împreună cu dânşii încununându-te, înţelepte Codrate.

Postniceşte mai 'nainte biruind săltările patimilor, mai pre urmă ai surpat puterea necredincioşilor, ca unul ce ai pătimit prea tare, mucenice Codrate.

Slavă:

Piatra cea fără umezeală, se umple de curgerile sângiurilor tale celor cinstite mucenice Codrate, şi izvorăşte credincioşilor pârîuri luminoase sfinţind cu dumnezeeştile chemări.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce a zidit pre Eva din coastă, din pântecele tău Fecioară curată se zideşte, vrând să mântuiască pre A-

dam, pentru milostivire ca un iubitor de oameni.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-au mai 'nainte...

Ceata cea cu numărul de șase a purtătorilor de chinuri, ca niște stele ne-a strălucit nouă întru cinstită tăria Bisericei; luminând pre credincioși și risipind întunerecul înșelăciunei.

Fără învăluire ați trecut Mucenicilor, noianul muncilor și ați dobândit liniștea cea de sus, făcându-vă limanuri credincioșilor și solitori prea fierbinți.

Slavă.

Împreună cu Anecton să lăudăm pre Codrat măritul, și cu Pavel pre Chiprian, pre Dionisie, pre Crescent, pre vițele viei lui Hristos cele bune și pline de roadă.

Și acum, a Născătoarei:

Firea omenească cea făcută pământ, cerească o ai făcut cu totul fără prihană și fiind stricată o ai îndumnezeit. Pentru aceasta toți cu netăcute glasuri pre tine te slăvim.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte în„chipuind îngroparea ta cea „de trei zile, proorocul Iona „în chit rugându-se: Din stri„căciune mă scapă, Iisuse Im„părate al puterilor.

CONDAC, glas 1.

Podobie: Ceata îngerilor...

Mărirea cea împătrată numărată a mucenicilor lui Hristos să o lăudăm credincioșii cu cântări, pre Codrat, pre Chiprian, pre Anecton și pre Crescent. Că aceștia s'au nevoit până la tăiere și moarte, și priimind cununile nestricăciunei, se roagă pentru sufletele noastre.

Intru această lună în 10 zile, sfântul mucenic Codrat, cel din Corint și cei împreună cu dânsul Chiprian, Dionisie, Pavel, Anecton și Crescent.

Stih: Credința necredincioșilor prin ocări spălând,
Codrate, cu sângiurile tale te speli, tăiat fiind.
In a zecea zi sabia a săvârșit,
Pre Codrat cel prea cinstit.
Pre Anecton împreună cu doi prieteni sabia i-a tăiat,
Cărora a nu muri pentru dumnezeeasca dragoste era nesuferit.
Pre Crescent, că de sabie moare văzând,
Chiprian aleargă împreună cu el ca să moară dorind.

Aceștia au fost din Corint, în zilele împăratului Dechie și Valerian și ale lui Iason guvernatorul Eladei. Deci sfântul Codrat rămâind foarte mic după moartea maicei sale, se hrănia în chip minunat, că veneà un nor la dânsul și-i da hrană. Iară dacă a crescut și s'a făcut de vârstă, s'a împrietenit cu dânsul acești Sfinți ce s'au zis mai sus, unul dintr'o parte și altul dintr'altă parte venind, cu carii fiind prins pentru mărturisirea lui Hristos și bătut fiind, cumplit, apoi i-au tăiat capul împreună cu dânșii.

Intru această zi prea cuvioasa maica noastră Anastasia Patrichiana.

Stih: Patrichiana pre toate acestea de aicea lăsând,

Tuturor celor din ceruri este domnind,

In zilele împăratului Iustinian celui mare, a fost o văduvă oarecarea în Constantinopol Anastasia cu numele, bine credincioasă și temătoare de Dumnezeu, din părinți de bun neam și bogați, întâia patrichiană în palaturile împărătești. Aceea având în inima sa frica lui Dumnezeu, cu deadinsul păzeà poruncile lui, umblând întru dânsele fără de prihană. Și a fost aleasă cu frumsețea la vederea trupească, iară cu faptele bune cele sufletești mai frumoasă. Că atâta erà de bună la obiceiu și blândă, cât toți se folosiau văzându-i viața ei, și mulți se sârguiau să-i urmeze faptelor bune ale ei, și singur împăratul o cinsteà pre ea foarte. Iară semănătorul de neghine diavolul cel ce zavistuește pre cei buni, și nu încetează a se oști asupra neamului omenesc și cel ce face învrăjbiri între oameni, a adus și asupra acestei fericite Anastasiei războiu de vrajbă. Pentrucă a pus întru împărăteasa Teodora urâciune asupra ei, și vrăjmășuià aceia asupra roabei lui Dumnezeu celei nevinovate. De care lucru înștiințându-se Anastasia, dela oarecare prieten al său și plină fiind de dumnezeeasca cunoștință, și-a adunat gândurile sale și se sfătuiau întru sineși zicând: O Anastasio, pricina aceasta în bună vreme viind, mântuește-ți sufletul tău și iartă pre împărăteasa de păcatul urâciunei celei nedrepte și mijlocește-ți ție cereasca împărăție. Niște cugete ca acestea întru sineși gândind, și-a năimit o corabie în taină și luând din aurul său o parte, iară pre celelalte toate lăsându-le, a înnotat în Alexandria neștiind nimenea, unde la oareeare loc ca de cinci stadii de departe dela cetate zidindu-și o mânăstire mică, viețuià acolo lui Dumnezeu slujind și aceluia unuia a'i plăceà sârguindu-se Și aveà totdeauna în mâini lucrul de mâini cel cuviincios părței sale, iară în gură neîncetat cântare de psalmi și lui Dumnezeu slavoslovie. Și a fost acea mânăstire a ei, după aceea mare și mărită, cu toată îndestularea îmbelșugată fiind, până la stăpânirea Agarenilor, având patriciască numire dupre fericita Anastasia patrichiana. Ci la cuvântul cel dintâiu pentru dânsa să ne întoarcem.

Trecând câțiva ani după ieșirea sfintei Anastasiei din Constantinopol, împărăteasa Teodora ceea ce a fost învrăjbită asupra ei s'a sfârșit. Și aducându-și aminte împăratul de Anastasia patrichiana, a trimis în toate părțile cu multă ispitire căutându-o pre dânsa. De aceea iarăși mielușaua lui Dumnezeu înștiințându-se, a lăsat noaptea mânastirea sa și s'a dus în schit la Avvà Daniil și toate cele pentru sineși le a spus fericitului aceluia stareț. Iară el îmbrăcând-o pre ea în haină bărbătească monahicească, în loc de Anastasia o a numit pre ea Anastàsie, și o a dus într'o peșteră oarecarea ce erà departe de Lavră și o a închis acolo, dându-i ei pravilă și rânduelă de vieață. Și i-a poruncit ei ca să nu iasă nicăirea din peșteră, nici să lase pre cinevà ca să vie la dânsa. Și a însemnat unuia din frații cei ce slujiau lui un loc înaintea peșterei, și i-a poruncit aceluia, ca să-i aducă odată în săptămână puțină pâine și un vas cu apă, și să le pue înaintea peșterei la locul acela, și îndată luând de la sihastrul binecuvântarea cea de rugăciune, să se ducă. Deci acolo acel de diamant înbărbătat suflet, fără de eșire, a săvârșit douăzeci și opt de ani, rânduеala cea dată dela starețul, păzind-o neschimbată. Și n'a fost văzută de nimenea, că nimenea nu mergeà la dânsa, nici cinevà altul știà de dânsa, fără numai fratele cel ce-i duceà pâine și apă. Ci nici acela nu știà, cum că aceia este femee cu firea ci socotea cum că aceia este bărbat famen.

Dară cine va putea ajunge cu mintea sa ostenelele și nevoințele cele făcute de dânsa întru acei douăzeci și opt de ani în peștera aceea, sau cu limba să povestească, sau va puteà să deà în scris cele ce de aceea una singură totdeauna se aduceà lui Dumnezeu, lacrămile, suspinurile, tânguirile,

privigherile, cântările, rugăciunile, citirile, stările, plecarea genunchilor, postul, lipsirea celor de trebuință; iară mai vârtos de cât toate năpădirile cele drăcești și luptările cele cu dânșii, carii îi aduceau aminte de dulcețile cele mai 'nainte din lume, și de desfătările trupești și de altele de toate poftele lumești, și cum pre acelea pre toate le goneà Sfânta, și biruia pre luptătorul? Și către acestea a fost ne ieșită din peșteră, în toate zilele anilor acelora, carea mai 'nainte mulți ani totdeauna petreceà întru împărătești le palaturi, ca o doamnă fiind și cea mai întâiu patrihiană, încă cu mulțime de bărbați și de femei la mese și la veselii lumești se adună. Spăimântează lucrul acesta pre toată mintea și gândul, cum pre toate acelea le-a trecut cu vederea și pre pomenirea acelora din mintea sa o a șters, cum întru atâta de mare smerenie a venit, în postire, întru înfrânare și întru strâmtoarea căei celei necăjicioase. Așà sfânta nevoindu-se bine, s'a făcut vas al sfântului Duh și plăcând lui Dumnezeu până în sfârșit, a sosit la fericitul sfârșitul său.

Deci mai 'nainte văzând pre a sa mutare către Dumnezeu, a scris pre o scândură către starețul așà: Cinstite părinte, să iai împreună cu tine cu sârguință pre ucenicul cel ce-mi aduce mie pâine și apă, încă să iei și uneltele cele trebuincioase de îngropare și să vii, ca să îngropi pre fiul tău Anastasie famenul. Aceasta scriind-o o a pus dinafară de peșteră înaintea ușei. Iară starețul noaptea înștiințându-se de aceea prin descoperirea de la Dumnezeu, a zis către ucenic: Aleargă fiule la peșteră degrab, unde petrece fratele nostru Anastàsie famenul și caută dinaintea ușei peșterei și vei aflà acolo o scândură scrisă, aceea adică luându-o, cu multă sârguință să te întorci la noi. Iară fratele ducându-se și dupre cuvântul starețului, scândura cea scrisă aflându-o, o a adus spre ea la bătrânul. Și citind-o starețul a lăcrămat, și luând cele trebuincioase de îngropare, s'a dus cu fratele acela. Și deschizând peștera, a aflat pre famenul cuprins de durere înfocată și căzând pre peptul ei, Avvà Daniil plângeà zicând: Fericit ești frate Anastàsie, că de această zi și ceas al morței totdeauna grijindu-te n'ai băgat seamă de împărăția cea pământească. Iară ea a zis: Fericit ești și tu noule Avraame. Și a zis starețul: Roagă-te dar pentru noi către Domnul. Iară ea a grăit: Cinstite bătrânule, eu mai multă trebuință am de ale voastre rugăciuni în ceasul acesta. Și a grăit starețul: De ași fi apucat eu mai 'nainte de cât tine ca să-mi sfârșesc ziua cea mai de pre urmă a vieței mele, m'ași fi rugat pentru tine.

Iară ea șezând pre rogojină, a sărutat capul starețului, și rugându-se pentru dânsul, grăià cuvinte binecuvântate. Apoi luând starețul pre ucenicul său, l-a plecat pre el la picioarele ei zicând: Binecuvintează pre acest ucenic al meu și al tău fiu. Iară ea a zis: Dumnezeul părinților mei cel ce-mi stă mie înainte în ceasul acesta, ca să mă desparță pre mine de trupul acesta, cel ce știe în peștera aceasta pașii mei și strâmtorimea vieței cea pentru numele lui, și pre această durere trupească a mea o vede, acela să odihnească pre Duhul părintelui lui preste dânsul precum s'a odihnit duhul lui Ilie preste Eliseiu. Și întorcându-se famenul către starețul, a zis: Pentru Domnul părinte, să nu dezbrăcați de pre mine după moarte haina, cu carea sunt îmbrăcat, ca nimenea să nu știe cele pentru mine. Apoi împărtășindu-se cu prea curatele lui Hristos taine, a zis: Insemnează-mă pre mine părinte cu semnul lui Hristos, și vă rugați pentru mine. După aceasta priveà spre răsărit și a strălucit fața ei ca focul. Apoi singură făcând semnul Crucei spre sineși a zis: Doamne, în mâinile tale dau duhul meu. Și îndată cu acel cuvânt și-a dat duhul.

Iară Avvà Daniil împreună cu ucenicul a săpat înaintea peșterei o groapă, și dezbrăcând starețul de pre sineși rasa, pre carea o purtà a zis ucenicului: Imbracă pre fratele, fiule. Și îmbrăcând ucenicul pre Sfânta, dupre întâm-

plare a văzut arătându-se ţiţele ei cele femeeşti uscate ca o frunză şi a tăcut, nespuind stareţului. Şi a îngropat sfântul trup al Anastasiei, cu cântarea cea obişnuită deasupra groapei. Iară după îngropare ducându-se fiecare la locul său, a zis ucenicul către stareţul: N'ai ştiut părinte, cum că famenul Anastàsie, femee a fost? Iară stareţul a răspuns: Am ştiut fiule şi pentru aceea în haină bărbătească o am îmbrăcat pre ea, şi o am numit Anastàsie famenul, ca să nu fie de sminteală, nici să ştie cinevà pentru dânsa şi ca să nu străbată auzul în toate părţile. Că multă cercare a fost pentru dânsa dela împăratul, prin toate ţările, iară mai ales întru aceste hotare cercată a fost, ci iată cu Darul lui Dumnezeu, la noi s'a păzit. Şi atuncea a spus stareţul ucenicului său toată vieaţa Sfintei cu deamăruntul, care lucru după aceia ştiut a fost şi în toată Lavra, şi i-a scris vieaţa spre folosul celor ce o vor citì şi o vor ascultà, şi întru slava lui Hristos Dumnezeu celui întru sfinţii săi proslăvit în veci, Amin.

Intru această zi, sfântul Marchian cu lemne fiind zdrobit s'a săvârşit.

Stih: Zdrobit fiind tu cu lemne, s'a minunat oamenii,
Adevăr zic ţie Marchiane şi îngerii.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Mihail Mavrudis, cel ce a mărturisit în Tesalonic, la anul una mie cinci sute patruzeci şi patru prin foc s'a săvârşit.

Stih: Nu mucenic prost, ci şi al dumnezeeştilor cuvinte,
Ritor te-ai arătat, o Mihaile prea fericite,

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam, şi „ai ucis pre Haldei, care fără „dreptate vânau pre cei drepţi „prea lăudate Doamne, bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri.

Ih focul muncilor priimind vitejii rouă de sus a răbdării, împreună cu tinerii strigau grăind: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Prin vărsarea cinstitului sângelui vostru, purtătorilor de chinuri, piatra cea mai 'naainte fără de umezeală s'a umplut vărsând rîuri de tămăduiri celor ce cântă: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă:

Racla moaştelor tale Codrate, ca un înţelegător vas de mir izvorăşte miruri de tămăduiri, izgonind împuţiciunea patimilor şi arzând taberile dracilor, prin dumnezeeasca putere.

Şi acum, a Născătoarei:

Binecuvântat este rodul pântecelui tău Fecioară, pre carele bine-l cuvintează puterile cerurilor şi adunările oamenilor. Bine eşti cuvântat cel ce ne-ai mântuit pre noi de blestemul cel de demult.

Peasna 8, Irmos
Mântuitorule al tuturor...

Luminându-te cu strălucirile pătimirilor, purtând cunună stai înaintea Domnu-

lui, mărite Codrate, împreună cu pătimitorii cântând: Toate lucrurile binecuvântați, lăudați pre Domnul.

Înfrumsețându-te cu lumina bunătăților, strălucirea mucenicilor la sfârșit ai moștenit prea înțelepte Codrate, cântând: Toate lucrurile binecuvântați, lăudați pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cinstite moaștele sfinților le are Corintul ca niște ziduri, și Biserica lor ca o casă de doftorie fără plată. Unde tot carele aleargă cu credință, scapă de dureri și de patimi.

Și acum, a Născătoarei:

Din blestemul strămoașei izbăvindu-ne prin tine, Maica lui Dumnezeu cea curată, binecuvântată Stăpână, prin credință bine te cuvântăm și cu glasuri cântăm: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor „Atotputernice, pre cei ce se „țineau de buna credință, în „mijlocul văpăiei pogorându-„te, i-ai rourat și i-ai învățat „să cânte: Toate lucrurile bi-„necuvântați și lăudați pre „Domnul.

Peasna 9, Irmos:
Eva cu adevărat...

Puroaele voastre cele mucenicești, dau bună mireazmă a dumnezeescului Dar. Sângiurile voastre varsă izvoare de tămăduiri prin Darul cel dumnezeesc, și răcoresc inimile tuturor celor ce cu bună credință le cinstesc.

Făcându-te frumos cu frumsețile ranelor, te-ai asemănat îngerilor, și pre sângele cel vărsat ca pre o căruță suindu-te Codrate, ai zburat către împărățiile cele de sus, priimind răsplătirile ostenelelor.

Picând dumnezeească dulceață din gură, adunarea purtătorilor de chinuri ai plecat-o mucenice Codrate, pre Anecton, pre Pavel și pre Crescent, pre Chiprian și pre înțeleptul Dionisie, cei împreună pătimitori cu tine, cu carii împreună dănțuești, vrednicule de minune.

Slavă:

Zi de prăznuire pătimirea voastră purtătorilor de chinuri toți o săvârșim. Că întru aceasta priimind cununa nestricăciunei, fii luminei și ai zilei sunteți, dănțuind împrejurul scaunului Impăratului tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare Ziditorului tuturor arătându-te, mai pre sus de toată mintea Preacurată, te-ai arătat mai înaltă decât cerurile, şi stăpânitoare tuturor, Fecioară Născătoare de Dumnezeu prea lăudată. Pentru aceasta pre tine toţi te slăvim.

Irmosul:

Eva prin boala neascultă-
„rei, blestem înlăuntru a adus.
„Iară tu Fecioară de Dumne-
„zeu Născătoare, prin odrasla
„purtărei în pântece, ai înflo-
„rit lumei binecuvântare. Pen-
„tru aceasta toţi te slăvim.

SVETILNA glasului şi Stihoavna Triodului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Sofronie patriarhul Ierusalimului.

La Doamne strigat-am, Stihirile Podobnice ale Triodului şi ale Sfântului, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Numindu-te Sofronie de mai 'nainte cunoştinţa dumnezeească cu numele curăţiei, te-ai făcut curat prin fapte şi bărbat înţelept, ca un încununat vitejeşte, cu bunătăţile cele cuprinzătoare, şi le-ai împărţit dupre vrednicie fiecăruia, ca un îndreptător prea adevărat, sufleteşte şi trupeşte.

Din gura cea cuvântătoare de Dumnezeu, ai tunat dumnezeeşti cuvinte, theologhisind prea arătat cu învăţături, Sofronie prea fericite, pre Tatăl cel fără de început, şi pre Fiul cel împreună fără de început, şi pre Duhul cel sfânt împreună veşnic, Treime întru Unime, şi Unime în Treime, un Dumnezeu după obştirea cea înfiinţată.

Pre Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi fără de trup, carele s'a unit cu trupul dupre Ipostas l-ai dogmatisit înţelepţeşte, prea înţelepte, fără schimbare şi amestecare şi cum că lucrează în două feluri, deopotrivă cu firile, din care este alcătuit, şi întru care se privesc, unul fiind nedespărţit, cu adevărat, după una şi după alta înţelegându-se.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Izbăveşte de osândire şi de cumplite greşale sufletul meu cel smerit, şi-l scapă din moarte, prea sfântă Mireasă dumnezeească, şi-mi dărueşte pururea a dobândi îndreptare în ziua judecăţei, pre carea o a bobândit adunările sfinţilor, mai 'nainte de sfârşit prin

pocăință și cu vărsările lacrămilor fiind eu curățit, prea curată Fecioară.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pironit pre Cruce Doamne, Mielușeaua și Maica ta, se spăimântă și strigă: Ce vedere este aceasta prea iubite Fiule? Acestea ți-a răsplătit nesupusa adunare a celor fărădelege, carea s'a îndulcit de minunile tale cele multe Stăpâne; ci slavă negrăitei smereniei tale.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și al Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Bine jertfind cânt numirea întregei curății.

Compus de Teofan.

Peasna 1, glas 4 Irmos:

Deschide-voiu gura mea și se va umpleà de Duh, și „cuvânt voiu răspunde Impă„rătesei Maicei, și mă voiu „arătà luminat prăznuind, și „voiu cântà minunile ei bu„curându-mă.

Cu întreagă înțelepciune ai înnotat noianul curăției, ocârmuindu-te cu suflările Duhului și cu Darul înțelepciunei, ai adunat multă bogăție, părinte Sofronie.

Ca un înger te-ai făcut al învierei lui Hristos, și dumnezeesc ședător înainte al dumnezeescului mormânt, cel ce a îmbogățit pământul cu nemurirea, carele a ridicat căderea neamului nostru.

Cu strălucirea cuvintelor tale și cu iuțimea cugetului ai luminat lumea, theologhisind arătat, o ființă a Dumnezeirei în trei ipostasuri, și o Unime în trei numere, părinte Sofronie.

Slavă:

Sunetul graiurilor tale, și a-lăuta cea frumoasă vestitoare a dogmelor tale, a străbătut marginile pământului, învățând taina rânduelei Cuvântului, Părinte de Dumnezeu cuprinsule.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce este din fire nezidit și cu Părintele împreună pururea veșnic, mai pre sus de ani, și mai 'nainte de veci se face din tine Stăpână ca un om zidit sub ani, ca să mântuească pre om.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Biserica lui Hristos întărindu-se, cu toeagul cuvintelor tale Cuvioase, izgonește năpădirile eresurilor celor păgânești și luptătoare de Dumnezeu.

Pentru cinstita propovedu-

ire luptându-te, purtătorule de Dumnezeu, biruitor te-ai arătat cu ajutorul Duhului, înțelepțește împuternicindu-te, părinte Sofronie.

Toată stricăcioasa dezmerdare a trupului cea dulce arătat omorându-o, sufletul cel nestricăcios prin buna credință l-ai mântuit, și l-ai arătat pre el organ dumnezeesc.

Slavă:

Limba ta cea de Dumnezeu cuvântătoare și frumoasă, și curgătoare de miere, izvorăște rîurile Cuvântului, răvărsând tuturor învățăturile cele dumnezeești, cuprinsule de Dumnezeu.

Și acum a Născătoarei.

Pre tine te slăvim ceea ce ai născut pre Dumnezeu, alcătuind nașterei tale numire și chemare deopotrivă, Născătoare de Dumnezeu prea curată Stăpână.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și în „putere și în bogăție ne lău„dăm, ci întru tine înțelep„ciunea Tatălui cea ipostat„nică Hristoase. Că nu este „sfânt afară de tine iubito„rule de oameni.

Sedealna, glas 4.
Podobie: Degrab ne întîmpină...

Cu cuvinte ai împodobit Biserica lui Hristos, cu lucrurile ai păzit cea dupre chipul lui Dumnezeu, Sofronie cuvioase. Căci curățiea cea dintru tine a strălucit în lume, fulgerând darurile învățăturilor tuturor, celor ce cu credință prăznuiesc pomenirea ta Părinte.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Innoit-ai Preacurată prin dumnezeească naștere ta, ființa cea muritoare și stricată prin patimile pământenilor, și ai ridicat pre toți din moarte la viața nestricăciunei. Pentru aceasta dupre datorie toți te fericim, Fecioară prea slăvită precum mai 'nainte ai proorocit.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut înălțat pre Cruce, prea curata Maica ta, pre tine Cuvinte al lui Dumnezeu, ca o Maică plângând a zis: Ce minune nouă și streină este aceasta Fiul meu? Cum te împărtășești cu moarte cela ce ești viața tuturor? Vrând să înviezi pre cei morți, ca un milostiv.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în slavă, pe scaunul Dumnezeirei, pre „nor ușor a venit, Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată, și a mân-

„tuit pre cei ce strigă: Slavă „Hristoase puterei tale.

Arătat ai dogmatisit o ființă fără de început în trei Ipostasuri, cu săvârșirile osebite, care se desparte nedespărțit, și se unește neamestecat după o voire și o Dumnezeire.

Având cugete întregi înțelepte Părinte și minte întreagă, nu socoteai nici amestecare, nici schimbare, nici turburare celor unite neschimbat, două firi ce strălucesc întru unul născut Hristos.

Strălucindu-te dumnezeește cu luminarea Duhului, nebuniea cea cumplită a lui Nestorie ai risipit, a celui ce a dogmatisit unirea celor două firi întru Hristos, cu o voire și gând.

Slavă:

Cu focul învățăturilor tale ai ars pre Pir cel împrotivnic, carele lepădà a fi două voiri la Hristos, pre potrivirile ființelor celor despărțite și lucrărilor celor îndoite, Părinte cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumsețatu-te-ai mai pre sus de toată buna cuviință a îngerilor, ca ceea ce ai născut pre Ziditorul și Domnul acestora, din prea curate sângiurile tale întrupându-se, cel ce izbăvește pre toți, cei ce-l slăvesc pre dânsul.

Peasna 5, Irmos:

Necredincioșii nu vor vedeà slava ta Hristoase, „dar noi pre tine unul născut „strălucirea slavei Dumneze„irei Tatălui, de noapte mâ„necând te lăudăm, iubitorule „de oameni.

Privind pururea cu neabătută dorire pre cinstita înviere, și pre mormântul vieței, ai tras privirea strălucirei învățăturei celei tăinuite și o ai împărtășit credincioșilor, ierarhe Sofronie.

Aprinzându-te de lumina cea înțelegătoare, cu totul ai dorit de singur izvorul nestricăciunei cel bun, și ai iubit întinzându-te către dânsul prin vedenii, prea înțelepte Sofronie.

Slavă:

Despre toate cele pământești omorându-te, te-ai făcut biserică vie și însuflețită lui Dumnezeu, câștigând îndestulată masa Cuvântului și sfeșnicul credinței, cuvioase Ierarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Pre unul născut și fără început Fiul lui Dumnezeu Hristos, cel ce se înțelege în

două firi, făcându-se trup, mai pre sus de cuvânt l-ai născut Maica lui Dumnezeu, neispitită de nuntă.

Peasna, 6 Irmos:

Jértfi-voiu ție cu glas...

Cu îndestulare s'a revărsat Darul Duhului celui prea sfânt întru buzele tale, de Dumnezeu cugetătorule. Pentru aceasta sunetul cuvintelor tale se aseamănă curgerilor rîului.

La un finic ai înflorit în casa Domnului, cu bună rodirea Cuvântului, și cu vieața cea curată, îndulcind inimile celor ce cu credință te cinstesc pre tine, ierarhe Sofronie.

Slavă:

Ceata eresurilor și întrarmarea cea semeață a celor luptători de Dumnezeu, prin vieţuitoare sabia limbei tale se omoară, junghiindu-se cu săbiile învățăturilor tale.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudăm prea curată naşterea ta Născătoare de Dumnezeu, prin carea toți ne mântuim și din lanțurile morței și din păcatul cel cumplit, și din zăpodiile iadului scăpăm.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curățindu-se, cu sân„gele cel curs prin milosti„vire din coasta ta.

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

De râvna cea dumnezeească mișcându-te, și lărgind gura poruncilor celor adevărate, temeliile Bisericei dupre lege ai așezat, și cuvintele cele prea înțelepte dând călugărilor celor ce se aflau acolo, te-ai arătat lumei prea înțelept între patriarhii Ierusalimului, Sofronie. Prin care îndreptându-ne strigăm ție: Bucură-te lauda cea luminoasă a ortodoxilor.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Sofronie, patriarhul Ierusalimului.

Stih: Se sârguià a păzì și a legei întregime.

Sofronie pentru care se află la a Cerului înălțime.

Intru a unsprezecea zi Sofronie cel prea înțelept,

A apus în mormânt.

Acest mare luminător al Bisericei, a fost din țara Feniciei ce se chiamă Livano-Stefano, din cetatea Damascului, fiu de părinți creștini și înțelepți. Insă tatăl său se numeà Plinta, și mumă-sa Mirus. Deci de aici împreunând nevoința cu bunătatea firei, a dobândit toate științele. Deci încă până ce a lăcuit la Damasc, a deprins toate faptele cele bune ce se lucrau de pustnici în pustie. După aceea s'a dus la monastirea marelui Teodosie începătorul de obște, întru carea aflându-se fără gâlceavă și vorbind în sigurătate cu Dumnezeu, și-a tocmit inima și gândul cu cetirea dumnezeeștilor Scripturi, robindu-și tot cugetul întru ascultarea lui Hristos. După aceea poftind mai multă învățătură și filozofie, a mers la

marea cetate Alexandria, și aflând pre oarecarele om vrednic de cuvânt anume Ioan, plin de toată înțelepciunea și priceperea, s'a făcut împreună lăcuitor și sălășluitor cu dânsul, cu aceeași petrecere și gând, luând acele învățături ce avea acela și lui dându-i de ale sale. Deci acolo aflându-se, a pătimit de boala curgerei ochilor și s'a tămăduit de sfinții Chir și Ioan, cari au cerut plată pentru tămăduirea ce i-au făcut, să scrie minunile care le făceau ei în toate zilele, care lucru a și făcut. Apoi s'a făcut episcop Ierusalimului pentru îmbunătățita vieața sa ce aveà. Și căzând sfânta cetate Ierusalimul pre mâinile spurcaților Perși, s'a dus la Alexandria la sfântul Ioan cel milostiv, carele țineà atuncea scaunul apostolic, carele trecând la vieața cea fericită, acesta i-a făcut cuvânt de laudă deasupra mormântului său, prin care a arătat comoara cea nespusă a milosteniei sale, și de vieața lui cea înaltă, plângând și el mult pre acel Fericit. Și întorcându-se iară la sfânta cetate, cu neputință este a povesti cinevà, cu câtă grijă și trudă a păstorit și a chivernisit biserica ce i s'a dat, fiindcă n'a dat nici decum somn ochilor săi, nici dormitare genelor sale. Că nu aveà numai cu dracii luptă, ci și asupra ereticilor numiți Monoteliți. Pre carii biruindu-i și înfruntându-i cu dumnezeeștile Scripturi și cu învățăturile apostolești și ale sfinților părinți, și cu ale sale dăscălii, îi făceà deșerți. Lăsat-a și alte scrisori multe vrednice de cuvânt și de pomenire la Biserică, care învață îndreptarea vieței și viețuirea cea dumnezeească, între carea este cea prea minunată vieața a celei întocmai cu îngerii între femei Mariei Eghiptencei, carea cu nevoințe în pustie preste fire s'a nevoit. Deci așà bine și cu plăcere de Dumnezeu viețuind și pre alții învățând, și învățător Dumnezeesc ajungând a fi, și cu cuviință chivernisind turma ce i s'a dat în trei ani, cu pace s'a mutat la Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pionie, preotul sfintei biserici din Smirna.

Stih: Ca o pâine în spuză coaptă arătându-se,
Pionie fiind ars, Domnului este aducându-se.

Acest sfânt era Preot bisericei din Smirna pe vremea împăratului Dechie, și fiind prins împreună cu alții pentru credința lui Hristos, mai întâi a fost adus la mai marele capiștei idolești Polemon. Pre carele l-a mustrat, cu dovediri din Scriptură și istorie, că este rătăcit cu credința, și dupre urmare a adeverit cele de demult minuni ale lui Dumnezeu, cu ceste din urmă și de față. Și că Dumnezeu va să lămurească faptele oamenilor, prin foc, la sfârșitul lumei. Și o a adeverit aceasta, cu ploaia cea de foc, carea a ars pământul Sodomei și Gomorei și pre lângă acestea cu firesc focul ce izvorăște din pământ pre la multe părți ale lumei. Apoi a fost adus Sfântul cu cei împreună cu el, la boierul Lepid, ce era împreună șezător cu Polemon. Apoi mai în urmă fiind dus la proconsulul Chindilian, și-a luat sfârșitul prin foc, și se face soborul lui la locul așternut cu pietre.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Gheorghie, purtătorul de Dumnezeu și făcătorul de minuni, cel de curând arătat.

Stih: Cum ai fi trecut cu grăbire atâtea mile de pământ,
De nu ai fost fără de trup oarecarele părinte viețuind.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Trofim și Talu, carii au mărturisit în Laodicea.

Stih: Proaspătă în ceruri, streină hrană au aflat,
Amândoi nevoitorii, Talu și Trofim cu adevărat.

In zilele împăraților Diocliția și Maximian, domnind Asclipie în Laodicea s'a făcut goană asupra creștinilor. Și fiind prinși sfinții mucenici Trofim și Talu, pentru mărturisirea lui Hristos, au fost împroșcați cu pietre mai multe ceasuri; ci păzindu-i Dumnezeu, au rămas nevătămați. Această minune văzându-o guvernatorul și cei împreună cu dânsul, s'au rușinat și i-au lăsat pre ei întru puțin a petrece fără de munci, și iarăși fiind pârâți, s'au înfățoșat la ju-

decătorie, și mărturisind cu îndrăzneală pre Hristos înaintea tuturor, că este Dumnezeu adevărat. Iară de idoli bătându-și joc și pre tirani mustrându-i, i-au pornit pre ei spre mânie. Pentru care goli spânzurându-i pre lemn, cu multă cruzime strujiau trupurile lor. Iară Sfinții făcând rugăciune și defăimând pre Elini, au umplut pre guvernator de mânie. Pentru care a și poruncit ca Sfinții să fie spânzurați pre Cruce. Și în vremea ce mergeau ei la locul săvârșirei, multă mulțime de popor le urma. Și pe când se răstigneau, făcând ei rugăciune, vorbeau poporului cele spre sufletească mântuire. Iară poporul alergà ca să se atingă de sfintele trupuri ale Sfinților, și unii luau picături de sânge, iară alții giulgiuri, alții inele și alții alte feluri, pentru binecuvântare și păzire de toate cele protivnice. Atuncea Sfinții binecuvântându-i și lăsându-i pre toți, și-au dat sfintele lor suflete la Dumnezeu. Deci oarecarii bine cinstitori luând moaștele sfinților, cu mir ungându-le și cu giulgiu înfășurându-le, le-au așezat în biserică. Și viind femeea boierului Asclipie, și mirezmuind sicriul sfinților Mucenici, l-a acoperit cu acoperemânt de mult preț. Iară oarecarele bărbat Zosima și Artemie, bărbați bine cinstitori și credincioși, împreună cetățeni cu Sfinții fiind, au luat mai în urmă sicriul Sfintelor moaște, și ducându-l la cetatea lor numită Stratonica, de o milă departe, l-a așezat în locul ce se zice Latomie.

Intru această zi, aducerea moaștelor sfântului mucenic Epimah în Constantinopol.

Stih: Se aduce ție orașule cela ce ești prea slăvit,
Trupul lui Epimah celui de trei ori fericit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam, și „ai ucis pre Haldei, cari fără „dreptate vânau pre cei drepți „prea lăudate Doamne. Bine „ești cuvântat Dumnezeul pă„rinților noștri.

Cu ajutorul cel de sus împrotivindu-te bârfelelor celor ereticești Înțelepte, te-ai făcut purtător de biruință, cântând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Ca unul ce ai fost cu totul dat lui Dumnezeu Înțelepte, zburând preste sadurile sihastrilor, și preste livada ta ai sădit buna viersuire a bunătăților, afierosindu-le lui Dumnezeu celui prea înalt.

Slavă:

Legei lui Hristos plecându-te cugetătorule de Dumnezeu, bogăția învățăturei tale o ai împărțit celor lipsiți, cu bună credință cântând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Sfințită fiind cu sufletul și mai 'nainte curățită cu trupul Preacurată, prin venirea spre tine a Duhului celui sfânt, puterea celui dintru înălțime în pântecele tău zămislindu-o fără sămânță, o ai născut pururea Fecioară.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Cu mirul sfințitei lucrărei celei arhierești al credinței

te-ai sfințit, unde s'a arătat mântuirea lumei arhierind, prea înțelepte părinte Sofronie, strigând: Lăudați pre Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Înțelepciunea foarte cinstindu-o, cu cununa darurilor te-ai încununat mărite, priimind Darul înțelepciunei și mărirea cea nevestejită și bogăția cea nefurată și strigând: Pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Dupre preoțeasca cuviință îmbrăcându-te cu dumnezeeasca dreptate, sfințite tăinuitorule, bărbătește ai ocârmuit turma Stăpânului, cu cuvinte și prin fapte prea fericite Părinte, strigând: Pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl ..

Cuvântul cel împreună cu Tatăl fără început, ți-a dăruit Părinte cuvânt de mare cuviință, și mai pre sus de cuvânt, care întrece cuvintele și risipește bârfelele eresurilor, strigând: Pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai sfințită Biserică Cuvântului, celui ce a sfințit toată zidirea, munte gras sfânt, munte prea vederos, binecuvântată Stăpână, singură prea cântată. Pentru aceasta pre tine te lăudăm Maica lui Dumnezeu, și te prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm.

Pre tinerii cei bine credincioși în cuptor, naşterea „Născătoarei de Dumnezeu „i-a mântuit. Atuncea fiind „închipuită, iară acum lucra„tă, pre toată lumea ridică „să-ți cânte ție: Pre Domnul „lucrurile lăudați-l, și-l prea „înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Ieșind grăirea din buzele tale cele dumnezeești, îndulcește cugetele ortodoxilor prin Dar, de Dumnezeu cuvântătorule, picând ca un fagur buna cuviință a înțelegerilor.

Inlăuntru întru cele cerești neintrate viețuești, de Dumnezeu grăitorule, împrejurul Stăpânului și Impăratului tuturor, unde dănțuesc strălucirile cele îngerești și oștile sfinților.

Vieață îngerească petrecând pre pământ Părinte, te-ai învrednicit fericirei celei îngerești în ceruri, unde pre Hristos roagă-l, ca să se mân-

tuiască toți, cei ce te cântă pre tine.

Slavă:

Fălcile tale de Dumnezeu cugetătorule, au fost ca niște năstrape ale aromatelor de nard de credință de mult preț; căci te-ai arătat alabastru plin de înțelepciune, aromatisind cu dogmele tale prea cinstit trupul lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Nor ușor te-a văzut pre tine Isaia, Fecioară, că prin tine venind Domnul, toate cele făcute de mână le-a surpat, și cunoștința sa a arătat celor ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Hristos piatra cea netă„iată de mână, cea din mar„ginea unghiului. Din tine „muntele cel netăiat Fecioară „s'a tăiat, adunând firile cele „osebite. Pentru aceasta ve„selindu-ne, pre tine Născă„toare de Dumnezeu te slă„vim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Teofan mărturisitorul Singrianiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului, și ale Sfântului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu cugetătorule Teofane, fiind numit cu numirea dumnezeeștei arătării lui Hristos, ai urmat urmelor lui celor purtătoare de viață, și cele veselitoare ale vieței le-ai părăsit, privind spre frumsețea cea dorită de tine, prea alesule, și prin dumnezeeștile priviri cele către dânsul, prea bine și desăvârșit îndumnezeindu-te.

Părinte de Dumnezeu cugetătorule Teofane, aflându-te în slăbiciune, ai suferit cu răbdare izgoniri amare, necruțându-ți trupul, pentru cinstitele icoane, prea lăudate. Și de mânia leilor izgonindu-te, ca un batjocoritor ai nebunit cu adevărat sfaturile și gândurile cele deșarte, și mintea cea cumplit înșelătoare.

Cu adevărat a dăruit ție din destul răsplătirile ostenelelor tale, Dătătorul celor bune

de trei ori fericite, dându-ți putere a izgoni dracii și a tămăduì boalele, și te-ai învrednicit bucuriei celei nespuse, văzând fața Atotțiitorului, unde pururea dănțuesc cetele îngerilor.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Vino suflete al meu suspinând, și izvoare de lacrămi din inimă aducând, strigă Fecioarei și Maicei Dumnezeului nostru: Pentru mulțimea îndurărilor tale Preacurată, scapă-mă de munca cea înfricoșată și mă sălășlueste unde este odihna și bucuria și desfătarea cea veșnică.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te pironit pre Cruce pre tine Iisuse, și priimind patimi de bună voie Stăpâne, Fecioara și Maica ta strigà: Fiule prea dulce, cum suferi rane fără dreptate? Doftorule, carele ai tămăduit neputința oamenilor, și ai mântuit pre toți din stricăciune, prin milostivirea ta cea bună.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și al Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostihul fără de celc ale Născătoarei la Greci este acesta:

Teofan cu cântări te laudă pre tine. Teofane.

Compunerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mărei Roșii cu urme neudate, pedestru tre„cându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisì în chi„pul Crucei, puterea lui Ama„lic în pustie a biruit.

Aprinzându-te Părinte de buna credință, ai urmat urmelor Dumnezeului celui ce s'a arătat cu trupul, de aicea te-ai îmbogățit cu numirea cea cu adevărat numită, prin purtarea de grije, precum mai 'nainte s'a închipuit.

Rănitu-te-ai de dorul cel prea iubit al Stăpânului tău, și dragostea cea lumească ai defăimat și amestecându-te cu Darul, frumsețea cea lumească întru nimic o ai socotit prea fericite.

Slavă:

Leul cel tiran năvălind ca o hiară, a izgonit pre cei aleși, nesuferind a vedeà cinstindu-se icoana lui Hristos, cu carii dimpreună și pre tine Teofane întru izgonire te-a osândit.

Și acum, a Născătoarei:

Fără de sămânță cu voirea Tatălui, din dumnezeescul Duh, ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, și cu trup l-ai născut pre cel fără maică din Tatăl, și pentru noi din tine fără de tată.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

De dumnezeeasca lumină plin te-ai arătat Teofane, prin dragoste unindu-te cu cel dorit Fericite. Pentru aceasta cinstim prea mărită pomenirea ta.

Păgânește dogme ale lui Leon lepădându-le, așezământurile Bisericei cu bună cinstire le-ai întărit. Pentru aceasta te-a prea mărit pre tine Hristos, cu minunile.

Slavă:

Fiind întărit cu nădejdea și cu credința Cuvioase, cu tăria sufletului celui ce a împreunat cu Dumnezeu trupul cel împreună rob, a întărit slăbiciunea trupului.

Și acum, a Născătoarei:

Cea neispitită de nuntă, carea pre Dumnezeu întrupat l-ai născut, pre mine cel ce mă clătesc de asuprelele patimilor, întărește-mă. Că nu am alt ajutor afară de tine Preacurată.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și „în putere și în bogăție ne „lăudăm. Ci întru tine înțe„lepciunea Tatălui cea ipo„statnică Hristoase. Că nu „este sfânt afară de tine, iu„bitorule de oameni.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Dorind de dragostea lui Iisus, ai gonit desfătările și turburările vieței, și călugărindu-te, ca un înger ceresc ai viețuit pe pământ, și izvorăști Darul minunilor, prea cuvioase. Pentru aceasta întru pomenirea ta cea Sfântă și purtătoare de lumină, cu credință te lăudăm pre tine, și cu un glas strigăm ție: Purtătorule de Dumnezeu Teofane, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Slava altă Sedealnă glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Râvnă dumnezeească agonisind, dogma cea fără de Dumnezeu ai urît, și cu multe feluri de primejdii te-ai împreunat, întru izgoniri trimițându-te fără dreptate, prea fericite, și cu dreaptă credință săvârșindu-te, părinte Teofane, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

De firea cea dumnezeească nu s'a despărțit, trup făcându-se din pântecele tău, ci întrupându-se, Dumnezeu a rămas, cel ce te-a păzit pre tine Maica sa după naștere

Fecioară, ca și mai 'nainte de naștere, însuși Domnul Preacurată. Pre carele cu osârdie roagă-l, să se dăruească nouă mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Nespurcata Mielușa, nestricata Fecioară, Maica Cuvântului, văzând pe Cruce spânzurat pre cela ce a răsărit dintr'însa fără durere, ca o Maică plângând, a strigat: Vai mie Fiul meu, cum pătimești? Vrând să mântuești pre om de ocara patimilor.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele „dreptății, a stătut întru a sa „rânduială, precum se cuvine „strigând: Slavă puterei tale „Doamne.

Cereasca împărăție ți s'a gătit, ca unui pătimitor mărite. Căci din cortul acest pământesc cu bucurie te-ai mutat, strigând Stăpânului tău: Slavă puterei tale Doamne.

Purtător de cunună te-ai arătat Teofane, căci nu te-ai lepădat a cinsti cinstită icoana lui Hristos, de Dumnezeu purtătorule Fericite, pentru aceea strigai: Slavă puterei tale Doamne.

Trimițându-se cuviosul prin porunca tiranului celui rău credincios, nicicum nu s'a grijit de neputința trupului, strigând Ziditorului: Slavă puterei tale Doamne.

Slavă:

Măritu-te-ai cu minunile de Dumnezeu purtătorule, căci Hristos pentru răbdarea ta ți-a răsplătit prea sfințite. Pentru aceasta și tămăduiri izvorăști ca dintr'un izvor, celor ce au trebuință.

Și acum, a Născătoarei:

Fără ispită de nuntă ai născut o Fecioară, și după naștere iarăși te-ai arătat Fecioară. Pentru aceasta prin credință neîndoită, cu neîncetate glasuri, strigăm ție: Bucură-te Stăpână.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în„tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință.

Cuviosul Teofan strălucindu-se de Duhul, cu dreaptă credință a propoveduit dogma credinței, prin cuvânt bine cinstitor.

De tot felul de bogăție prin cuget dumnezeesc, ai împărțit celor ce viețuiau în sărăcie,

urmând poruncei Stăpânului, prea lăudate.

Slavă:

Având sufletul tău dupre chipul Ziditorului, te-ai închinat prea curatei icoane a Stăpânului, cu dragoste sărutându-o.

Şi acum, a Născătoarei.

Pre tine armă nebiruită asupra vrăjmaşilor înainte te punem, anghiră şi nădejde mântuirei noastre, pre tine te avem dumnezeească Mireasă.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Îndreptează către fapta bună vieaţa mea Cuvioase, netezind cărarea înfrânărei, prin rugăciunile tale Părinte, pre carea învredniceşte-mă drept a călători fericite.

Cu curăţenie ţi-ai săvârşit vieaţa Cuvioase, căci împreună cu înţelepciunea şi cu bărbăţia, ai avut dreptate, şi te-ai arătat împodobit cu încunjurarea bunătăţilor.

Slavă:

Preste mărirea cea mucenicească te-ai suit Teofane, ca unul ce ai cinstit închipuirile Maicei lui Dumnezeu, şi ale Mucenicilor, împrotivindu-te gonitorilor Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă de cât toate minunile! că Fecioara în pântece pre cel ce cuprinde toate, fără ispită bărbătească zămislindu-l, nestrâmt l-a încăput.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sân„gele cel curs prin milosti„vire din coasta ta.

CONDAC glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

De sus priimind dumnezeească descoperire, ai ieşit degrabă din mijlocul gâlcevilor şi osebindu-te Cuvioase, ai luat lucrarea minunilor şi vrednicia proorociei, de soţie şi de bogăţie lipsindu-te.

ICOS.

Pre pământ nimic mai mult nu ai cinstit, ci bucurându-te ai urmat lui Hristos celui ce te-a chemat pre tine, şi jugul lui ai luat pre umerile tale cu osârdie. Şi odihnă sufletului tău ai aflat, carea şi mie săracului şi leneşului o trimite, celui ce zic din gură şi nimica nu săvârşesc, ci încă mă şi zăbovesc în lucruri lumeşti şi mă minunez, cum ai scăpat de acestea de toate, de soţie şi de bogăţie lipsindu-te.

Intru această lună în 12 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teofan mărturisitorul al Singrianiei, carele a locuit în ţarina cea mare.

Stih: Teofane, credincioşilor apărător te arată,
Celor ce cinstesc paşnic sfârşitul tău cu credinţă curată.
In a douăsprezecea zi Teofan s'a mutat,
Din stricăcioasa vieaţă cu adevărat.

Tatăl acestui Sfânt s'a chemat Isaac, iară maica sa Teodota. Deci murind tatăl său, l-a crescut mumă-sa la domnia ce ocârmuiau ei a Egheopelaghitonilor. Iară dacă s'a făcut de doisprezece ani, l-a logodit cu o copilă şi a petrecut cu dânsa în curăţenie opt ani, şi erau amândoi foarte bogaţi, şi sfătuindu-se în taină cu unul din slugile sale, aveà mare dorire a se face călugăr. Deci murind maică-sa şi lăsându-i multă şi nespusă avere, iară socrul său tatăl copilei l-a grăbit să facă nunta dupre obiceiu şi venind ziua cea rânduită, se făcea danţurile şi cântecele şi celelalte. Şi venind vremea ca să se împreune tinerii la cămara lor, şi-a arătat taina gândului său către mireasa cea tânără a sa. Carea şi ea aceeaşi a voit şi s'a adeverit să facă şi ea cu osârdie ori ce ar poftì el să facă. De care auzind el, a mulţumit lui Dumnezeu. Deci de atuncea îşi făceau amândoi rugăciunea şi de zi şi de noapte. Deci acestea aflându-le Leon păgânul împărat, şi socrul său, au făcut sminteală gândului tinerilor, şi l-a trimis împăratul pre dânsul la cetatea Chiziculuì, să fie ispravnic, că atuncea se zideà. Şi mergând cinstitul tânăr, dintru ale sale cheltueli, slujba împăratului a făcut. Iară când a fost în vârstă de douăzeci şi unul de ani, murind şi păgânul împărat, şi socru-său, s'a mântuit de dânşii nu numai el, ci şi lumea. După aceea luând sceptrurile împărăţiei, Irina împărăteasa; atuncea fiindu-le toate pre voie, şi-a împărţit averea la săraci şi la lipsiţi, şi şi-au iertat robii cu cinste. Şi dând cinstitei soţiei sale multă avere, o a făcut de s'a călugărit la o mânăstire din ostrovul Principelui, puindu-i numele Irina, în loc de Megalusa. Iară pre sine s'a dat Domnului la mânăstirea ce se află în muntele Singrianilor, ce se chiamă Polihronion. Şi dacă s'a călugărit, nu i-a mai trebuit a mai stăpânì, ci aşezându-se la chilia sa, îi erà hrana din mâinile sale, fiind bun scriitor, şi petrecând şase ani în ostrovul ce se chiamă Calolimn, la mânăstirea carea o a făcut el, iarăşi a venit la muntele Singrianiei. Iară când a fost în vârstă de cincizeci de ani, i-a venit o boală în vintre şi la rărunchi, care se numeşte piatră; şi dintru această cumplită boală a zăcut toată vieaţa sa pe pat, nemişcat. După aceea luă împărăţia Leon armeanul. Iară ce lucruri s'a întâmplat acestuia, fiecare ştie; că atuncea nebunul şi spurcatul a trimis la omul lui Dumnezeu zicându-i: Vino de fă rugăciune pentru noi, că voiu să merg asupra varvarilor, şi Sfântul neputând să meargă cu carul pentru boală, s'a pus în corabie şi a mers la cetatea împărătească, unde faţa cea necurată a tiranului nu o a văzut, ci numai poruncă dela el i-a venit, zicându-i: De te vei plecà a face dupre cererea mea, eu voiu face bine şi ţie şi mânăstirei tale, iară de nu, te voi spânzurà de un lemn în vederea tuturor, de se vor îngrozì şi alţii cu tine. Iară Sfântul a zis: Nu-ţi deşertà vistieriile darurilor tale, ci găteşte astăzi spânzurătorile sau şi focul, că eu aceasta poftesc, ca să mor pentru dragostea lui Hristos. Acestea auzind acel fără omenie, l-a dat pre mâna unui Ioan fermecător, carele se înălţà cu firea şi se fălià în ştiinţă, şi el erà plin de spurcatele eresuri ale luptătorilor de icoane, socotind că acela îl va face să-şi schimbe gândul cu răzvrătirile sale. Şi luând pre Sfântul la Ormisda mânăstirea lui Serghie şi Vach, ce erà aproape de curtea împărătească, şi întrebându-se cu fermecătorul şi biruindu-l cu a sa multă ştiinţă, atâta l-a făcut, cât şi-a pierdut minţile, şi arătându-şi nemutarea gândului său, l-a trimis ruşinat la turbatul şi nebunul tiran, şi s'a arătat mai vârtos neînvăţat decât ritor, becisnicul. Carele mergând la el

zise: O împărate, mai lesne vei muià fierul ca ceara, decât pre bărbatul acela să-l pleci și să-l întorci spre ceea ce gândești. Deci auzind acestea tiranul, l-a mai adus la curțile lui Elevterie și l-a închis într'o închisoare întunecoasă, puindu-i și păzitori ca nici să-i slujăscă nimenea, ci să-l lase într'acestaș chip doi ani să petreacă. Și necăjit și chinuit fiind cu multă nevoe, a rușinat și cu aceasta pre tiranul. Deci silindu-l în toate zilele să-l supue dupre voia sa, și neputându-l plecà, l-a trimis la izgonire în ostrovul Samotrachiei. Iară mergerea lui la izgonire, curând și despărțirea sufletului de trup i-a adus. Că numai douăzeci și trei de zile trăind în Ostrov, a răposat acolò, mergând la Domnul cu cuviință și cu pace. Las dară a zice, de câtă binecuvântare s'a umplut locul acela, și câte tămăduiri a luat dela acest Sfânt. Deci se săvârșește soborul lui în sfânta biserică cea mare, și în mânăstirea cea zidită de dânsul în Singriania.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Grigorie Dialogul, Papă al Romei.

Stih: Grigorie afară de vieață fiind,
In mijlocul cetei îngerești se află petrecând.

Acesta a fost în zilele împăratului Iustinian cel mare, iară maica lui se numeà Silvia și se află aproape de poarta sfântului măritului apostol Pavel, la locul ce se numeà Chela-Nova. Acesta mai întâiu s'a făcut monah și egumen mânăstirei ce se chiamă Clioscavre, după aceea s'a făcut Arhiereu, nu dupre întâmplare și vre o apucare fără de socoteală, ci cu sorți și cu vrerea lui Dumnezeu, precum cuvântul mai jos va arătà. Căci aflându-se el încă la mai sus zisa mânăstire, și liniștindu-se în chilia sa, cum și-a pornit mâna spre scrisoare cu condeiul și cerneală, stătut-a înaintea lui oarecine, ce scăpase de înnecarea corabiei, carele plângându-și primejdia, rugà pre Sfântul să-l miluiască și să-l ajute la nenorocire, însă nu erà dupre cum se vedeà lipsit acela ce cereà milă, căci nu erà om să aibă nevoe, și să i se fi sfărămat corabia, și să fi scăpat el, ci înger erà, și în chip de om lipsit se făceà descoperind milostenia și dragostea ceea ce erà la dânsul (adică la Sfântul; carele odată și de două ori, venind a luat câte șase nomisme de aur, carele și a treia oară viind, nu l-a lăsat în deșert, atâta cât n'a rămas Sfântului nici un alt ban de aur. Și pentru că nu aveà Sfântul să-i mai deà și alte nomisme a luat și paharul de argint al mânăstirei, de l-a dat și pre acela cu osârdie. Atâta erà de răbdător și de milostiv spre cei lipsiți, și măcar că pentru lipsa banilor și pentru supărarea celui ce cereà, de vreme ce luând de două și de trei ori și nu încetà a-l supărà, erà cu cale a bănuì, și a-l urî și a-l gonì; însă n'a făcut aceasta, ci mai vârtos a ales a se tinde și la lucrurile mânăstirei (care nu se dau afară) decât spre a căutà pre om și a nu-l lăsà să se ducă în deșert și lipsit de cele ce trebuià. Aceasta a făcut Sfântul mai 'nainte de Arhierie, iară făcându-se Arhiereu și arătând spre săraci obișnuita sa iubire de oameni și poruncind odată a ședeà la masă cu dânsul doisprezece săraci, și arătându-i-se lui și al treisprezecelea, neputând ceilalți să-l vază, deci Sfântului dupre chipul feței și dupre cele dinlăuntru mișcări, părându-i-se a fi osebit din cei doisprezece, pre carele oprindu-l și întrebându-l, ca să-și spue numele și cine erà și cum a venit, i-a zis că nu se cade să-i audă cineva numele, pentru că este minunat. Fără cât numai i-a spus, că este îngerul Domnului, ce a fost trimis dela Dumnezeu mai 'nainte pentru cerșitul banilor. Și i-a poruncit să fie pururea cu dânsul și să-l păzească. Acest Sfânt fiind iscusit întru toată știința și Scriptura, lăsat-a Bisericei multe cărți scrise de dânsul în limba latinească, din care pre urmă s'a tâlmăcit și pre limba elinească tocmite nu numai cu omenești gânduri și cu înțelepciunea cuvintelor, ci și prin Duhul sfânt. Precum în urmă după ce s'a pristăvit din vieață, a povestit pentru dânsul Petru arhidiaconul lui, spuind că pe când scrià el, a văzut o porumbiță albă, ce venià

de i se atingeà de gură ca și cum îi spuneà din gură, și-l îndemnà la cele ce se scriau. Deci mergând Sfântul acesta și spre părțile Apusului, a învățat și a întors neamul Saxonilor la credința în Hristos. Deci cu plăcere de Dumnezeu petrecându-și vieața sa de trei ori fericitul, s'a mutat către Domnul. Iară cinstitele lui moaște s'au așezat în Roma cea veche, la carea de atuncea încoace Saxonii merg în toți anii, de-l cinstesc cu slujbe acolo. Și spun că acesta a fost, carele a compus la Romani Liturghia cea mai 'nainte sfințită, carea se face în zilele postului celui mare și carea se săvârșește și până astăzi.

Intru această zi, dreptul Fineès, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Stătut-a Fineès, ci de Dumnezeu cu apropiere,
Izbăvindu-ne pre noi cu sufletească îndurare din zdrobire.

Intru această zi, sfinții nouă Mucenici prin foc s'au săvârșit.

Stih: Pre cei nouă către cuptor îi face cu îndrăznire.
Cuptorul dumnezeescului dor, prin învățăere.

Intru această zi, cuviosul și purtătorul de Dumnezeu părintele nostru Simeon noul teolog de Dumnezeu, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Mai înainte limba în loc de carte aveai.
Iară acum cartea în loc de limbă ai.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne și ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinși au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Pre cea dupre chip tu având și prin vieață luminată priimind și cea dupre asemănare Părinte, printr'amândouă ai prea strălucit strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Infrumsețatu-te-ai cu cununa mărturisirei tale Părinte, prin faptă mustrând cuvintele celor răi credincioşi, i-ai întărit strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă:

Cu prea vitejască osârdie răbdând, durerile trupului ai suferit Părinte cu mulțumită strigând Stăpânului tău: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei.

Ceea ce eşti locaş sfințit dumnezeesc al celui prea înnalt, bucură-te că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:
Mâinile întinzându-și Daniil...

Leon tiranul văzând tăria împrotivirei tale Fericite, întru izgonire prea amară te-a osândit prea cumplitul, iară tu întru veselie ai suferit, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Ştiind Părinte că cinstea icoánei se duce la chipul cel dintâiu, ca un prea dupre lege străduitor; ai alergat către privelişte, şi arătându-te biruitor, ai priimit cunună, cântând: Toate lucrurile lăudaţi şi bine cuvântaţi pre Domnul.

Ceresc lăcaş în locul celui pământesc ţi-a dat ţie Domnul tuturor Cuvioase, şi în locul strâmtorii ai aflat lărgimea bucuriei în raiul desfătărei, cu Mucenicii strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl.

Strălucitu-te-ai de lumina cea înţelegătoare şi de dumnezeescul Duh, fericite Teofane. Pentru aceasta izvorăşti acum tămăduiri, celor ce cu credinţă aleargă la tine, şi cu dragoste cinstesc sfânt sicriul tău şi strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu singură din toate neamurile, te-ai arătat Maică lui Dumnezeu, Fecioară prea curată. Tu Dumnezeirei te-ai făcut lăcaş, cu totul fără prihană, nearzându-te cu focul luminei celei neapropiate. Pentru aceasta toţi, bine te cuvântăm pre tine, Marie dumnezeească Mireasă.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele deschi„se în groapă le-a încuiat, „şi puterea focului a stins; „cu buna faptă încingându„se, tinerii cei iubitori de buna „credinţă, strigând: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Risipind toată bogăţia celor lipsiţi, purtătorule de Dumnezeu, ai priimit dreptatea ta, răsărindu-ţi arătat, culegând în locul celor stricăcioase, cele ce răsar în veac.

Boalele tămăduieşti prea lăudate, prin puterea Mângâitorului şi prin lucrarea lui arătat goneşti dracii, prea fericite. Pentru aceasta noi credincioşii îndumnezeindu-ne, te fericim pre tine de Dumnezeu purtătorule.

Purtătoare de lumină ziua mutărei tale, cugetătorule de Dumnezeu, pre toţi credincioşii îi chiamă către împărtăşirea sfinţeniei, pre carea şi acum bucurându-ne o săvârşim prea sfinţite.

Slavă:

Darul tău cel bogat de

Dumnezeu cugetătorule; dă-l celui ce a împletit cu osârdie cuvintele laudelor tale, arătându-l pre dânsul la un obiceiu cu tine, precum şi la un nume, prin rugăciunile tale cele bine priimite prea sfinţite.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugăciunile norodului tău cele către Fiul tău priimeşte-le Născătoare de Dumnezeu, îmblânzindu-l cu bună milostivire, ca să ne izbăvim din primejdii şi de încunjurări, noi carii te cântăm: Că tu eşti folositoarea vieţei noastre.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim.

Svetilna glasului şi Stihoavna Triodului; şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

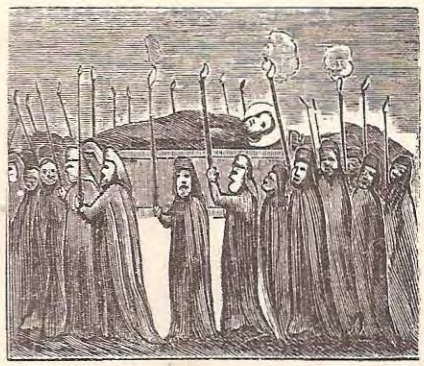

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Aducerea moaştelor celui dintru sfinţi părintelui nostru Nichifor patriarhul Constantinopolei.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfântului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Arătat supuind Cuvântului patimile, sufletul ţi-ai strălucit cu podoaba bunătăţilor şi cu îndreptarea dogmelor prea fericite, secerând bogăţia înţelepciunei şi împărţindu-o celor ce aleargă la tine, făcându-te cu Darul dupre Dumnezeească cuviinţă sfeşnic, şi cu adevărat înfrumseţare Bisericei lui Hristos.

Biruinţă ridicând asupra vrăjmaşilor, cu strălucită cunună a dreptăţei te-ai împodobit acum, Nichifore prea înţelepte, învăţătorule al curăţiei, stâlp neclătit al bunei credinţe, făcându-te turn nebiruit al Bisericei şi stricând

toată ceata ereticilor celor nebuni, Cuvioase de Dumnezeu înțelepțite.

Înlăuntru celor neapuse te-ai văzut, în ceruri suindute pre căruțele faptelor celor bune încălecând, de Dumnezeu cuvântătorule, înălțându-te cu ceresc căruțaș ca și Tesviteanul, a căruia și râvnei asemănându-te, cu sabia Duhului bărbătește ai junghiat pre toți popii cei de rușine, prea fericite.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te lauda lumei, bucură-te Biserica Domnului, bucură-te muntele cel umbros, bucură-te scăpare, bucură-te sfeșnic de aur, bucură-te cinstită slava ortodoxilor. Bucură-te Marie Maica lui Hristos Dumnezeu, bucură-te raiu, bucură-te dumnezeească masă, bucură-te cort, bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te nădejdea tuturor.

A Crucei, a Născătoarei.

Văzându-te soarele pre tine de bună voie întins pre Cruce, s'a îngrozit, și pământul se clătea și pietrele se despicau, și mormânturile de frică se descopereau și toate puterile se spăimântau, pre care dacă a văzut Fecioara Stăpâna, cu suspinuri, vai mie! a strigat. Ce este aceasta ce se vede?

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Facerea lui Kir Ignatie.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniți noroade să cântăm cântare lui Hristos Dum„nezeu, celui ce a despărțit „marea și a trecut pre noro„dul, pre carele l-a scăpat din „robia Eghiptenilor, că s'a „proslăvit.

Intru cumplită groapa păcatelor fiind ținut eu, prin privirea ta cea nemuritoare, și cu palma ta cea bună milostivă sculându-mă, fă-mă viu ca un îndurat și mult milostiv.

Cuprinzătoarele săvârșiri ale bunătăților, prin patru părți câștigându-le, și prin fapte ca într'o căruță suindu-te purtătorule de Dumnezeu, te-ai înălțat la săvârșirea vederei celei dumnezeești.

Tu Cuvioase apucând vieața cea nestricăcioasă, ai băut și băutură trezvicioasă din paharul cel dumnezeesc. Pentru aceasta te-ai făcut și vas al înțelepciunei.

Slavă:

De mâna silnică a hiarelor celor stricătoare de suflet a eresurilor, fiind izgonit de

la scaun şi dela mărirea şi dela turma ta, acum în turma ta ai intrat cuvioase Nichifore.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul Tatălui, prin cuvânt l-ai zămislit şi mai pre sus de cuvânt l-ai născut şi după naştere mai pre sus de fire şi de cuvânt, iarăşi ai rămas Fecioară, ca şi mai 'naainte de naştere.

Peasna 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi...

Cu arma Crucei împlătoşindu-te, şi scriind dumnezeească închipuirea Mântuitorului, te-ai închinat cu dreaptă credinţă, urmând aşezământurilor celor părinteşti.

Dorind turma ta de tine păstorul cel ce o chemai pre dânsa şi goniai pre lupi cu toiagul credinţei, la tine aleargă, înţelepte.

Slavă:

Precum de demult trupul dumnezeescului Iosif celui curat, Israil îl purtă împreună, aşà şi acum Biserica lui Hristos sicriul moaştelor tale îl cinsteşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Biserică şi lăcaş dumnezeesc al Cuvântului fiind Născătoare de Dumnezeu, fii mie curăţire de greşalele mele, prea sfântă Mireasă dumnezeească.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi în„tru tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine.

Sedealna, glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Cu cuvinte ai încoronat Biserica, şi toată mândria o ai surpat, cu purtarea numelui biruinţa priimind, şi verhovnic dogmelor făcându-te, credinţa ca pre o piatră o ai întărit, Părinte cuvioase. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Nemăsurată bogăţia milostivirei tale şi puterea cea nebiruită a tăriei tale priimindu-o în minte, fiind cuprins de scârbă şi cumplit nedomerindu-mă, cu lacrămi dintru adâncul inimei mele, la acoperemântul tău alerg, strigând: Fecioară Născătoare de Dumnezeu ajută-mi, una folositoarea lumei.

A Crucei, a Născătoarei.

Toiag de putere, câştigând Crucea Fiului tău de Dumnezeu Născătoare, printr'însa surpăm pornirile varvarilor, noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te slăvim.

Peasna 4, Irmos:

Aauzit-am Doamne auzul rânduelei tale, şi te-am „proslăvit pre tine, unule iu„bitorule de oameni.

Racla ta s'a făcut sicriu al sfinţeniei, celor ce te cinstesc, din carele scoatem izvor al tămăduirilor.

E resurile le-ai gonit şi staulul turmei l-ai întărit, îngrădindu-l cu învăţături dumnezeeşti.

Slavă:

Dupre datorie cinstim racla mirului moaştelor tale Fericite, ca pre ceea ce izvorăşte credincioşilor bună mireazma vieţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine raiu înţelegător, carea ai priimit în pântece pre Hristos lemnul vieţei, cinstindu-te, te proslăvim Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină şi făcătorul veacurilor Doam„ne, întru lumina poruncci„lor tale povăţueşte-ne pre „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu ştim.

Ruşinează-se vrăjmaşii şi dimpreună cu dânşii se nebunesc începătorii eresurilor, văzând racla ta, cu credinţă cinstindu-se de împăraţi şi de toată turma ta, de Dumnezeu gânditorule.

Sfinţită racla ta, duhurile cele viclene ale dracilor, ca un biciu înfricoşat le goneşte şi biruinţa slavei asupra lor dela Dumnezeu priimeşte Nichifore.

Slavă:

Topitoarea ştiinţei arzându-se de focul Duhului, prin credinţă te-a arătat ca aurul luminos, dovedind dogma cea mincinoasă a ereticilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Infrumseţându-te cinstită prin venirea prea sfântului Duh, pre Dumnezeu cu ţîţele l-ai aplecat, şi ai ţinut în braţe pre cel ce cuprinde toată făptura cu palmele.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Pentru credinţă ai răbdat patimi, pentru cinstita tocmire a părinţilor ai suferit izgoniri, prin care ai dobândit prea cinstită mărire.

Credinţa şi împrotivirea ta cea temeinică, au clătit nebuniile muncitorilor şi s'au făcut stîlp de foc al cinstitei Biserici, Fericite.

Slavă:

Având Biserica racla şi ţărâna ta ca nişte mărgăritari luminoşi şi pietre prea stră-

lucite, se înfrumsețează cu cunună ortodoxă, prea înțelepte Nichifore.

Și acum, a Născătoarei:

Negrăit chipul naşterei tale limbile pământenilor şi ale îngerilor îl cinstesc, slăvindu-te pre tine Stăpână, cea mai înaltă de cât toate făpturile.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor „fiind încunjurat, chem adân„cul milostivirei tale cel ne„urmat; din stricăciune Dum„nezeule scoate-mă.

CONDAC, glas 1.

Podobie: Ceata îngerească...

Ceata patriarhilor cu laude şi cu cântări cinsteşte sfințită pomenirea ta Nichifore. Că la pristăvire a priimit sufletul tău mărite. Pentru aceasta Biserica cea cinstită slăvindu-te pre tine, laudă pre Hristos Impăratul, pre unul iubitorul de oameni.

Intru această lună în 13 zile, aducerea moaştelor celui dintru sfinți părintelui nostru Nichifor patriarhul Constantinopolei.

Stih: Prăznuire de biruință cetatea Nichifore prăznuește,
Priimirea purtătoarelor tale de biruințe moaşte.
Moaştele lui Nichifor în a treisprezecea zi s'au adus
In cetatea Impărătească ca un odor nespus.

Eşind din vieața aceasta urâtul de Dumnezeu Impăratul Teofil şi ocârmuind împărăția grecilor Teodora şi Mihail prea bine credincioşii împărați, afară dintru alte bunătăți ce făcuse şi îndreptări, au hotărît a fi temători de Dumnezeu, socotind că întru alt chip nu ar fi putut să-şi întărească împărăția şi să o întemeeze. Drept aceea având acest gând trimis-au de au chiemat pre cei mai aleşi din monahi şi au făcut întrebare de iznoavă pentru întărirea sfintelor icoane, şi făcându-se toți la o cugetare cu dînşii, scos-au şi au gonit din scaunul Constantinopolei pre acel de lege călcător şi spurcatul Ioan. Şi cu voia lui Dumnezeu şi cu sfatul cel de obşte au făcut arhiereu pre marele Metodie, fiind iscusit şi la fapte şi la cuvinte, carele cu multe nevoințe s'a trudit întru dogma cea dreaptă. Şi carele luase multe rane, stând mult pre la închisori, însă tot nu şi-a fost lăsat credința. Şi aşà îndată Biserica lui Dumnezeu iarăşi şi-a luat cinstea şi podoaba sa şi s'a înfrumsețat cu înfrumsețarea sfintelor şi cinstitelor icoane. Şi cei ce au chivernisit cu nevrednicie, au fost goniți cu necinste şi în locul lor au aşezat pre cei ce iubeau dreapta dogmă. După aceea trecând patru ani, prea sfințitul Metodie pornindu-se din dumnezeească râvnă, a zis lui Mihail împăratului şi cinstitei împărătese Teodora maica lui: Nu este cu dreptul a nu se aduce în Constantinopol cinstitele şi sfintele moaşte ale dreptului şi cinstitului şi prea cuviosului între patriarhi Nichifor, carele a fost gonit din patriarhie şi din scaunul său, căci s'a nevoit pentru adevărata credință şi şi-a sfârşit vieața sa în izgonire. Deci ascultându-l împărații, îndată a trimis pre cei ce aveau gata, ca să aducă cât mai curând sfintele moaşte. Şi a mers cu dânşii şi marele Metodie, cu preoți şi cu monahi şi cu mulțime de norod, şi sosind la sfânta Biserică a sfântului Teodor, unde se aflau moaştele sfântului mărturisitor şi sărutându-le şi făcând Litanie cu priveghere de toată noaptea şi cu cântări, le-au scos din mormânt şi le-au aflat cu totul întregi şi nestricate, care stătuse nouăsprezece ani în groapă. Pre care luându-le şi puindu-le într'o raclă prin mâinile preoților şi ale monahilor cu lumini şi cu cântări le-au pus în corabia cea împărătească şi au purces. Iară cân

au sosit la marginea cetăţei, ieşitu-le-a înainte împăratul cu tot sfatul, cu făclii aprinse întâmpinându-le şi le-a sărutat şi ridicându-le pre umerile sale, le-au dus de le-au pus în Biserica cea mare, făcând acolo priveghere de toată noaptea. Deci dimineaţa asemenea luând de acolo pre Sfântul, l-au dus în Biserica sfinţilor apostoli în treisprezece zile, ale lui Martie, în carea zi i-a fost şi izgonirea. Şi se face soborul lui la sfinţii apostoli.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: African, Puplie şi Terentie.

Stih: Trei împreună mucenici, ce prin sabie s'au sfârşit arătat,
Cu întocmai cununi iambiceşti trebue a se încununà cu adevărat.

Intru această zi, sfântul Aviv din Ermupoleos, cu piatră legat şi în rîu aruncat, s'a săvârşit.

Stih: Aviv împreună cu piatra în rîu s'a aruncat,
Din rîul vieţei cel turbure a ieşit cu adevărat.

Intru această zi, sfânta muceniţă Hristina, cea din Persida, bătându-se s'a săvârsit.

Stih: Rane, bătându-se Hristina pătimind, Lui Hristos ca un dar rîu de sângiuri este vărsând.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Puplie episcopul Atinenilor.

Stih: In curgerile sângiurilor tale Fericite vestmântul ţi-ai văpsit,
Şi acum Domnului te-ai arătat prea strălucit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat po„runca cea prea fără de Dum„nezeu şi fiind aruncaţi în „mijlocul focului, răcorin„du-se au cântat: Bine eşti „cuvântat Dumnezeul părin„ţilor noştri.

Cu dumnezeeasca putere nestricate se păzesc vestmintele cele de îngropare şi oasele, care nu au dezlegat alcătuirea, cu dumnezeeasca voinţă risipesc toată gândirea cea rea a duhurilor celor necurate: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Impreună aleargă norodul şi împăratul cel bine credincios şi mulţimea celor cu vrednicii, şi supuindu-şi grumazii săi sub prea mărită racla ta, de Dumnezeu priimite, ca sub un chivot prea sfânt, cu mărire o încunjură şi cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Dumnezeească Biserica ucenicilor Cuvântului cu cinste să priimească pre vorbitorul dimpreună cu apostolii şi pre lăcuitorul împreună cu mucenicii, pre temeiul ierarhilor şi pre cel de un obiceiu cu cuvioşii, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Moisì mai 'nainte văzând rug nears, aprinzându-se cu foc în Sinai, mai 'nainte a închipuit pântecele tău, Maică prea curată. Căci zămislind focul cel dumnezeesc, nu te-ai

ars, ci ai născut pre Făcătorul lumei, Dumnezeu și om.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a...

Dintru multe întreite valuri, ai ajuns la suflarea Duhului în limanul vieței Părinte, și povara ta cea bună o ai mântuit cu picior neudat, și acum te desfătezi întru liniștea cea de acolo.

Văzând credincioșii mormântul și înlăuntru mort prea sfințit, priimit în loc de nou jertfelnic, întru care se săvârșesc dumnezeești arderi întregi ale lui Dumnezeu, prea înălțăm pre Dumnezeu Făcătorul minunilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luminat se bucură turma, strălucita ceată a călugărilor prăznuește, și porfira cea pravoslavnică a împăraților celor bine credincioși și toată adunarea puternicilor, întru cinstită aducerea moaștelor tale.

Și acum, a Născătoarei:

Prin cuvânt zămislind în pântece fără sămânță pre Cuvântul cel ce toate le-a alcătuit cu cuvântul, mai pre sus de fire l-ai născut Fecioară de Dumnezeu Născătoare prea curată, pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la coconii evreești, și vă„paia întru răcoreală o a pre„făcut; ca pre Domnul lăuda„ți-l lucrurile, și-l prea înăl„țați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel...

Intru prăznuirea ta, și întru ostenelele tale Părinte, mulțimea îngerilor dănțuind, pre prea sfântul Domnul cu bună mulțămită îl slăvește și pacea de sus nouă ne cere, celor ce cu credință cinstim moaștele tale.

Darul moaștelor tale, ca o cinstită doftorie să ni se facă nouă întru neputințe, prea lăudate, și solirea ta curățitoare tuturor, și către Dumnezeu cale și povățuire, celor ce cu credință și cu dragoste te cinstim pre tine Fericite.

Slavă:

Cu toate armele cele biruitoare, Impărate al tuturor, împlătoșind cu mâna ta pre credincioșii împărați, întărește-i asupra vrăjmașilor. Și Biserica ta ca pre o neclătită întemeiere a credincioșilor, păzește-o pravoslavnică, prin rugăciunile Cuviosului.

Şi acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine ca pre o tare apărătoare, ca pre o nădejde şi zid, şi anghiră şi acoperemânt nesmintit şi razim nebiruit, liman neviforît şi singură scăpare, toţi ne mântuim Prealăudată şi prea curată.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a ve„nit să înnoiască pre Adam „cel căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupân„du-se pentru noi credincio„şii, cu un gând întru laude „îl slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Venedict.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfântului, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Cu credinţă şi cu dragoste adevărată, lepădându-te de lume Părinte cuvioase, din tinereţe bucurându-te, ai urmat lui Hristos celui ce s'a răstignit, şi prin multe nevoinţe trupul omorându-l, din destul ai luat Darul tămăduirilor, a încetà neputinţele cele de multe feluri şi a gonì duhurile vicleşugului, cu mărime minunându-te.

Făcându-te podoabă călugărilor, ai adunat nenumărată

mulţime, ca să laude pre Domnul, cuvioase Părinte al nostru şi pre toţi i-ai povăţuit către cereasca vieţuire, bine urmând învăţăturilor tale celor dumnezeeşti şi vieţei tale celei îmbunătăţite asemănându-se Fericite, pre cari şi întru mutarea ta împreună iarăşi i-ai adunat, Venedicte.

Pogorît-ai ploi din Cer prin dumnezeeasca rugăciune, precum odinioară Ilie, şi degrab ai făcut a izvorî untuldelemn, şi pre mort l-ai înviat, şi alte mulţimi de minuni cu adevărat ai săvârşit Cuvioase, întru slava lui Dumnezeu şi Mântuitorului, pentru aceasta dumnezeească pomenirea ta cu dragoste o prăznuim, Venedicte.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Opreşte abaterile cugetului meu, şi rătăcirile simţirilor şi chipurile patimilor cele stricătoare de suflet desăvârşit le şterge, şi alinează turburarea sufletului meu Fe-

cioară, ca să slăvesc bunătatea ta; că pre tine te am Fecioară, apărătoare toatei vieți și neputinței mele ajutor.

A Crucei a Născătoarei, asemenea:

Când te-a văzut Mielușaua pre tine Mielușelul său pironit pre Cruce cu piroane, spăimântându-se foarte, se tânguia, și lăcrămând grăia: Cum mori Fiul meu, vrând să rupi înscrisul lui Adam celui întâiu zidit, și toată omenirea să o scapi din moarte? Slavă rânduelei tale, iubitorule de oameni.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cântare de laudă voiu aduce înțeleptului Venedict.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a de„spărțit marea și a trecut pre „norodul, pre carele l-a scă„pat din robia Eghiptenilor, „că s'a proslăvit.

Mie celui ce voesc cu cântări a cuvânta pomenirea ta cea vrednică de laudă, cuvioase Venedicte, roagă-te să mi se dea Dar și iertare de toate greșalele.

Călugărește din pruncie Crucea ta ridicându-o, țiitorului a toate i-ai urmat, și omorându-ți trupul, te-ai învrednicit vieței, prea fericite.

Slavă:

Legei lui Dumnezeu plecându-te prea fericite, prin sudorile înfrânării, ai veștejit săltările patimilor, și cu Darul nepătimirei te-ai îmbogățit.

Și acum, a Născătoarei.

Cei ce prin tine ne-am îmbogățit cu nestricăciunea, Născătoare de Dumnezeu prea curată, bucură-te strigăm ție cea plină de daruri, înfrumsețarea cuvioșilor și a dreptilor.

Peasna 3, Irmos:

Intărește-ne pre noi întru...

De vieţuitoarele ape ale dumnezeescului Duh umplându-se sufletul tău Venedicte, rîuri de minuni ai izvorît, uscând curgerea boalelor.

Intru lățimea raiului te-ai sălășluit prea fericite, cărarea cea strâmtă călătorind, și măestriile și cărările dracilor le-ai arătat nelucrătoare.

Slavă:

Cu curgerile lacrămilor tale adăpându-te, ca un pom aducător de roadă, bună rodire dumnezeească ai adus

Venedicte, cu dumnezeescul Dar al bunătăţilor şi al minunilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Singur cel bun, ca să se întrupeze, a intrat în pântecele tău Preacurată şi s'a arătat om desăvârşit; pre carele roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine.

Sedealna, glas 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită,..

Postnicind cu plăcere dumnezeească, cu fapte bune ai vieţuit şi Darul tămăduirilor ai priimit Venedicte, a săvârşi minuni înfricoşate, mânăstire dumnezeească adunând, ai adus lui Hristos mulţime de cei ce se mântuesc, prea fericite. Slavă Dumnezeului celui ce te-a strălucit pre tine. Slavă celui ce te-a încununat. Slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mâinile tale cele dumnezeeşti prea sfântă Fecioară, cu care ai ţinut pre Ziditorul, întrupându-se pentru bunătate, întinzându-le, roagă-l pre dânsul, ca să ne izbăvească pre noi din ispite şi din patimi şi din primejdii, cei ce te lăudăm cu dragoste, şi îţi strigăm: Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine. Slavă celui ce a ieşit din tine. Slavă celui ce ne-a izbăvit pre noi prin naşterea ta.

A Crucei, a Născătoarei:

De cei fărădelege pironindu-te pre Cruce Mântuitorule, şi coasta împungându-ţi-se de sulita ostaşilor, Preacurata se tânguià cu amar, şi de multa şi înfricoşată rabdarea ta se spăimântà, strigând: Slavă dragostei tale, celei către oameni. Slavă bunătăţei tale. Slavă ţie celui ce cu moartea ta ai făcut pre oameni nemuritori.

Peasna 4, Irmos.

Te laud pre tine, că cu auzul am auzit Doamne, şi m'am „spăimântat, că ai venit până „la mine căutându-mă pre mi„ne cel rătăcit. Pentru aceea „proslăvesc multă pogorârea „ta, cea către mine, mult mi„lostive.

Patimilor şi lumei, răstignindu-te pre sineţi de Dumnezeu cugetătorule părinte Venedicte, ai fost plăcut lui Hristos, celui ce pre Cruce de bună voie şi-a întins palmele;

pre carele roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Prin luptele înfrânării mădulările trupului omorându-le Cuvioase, pre cei morți i-ai sculat cu rugăciunea, și celor slăbănogiți le-ai dăruit bună alergare, prin credință minunându-te Părinte, și toată boala ai tămăduit.

Slavă.

Sufletele cele uscate și fără umezeală, prin cuvântul tău cel viu Cuvioase, le-ai lucrat bine roditoare, făcându-te cu arătarea minunilor păstor de Dumnezeu pus, și prea frumoasă podoabă a călugărilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ploaia pre lână s'a pogorît Cuvântul întru cinstit pântecele tău, Preacurată, întrupându-se, și arătat a încetat ploile mulțimei dumnezeilor, și iarna cea amară a risipit, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, și făcătorul veacurilor Doam„ne, întru lumina poruncilor „tale povățuește-ne pre noi, „că afară de tine pre alt Dum„nezeu nu știm.

Pre Dumnezeu cel milostiv rugându-l, Părinte înțelepte, degrab ai umplut urciorul cu untuldelemn ca și Ilie, minunându-te cu credință de cei ce vedeau prea fericite.

Ca un curat cu sufletul, ca unul ce te-ai făcut întru uimire luminându-te sub o rază, ai văzut tot pământul, Dumnezeu cinstindu-te pre tine Venedicte.

Slavă:

Făcând minune întru Hristos, ai izvorît apă izvorâtoare prin rugăciune, rugând pre Dătătorul bunătăților, carea petrece, propoveduind minunea Venedicte cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce lăcuește în Ceruri întru prea curat pântecele tău a locuit, ca să ne facă case pre noi cari te propoveduim pre tine Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșalelor...

Cu strălucite razele Duhului strălucindu-te, întunerecul dracilor celor răi l-ai micșorat, făcătorule de minuni Venedicte, luminătorule al călugărilor prea luminate.

Cât este de strălucită viața ta Fericite. Cât este de luminată cinstită petrecerea ta, prin carea turmele călugărilor le-ai tras către cunoștința cea mântuitoare.

Slavă:

Făcându-te locuitor al împărăției celei cerești, cugetătorule de Dumnezeu Venedicte. Pre carea roagă-te să o dobândească, cei ce cu credință te fericesc pre tine pururea.

Și acum, a Născătoarei:

Din pântecele tău cel sfânt, a răsărit Soarele dreptății cel neapus, și pre cei credincioși i-a luminat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară prea cântată.

Irmosul:

Intru adâncul greșalelor „fiind încunjurat, chem adân-„cul milostivirei tale cel ne-„urmat, din stricăciune Dum-„nezeule scoate-mă.

CONDAC, glas 6.

Podobie: Plinind rânduiala...

Imbogățitu-te-ai cu dumnezeescul Dar, iară cu faptele ai descoperit chemarea și te-ai arătat plin de Darul Duhului sfânt, Venedicte, plăcute al lui Hristos Dumnezeu, întru rugăciuni și întru înfrânări, și te-ai făcut tămăduitor neputincioșilor și izgonitor dracilor, și grabnic apărător sufletelor noastre.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Venedict.

Stih: Cu cugetele ca cu frânele toată patima strângând,
Frânele vieței Venedict este defăimând.
In a patrusprezecea zi Venedict,
In ceruri a trecut.

Cuviosul acesta Venedict (carele se tâlcuește în limba elinească binecuvântat) erà din pământul Romanilor, din cetatea ce se chemà Nursia, din părinți creștini și bogați, și lăsând bogăția și părinții și averea cea părintească, fiind foarte mic și neajuns de vârstă, s'a dus la un loc pustiu cu doica sa, care îi dedese țiță, unde unindu-se pre sine cu Dumnezeu prin fapta bună și nevoință, s'a îmbogățit dela dânsul cu putere de minuni și de tămăduiri. Insă de alte faceri de minuni povestește mai pre larg istoria lui, întru carea multe feluri de minuni aflăm că a făcut: Morții înviind, de lucrurile cele viitoare proorocind și spuind de cele ce nu erau ca și cum ar fi fost de față. Cu atâta numai trebue să sfârșim cuvântul. Că vrând a se pristăvì în Domnul, a apucat de a zis către ucenicii săi, ce erau cu dânsul și cei ce erau departe, cum că va să se facă și semn, din care vor cunoaște toți, că el se desparte de trup. Deci cu șase zile mai înainte de prea cuvioasa lui adormire a poruncit să-i facă groapa, și îndată s'a bolnăvit cu ferbințeală mare, de care îi ardeà trupul până la șase zile. Iară când a fost a șasea zi, a învățat pre ucenicii săi, să-l ridice și să-l ducă la casa cea de rugăciune. Apoi ducându-l acolo și cuminecându-se cu sfintele Taine, stând în mijlocul ucenicilor săi, ținut și rezemat și-a ridicat mâinile la Cer și așà căutând în sus și rugându-se și-a dat sfântul său suflet. Insă întru acel ceas s'a arătat o vedenie la doi părinți unul șezând la chilia lui și altul locuind departe. Văzut-au dar amândoi, că se tindea o cale minunată dela chilia Sfântului până la Cer către Răsărit, așternută cu haine de mătase luminoase, și întru acea cale erà și niște oameni minunați, ce țineau făclii și dupre rânduealà se suiau. Iară oarecarele om cu veștminte albe îmbrăcat și acela luminos fiind, stând lângă dânșii, îi întrebà, de știu a cui este această cale, la carea

privesc şi se minunează? Şi zicând ei că nu ştiu, a zis acel ce s'a arătat: Aceasta este calea, prin carea iubitul lui Dumnezeu Venedict, se sue la ceruri. Deci venindu-şi întru sine Cuvioşii aceia carii au văzut vedenia, au şi cunoscut sfârşitul sfântului bărbat, ca şi cum s'ar fi aflat a vedeà când s'a săvârşit.

Intru această zi, sfântul mucenic Alexandru cel din Pidna.

Stih: A se păgubì de cununi nesuferind, Alexandru tăerea capului este răbdând.

Acesta ca într'o întunecime a înşelăciunei strălucind stea mult luminoasă şi nebunia rău credincioşilor o a mustrat, şi pre semeţul vrăjmaş, cu graiurile ca cu nişte săgeţi l-a rănit, şi toată înşelăciunea la pământ o a surpat, în priveliştе mărturisind pre Hristos. Deci cei ce erau lipiţi de înşelăciune, nesuferind îndrăzneala şi bărbăţia lui, cu feluri de măestrii cercau ca să surpe a lui bună tărie, şi neputând, i-au tăiat capul cu sabia, iară Dumnezeu, i-a răsplătit prin darurile tămăduirilor. Căci toată cumplita boală, o izgoneşte dela cei ce cu credinţă se apropie de el.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Evshimon, episcopul Lampsacului.

Stih: Evshimon mai 'nainte de a murì, ca Pavel zicând :
Cu bună cuviinţă ca ziua călătorind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Ritori prea învăţaţi s'au arătat tinerii oarecând. Că „din suflet cuprins de Dum„nezeu, învăţând cu buzele au „cântat: Dumnezeul cel mai „pre sus de dumnezei al pă„rinţilor şi al nostru, bine eşti „cuvântat.

Murire purtătoare de vieaţă ai câştigat, şi depărtare dezmierdărilor. Pentru aceasta te-ai învrednicit a sculà pre morţi, prea fericite Venedicte, minunându-te de toţi credincioşii ca şi marele Ilie.

Prin cuvioase ostenelele tale, ai făcut turmă de nenumăraţi călugări, carea pururea rămâne, îngrădită fiind cu apărările tale, supuindu-se celor ce bine de tine au tost trimite, vrednicule de minune.

Slavă:

Cei fără minte, părându-li-se să te omoare cu otrăvi rele pre tine, carele erai păzit de dumnezeească mâna Atotziditorului, dovedindu-se de mai 'nainte cunoştinţa Duhului, ce erà întru tine Fericite, s'au ruşinat.

Şi acum, a Născătoarei

Vindecă patimile sufletului meu, ceeace ai zămislit izvorul nepătimirei, Fecioară, şi-mi dă mie ploi de umilinţă, cele ce-mi pricinuesc mie acolo mângâere, Născătoare de Dumnezeu prea sfântă.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce...

Stăpânind întru Hristos asupra patimilor celor făcătoare de putrejune, cugetă-

torule de Dumnezeu Părinte, întru împărăția cerurilor te-ai învrednicit a locuì, împreună cu toți cei ce bine au viețuit, și au iubit pre Dumnezeu, văzătorul a toate.

Sfinte rugăciunile tale primindu-le Dumnezeu, da prin tine celor lipsiți cele trebuincioase spre viețuire, foarte prea mărindu-te pre tine pe pământ, prin lucrările minunilor, Venedicte de trei ori fericite.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Înfrumsețându-te cu frumsețile bunătăților celor dumnezeești, întru cămările cele de Mire te-ai mutat Părinte, ca să fii împreună cu Dumnezeu, și să te îndulcești de dumnezeească frumsețea lui, întru vecii cei nesfârșiți.

Și acum, a Născătoarei:

Iată s'a născut din tine Curată Isaiea, arătat strigă Fiul celui prea Inalt, și al tău Fiu se vede Fecioară, făcând fii Părintelui celui ceresc, pre cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreești și vă„paia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lău„daţi-l lucrurile, și îl prea în„nălțați întru toți vecii.

Peasna, 8, Irmos:
Pre Dumnezeu Cuvântul...

Arătatu-te-ai ca un soare mare, de Dumnezeu purtătorule, luminând zidirea cu semne înfricoșate și cu strălucirile bunătăților. Pentru aceasta săvârșim pomenirea ta cea cu adevărat luminată, luminându-ne la simțirile inimei Părinte.

Cetele sihaștrilor cele de tine adunate, ziua și noaptea te laudă pre tine, având în mijloc trupul tău, Părinte înțelepte, carele cu îndestulare izvorăște rîuri de tămăduiri neîncetat acestora, și luminează pașii lor neîncetat.

Slavă:

Mai mult de cât razele soarelui ai strălucit Părinte, săvârșind poruncile lui Dumnezeu, și întru lumina cea neînserată te-ai mutat, rugându-te, ca să se dea curățire de păcate, celor ce cu credință te cinstesc pre tine Venedicte pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, gonește norii sufletului meu, și-mi dă Stăpână, ca să zăresc curat frumsețea cea mântuitoare, a celui ce negrăit a strălucit din prea sfânt

pântecele tău, spre lumina neamurilor, prea cântată.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune a ve„nit să înnoiască pre Adam „cel căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupân„du-se pentru noi credincio„șii, cu un gând întru laude „îl slăvim.

SVETILNA glasului și Stihoavna Triodului. Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE.

Sfinții mucenici Agapie și cei dimpreună cu dânsul șase Mucenici.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului și ale Sfinților, glas 8:

Podobie: O prea slăvită minune.,.

Mucenici ai lui Hristos cei șapte la număr, năvălirile asupritorilor și moartea cea silnică, întru nimic ați socotit, ci gata v'ați sârguit către luptări, cu minte viteză și cu mărirea biruinței încununându-vă, v'ați numărat împreună cu toți drepții; cu carii împreună vă cinstim și vă fericim pre voi totdeauna.

Mucenice pătimitorule Agapie, iubind izvorul bunătăților și săvârșirea dorirlor, te-ai grăbit a bea paharul muceniei, chemând dumnezeescul nume al Dumnezeului celui viu. O bărbăția ta! O răbdarea ta! Prin carea arătat te-ai învrednicit a dobândì mărirea și strălucirea.

Mucenici vrednici de minune, spre junghiere de bună voie v'ați dat pre sine-vă, și pământul l-ați sfințit cu sângiurile voastre, și cu trecerea ați luminat văzduhul, și acum vă sălășluiți întru cele cerești, rugându-vă pururea pentru noi către lumina cea neînserată, prea luminaților de Dumnezeu.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Bucură-te dumnezeească căruță a luminei. Bucură-te Biserica Domnului și cort al sfințeniei. Lumină ne-ai răsărit nouă, din pântecele tău cel prea curat, luminând marginile lumei și sfințindu-ne pre noi cu bunătatea. Bucură-te capul mântuirei Preacurată. Bucură-te auzire și graiu înfricoșat a celor ce nădăjduesc spre tine.

A Crucei, a Născătoarei:

Soarele s'a întunecat Fiule, și luna în haină neagră și-a schimbat lumina. Pământul se clătește, și catapeteazma Bisericei tale se rumpe.

Şi eu cum nu mă voiu rumpe la cele dinlăuntru Fiule? Zgâria-mă-voiu la faţă, prea dulce Mântuitorul meu, văzându-te pre tine mort fără dreptate.

LA UTRENIE

CANONUL Sfinţilor şi al Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfinţilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

La şapte ucenici voiu aduce cântare de laudă.
Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnului, celui ce a trecut pre norodul „său prin marea Roşie, că sin„gur cu slavă s'a proslăvit.

Fiind în lăcaşurile cele cereşti Mucenicilor, pre cei ce vă laudă pre voi pre pământ învredniciţi-i luminării.

Turnuri ale Bisericei v'aţi arătat, zidurile nebuniei idoleşti surpând, purtătorilor de chinuri ai lui Hristos, prea vitejilor.

Slavă:

Rănindu-te de dragostea Stăpânului tuturor, mucenice Agapie, vrednicule de minuni, şi te-ai sârguit mai 'nainte a murì pentru dânsul.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu raza cea prea strălucită, a celui răsărit din tine Fecioară, luminează ochii sufletului meu, ca să te slăvesc pre tine.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Aprinzându-te cu focul dragostei lui Hristos, mucenice Agapie, ai stins văpaea nebuniei idolilor, cu curgerile sângiurilor tale; pentru aceasta te lăudăm pre tine.

Arătatu-v'aţi fericiţilor sabii, tăind cu Darul mulţimea dracilor, şi acum bucurându-vă, v'aţi unit cu mulţimea puterilor celor înţelegătoare.

Slavă:

Vitejeşte săvârşind calea muceniei, prin lepădarea trupului, aţi ajuns împărăţia cea de sus, întru care aţi avut vieţuirea, dumnezeeştilor Mucenici.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscut-am pre Ziditorul cel ce prin milostivirile milei s'a arătat nouă cu asemănarea trupului, din pântecele tău cel purtător de lumină, celor ce te lăudăm pre tine Maică pururea Fecioară.

Irmosul:

Nu este sfânt ca Domnul, „şi nu este drept ca Dumne„zeul nostru, pre carele îl la„udă toată făptura, şi nu este „drept, afară de tine Doamne.

Sedealna glas 1.
Podobie: Mormântul tău...

Ceata mucenicilor, cea cu numărul de şapte, să se laude, căci aceştia gonesc vătămarea noastră, ca nişte păzitori ai credinţei, şi turnuri ale Bisericei. Aceştia alungă cetele dracilor, şi se roagă pentru noi Stăpânului, dăruindu-ne pace.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Maica lui Dumnezeu pre tine te ştim toţi, carea Fecioară cu adevărat şi după naştere te-ai arătat, cei ce alergăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoşii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispite mântuire, una Preacurată.

A Crucei, a Născătoarei:

Mielușaua cea neîntinată mort văzând, spânzurând pre lemn, pre Mielul şi Păstorul, ca o Maică văitându-se, plângând, grăià: Cum voiu suferì Fiul meu pogorârea ta cea mai pre sus de cuvânt, şi patimile cele de bună voie, prea bunule Dumnezeule?

Peasna 4, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, „din una Născătoarea de „Dumnezeu, cu dumnezeea„scă vedere, proorocul mai „'nainte a cunoscut că vei să „te întrupezi. Şi cutremurân„du-se slăveà puterea ta.

Foarte iubind pre Hristos Agapie, patimilor lui bărbăteşte te-ai asemănat, ca un miel de bună voie junghiindu-te, vrednicule de minune mare Mucenice.

Cu tot sufletul pre sinevă dându-vă la sabie înţelepţilor Mucenici, cu picăturile sângiurilor aţi roşit haina cu carea împodobindu-vă în ceruri lăcuiţi.

Slavă:

O fierbinte dragostea voastră către Dumnezeu, prin carea desăvârşit v'aţi lepădat de sine-vă şi moarte suferind prea silnică, v'aţi învrednicit nemurirei.

Şi acum, a Născătoarei:

Priimit-ai în pântece, prea curată Fecioară, pre Cuvântul mirul, carele curăţă lumea de necurăţia păcatelor. Pentru aceasta pre tine cu credinţă te fericim.

Peasna 5, Irmos :

Cel ce din noaptea neştiinţei cu dumnezeească cuno„ştinţă toate le-ai luminat, lu„minează-mă spre mânecarea „slavosloviilor tale Doamne.

Făcându-te iubit la nume ca şi în faptă, ai pătimit mărite pentru dragostea lui Hri-

stos Dumnezeului nostru, Impăratului tuturor.

Graiul cumplitului tiran l-ați defăimat sfinților Mucenici, și lui Hristos oștinduvă, cetele dracilor le-ați pierdut.

Slavă:

Prin luptele cele sfințite surpând trufia nelegiuitorilor, v'ați încununat cu cununa nemurirei, Mucenici ai lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei.

Cu dumnezeești cântări, pre Născătoarea de Dumnezeu credincioșii să o fericim, zicându-i: Bucură-te ușă, prin carea singur a trecut Domnul.

Peasna 6, Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule...

Impreună cu cei doi Alexandri, și cu acei doi Dionisii, să cântăm pre Agapie măritul, pre Timolaon și pre Romilon, carii tare s'au muncit, și au biruit mulțimile vrăjmașilor.

Rîuri de tămăduiri izvorând Mucenicilor, patimile pământenilor dumnezeește le curățiți. Pentru aceasta bucurându-ne, cu credință lăudăm vitejiile voastre.

Slavă:

Dupre lege săvârșind sfințita luptă, dupre lege v'ați și încununat de mâna cea ziditoare a toate, Mucenici cei șapte cu numărul, cetățenii Cerului cei la o stare cu îngerii.

Și acum, a Născătoarei.

Cu sfânt pomul tău veștejind Preacurată, pomii nedumnezeirei, răutatea vrăjmașului, carea pururea odrăslește întru mine, împuținează-o dumnezeească Mireasă.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților rogumă. Căci către tine am strigat, și mă auzi Dumnezeul mântuirei mele.

CONDAC, glas 8.
Podobie: Inviat-ai din morți...

Ceata cea cu numărul de șapte a sfinților Mucenici, tare a pătimit pentru Treimea cea dumnezeească, și cu Darul a pierdut mulțimile vrăjmașilor celor de gând, și s'a împreunat prin Duhul cu întunericimea cugetelor celor cerești; cu ale cărora rugăciuni milostivește-te spre noi iubitorule de oameni.

Intru această lună în 15 zile, pomenirea sfântului mucenic Agapie și cei împreună cu dânsul: Plisie, Romil, Timolau, doi Alexandri și doi Dionisii.

Stih: Alergà Agapie la mărturisire,
Căci dragostea lui Dumnezeu aveà spre întărire.

Plisie împreună cu trei, de sabie fiind tăiat,
Cu aceia împreună lângă Dumnezeu şedere a luat.
Doi Alexandri cu numirea, cununa le-au fost tăierea de obşte răbdând,
Şi la amândoi Dionisii, de obşte le-au fost priimnd.
In a cinci-prezecea zi Agapie a fost tăiat,
Cu prietenii, şi la Cer s'a mutat.

Aceştia au fost pre vremea împărăţiei lui Diocliţian, însă Agapie era din cetatea ce se chiamă Gaza, iară Timolau din Pont. Cei doi Dionisii din Tripoli cea din Finicia; iară Romil era ipodiacon bisericei din Diespol. Iară Plisie şi cei doi Alexandrii din Eghipet. Aceştia întâiaşi dată legându-şi sufletele împreună cu dumnezeeasca poftă, de aceea băgându-şi mâinile în cătuşi, stătură înaintea lui Urban guvernatorul Chesariei, numindu-se că sunt creştini. Şi el neputând să-i plece nici cu îngroziri, nici cu amăgituri, ca să-i facă să se despartă de credinţa lui Hristos, a poruncit de le-au tăiat capetele.

Intru această zi, sfântul apostol Aristovul, episcopul Britaniei, fratele Varnavei apostolul.

Stih: Lui Pavel urmează Aristovule aicea cu pătimirea,
Ca în Cer împreună cu Pavel să aibi şi dănţuirea.

Acesta a fost unul din cei şaptezeci de ucenici şi a urmat sfântului apostol Pavel, propoveduind Evanghelia şi slujindu-i în toată lumea. De carele a fost hirotonisit şi Episcop în ostrovul Britaniei, unde erau oameni sălbateci şi foarte cruzi. De către carii, uneori s'au bătut şi alteori s'au tras pre uliţe, şi prin aceste necazuri şi munci au plecat pre mulţi de i-au apropiat la Hristos. După aceea făcând şi biserici şi hirotonindu-le şi preoţi şi diaconi, s'a săvârşit.

Intru această zi, sfântul mucenic Nicandru cel din Eghipet.

Stih: Ca pre un miel pre Nicandru sunt despoind,
Slujitorii înşelăciunei mâinile pre el puind.

Acest sfânt eră pre vremea împărăţiei lui Diocliţian, crescut cu bună credinţă şi împreună legat cu dragostea mucenicilor lui Hristos, având lucrul să ridice pre ascuns moaştele lor, şi să le strângă pre ele cu cucernicie şi cu cinste. Şi oarecând văzând moaştele oarecărora sfinţi Mucenici aruncate aşà, şi fără de nici o grijă, ducându-se noaptea şi luându-le, le-a aşezat în oarecare loc, cu bucurie şi dupre cuviinţă. Dar văzându-l oarecarele închinător de idoli, l-a pârît la boierul, şi fiind prins şi în priveliştе mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, despoiat fiind de piele, a priimit cununa muceniei.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Manuil Criteanul, carele a mărturisit în Hio, la anul o mie şapte sute nouăzeci şi doi, de sabie tăiat s'a săvârşit.

Stih: Ca o oaie fiind tăiat fericite,
Te-i adus la staulul cel de sus o Manuile cinstite.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos

Tinerii cei ce mersese din Iudeea în Vavilon oare-„când, cu credinţa Treimei, „văpaea cuptorului o au căl-„cat, cântând: Dumnezeul pă-„rinţilor noştri, bine eşti cu-„vântat.

De bună voie v'aţi dat pre sine-vă spre junghiere ca nişte miei, netemându-vă de munci prea lăudaţilor ostaşi, cu bună osârdie strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cu dragostea Stăpânului tuturor strălucindu-te mucenice Agapie, ţi-ai plecat grumazul sub sabie, şi te-ai numărat cu oştile Mucenicilor,

strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă.

Ca nişte sfeşnice vă vedeţi în casa Domnului mărităilor Mucenici, luminând cu şapte lumini în lume, pre cei ce cu credinţă aleargă înainte, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Legat fiind eu cu lanţurile nenumăratelor greşale, dezleagă-mă Preanevinovată, dându-mi mie ploi de lacrămi, ca să cânt celui ce a răsărit din tine: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Domnul cel ce s'a...

Arătatu-v'aţi tămăduitori de feluri de boale, prin lucrarea Duhului, toate boalele noastre le vindecaţi, ca să cântăm şi să mărim dumnezeească pomenirea voastră.

Iubind pre Dumnezeu, te-ai iubit de dânsul Mucenice. Pentru aceasta pre tine carele ai săvârşit dumnezeeasca luptă, te-a priimit în cămările cele cereşti, împreună cu cei de o râvnă Agapie.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Imputernicindu-vă cu credinţa Stăpânului, puterea înşelătorului o aţi surpat, şi cu bună cuviinţă mărindu-vă, prin biruinţă, întru odihnele cele cereşti locuiţi, Mucenici ai Domnului.

Şi acum, a Născătoarei:

Tămăduieşte patimile inimei mele, ceea ce ai născut izvorul nepătimirei, şi către vieaţa cea dumnezeească mă povăţueşte, ca să te slăvesc pre tine Maica Mântuitorului întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul cel ce s'a „proslăvit în muntele cel „sfânt, şi în rug prin foc a a„rătat lui Moisi taina naşte„rei pururea Fecioarei, lăuda„ţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi „vecii.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Frumoşi făcându-vă cu frumseţile cele dumnezeeşti ale muceniei, aţi stătut de faţă înaintea Domnului, şi împreună cu dânsul vă veseliţi pururea, purtătorilor de chinuri.

Tabăra îngerilor pre voi carii v'aţi despărţit de trup Mucenicilor, vă aduce către cereasca cetate, întru lumina cea neînserată.

Slavă:

Nu încetaţi a vă aduce aminte de noi către Dumnezeu, cei ce săvârşim astăzi

sfânta voastră pomenire, mă-riţilor Mucenici.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează-mă pre mine cu lumina pocăinţei, cu totul fără prihană, cel ce sunt întunecat cu lenevirea, ca să cânt şi să slăvesc măririle tale.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare „de Dumnezeu, te mărturisim „pre tine Fecioară curată, cei „mântuiţi prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri, slăvin-„du-te pre tine.

SVETILNA glasului şi Stihoavna Triodului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rândueala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Pomenirea sfântului mucenic Savin.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfântului glas 8.

Podobie: Doamne de ai şi stătut...

Doamne, tu ca unul ce ştii neputinţa firei oamenilor, încinge-ne pre noi cu putere în vremea înfrânării, şi ne întăreşte asupra patimilor şi a vrăjmaşilor celor înţelegători, ca un bun îndurat, îngrădindu-ne cu nepătimirea sufletului ca să slăvim mila ta.

Doamne, tu ca un bun cu suflarea Mângâitorului, ai adus pre purtătorul de chinuri, dintru întunerec către lumina sălăşluirei celei dumnezeeşti, şi tare ostaş al tău l-ai arătat asupra vrăjmaşilor. Pentru aceasta făcând vitejii, te-a proslăvit pre tine, iubitorule de oameni.

Doamne, tu prin rugăciunile Mucenicilor, ca un bun şi iubitor de oameni, păzeştene pre noi întru acoperemântul aripilor tale celor înţelegătoare, şi ne învredniceşte Cuvinte, a vedeà curat şi limpede, învierea ta cea de a treia zi, ca un milostiv.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Doamne, priimeşte rugăciunile Maicei tale, şi milostivindu-te pleacă-te şi mântueşte tot neamul omenesc, cel ce slăveşte a ta stăpânire, şi ne mântueşte pre noi dintru înşelăciunea vrăjmaşului celui necurat, şi ne miluieşte milostive, dându-ne iertare de greşale.

A Crucei, a Născătoarei.

Doamne, când te-a văzut soarele pre lemn spânzurat, pre tine Soarele dreptăţei, şi-a ascuns razele şi luna lumina întru întunerec o a schimbat. Iară Maica ta cea prea curată, la cele din lăuntru se răneà.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului şi ale Triodului dupre rândueala lor.

CANONUL Sfântului.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Apa trecând-o ca pre uscat şi din răutatea Eghipe-„tului scăpând Israilteanul, „strigà: Mântuitorului şi „Dumnezeului nostru să-i cân-„tăm.

Prin ostenelele înfrânărei şi cu curgerile lacrămilor, curăţindu-ne ochiul sufletului prin cuget, să vedem înviat pre Soarele slavei.

Înălţându-te întru înălţimea cunoştinţei lui Hristos, prin cuget înţelept, purtătorule de chinuri, înşelăciunea minciunei o ai părăsit, şi mărirea cea cerească ai dobândit.

Slavă:

Alt rîu curgător de aur arătându-te în pământul Eghipetului, mucenice al lui Hristos Savine, şi în lume vărsându-ţi sângiurile mucenicește, ai adăpat pre oameni cu cunoştinţă dumnezeească.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce s'a născut din tine Preacurată, mai pre sus de cuvânt, prin rugăciunile tale umple de linişte vremea acestei vieţi, şi îndreptează pre cei ce te slăvesc pre tine cea cu totul fără prihană.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Tu Doamne pre noi ne întăreşte prin post, bine a plăceà ţie, şi a plinì cu osârdie cinstitele voile tale.

Cu nebiruită putere împlătoşindu-te mărite, prin credinţa şi dragostea lui Hristos, ai făcut tu vitejii asupra vrăjmaşilor.

Slavă:

Prin răbdarea ta ai clătit temeliile înşelăciunei, şi capiştile idolilor întru adânc le-ai aruncat Savine.

Şi acum, a Născătoarei:

Imputernicindu-ne şi întărindu-ne prin tine Preacurată în vremea înfrânărei, războiul patimilor biruim.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu.

Sedealna Sfântului, glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi...

Prea mare purtătorule de chinuri, ostaşule al adevărului, mărite Mucenice al lui Hristos, propoveduitorule al dumnezeeştei Treimi, cere Dar dintru înălţime, ca să deà

prin rugăciunile tale pace tuturor celor ce te cinstesc, şi laudă neîncetat dumnezeeasscă pomenirea muceniei tale.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Fieştecine unde se mântueşte acolo dupre dreptate şi aleargă, şi care altă scăpare este ca aceasta, precum tu Născătoare de Dumnezeu, carea acoperi sufletele noastre?

A Crucei, a Născătoarei:

Toeag de putere dobândind Crucea Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor, cei ce cu dragoste neîncetat te slăvim pre tine.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am prea slă„vit Dumnezeirea ta.

Zburdările trupului cu postul şi cu ostenelele supuindu-le, fără de patimă şi curat să vedem mântuitoarele patimi ale lui Hristos.

Ca cu un biciu, cu graiurile mărturisirei tale celei dumnezeeşti ai rănit pre gonaci, şi tu te-ai mântuit nerănit Savine.

Slavă:

Pre cei ce se închinau făpturei, i-ai plecat Savine şi i-ai povăţuit spre închinarea Dumnezeului tuturor, povăţuitor propoveduindu-te pre tine Mucenice.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca nişte anghire priimind folosirile tale, singură Preacântată, ne aducem întru dumnezeesc limanul Fiului tău şi Dumnezeului nostru.

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doamne cu poruncile tale, „şi cu braţul tău cel înalt, pa„cea ta dă-o nouă, Iubitorule „de oameni.

Cu strălucirile tale, luminează-ne pre noi prin post, şi ne învredniceşte curat a te vedeà pre tine Soarele slavei şi al dreptăţei.

Ca o făclie prea luminoasă având în suflet dumnezeească dragostea lui Hristos, către dânsul te-ai povăţuit prin chinuire, mucenice Savine.

Slavă.

Cu toeagul înţelepciunei tale înţelepte, ai omorît închinăciunile cele eghiptenești, slăvind pre Domnul făcătorul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Imbrăcând neputinţa noastră cu putere, în vremea întrânărei, întăreşte-ne pre noi

Preacurată, asupra războaelor și asupra patimilor.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Desfătarea bunătăților, și împărtășirea dezmerdării celei nestricăcioase, le pricinuește postul, celor ce se împărtășesc lui și cu inimă curată slăvesc pre Hristos, cel ce este singur pricinuitor mântuirei.

Podoaba aceasta văzută și trufia cea lumească, cu bună credință le-ai urît și te-ai arătat iubitor de mărirea cea mai bună, și de bogăția cea veșnică, purtătorule de chinuri mărite Savine.

Slavă:

Turburarea acestei vieți cu multe ostenele ai părăsit Savine, și în limanul credinței lui Hristos ai ajuns, prin carea bogăția nepătimirei o ai pus întru dumnezeeștile cămări.

Și acum, a Născătoarei:

Cei întâiu zidiți, gustând din pomul neascultărei, au fost depărtați din desfătare, prea curată Fecioară; iară noi împărtășindu-ne de cel născut din tine, întru viața cea nestricăcioasă ne desfătăm.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, că multe sunt tărădelegile mele și mă ridică dintru adâncul răutăților rogumă. Căci către tine am strigat, și mă auzi Dumnezeul mântuirei mele.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Odrasla cea dumnezeească, floarea cea nevestejită, vița cea cu mult rod, purtătorule de Dumnezeu Savine! Umple de veselia ta, pre cei ce cinstesc pomenirea ta, și neîncetat te roagă pentru noi toți.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea sfântului mucenic Savin Eghipteanul.

Stih: Rîul Scamandrului apă de defăimare,
Lui Savin s'a făcut de bună bărbăție arătare.
Intru a șasesprezecea zi cu adevărat,
Curgerea rîului pre Savin l-a luat.

Acesta a fost din Ermupoleos al Eghipetului, pre vremea lui Dioclițian împăratul, ascuns fiind afară din cetate, împreună și cu alți creștini într'o mică căscioară, și căutându-l slujitorii de idoli, pentru că aveà mare fală la creștini, fiind de neam mare și întrecând pre mulți cu dragostea credinței, apoi l-au aflat. După aceea aducându-l la oarecarele Arian ighemonul cetății și mărturisind credința cea în Hristos, l-a spânzurat și l-a strujit atâta, cât îi picà carnea pre pământ. Apoi l-a ars cu făclii aprinse. Și afară de acestea, i-a legat o piatră și l-a aruncat în rîul ce se chiamă Scamandron, și așà a luat cununa muceniei.

Intru această zi, Sfântul mucenic Papa.

Stih: Te legi cu lanțuri de copacul, prin care Papo te-ai suit,
Și ca Zacheu adecă vezi pre Hristos acum după ce ai murit.

Acesta văzând că se află lumea la

atâta primejdie a închinărei de idoli, stând înaintea stăpânitorului şi ruşinându-l cu multă îndrăznire ce aveà întru Hristos, l-a pus la pământ şi l-a bătut foarte cu toege preste obraz. Apoi spânzurându-l, i-a rumpt carnea cu unghii de fer. Deci bătându-i piroane în talpele picioarelor, l-a silit de a alergat mult loc. Şi apoi iarăşi legându-l de un pom, ce nu făceà roadă, l-a făcut de a făcut roadă, în carele şi sfârşitul şi-a luat; iară Licaonia se bucură şi se veseleşte, având-u sfintele moaşte.

Intru această zi, sfântul Ioan cel din Rufiane, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Cinstim Ioane a ta adormire,
Iară mai bine zicând către Dumnezeu mutare.

Intru această zi, sfântul Mucenic Romanò, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Dragostea cea către tine prin nevoinţă arătând,
Romanò al tău, Mântuitorule, către sabie erà privind.

Intru această zi, sfinţii zece Mucenici cei din Fenicia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Ceată de zece bărbaţi prin sabie mărturisitori,
Îi omoară cei de bărbaţi şi de mucenici ucigători.

Intru această zi, sfântul Alexandru Papa al Romei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Alexandru Papa Romei celei vechi,
Locueşte Edemul patria cea veche.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Anin făcătorul de minuni.

Stih: Fiind acoperit de mormânt Anina făcătorul de minuni,
Nu i se acopere împreună Darul facerilor de minuni.

Acest cuvios părintele nostru din tânără vârstă fără de învăţătură fiind şi iubind liniştea, vieţuia osebit. Iară după ce a ajuns în vârstă de cincisprezece ani, rămâind sărman de părinţi şi lăsând lumea, s'a dus în pustie şi aflând acolo pre un monah cu numele Maiumà, foarte sărac, a rămas lângă el întru priveghieri şi rugăciuni. Şi atâta erau de lipsiţi fericiţii, în cât neavând cele de nevoe, odată mâncau la patru zile. Dară de şi lipsiţi, atâta se îndulceau de masa lor ca şi când s'ar fi aflat la masă împărătească. După acestea a voit pomenitul duhovnicescul său părinte să se ducă din acele locuri. Iară fericitul Anina i-a zis: Iartă-mă părinte cinstite, èu fiind povăţuit de Dumnezeu ca să viu la tine, nu mă voiu duce de aicea. Pentru aceasta a rămas Cuviosul acolo şi nu s'a dus. Eşià însă de multe ori la pustiul cel mai dinlăuntru, şi se depărtà cale de douăzeci sau treizeci de zile şi iarăşi se întorceà la chilia sa. Şi supuind patimile trupului, a priimit precum se vedeà, răsplătirea dela Dumnezeu, pre supunerea hiarelor celor sălbatece, şi arătat este, că şi doi lei îi urmau lui pretutindenea şi un spin zgremţeros intrând în piciorul unuia din lei, fericitul l-a scos, şi legându-i bine piciorul, l-a făcut sănătos.

Deci pentru aceasta alergând vestea lui pretutindenea, mergeà la el mulţime de bărbaţi şi de femei, având cu sine şi bolnavi, şi el cu Darul lui Dumnezeu ce locuià într'însul şi cu singură rugăciunea, vindecà pre toţi de orice boală ar fi fost ţinuţi. Deci lăsând a se mai duce în pustie, se aflà liniştindu-se în chilia sa, însă apă de băut nu erà aproape, ci o cărà pre ea dela rîul Eufratului cale de patru sau cinci mile, şi fiindcă se aflà cuviosul singur, mai rar o aduceà. Iară dupăce a început mulţimea norodului să vie la el, erà de nevoe întrebuinţarea apei, pentru care a făcut un mic lac ca să se adune în el apă de ploae. Insă şi din acesta scoţându-se, se deşertà de mulţimea norodului. Pentru aceasta poruncind odată slujitorului, ca să aducă apă din lac şi acela spuindu-i că nici un păhar nu se poate umpleà cu apa din lac, ridicând Cuviosul ochii spre cer şi suspinând din adâncul inimei i-a zis slujitorului cu faţa liniştită: Du-te fiule întru numele Domnului, scoţând apă din lac, adă fraţilor. Şi ascultând slujitorul şi ducându-se la lac, o minune! l-a aflat pre el plin de apă, pentru aceasta şi strigà: Veniţi toţi să vedeţi lucru minunat. Deci sărind toţi şi bând

din apa cea rece și curată, s'au spăimântat și dau mulțămită lui Dumnezeu, carele prea mărește pre cei ce-l iubesc pre el. Deci vrând Sfântul să acopere vestea acestei minuni, a socotit iară el singur să aducă apa deka rîul Eufratului, precum și mai înainte făceà, și în toate nopțile căratul apei erà lucrul său cel neapărat, întru sineși șoptindu-și rugăciunile, câte odată însă și ziua, neîngăduind pre altul a o face aceasta. Și iarăși oarecând mult norod adunându-se și toată apa deșertându-se, luând bătrânul urciorul s'a dus la rîu, și nedepărtându-se loc de o aruncătură de peatră, iarăși s'a întors. Deci socotind cei de față că bătrânul s'a întors pentru slăbiciune, au alergat spre întâmpinarea lui. Și luându-i urciorul din mâni ca să aducă apă, și văzându-l pre el plin, a strigat cu glas mare zicând: Dați toți slavă lui Dumnezeu, că brațele bătrânului izvorăsc apă vie. Deci alergând toți la urcior și aflându-l plin de apă rece, s'au înspăimântat și au început a se tăvăli pre lângă picioarele lui, rugându-l ca să contenească din acest fel de lucru și să nu sufere pentru ei atâta osteneală, căci de nu se făceà minune ziceau aceia, cu adevărat din rîul Eufratului erà să care apa. Iară Sfântul și însuși la pământ aruncându-se, se numeà pre sineși pământ și cenușă și vierme și a totului defăimare și așà abiă i-a liniștit pre ei. Atuncea Patrichie episcopul Chesariei auzind că Sfântul cară apă singur, a dàt bătrânului spre ușurare un măgar ca să-i care apă. Ci supărându-se un sărac de împrumutătorul său, mergând la bătrânul, îi spuse lui întâmplarea. Iară bătrânul nici altcevà având, nici voind ca să se întoarcă acela deșert, i-a dat măgarul, zicându-i: Vinde-l fiule și scapă plătindu-ți datoria; de care lucru înștiințându-se episcopul, alt măgar i-a trimis, zicându-i: Pre acesta nu ți-l dăruesc, ci numai ca să care apă și când voiu aveà trebuință, îl voiu luà înapoi. Și iarăși nu după mult, viind un cerșetor și neavând Sfântul ce-i da, i-a dat măgarul. De care iarăși înștiințându-se episcopul, i-a făcut lui un vas mare ce și până acum se află, și a poruncit slujitorilor, trimițând dobitoace să care apă să umple vasul și iarăși să se întoarcă înapoi. Deci erà în locul acela un stâlpnic oarecarele vestit, carele prin diavoleasca lucrare războindu-se cu oarecarii, în cât și peatră a aruncat asupra lui, și s'a întâmplat să se rănească din acea peatră. Socotind acela a se pornì spre izbândirea cutezărei, în cât și de pre stâlp să se pogoare și să facă vrăjmașilor lui vrednică izbândire. Acest om al lui Dumnezeu Anina, mai 'nainte cunoscând aceasta prin Duhul sfânt, scriindu-i lui, i-a trimis scrisoarea prin leul său, pre carele văzându-l stâlpnicul, înfricoșindu-se s'a spăimântat. Deci luând ucenicul său scrisoarea o a dat stâlpnicului pre carea citind-o s'a umilit și lăsând răsplătirea la Dumnezeu, a scris înapoi fericitului cu trimisul leu, foarte mulțămind lui Dumnezeu și slugei sale.

Oarecare femee având boală cumplită, mergeà către Sfântul, iară întâlnindu-o pre cale un varvar și năvălind ca să o siluească, cu singură chemarea ajutorului Sfântului, îmblânzindu-se acela, a luat prefacere și întinzând mâna ca să ia toeagul ce-l înfipsese în pământ mai înainte de a începe sila femeei, l-a aflat pre el înrădăcinat. Și minunându-se de această faptă a alergat și el către Sfântul și catihisindu-se s'a botezat, și făcându-se călugăr de Sfântul s'a făcut prea iscusit. Deci femeea câștigându-și vindecare, cu bucurie s'a întors. Sunt și altele multe care mai pre sus de fire și înfricoșate de Sfântul acesta s'au făcut. Ci ca să nu ne socotim îngreuetori, le-am trecut pre acestea și nevrând. Deci viețuind în sihăstrie nouăzeci și cinci de ani, nici cum eșind de acolo, în cât toți anii vieței sale au fost o sută și zece; feluri de mai 'nainte vedenii, spuindu-le mai 'nainte, care și cu lucrul s'au săvârșit. Și îndestul frați adunând, chemându-i pre toți și alegând pre unul ce erà covârșitor celorlalți întru bunătate și zicându-le, pre acesta Dumne-

zeu în locul meu, mai 'nainte vi l-a ales vouă păstor, şi arătând cu mâna pre acel frate şi sărutându-i pre toţi, i-a binecuvântat. Şi mai trăind şapte zile, s'a mutat către Domnul în şaşesprezece zile ale lunei lui Martie.

Intru această zi pomenirea cuviosului părintelui nostru Hristodul făcătorul de minuni.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeea în Vavilon oare-„când, cu credinţa Treimei, „văpaia cuptorului o au căl-„cat, cântând: Dumnezeul pă-„rinţilor noştri bine eşti cu-„vântat.

Lepădând prin înfrânare negura de pre ochii sufletului, lumina cea dumnezeească prin credinţă să priimim, cu frică şi cu curăţie strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Frumseţea sufletului, prin frumseţea trupului, Mucenice o ai arătat. Căci luminat te-ai arătat întru vedenii şi dulce întru cuvinte, Savine, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cu bărbăţia şi cu vitejia sufletului, mucenice Savine, ai înfruntat semeţia cea împotivă luptătoare a muncitorilor celor fărădelege, şi lui Hristos ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cei curăţiţi prin înfrânare, Născătoare de Dumnezeu, învredniceşte-i a vedeà dumnezeeasca scularea Fiului şi Dumnezeului tău, carii cu credinţă binecuvintează şi strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Impodobindu-ne la suflete prin înfrânare şi prin rugăciune, şi prin credinţă neîndoită, dumnezeeşte să priimim pre Impăratul ceresc.

Adăpându-te cu înţelegătoarele curgeri ale Mângâitorului, purtătorule de chinuri Savine, roadele muceniciei le-ai adus Domnului.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Rîurile sângiurilor tale, revărsându-se pre pământ Savine, apele tămăduirilor tuturor oamenilor le varsă.

Şi acum, a Născătoarei.

Cei ce ne lăudăm întru tine Născătoare de Dumnezeu să dobândim slava Fiului tău întru învierea lui, prin rugăciunile tale.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul ceresc, pre „carele îl laudă oştile înge-

„reşti, lăudaţi-l şi-l prea înăl-
„ţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:
Cu adevărat Născătoare...

Prin înfrânare înfrânând patimile, să le supunem minţei celei curate, ca să împărăţim împreună cu Stăpânul tuturor.

Biruind războaiele cele înţelegătoare, purtătorule de chinuri, şi supuind pre muncitori cu suflet viteaz, împărăţeşti împreună cu Hristos Făcătorul tuturor.

Slavă:

Mergând de pre pământ către Cer Savine, roagă-te pentru noi cei ce te cinstim pre tine, făcătorului tuturor, şi dătătorului tău de cunună.

Şi acum, a Născătoarei:

Lauda robilor tăi eşti Născătoare de Dumnezeu, îndrăzneala şi puterea şi slava, şi adevărată săvârşirea nădejdei mele.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare
„de Dumnezeu, te mărturi-
„sim pre tine Fecioară Cu-
„rată, cei mântuiţi prin tine,
„cu cetele cele fără de tru-
„puri slăvindu-te pre tine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Alexie, omul lui Dumnezeu.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfântului, glas 1.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Om al lui Dumnezeu pre tine te-am cunoscut, şi cu numirea şi cu fapta. Că având pre pământ sărăcie nemăsurată şi strâmtorare, ai strălucit cu bunătăţile şi ai încredinţat pre credincioşi cu minunile. Pentru aceasta roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Cu dorirea, ceea ce roureză, stingând doririle trupului cele arzătoare Alexie, prin bună credinţă ai schimbat cămară pentru cămară. Şi pentru dezmierdările trupului, ai dobândit dumnezeească asemănarea îngerilor. Cu carii roagă-te împreună, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Necunoscut ai rămas înţelepte, trudindu-te înaintea porţilor dumnezeeştilor tăi părinţi, batjocorindu-te pre

tine slugile tale în multă vreme. Iară murind te-ai arătat cu minunile, cele ce le-ai săvârşit, tămăduind boalele şi izgonind duhurile cele necurate.

Slavă glas 1:

Iubind Hristos Dumnezeu, cea liniştită şi singuratecă, smerită şi fără de răutate viaţa ta prea fericite Alexie, luminător la toată lumea te-a arătat, strălucind mai mult decât soarele. Căci pre soţie, şi avuţia cea vremelnică, ca un praf o ai socotit, necunoscut fiind în casa părintească, şi ai dorit numai de însuşi Hristos, pre carele l-ai iubit. Adu-ţi aminte dar de robii tăi înaintea scaunului Împăratului tuturor, lui Hristos Dumnezeului nostru, neîncetat rugându-te pentru robii tăi, prea cuvioase Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Curată, streină auzire. Bucură-te lemnul cel sfânt al raiului cel sădit de Dumnezeu. Bucură-te pierderea dracilor celor răi. Bucură-te sabia cea cu două ascuţituri, care tai capul vrăjmaşului prin streină naşterea ta, cu totul fără prihană, şi pre noi cei înstreinaţi, iarăşi ne chiamă Preasfântă.

A Crucei, a Născătoarei:

Junghierea ta cea fără dreptate Hristoase, văzând-o Fecioara, tânguindu-se strigà ţie: Prea dulce Fiule cum pătimeşti fără dreptate? Cum spânzuri pre lemn, carele ai spânzurat tot pământul pre ape? Nu mă lăsà singură făcătorule de bine mult milostive, pre mine Maica şi slujnica ta, rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL Sfinţilor şi ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Cuviosului...

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre tine omul lui Dumnezeu te voiu lăudà Fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Intru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Fa„raon puterea cea prea în„trarmată; iară întrupându„se Cuvântul a pierdut păca„tul cel prea rău, Domnul cel „proslăvit, că cu slavă s'a „proslăvit.

Călătorit-ai pre calea cea strâmtă, din tinereţe petrecând cu vieaţă cuvioasă şi curată, înţelepte. Pentru aceasta strâmtorarea minţei mele lăţeşte-o, ca să te laud pre tine, carele petreci întru lăţimea raiului, Fericite.

Cu totul pre sineți dându-te lui Dumnezeu Fericite, afară de trup și de lume ai fost, cinstind mai mult bogăția cea cerească și petrecătoare, și patria ta, cetatea Sionului cea veșnică, decât bogăția cea stricăcioasă.

Slavă.

Născându-te tu ca și Samuil prea fericite, ai dezlegat stărpiciunea maicei tale, iară în pântecele inimei zămislind frica cea prea curată, ai născut duhul mântuirei, prin dumnezeești bunătăți și prin credință.

Și acum, a Născătoarei:

Fiul lui Dumnezeu cel împreună fără început, ca o pricină pre tine te-a avut, Fecioară, a asemănărei celei noua, aflându-te pre tine singură Curată, mai pre sus de toată făptura; pentru aceasta toate neamurile te lăudăm și te fericim pre tine Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Inflorit-a pustia...

Cu dragostea curăției rănindu-te, ai schimbat în locul cămărei celei pământești cămara cea cerească, și în locul dezmierdărei celei femeești, ai dobândit asemănarea cea prea dulce a îngerilor.

Turburările cele din vieață și îngâmfarea bogăției ai părăsit, și te-ai făcut strein de patrie, părinte Alexie, urmând sărăciei lui Hristos.

Slavă:

In lacrămi și întru osteneli și întru înfrânare ai căutat prea înțelepte, când va să-ți vie lumina cea bună a cunoștinței, ca să dăruiască inimei tale nepătimire.

Și acum, a Născătoarei.

Cel dintru înălțime nevăzut de îngeri, jos dintru tine născându-se Preacurată, se vede om desăvârșit, ca să dobândească iarăși lumea cea pierdută.

Irmosul:

Inflorit-a pustia ca crinul „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă prin venirea ta. „Intru carea s'a întărit inima „mea.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Având casa părinților tăi ca o casă streină, ai rămas lângă ea cu chipul sărăciei, și după mutare priimind cununa mărirei, te-ai arătat minunat pre pământ Alexie omule al lui Dumnezeu, îngerilor și oamenilor bucurie.

ICOS.

Impodobindu-te cu vieața și cu cuvinte, ai înălțat Biserica lui Hristos cu viețuirea ta,

făcând pre tată şi pre maică, pre împăratul şi pre norod a prăznuì, păzind lucrurile cele dupre chipul lui Dumnezeu, Alexie prea cuvioase; căci cu curăţia ta ai strălucit în lume. Pentru aceasta Darul bunătăţilor tale luminează pre toţi, cei ce cu credinţă prăznuesc pomenirea ta Părinte, căci te-ai arătat îngerilor şi oamenilor bucurie.

Sedealna glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Toţi credincioşii prin cuget privind sudorile şi ostenelele tale prea înţelepte, ne umplem la suflet de toată umilinţa, şi cu dragostea inimei cinstindu-te pre tine cu cântări, înşi-ne ne pornim către dumnezeeşti cântări, spre slava şi lauda Stăpânului tuturor, prea fericite Alexie, şi cu credinţă strigăm ţie, ca unui plăcut Domnului: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, glas 3.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Schimbând bogăţia cea nestricăcioasă şi arătat veşnică, în locul bogăţiei celei nestricăcioase, ai părăsit frumseţea lumei cu cuvioşie Alexie. Pentru aceasta împreună cu toţi sfinţii te mărim pre tine, şi cu sfinţenie prăznuim pomenirea ta, cerând prin rugăciunile tale Părinte ca să aflăm mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Neînţeleasă şi necuprinsă este înfricoşată taina ta cea mare, carea s'a lucrat întru tine Stăpână de Dumnezeu dăruită. Că zămislind pre cel necuprins l-ai născut, cu trup îmbrăcându-se din prea curate sângiurile tale. Pre carele totdeauna roagă-l Preacurată, ca pre Fiul tău, să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Ceea ce te-a născut pre tine Hristoase, văzându-te înălţat pre Cruce, ca un osândit, unele ca acestea grăià, plângând cu jale: Vai mie! cum nu s'a milostivit spre tine nici cum norodul cel fărădelege? Pre cela ce l-ai miluit pre el, pentru mulţimea milei tale, nu mă lăsà pre mine singură în lume, cel ce unul eşti fără de păcat.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol, nici înger, ci tu însuţi „Domnul te-ai întrupat, şi m'ai „mântuit pre mine tot omul. „Pentru aceasta strig ţie: Sla„vă puterei tale Doamne.

Suferit-ai sărăcie, făcându-

te cerşetor ca Lazăr cel sărac. Căci dorirea cea dumnezeească învită inima ta Fericite, ca să dorească de bogăţia cea cerească.

Dorit-ai de vieţuirea cea fără de avere şi negrijelnică, mâncând odată în săptămână, pentru dorirea nestricăcioasei dragostei ceea ce te aşteptă pre tine, prea fericite Alexie.

Slavă:

Vrând a lucrà inima ta Biserică dumnezeească, ai iubit a şedeà în casa Născătoarei de Dumnezeu, şi frumseţile cele cereşti a le privì, mărite Alexie.

Şi acum a Născătoarei.

Ca una, ce ai aplecat pre dătătorul de lapte, satură acum inima mea cea flămândă şi suspinătoare, de toată cunoştinţa şi de dumnezeească umilinţă, rogu-te Fecioară curată.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, „Hristoase Dumnezeule. Că „prin tine Stăpâne, către Pă„rintele tău începătorul lu„minei, din noaptea necuno„ştinţei, aducerea am aflat.

Cu sfinţite curgerile lacrămilor tale adăpându-ţi pururea sufletul, ai rodit spic cu adevărat însutit, bine păzit plugarului celui nemuritor.

Arătatu-te-ai pre pământ următor petrecerei celor fără de trupuri, prin înfrânarea ta cea prea covârşitoare, şi prin starea la rugăciune, prin carea te-ai făcut lumină, vrednicule de minune, Părinte.

Slavă:

Cu focul rugăciunilor ai ars materia păcatului înţelepte, şi prin rugăciunile cele priveghetoare ai adormit toată dezmerdăciunea. Iară adormind ai trecut către lumina cea neînserată.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce locueşte în lumină, întru sfânt pântecele tău a lăcuit Preacurată, vrând iarăşi să mântuiască lumea, cea pierdută întru întunerecul necunoştinţei. Pre carele roagă-l, ca să lumineze pre toţi, cei ce te cântă pre tine, Fecioară.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Ca unul ce te-ai făcut Biserică vie lui Dumnezeu, cea neispitită de nuntă, ce este lăcaş lui Hristos, te-a arătat şi te-a mărit pre tine, cel ce erai ascuns, şi te sârguiai a te tăinuì.

Rugăciunile tale ca o tămâie s'au priimit la Dumne-

zeu. Drept aceea cu vieaţa ta ai bine mirezmit cugetele credincioşilor prin Darul Duhului Fericite.

Slavă:

Pre tine, cel ce erai împodobit cu sfinţită vieţuire, şi nevrând te-a dat iarăşi Hristos patriei mărite, măcar că fugiai de strălucirea cea trecătoare.

Şi acum, a Născătoarei:

Legile firei înnoindu-le Ziditorul făpturei, Preacurată Stăpână, din tine negrăit se naşte şi pentru nemăsurata milă, mă îndumnezeeşte pre mine.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor „fiind încunjurat, chem adân-„cul milostivirei tale cel ne-„urmat; din stricăciune Dum-„nezeule scoate-mă.

CONDAC glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

A lui Alexie prea fericitului, prea cinstita prăznuire astăzi săvârşind cu bună credinţă, să-l lăudăm pre dânsul zicând: Bucură-te podoaba cea frumoasă a cuvioşilor.

ICOS.

Cine va mări dupre vrednicie cinstitele tale bunătăţi, şi cine le va cântà cu îndestulare, Alexie de Dumnezeu cugetătorule? Intreaga înţelepciune, răbdarea, blândeţele, înfrânarea, cântarea neîncetată, pre cea desăvârşit asprà petrecere, şi nemăsurata smerenie; prin carea făcându-te îngerilor asemenea, te rogi pururea pentru toată lumea, pentru care auzi Cuvioase acum dela toţi credincioşii: Bucură-te podoaba cea frumoasă a cuvioşilor.

Intru această lună, în 17 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Alexie, omul lui Dumnezeu.

Stih: Om al lui Dumnezeu numai tu pre pământ numindu-te,
Numai tu vei aveà cevà nou şi în ceruri Părinte.
In a şaptesprezecea zi priimeşte,
Alexie sfârşitul răbdând vitejeşte.

Acesta erà din Roma, având părinţi bogaţi şi foarte de bun neam. Tatăl său erà Evtimian patriciul şi maica sa Aglaida; singur născut fiind el la părinţi. Deci gătindu-i-se lui de tatăl său cămara cea de nuntă, în vremea ce erà să se culce cu mireasa, dându-i ei inelul său cel de aur şi binecuvântându-o, a ieşit pre ascuns din casă şi s'a dus la Edesa. Şi a rămas la biserica de acolo optsprezece ani, îmbrăcat cu haine săräceşti şi zdrenţăroase, hrănindu-se cu mila şi îndurarea celor ce mergeau la el. Apoi purcezând de acolo căci nu erà cu putinţă a nu se ştì şi a se ascunde pentru pururea bunătatea lui, când acum mergeau la el mai mulţi şi-l îmbulziau şi vrând a se pogorî la Tarsul Chiliciei, la biserica sfântului apostol Pavel, nu şi-a câştigat această dorinţă, pentrucă corabia suflată de vânturi protivnice, a fost trasă într'alt loc. Deci mergând la Roma s'a dus la casa părintelui său şi necunoscându-se, petreceà cealaltă a sa vieaţă dinaintea porţei sale, batjocorindu-se de slugile sale, şi atâta pătimind, câte urmà a pătimì om strein, fără de nici o îndrăz-

neală dela oameni petrecători, întru desfătare și fără de rânduială. Deci apropiindu-se de fericitul sfârșit, a cerut hârtie pre carea scriind cine este și unde s'a născut o aveà în păstrare, până ce împăratul Onorie din dumnezeească descoperire mergând la el, și rugându-se când acum murise, a luat hârtia și cetindu-o întru auzul tuturor și toți înspăimântându-se, sfintele lui moaște cu cinste și cu mare cuviință s'au îngropat în biserica sfântului apostol Petru, miruri cu bun miros și vindecări pururea vărsând la cei ce se apropie.

Intru această zi, s'a întâmplat și pomenirea celei cu iubire de oameni pornite asupra noastră înfricoșări și groază a cutremurului, de care fără nădejde ne-a scăpat pre noi Domnul cel iubitor de oameni, carele a fost în zilele lui Constantin împăratul.

Intru aceasră zi, sfântul mucenic Pavel, pentru sfintele icoane în foc s'a săvârșit.

Stih: Râvna icoanelor pre Pavel l-a ars,
Căruia pentru acestea văpaia cuptorului i-a aprins.

Intru această zi, prea cuviosul Teostirict mărturisitorul cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nouă credincioșilor și mutat din viață întărire fiind,
Cu rugăciunile tale Teostiricte putere fii nouă dând.

Intru această zi sfântul mucenic Marin de sabie s'a săvârșit.

Stih: Fiind tăiat Marin, taie capul înșelăciunei,
Și împreună cu Hristos capul tuturor rămâne.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului ce-„lui călcător de lege, înaltă „văpaie a ridicat. Iară Hri-„stos a tins cinstitorilor de „Dumnezeu tineri, roua Du-„hului; cela ce bine este cu-„vântat și proslăvit.

Răbdai Cuvioase înaintea porților părinților șezând, și cu totul fiind neștiut, și batjocorirea slugilor priimindu-o și cumplit fiind luat în râs, și întru multă sărăcie trudindu-te.

Ca unul ce ai omorît cugetul trupului tău, văzând pre părinții tăi și necunoscându-te lor, răbdai silnicia firei și trecerea cu vederea a slugilor tale celor multe, carii te scârbeau pre tine Cuvioase.

Slavă:

O minune! cum ai rămas pururea sărăcind întru bogăția smereniei celei nemărginite Alexie? Cum ai suferit a te batjocorì și a te ocărî de slugile tale, carii nu au știut vieața ta prea înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Tainei celei mari slujitoare tu te-ai făcut Preacurată. Căci pre Dumnezeu l-ai întrupat, cel ce ne mântuește din mari rele pre noi, cei ce te slăvim pre tine binecuvântată de Dumnezeu dăruită Curată.

Peasna 8, Irmos:
Cuptorul cel cu foc...

Fiind necunoscut de părinți mai 'nainte, în vremea mutărei tale le-ai descoperit taina, arătându-te întru slava Dumnezeului nostru, celui ce cu slăvire și dupre vrednicie

te-a prea slăvit pre tine prea lăudate.

Domnul cu mare glas a arătat la toată Roma pre tine ca pre o comoară ascunsă, carele zăceai în chip de sărac, şi cu darurile tămăduirilor înbogăţiai pre toţi, cei ce cu credinţă veneau la tine, prea fericite Alexie.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Mai marii noroadelor, împăraţii şi preoţii, din însuflarea lui Dumnezeu, s'au adunat a te îngropà pre tine prea fericite, şi au văzut vedere mare, uimindu-se de minunile cele ce le săvârşiai Cuvioase, prin dumnezeească puterea Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Iubitorul de oameni ca să ne înnoească pre noi, cei stricaţi prin călcarea cea de demult, s'a întrupat fără stricăciune, dintru nestricăciosul tău pântece Preacurată. Şi a mântuit pre toţi din stricăciunea păcatului, cu totul fără prihană.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oare-
„când în Vavilon, lucrările
„şi-a despărţit cu dumneze-
„easca poruncă, pre Haldei
„arzând; iară pre credincioşi
„răcorind, pre cei ce cântau:
„Binecuvântaţi toate lucru-
„rile Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:
Fiul părintelui...

Invrednicitu-te-ai a vedeà slava lui Dumnezeu prea cuvioase, prea mărindu-te şi el pre tine la sfîrşit Fericite. Căci cei ce nu vedeau, au văzut lumină şi cei ce mai 'nainte erau muţi, au grăit, prea lăudate Alexie.

Când erai pus înainte şi dus către îngropare, te-ai arătat ca un soare Părinte. Minunat dând razele tămăduirilor, izgonind patimile cele întunecate, şi arzând pre draci, şi luminând pre cugetătorii de Dumnezeu.

Din însuflare dumnezeească s'a adunat mai alesul dintre patriarhi, şi Impăratul cel foarte iubitor de Hristos, boierii, bătrânii, tinerii şi cetele călugărilor, ca să te îngroape, sfinţindu-se de atingerea ta, fericite Alexie.

Slavă:

Răpitu-te-ai suindu-te întru căruţa bunătăţilor, şi te-ai odihnit, unde sunt cetele cuvioşilor, ale apostolilor, ale mucenicilor, ale patriarhilor şi ale tuturor dreptilor. Cu carii împreună adu'ţi aminte de noi, cei ce te cinstim pre tine Alexie.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul lui Gavriil bucurându-ne, îl aducem ţie, zicând: Bucură-te holda cea nearată, bucură-te dezlegarea blestemului, bucură-te izvorul apei celei vii, lauda cuvioşilor, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără „de început Dumnezeu şi „Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate, „şi să adune cele risipite. Pen„tru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lă„udată o slăvim.

Svetilna glasului de 3 ori. Iară de este Sâmbătă zicem această Podobie:

Cel ce ai împodobit Cerul...

Ominune! Cum ai suferit silnicia firei ca un diamant multă vreme, înaintea porţilor părinţilor tăi, neplecându-te de plângerile cele amare ale părinţilor tăi, şi ale soţiei tale, Alexie.

STIHOAVNA din Triod.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala Postului şi Otpustul.

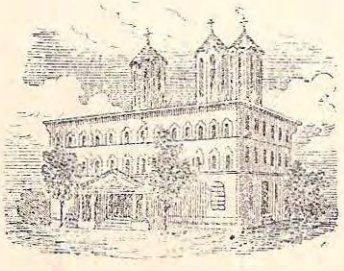

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Chiril Arhiepiscopul Ierusalimului.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului, şi ale Sfântului, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca o stea ai răsărit, şi cu strălucirile sfinţitelor tale dogme pre credincioşi i-ai luminat, eresurile le-ai întunecat şi desăvârşit le-ai surpat. Şi ca o slugă înmulţind talantul, ce ţi s'a dat, bine ai plăcut Stăpânului, întru ale căruia mâini ai dat sfinţitul tău Duh, Chirile de Dumnezeu cugetătorule.

Cu înţelepciunea cuvintelor şi cu strălucirea vieţei tale, ca o stea mult luminoasă ai strălucit în mijlocul adunărei părinţilor, vrednicule de minune, cu vinele Darului sugrumând pre Machedonie cel fără Dumnezeu, cel ce a hulit nebuneşte, şi arătat a nelegiuit către sfântul şi dumnezeescul Duh carele toate le-a făcut cu vieaţă.

Mintea cea prea vrăjmaşă a prea nebunului Manent o ai ruşinat, prea ales şi prea cu înţelepciune, mustrând cele pângărite învăţături ale ne-

buniei lui, începătorule al dascălilor, bună cuviința preoților, dumnezeescule apărător al Bisericei lui Hristos. Pentru aceasta săvârșim bucurându-ne, sfântă adormirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Polată purtătoare de lumină fiind a Stăpânului, și nor al luminei celei înțelegătoare, carea ai răsărit lumei de Dumnezeu dăruită cu totul fără prihană, luminează cugetul și trupul nostru, și toate smintelele vicleanului pierde-le, și prin rugăciunea ta întărește gândul nostru.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Doamne Fecioara și Maica ta, pre Cruce spânzurând, s'a spăimântat și privind, a zis: Ce ți-au răsplătit ție, cei ce s'au îndulcit cu darurile tale cele multe, Stăpâne? Ci mă rog, să nu mă lași pre mine singură în lume, ci grăbește de învia, împreună înviind pre strămoși.

LA UTRENIE

CANONUL Ierarhului și al Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Ierarhului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta: Cu cântări laud pre Chiril Proedrul Eliei.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 4 Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele trei părți ale sufletului; cela ce te-ai născut din „Fecioară, întru adâncul ne„pătimirei înneacă-i, rogu-mă. „Ca ție ca întru o alăută, în„tru omorârea trupului, să-ți „cânt cântare de biruință.

Impodobindu-ți sufletul cu felurile bunătăților, l-ai făcut pre el priimitor darurilor Duhului sfânt, de unde ai izbucnit adâncul înțelepciunei, uscând noianurile eresurilor, ierarhe Chirile.

Făcutu-ți-ai mintea mai înaltă decât cele materialnice, arătându-te împreună lăcuitor cu slujitorii cei nemeterialnici; și cu focul cuvintelor tale Chirile, ca o strălucire neadormită a Bisericei, ai ars toată materia eresurilor.

Slavă:

Cu mirezmele cele dulci mirositoare ale graiurilor tale, pre cel numit cu numele nebuniei, ca pre un noroiu nesuferit al tuturor eresurilor l-ai depărtat, ca un păstor prea adevărat înțelepte, făcându-te ca o bună mireazmă lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Din noroiul patimilor, dintru întreit valul gândurilor, de săgețile vicleanului și din toată asuprirea cea protivnică, mântuește Preacurată pre toți, cei ce laudă naște-

rea ta cea negrăită, cu totul fără prihană Stăpână.

Peasna 3, Irmos:
Pentrucă Biserica...

Strălucind cu strălucirile înțelepciunei celei duhovnicești, luminat ai arătat celor de pre pământ cea întreită lumina dumnezeeștei Treime, prin carea am scăpat de întunerecul înșelăciunei, părinte Chirile.

Arătatu-te-ai alăută prea sfântului Duh, de Dumnezeu gânditorule, glăsuind viersul arătărei lui Hristos, pre carele în două firi l-ai propoveduit, îndulcind sufletele noastre.

Slavă:

Arătatu-s'a sufletul tău casă de sfințenie, întru carea Tatăl și Fiul și Duhul cel începător de viață au lăcuit mai pre sus de fire. Căruia îi cântăm: Sfânt ești Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Nici mintea cerească nu poate tâlcui, cea mai pre sus de minte naşterea ta Fecioară prea curată; căci pre Cuvântul minței celei întâiu l-ai zămislit în pântece, pre cel ce toate a alcătuit cu cuvântul.

Irmosul:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, și adunarea „cea cu mulți fii a slăbit, mi„nunatului Dumnezeului no„stru să-i strigăm: Sfânt ești „Doamne.

Sedealna, glas 8.
Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Cu înțelepciunea Cuvântului îmbogățindu-te, ai izbucnit rîurile dogmelor vieței și tot cugetul celor bine credincioși ai adăpat, și cu toiagul cel dumnezeesc păstorindu-ți turma, o ai hrănit în dumnezeească verdeața cunoștinței. Pentru aceasta te lăudăm ca pre un păstor și mare învățător, și apărător al credinței, ierarhe Chirile, strigând: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, glas 1.
Podobie: Mormântul tău...

Limba ta înțelepte, cu însuflările cele dumnezeești, a luminat lumea, a se închină unei Treimi nedespărțită dupre fire, iară împărțită dupre fețe. Pentru aceasta bucurându-ne, prăznuim prea sfântă pomenirea ta, puindu-te înainte pururea rugător către Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Marie, ceea ce ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri,

şi a greşalelor şi a necazurilor. Că tu eşti mântuirea păcătoşilor, ajutătoare şi folositoare tare, şi mântueşti pre robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei:

Maica ta cea prea curată, văzându-te pre tine Hristoase mort întins pre Cruce, strigà: Fiul meu cel fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această negrăită a ta rânduială? Prin care ai mântuit îndurate zidirea, cu mâna ta cea prea cinstită.

Peasna 4, Irmos:

Acoperit-au cerurile bunătatea ta Hristoase, şi „pământul s'a umplut de sla„va ta; pentru aceasta neîn„cetat strigăm: Slavă puterei „tale Doamne.

Inima ta Cuvioase priimind curgerea înţelepciunei celei mai pre sus de lume, a izbucnit adâncul învăţăturei, scufundând minţile păgânilor.

O putere, o fiinţă şi voire a Dumnezeirei celei în trei Ipostasuri ai propoveduit Chirile, şi pârîul înşelăciunei mulţimei dumnezeilor l-ai uscat.

Slavă:

Ca un înţelept şi de Dumnezeu învăţat, cu fulgerile cuvintelor tale, arzând mintea cea noroioasă şi prea nebună a lui Manent, arătat o ai înfruntat.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o mai înaltă decât toate făpturile, pre Făcătorul zidirei l-ai zămislit Curată, şi mai pre sus de fire ai născut pre cel ce iarăşi a zidit firea noastră.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina „cea sfântă, carea întorci din„tru întunerecul necunoştin„ţei, pre cei ce te laudă pre „tine cu credinţă.

Cu toeagul cinstitei înţelepciunei tale Ierarhe, ai păscut turma ta lângă apa credinţei ortodoxe, fericite Chirile.

Slavă:

Cuvântul tău strălucindu-se de dumnezeească lumină, a risipit negura necunoştinţei, celor ce s'au luminat în Ierusalim, o Chirile.

Şi acum, a Născătoarei:

Noaptea patimilor şi întunerecile răutăţilor acopere sufletul meu. Ci mă luminează rogu-mă, ca ceea ce ai născut pre Dătătorul luminei, Preacurată.

Peasna, 6 Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Riu ca dintru alt Edem ai ieşit tu, plin fiind de apele cele curgătoare de vieaţă ale

Duhului, și brazdele Bisericei le adăpi Ierarhe.

Slavă:

Cu strălucirea graiurilor tale, mântuești norodul cel prea sfințit din furtuna mărei păgânești, chemându-l pre dânsul cu dreaptă credință către limanul cel liniștit, Ierarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Făcut-ai cerească firea cea pământească a oamenilor și o ai înnoit fiind stricată. Pentru aceasta cu neîncetate glasuri pre tine te cinstim prea curată Fecioară.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte în„chipuind îngroparea ta cea „de trei zile, proorocul Ionà, „în chit rugându-se: Din stri„căciune scoate-mă, Iisuse îm„părate al puterilor.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Tunetul cel dumnezeesc, trâmbița cea duhovnicească, săditorule al bunei credințe și stârpitorul eresurilor, plăcutule al Treimei, mare arhiereule Chirile, cu îngerii împreună stând înainte, neîncetat roagă-te pentru noi toți.

Intru această lună în 18 zile, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Chiril arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Intră, câștig din talanturi aducând,
Intru bucuria Domnului tău Chirile intrând.
In a optsprezecea zi moartea cea negrăită,
A luat pre Chiril, mutându-l la vieața cea fericită.

Acesta a fost din părinți evsevioși și cinstind credința creștină. Deci, creșteà și el întru asemenea nevoință și învățătură pe vremea împărăției lui Constantie. După aceea mutându-se episcopul Ierusalimului către vieața cea veșnică, s'a învrednicit fericitul acesta Chiril, a luà Darul episcopiei, nevoindu-se cu osârdie pentru apostolești dogme. Iară având scaunul Chesariei Palestinei Acachie și fiind caterisit de Sinodul din Sardica, căci nu vreà să zică pre Fiul, că este de o ființă cu Tatăl, și nepriimind judecata ce s'au făcut de dânșii, ci aflându-se încă silnicește în scaun, fiind cunoscut împăratului și având dela dânsul putere, a scos pre fericitul Chiril din scaunul lui și l-a gonit din Ierusalim. Iară Chiril mergând la Tarson, s'a însoțit cu minunatul Siluan. După aceea strângându-se Sinod în Seleucia pentru acestași eres al lui Acachie, a fugit Acachie și a alergat la Constantinopol, și a întărâtat mânia împăratului asupra lui Chiril cu cuvinte, și a făcut de l-a surghiunit. Apoi murind Constantie și luând Iulian împărăția, și trăgând către sine cu bine pre toți episcopii ce erau surghiuniți de Constantie de pre la biserici, a poruncit să-și vie fiecarele la scaunul său. Așà dară și acesta cu ceilalți și-a luat iarăși scaunul, păstorindu-și bine turma și cu plăcerea lui Dumnezeu, și lăsând la biserică pomenire învățăturile cele spre întărirea credinței ce a făcut; și trăind puțină vreme după întoarcerea sa, a răposat cu fericire. Deci erà la chipul trupului om de mijloc la vârstă, galben la față, cu părul lung, cu nasul plecat, lat la obraz și rotund, cu sprâncenile tocmite și aduse, cu barba albă și deasă și îngemănată, și la toată firea asemenea a om de rând.

Intru această zi, sfinții zece mii de Mucenici, tăindu-li-se grumajii s'au săvârșit.

Stih: La zece mii de Mucenici grumajii tăindu-li-se,
Unde-s îngerii cei cu zece mii de ochi, sunt mutându-se.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Trofim și Evcarpion, cei din Nicomidia,

Stih: Roada cuptorului hrană nesfârșită a aflat,
Evcarpion și Trofim purtătorii de nevoință cu adevărat.

Când erà învăpăeată goană asupra creștinilor în Nicomidia pe vremea împăratului Maximian, atunci prinzând pre creștini îi puneau prin închisori, și după aceea prin multe cercetări și munci judecându-i, câți rămâneau până în sfârșit întru credința lui Hristos, erau dați morței. Deci pe vremea aceia erau și acești mucenici ai lui Hristos: Trofim și Evcarpion, carii fiind tari cu trupul și îndrăzneți și numărați în ceata ostășească, pentru aceasta erau și gonaci, și foarte vrăjmași lui Hristos și creștinilor, strângându-i pre ei și băgându-i în închisori. Căci luase dela tirani toată stăpânirea asupra creștinilor și pre câți voiau ei îi munceau; iară altora iarăși voind le făceau bine. Deci aceștia mergând oarecând ca să prinză pre oarecari creștini, au văzut un nor de foc, carele se arătà ca o mare văpaie, pogorându-se din Cer asupra lor. Au auzit încă și un glas zicându-le: «Pentruce vă siliți voi să îngroziți slu-«gile mele? Nu vă înșelați, căci nimeni «poate a aveà putere asupra celor ce «cred întru mine. Iară mai vârtos voi «lipiți-vă de robii mei, și veți câștigà «împărăția cerurilor». Acest glas după ce l-au auzit aceștia ce mai 'nainte erau obraznici, cruzi și trufași asupra creștinilor, îndată au căzut la pământ, neputând nici ochii să-și ridice ca să vază, nici să sufere tunătorul acela ceresc glas. Ci zăcând pre pământ, aceasta numai ziceau: Cu adevărat mare este Dumnezeul ce s'a arătat nouă astăzi și fericiți vom fi noi dacă ne vom face slugile lui.

Deci pe când vorbeau ei acestea cu frică și cu cutremur, s'a despicat în două acel nor de foc, și a stătut lor pe de o parte și pe de alta, și iarăși a ieșit alt glas din nor zicându-le: «Ridicați-vă «în sus și pentrucă vă pocăiți de în-«șelăciunea voastră, iată se iartă vouă «păcatele voastre». Și sculându-se ei, au văzut că stà în mijlocul norului, oarecarele bărbat cu haine albe îmbrăcat și prea frumos și multă mulțime stând împrejurul lui. Și înspăimântându-se de acea privire, ca dintr'o gură a strigat: Priimește-ne Doamne și pre noi, că multe și nenumărate am greșit ție, cu cele ce te-am mâniat pre tine singur adevăratul Dumnezeu și pre creștinii robii tăi cei ce te cred, i-am necinstit. Acestea zicându-le ei, îndată norul într'una făcându-se, s'a suit la Cer. Iară ei mult plângând s'au întors și pre câți creștini au aflat prin închisori, lepădând toată temerea și frica, ca pre niște frați îi sărutau și li se închinau și dezlegându-le legăturile le ziceau, să se ducă pre la casele lor. Acestea auzindu-le stăpânitorul, foarte s'a turburat asupra lor și aducându-i față îi întrebà pricina. Iară ei spuindu-i lui cu deamăruntul toată acea vedenie, a poruncit stăpânitorul să fie spânzurați pre lemn, și aceasta făcându-se să li se strujască coastele cu cângi de fer, și apoi să se frece preste rane cu țeseturi de păr. Iară ei vitejește răbdând muncile acestea, se rugau lui Dumnezeu veselindu-se și mulțămindu-i. Pentru care spre mai mare mânie pornindu-se stăpânitorul, a poruncit ca să se gătească un cuptor ars, în mijlocul cetății Nicomidiei și întru acela să fie aruncați sfinții, și aceasta făcându-se, intrând sfinții în cuptor, întru acela s'a îmbrăcat de sus cu cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea Mariei sora sfântului Lazăr, când a uns picioarele Domnului cu nard și le-a șters cu părul capului ei.

Stih: Femeea cu ungeri de nard pre tine Hristoase este cinstind,
Căreia ștergătorul erà, părul cu care a fost picioarele tale ștergând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cei trei tineri în Vavilon, porunca tiranului nebu-„nie socotindu-o, în mijlocul

„văpăei au strigat: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne„zeul părinţilor noştri.

Având în cugetul tău focul temerei celei dumnezeeşti Părinte, materia dulceţilor o ai ars, cântând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Văpaea patimilor stingându-o cu lacrămile Fericite, ai păzit lumina sufletului tău nestinsă, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Având în sufletul tău Darul Duhului ca o apă vie, ai izvorît rîuri de învăţături, de Dumnezeu cugetătorule, adăpând Biserica, ceea ce cu dreaptă credinţă te cinsteşte pre tine Părinte.

Şi acum, a Născătoarei.

Sfântul Domnul Dumnezeul nostru, carele locueşte întru sfinţi, cel ce şi-a împrumutat luişi trup din trupul tău, cu totul te-a sfinţit pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 8 Irmos:

Izbăvitorule al tuturor...

Lepădând dormitarea lenevirei de pre genele sufletului tău Fericite, ai adormit acum cu somnul, carele se cuvine dreptilor, şi către ziua luminei celei neînserate te-ai mutat.

Cu fulgerile cuvintelor tale pururea pomenite, ai ars eresurile cele uscăcioase şi pre cei credincioşi i-ai luminat, a se închină unei Treimi în trei feţe, ceea ce este întru o unime a firei.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Prin postnicie sfinţindu-te pre sineţi, ca un Ierarh dumnezeesc, ca un slujitor al tainelor celor negrăite, ai adus jertfă fără de sânge, celui ce s'a omorît pentru tine Chirile.

Şi acum, a Născătoarei:

Izbăvindu-ne de blestemul strămoaşei, prin tine Curată Maica lui Dumnezeu, bine cuvântată Stăpână, Fecioară proslăvită, binecuvântăm, închinându-ne prea sfintei naşterei tale.

Irmosul.
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Izbăvitorule al tuturor A„totputernice, pre cei ce se ţi„neau de buna credinţă, în mi„jlocul văpăei pogorându-te, „i-ai rourat şi i-ai învăţat să „cânte: Toate lucrurile bine„cuvântaţi şi lăudaţi pre Dom„nul.

Peasna 9, Irmos:

Eva adică prin...

Dorind Ierarhe, ca să vezi negrăită slava lui Hri-

stos, te-ai sârguit a omorî patimile cele stricătoare de suflet, ca să faci inima ta vas al înțelepciunei celei îndumnezeite și mai înalte. Pentru aceasta pre tine cu credință toți te fericim.

Hristos Soarele, ca pre o stea mult luminoasă, te-a pus pre tine Chirile, întru înălțimea Bisericei, ca să luminezi cu razele dumnezeeștilor dogme inimile credincioșilor, celor ce săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Cuvioase.

Slavă:

Impreună vorbitor și împreună slujitor te-ai făcut cu îngerii, căci ca un fără de trup, viețuind pre pământ, te-ai arătat părtaș cu cuvioșii și întru o stare cu Ierarhii, cu cari împreună dănțuind adu-ți aminte și de noi Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Inima mea, care este stearpă de dumnezeești bunătăți, arată-o aducătoare de roduri, prea curată Fecioară, ca una ce te-ai născut din cea stearpă, prin voirea celui ce face toate cu amenințarea, ca să te laud pre tine prea cântată, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Eva prin boala neascultă-
„rei, blestem înlăuntru a adus.
„Iară tu Fecioară de Dumne-
„zeu Născătoare, prin odrasla
„purtărei în pântece, lumei
„binecuvântare ai înflorit.
„Pentru aceasta toți te slăvim.

Svetilna glasului de trei ori, și Stihoavna Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE.

Pomenirea sfinților mucenici Chrisant și Daria

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului și ale Mucenicilor, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Strălucirea cunoștinței celei dumnezeești, primind înlăuntru, te-ai luminat la ochii inimei tale înțelepte, și cu înțelepciune ai părăsit întunerecul înșelăciunei, și ai mărturisit pre Hristos Domnul tuturor, că a luat trup. Drept aceea împuternicindu-te, cu puterea Duhului, te-ai arătat mai pre sus de cât muncile, prea lăudate Hrisante.

Amăgirile vrăjmașului și aprinderile dezmerdăciunei, ca un păeanjen le-ai socotit. Și întunecoasă închidere suferind cu dumnezească strălucire te-ai luminat, și stând în mijlocul împuțiciunei, te-ai umplut de bună mireazmă înțelegătoare, și ca un prea ales aducător de mireasă, ai adus

lui Hristos mireasă fără prihană, pre ceea ce se sârguise a te prihăni pre tine Hrisante.

Rănitu-te-ai de dragostea cea prea dulce a Ziditorului, și desăvârșit te-ai abătut de la nedumnezeirea înșelăciunei, și ai intrat în lăuntrul dumnezeeștei cămări Mirelui, făcându-te mireasă lui Hristos prin multe chinuri ale trupului, Dario cea cu nume mare, dumnezeescule vas al Duhului, înfrumsețarea pătimitorilor, și strălucirea fecioarelor.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

In patul lenevirei zac Preacurată, și cu trândăvire îmi petrec viața, și de vremea sfârșitului meu mă tem, ca nu cumvà prea cumplitul șarpe, ca un leu fără milă va rumpe smeritul meu suflet, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mai 'nainte de sfîrșit, cu a ta bunătate întîmpinându-mă, ridică-mă spre pocăință.

A Crucei, a Născătoarei:

Prea curata Stăpână văzând omorît pre Hristos, și ca un Stăpân omorînd pre vicleanul, plângând lăudà pre cel ce a ieșit dintru cele dinlăuntru ale ei, și de îndelungă răbdarea lui minunându-se, strigà: Fiul meu prea iubite, nu uità pre roaba ta, nu zăbovì doritul meu, iubitorule de oameni.

LA UTRENIE

CANONUL Sfinților și al Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Mucenicilor.

Al căruia acrostih este acesta la Greci:

Cinstescu-te pre tine floarea cea aurit strălucitoare a Mucenicilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mărei Roșii cu urme neudate, pedestru „trecându-l Israil cel de de-„mult, cu mâinile lui Moisì „în chipul Crucei, puterea lui „Amalic în pustie a biruit.

Cu cunună strălucitoare mai mult de cât aurul împodobindu-te Mucenice, și cu frumsețile muceniei strălucind stai înaintea Stăpânului, rugându-te pentru noi, carii te cinstim pre tine, vrednicule de minune.

Rănitu-te-ai de dorul cel prea dulce al Ziditorului Mucenice, și trecând cu vederea cele veselitoare ale vieței, toată plecarea inimei, tare o ai dat celui dorit, prea cu osârdie Hrisante.

Slavă:

Cu credința împlătoșindu-te, ai surpat pre cel cu multă măestrie, carele puneà înaintea ta Mucenice, amăgi-

rile dezmierdării celei femeești și te-ai făcut cinstit vas al curăției, Hrisante.

Și acum, a Născătoarei:

Cel neapropiat cu firea cea dumnezeească, apropiat mie s'a văzut, trup luând din tine Fecioară, de carele Daria dorind, cu răbdare a pătimit și s'a adus lui ca o mireasă.

Peasna 3, Irmos:

Veselește-se de tine...

Aur ispitit prin focul muncilor te-ai arătat, purtând pecetea patimilor celor Impărătești Hrisante.

Părăsind bârfirea ritorilor, te-ai făcut vânător oamenilor, cu împletirile ucenicilor, celui ce prea luminat te-a înțelepțit pre tine, Hrisante.

Slavă:

Părăsind dorirea trupului te-ai plecat, celui ce te primeà mireasă, prin cinstită credința lui Hristos, prea înțeleaptă.

Și acum, a Născătoarei:

Născându-se Iisus cu trup dintru feciorescul pântecele tău Preacurată, își logodește luișI mireasă curată, pre Daria mucenița.

Irmosul:

Veselește-se de tine Bi„serica ta Hristoase, strigând: „Tu ești puterea mea Doam„ne, și scăparea și întărirea.

Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumsețea fecioriei...

Dorit-ai de frumsețea cea prea frumoasă și frumsețile cele văzute le-ai trecut cu vederea, prin cuvintele tale cele aurite Mucenice. Și ai adus lui Hristos pre Daria cea mărită, carea a suferit patimi, și a rușinat pre tirani. Cu carea împreună Hrisante fericite, pre noi pre toți ne pomenește, cei ce cu credință săvârșim pomenirea voastră.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ca o viță nelucrată, Fecioară, strugurul cel prea frumos l-ai crescut, cel ce izvorăște nouă vinul mântuirei, carele veselește sufletele și trupurile tuturor. Pentru aceasta pre tine ca pre o pricinuitoare a bunătăților, fericindu-te pururea, cu îngerul strigăm ție: Bucură-te cea plină de daruri.

A Crucei, a Născătoarei:

Moarte de ocară prin răstignire ai răbdat de bună voie, Milostive. Pre carele văzându-te Hristoase ceea ce te-a născut pre tine, se rănià, zicând: Vai mie Fiule, ce taină streină este aceasta? Cu ale căreia rugăciuni, pentru bună îndurarea milei tale, unule prea bune iubitorule de oa-

meni Doamne, milostivește-te și mântuește lumea, cel ce ai ridicat păcatul lumei.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soa„rele dreptății, a stătut întru „a sa rânduială, precum se „cuvine, strigând: Slavă pu„terei tale Doamne.

Strălucirile Duhului strălucind întru curată inima ta Mucenice, te-a făcut cu totul luminat pre tine, cel ce cu osârdie strigai: Slavă puterei tale Doamne.

Cu nestricăcioasă haina dumnezeescului Dar, cea de sus țesută, făcătorul te-a îmbrăcat pre tine, cel ce fără prihană ți-ai păzit trupul fericite, și ca pre un biruitor te-a încununat.

Prin vitejia inimei, îndulcindu-te de neasemănată frumseță dumnezeească, ai scuturat dulcețile trupului, și cu bucurie ai săvârșit calea suceniei tale, Hrisante.

Slavă:

Indumnezeitu-te-ai purtătorule de chinuri, după împărtășirea unirei celei făcătoare de Dumnezeu, și întru cămările cele cerești te-ai sălășluit bucurându-te, ca o mireasă curată a Stăpânului făpturei.

Și acum, a Născătoarei:

Păzindu-te pre tine Fecioară după naștere ca și mai 'nainte de naștere prea curată, s'a întrupat din tine cel neajuns cu mintea, aducând luișsi mireasă pre Daria mucenița.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoștinței, „pre cei ce te laudă pre tine „cu credință.

Făcându-ți mintea mai pre sus de cele materialnice purtătorule de chinuri, și legându-te ai dezlegat răutatea vrăjmașului, Fericite.

Iubit curăției făcându-te prea sfințite, dragostea cea aprinsă a fecioarei, o ai mutat spre Domnul prea lăudate.

Slavă·

Văzând pre tiranul despicându-se și cu picioarele călcându-se, prin cuget vesel slăveai pre Stăpânul, fericite Hrisante.

Și acum, a Născătoarei:

Cine poate să tâlcuiască taina ta, o Preacurată? Căci mai pre sus de cuget și de cuvânt ai născut pre Dumnezeu Cuvântul îndoit în fire.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie...

Când erai închis în lăcaş prea întunecos, unde lăudând pre Stăpânul tuturor, lumină din Cer încunjurându-te, te-a luminat cu totul prea fericite, Hrisante.

Avându-te pre tine Roma ca pre o stea aurită, prea mărită cu cinstită mucenicie, se împodobeşte prin luptele şi cu dumnezeeşti minunile tale Hrisante.

Slavă:

Arătându-te muceniţă Darie fecioară frumoasă prea împodobită şi prea aleasă, te-ai făcut mireasă Cuvântului celui prea frumos, prin tot felul de chinuri ale trupului.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre un prunc tânăr te-a născut Fecioara pre tine Cuvântul cel mai 'nainte de veci, de carele dorind fecioarele, pre urma ei s'au adus ca nişte mirese ţie Impăratului tuturor.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sân„gele cel curs prin milosti„vire din coasta ta.

CONDAC glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Luminători luminoşi arătându-vă dumnezeeşti mucenici Hrisante şi Dario, şi cu lumina minunilor străluciţi toată făptura, risipind pururea noaptea cea adâncă a neputinţelor, şi rugându-vă lui Hristos unuia Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Intru această lună, în 19 zile, pomenirea sfinţilor mucenici Hrisant şi Daria.

Stih: Hrisant şi Daria în ceruri vieţuesc cu adevărat,

Deşi vieţuind în groapă intrând duhul şi-au dat.

In a nouăsprezecea zi, pre cea de un pat Insoţire, o a îngropat.

Aceştia au fost în zilele împăratului Numerian. Hrisant erà din tată anume Polemon, din Alexandria, boier de sfat, iară Daria erà dela Atena. După aceea Hrisant erà învăţat spre Dumnezeire de oarecarele creştin, şi botezându-se, propoveduià de faţă pre Hristos. Drept aceea l-a închis tatăl său. Şi neputându-l întoarce nici cum, l-a însoţit cu o fecioară frumoasă, trimiţând de o a adus dela Atena, anume Daria, în chip ca să-l facă, să-şi lase credinţa creştinească pentru dragostea ei. Iară ea în loc să-l întoarcă pre el, mai curând s'a întors. Şi lepădându-se de păgânătate, a priimit sfântul Botez, şi şi-au păzit fecioria amândoi nestricată. Drept aceea i-au pârît la eparhul Celerin şi i-au dat la întrebare pre seama lui Clavdie tribunul şi căpitenia de oaste; şi el muncindu-i cu multe feluri de munci, şi văzându-i că biruiau şi nu băgau în seamă muncile, şi-a schimbat şi el gândul, şi a crezut în Hristos, împreună cu Ilaria femeea sa şi cu doi fii ai lor Iason şi Mavros şi cu slujitorii ce erau sub ascultarea lui, carii pre urmă au luat şi cununa muceniei, în nouăsprezece ale lui Martie; însă pre

Clavdie legându-l cu o piatră, l-a aruncat întru adâncimea apei. Iară feciorilor lui cu slujitorii lui dimpreună li s'au tăiat capetele. Iară pre Hrisant și pre Daria, i-au băgat într'o groapă, și i-au îngropat băgând pământ preste dânșii, de i-au împresurat și și-au luat sfârșitul muceniei.

Intru această zi, sfântul Clavdie Tribunul, aruncat în mare s'a săvârșit.

Stih: Clavdie fugind de marea înșelăciunei,
De cei înșelători se aruncă înlăuntrul mărei.

Intru această zi, sfânta muceniță Ilaria, a acestuiaș femee, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Ilaria capul cu sabia fiindu-i tăiat,
Prea veselă fața lui Dumnezeu o vede arătat.

Intru această zi, sfinții mucenici Iason și Mavros, ai lor fii, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Lui Mavros împreună și fratelui său capul i se taie.
Având și Iason cu fratele său asemenea cugetare.

Intru această zi, sfântul mucenic Pagharie.

Stih: Pagharie cu tot Darul erà îmbogățit,
Pre carele Darul lui Dumnezeu spre tăere l-a întărit.

Când împărățià Diocliția și Maximian în Roma cea veche, toată lumea erà plină de înșelăciunea idolească, și tot cel ce se mărturisià pre sine creștin, nu numai se lipseà de toată averea sa, ci încă și de vieață, după ce mai întâiu sufereà feluri de munci. Deci atunci erà oarecarele Pagharie cu numele din laturea Uzanilor, din cetatea Vilapati, creștin din strămoșii săi, bărbat nalt de stat și frumos, carele ducându-se la Roma, s'a împrietenit cu Diocliția, pentru care s'a făcut și cel întâiu boer al senatului, și foarte mult erà iubit împăratului. In cât pentru multa dragoste ce aveau între ei, Pagharie vai! s'a lepădat de credința lui Hristos și s'a făcut de un cuget cu împăratul. Pentru care a poruncit împăratul, ca să ia Pagharie pre tot anul feluri de lefe dela împărăție, unele cu hrisoave iară altele cu singură împărătească poruncă, ca prin acestea să aibă tot câștigul și odihna. Despre care înștiințându-se fericita sa maică și sora sa, mai întâiu prin scrisoare, îl sfătuiau pre el ca să aducă întru a sa pomenire frica lui Dumnezeu, iară apoi înfricoșata aceea judecată, prin care îi adevereà ca să cunoască că cei ce au cunoscut pre Hristos, și cu îndrăzneală l-au mărturisit înaintea împăraților și a domnilor, ce fel de făgăduință au luat, precum dimprotivă, cei ce au tăgăduit și s'au lepădat de Dumnezeirea aceluia, ce fel de osândă au luat, să nu-i fie necunoscut? Pre lângă acestea, i-a scris și cuvântul Domnului ce zice: «Că de va do-«bândì omul lumea toată și-și va pierde «sufletul său, nu va aflà dobândă de «o potrivă, cu paguba sufletului său».

Acest fel de scrisoare priimindu'o Pagharie dela maica sa, și citindu-o, viindu-și întru sine, a început a plânge și aruncându-se pre pământ, strigà: Miluește-mă Doamne atotțiitorule și nu mă rușinà pre mine robul tău, înaintea îngerilor și a oamenilor, ci fie-ți milă de mine pentru mare mila ta. Deci văzându-l pre el oarecarii din palat, plângând și unele ca acestea vorbind, a vestit împăratului. Și mergând el față, i-a zis împăratul: Spune-mi mie prea iubite Pagharie, au doară Nazarinean ești? Zis-a sfântul: Nazarinean sunt o împărate și creștin. Și împăratul i-a zis: Leapădă-te de numirea aceasta, pentru dragostea mea cea către tine. Căci știut să-ți fie că nu voiu hotărî asupră-ți moarte grabnică, până ce nu te voiu topì mai întâiu cu multe și cu feluri de munci. Iară sfântul i-a zis: Eu o împărate, pentru că m'am făcut de un cuget cu tine până acum, mă cutremur și mă tem, ca nu viind foc din Cer să mă arză. Însă să nu-mi fie mie de acum înainte a mă lepădà de Hristosul meu, chiar de vei topì trupul meu astăzi sau după mulți ani, cu multe chipuri precum zici tu. Atunci fiind dezbrăcat Sfântul gol, l-a bătut cu vine de bou. Și tot senatul fiind față, a zis împăratul: Știți că Pagharie sachelarul și scriniarul împărăției, a căzut în credința Galilianilor. Deci spuneți-mi mie, ce îi voiu face lui? Iară ei au zis lui: Poruncește

o împărate, ca în privelişte gol fiind el să fie bătut, apoi să fie trimis la stăpânitorul din Nicomidia, spre a se pedepsì acolò de acela. Ca să nu ne facem şi noi părtaşi sângelui lui, iubit ţie fiindu-ţi. Deci a plăcut sfatul acesta împăratului căci mult îl iubià pre el, şi nu vreà ca să-i vază moartea lui. Şi aducându-l pre el în privelişte, l-a bătut cumplit, apoi dându-l împăratul ostaşilor, a poruncit ca să se facă scrisoare poruncitoare către stăpânitorul Nicomidiei prin multe chipuri închizăşluindu-i moartea Sfântului. Şi mergând Sfântul la Nicomidia, şi înfăţişându-se înaintea stăpânitorului, fiindcă erà silnicit de acela spre răspunsuri, a zis Sfântul: Iată din împărătească poruncă, ai înţeles cine sunt, şi deci fă cele ce socoteşti cu osârdie şi fără de frică. Şi stăpânitorul a zis: Cum îţi este numele? Şi Mucenicul i-a răspuns: Pagharie îmi este numele. Creştin am fost din strămoşi şi amăgindu-mă de înşelăciunea împăratului, m'am făcut de un cuget cu el, rău socotindu-mă. Dar îndreptându-mă cu ajutorul lui Dumnezeu de maica şi de sora mea, m'am apropiat de Hristosul şi Dumnezeul meu. Şi acum grăbesc să mor pentru el, ca să şterg lepădarea de el pre carea rău o am făcut. Iară stăpânitorul i-a zis: Lasă acestea ce zici şi fă porunca împăratului, nu voiu ca acest fel bine încuviinţat şi frumos om fiind, să se piarză pomenirea ta de pre pământ. Şi Sfântul i-a zis: Această pierzare ce zici, este vremelnică, dar pricinuitoare de veşnica vieaţă celor ce o au ales pre ea pentru Hristos. Deci văzând stăpânitorul neînduplecarea lui, a dat hotărârea, şi dupăce a făcut rugăciune, i s'a tăiat capul mucenicului lui Hristos Pagharie, în nouăsprezece zile ale lunei lui Martie, în Nicomidia, şi aşà a luat fericitul cununa muceniei.

Intru această zi, sfinţii mucenici Diodor preotul şi Marian diaconul, închizându-se în peşteră s'au săvârşit.

Stih: Ca un jertfelnic este peştera căci are înlăuntrul

Pre jertfitorul lui Hristos, şi împreună cu el pre Levitul.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Dimitrie Tornara, carele a mărturisit la anul o mie cinci sute şasezeci şi patru, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Dimitrie dând capul, priimeşte luminate

Din mâna Domnului cununi nenumărate.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bu„nei credinţe, mai vârtos de „cât cu văpaia focului fiind „aprinşi, au strigat: Bine eşti „cuvântat în Biserica slavei „tale Doamne.

Floare mucenicilor cu chip de aur tu te-ai făcut, căci mulţime de pătimitori ai adus lui Hristos, prin dumnezeeşti cuvintele şi minunile tale, de Dumnezeu cuprinsule. Cu cari împreună cu credinţă te fericim acum pre tine Mucenice.

In temniţă plină de putoare, gol fiind tu închis prea lăudate, cu strălucirea luminoasă a bunei mirezme celei dumnezeeşti te-a luminat pre tine Iisus, pre carele prin curăţia minţei, prea înţelepţeşte l-ai iubit.

Slavă:

Hiară păzitoare de feciorie ca să oprească arătat vătămarea păgânilor, a trimis Hristos ţie prea lăudată, ceea ce

dulce cântai: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce este necuprins dupre fiinţa cea dumnezeească, cuprinzându-se cu trupul în sânurile tale Fecioară, s'a făcut ca şi noi. Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil...

Cu tăria gândului împrotivindu-te celui deşert la minte Fericite, ai suferit şuvitările trupului, şi cu făclii arzându-te, nu te-ai ars Hrisante, împreună cu tinerii cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Impodobindu-te cu înţelepciunea lui Hristos, ai veştejit trufia celor neînţelepţi şi ai ruşinat mintea cea trufaşă, a celui ce a amăgit pre Eva, ca unul ce cu cucerire prin arma lui Hristos ai vânat pre Daria, şi o ai adus mireasă aleasă lui Dumnezeu credincioasă, înţelepte Hrisante.

Cu unirea cea sufletească fugind de unirea cea trupească, pătimitorilor, v'aţi arătat odoare curate ale Atotţiitorului, şi v'aţi adus în Biserica cea cerească, lui Hristos strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Prin voirea lui Dumnezeu biruind patimile trupului, focul muncilor cu roua Duhului l-au stins Hrisant şi Daria, şi au dobândit cununile vieţei, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre un trandafir în mijlocul spinilor vieţei aflându-te pre tine Dumnezeu, Preacurată, s'a sălăşluit în pântecele tău cel preacurat şi fără prihană, şi de buna mireazma cea de taină au umplut lumea, carea strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele des„chise în groapă le-a încuiat „şi puterea focului au stins „cu buna faptă încingându-se, „tinerii cei iubitori de bună „credinţă, strigând: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos peatra cea netăeată...

Tie, celui ce grăiai sfinţit de cele dumnezeeşti, ţi

s'a adaos tabără dumnezeească, scăpând de înşelăciunea cea spurcată, şi prin sabie făcându-se jertfe curate, s'au adus, celui ce s'a junghiat pentru noi ca o oaie, mucenice Hristante.

In mijlocul hiarelor ca nişte mielușei, v'aţi arătat purtătorilor de chinuri, propoveduind întruparea cea dumnezeească acelui ce s'a smerit până la trup, şi prin dureri aţi moştenit dumnezeeşte odihna cea fără de durere.

A stăzi cetatea Romei chiamă toate cetăţile şi oraşele, luminat dumnezeeşte a prăznui chinurile şi luptele voastre, puindu-le ca o desfătare nematerialnică, Sfinţilor.

Slavă:

Către nemărginita mărire v'aţi ridicat, Hrisante şi Darie, şi staţi împreună purtătorii de cunună înaintea Cuvântului celui atotţiitor, rugându-vă pentru noi, carii vă fericim pre voi totdeauna.

Şi acum, a Născătoarei:

Se spăimântează cugetul şi inima, cugetând neînţeleasă naşterea ta Fecioară. Că pre Dumnezeu Cuvântul în pântece l-ai purtat, cel ce prin tine mântueşte de toată nevoia, pre cei ce te cinstesc pre tine.

Irmosul:

Hristos peatra cea netă-„eată de mână, cea din margi-„nea unghiului, din tine mun-„tele cel netăeat, Fecioară, s'a „tăeat, adunând firile cele o-„sebite. Pentru aceasta vese-„lindu-ne, pre tine Născătoare „de Dumnezeu te slăvim.

SVETILNA glasului de trei ori, şi Stihoavna Triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 DE ZILE.

Pomenirea prea cuvioşilor părinţilor noştri celor ucişi în mânăstirea sfântului Sava.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfinţilor, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Îndeletnicindu-vă cu totul spre cea desăvârşit dorire, toate cele veselitoare ale vieţei, le-aţi socotit ca nişte gunoae, Cuvioşilor, şi aţi dorit numai de cele stătătoare, cu privighierea şi cu rugăciunea, cu gerul şi cu zăduful, făcându-vă împreună vieţuitori în peşteră, şi prin Dar arătându-vă cetăţeni îngerilor împreună.

Cu măciuci bătându-vă şi cu pietre împroşcându-vă, şi cu pumniri lovindu-vă, nu

v'aţi dezlegat unirea, Mucenicilor, fiind legaţi de dragostea şi de iubirea cea frăţească. Ci împreună omorându-vă şi tăindu-vă bucăţele, purtătorilor de chinuri, v'aţi adus la masa cea dumnezeească ca nişte jertfe curate.

In cuptor închizându-vă şi cu focul mistuindu-vă, sufletele vi le-aţi pus în mâna Impăratului tuturor, ca nişte junghieri fără prihană, măriţilor Mucenici, şi v'aţi împreunat cu cetele celor fără de trupuri, moştenind slava cea veşnică; căreia a se împărtăşi, cei ce vă laudă pre voi, rugaţi-vă Domnului.

Slavă, Şi acum; a Născătoarei

Tu ceea ce ai născut pre Dumnezeu Mântuitorul meu, prea bunul şi mântuitorul leac al pocăinţei, şi curgerile lacrămilor, şi cugetarea ceasului celui groaznic şi întricoşat, şi neamăgirea Judecătorului, mie îmi dărueşte prin rugăciunile tale, o Fecioară, ca să scap de cutremurul chinurilor şi să dobândesc Dar dumnezeesc.

A Crucei, a Născătoarei:

Mielusa ceea ce ai născut pre Mielusel cel fără de răutate, carele a venit să tămăduiască păcatul a toată lumea cu sângele lui, cel ce a fost junghiat pentru noi, şi toate le-a făcut cu vieaţă, tu mă îmbracă Preacurată, pre mine cel golit de dumnezeească nestricăciune, cu îmbrăcămintea Darului celui dumnezeesc din lâna naşterei tale.

LA UTRENIE

CANONUL Sfinţilor şi ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfinţilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta: Cu cântări laud pre Mucenicii cei de un obiceiu.

Facerea lui Ştefan Savaitul.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Cântare să înălţăm noroade, minunatului Dumnezeu „ului nostru, celui ce a scos „din robie pre Israil, cântare „de biruinţă cântându-i, şi strigând: Să cântăm ţie unuia „Stăpânului.

Dorind Hristoase, cu cântări a lăudà mulţimea cea de Dumnezeu însuflată a sfinţilor tăi mucenici, dă-mi din Cer lumina cunoştinţei prin rugăciunile lor. Ca să cânt cântare grăitoare de Dumnezeu.

Urând întinăciunea trupului şi a duhului, aţi fugit de dulceţile lumei celei purtătoare de moarte; şi ca cei ce aţi petrecut vieaţa întocmai cu îngerii, v'aţi mutat la odihna cea de sus.

Cu legea Duhului ocârmuind membrele şi simţirile voastre înţelepţilor, biserici sfinţite v'aţi arătat lui Dumnezeu, Mucenici de Dumnezeu purtători, căci întru voi a lăcuit Hristos.

Slavă:

Comoara cea stricăcioasă lăsându-o în pământ, şi pre cele frumoase ale vieţei ca un vis trecându-le cu vederea, aţi ales împărăţia lui cea nemişcată, de care acum vă săturaţi Sfinţilor.

Şi acum, a Născătoarei.

Arătatu-te-ai tainică scară pre carea Iacov alesul lui Dumnezeu o a văzut, dintru carea cu cuvânt negrăit a ieşit cel fără de trup, vrând mai pre sus de cuvânt, fără schimbare, a se întrupà din tine Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele...

Sfinţind viaţa voastră cu totul neîntinată, v'aţi adus pre sine-vă Mucenicilor, arderi întregi dumnezeeşti, lui Dumnezeu văzătorului a toate, şi aţi luat cununa cea desăvârşit.

Ca nişte ucenici adevăraţi ai slavei purtătorului de Dumnezeu, dorind de depărtarea celor turburăcioase, iubind calea cea strâmtă, aţi ajuns către viaţa cea fără sfârşit, Cuvioşilor.

Slavă:

Sămânţa Cuvântului, cea întru voi aruncată, arându-o Cuvioşilor, şi cu curgerile lacrămilor foarte adăpându-o, răsărind, spic însutit aţi adus lui Dumnezeu, Părinţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Trupeşte locuind Doamne în Fecioară, te-ai arătat oamenilor, precum erà cu cuviinţă a te vedeà tu. Pre carea o ai şi arătat ca pre o adevărată Născătoare de Dumnezeu şi ajutătoare credincioşilor, unule iubitorule de oameni.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ce„resc, şi ai zidit Biserica, tu „pre mine mă întăreşte întru „dragostea ta, că tu eşti mar„ginea dorirîlor, şi credincio„şilor întărire, unule Iubito„rule de oameni.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Porunca cea cu tainà...

Prin întrânare omorînd chipurile, şi mişcările patimilor cele arzătoare ca focul, şi pre urma lui Hristos urmând de Dumnezeu cuprinşi, ca o primită jertfă, vie şi curată, v'aţi adus junghiere unuia Dum-

nezeu, celui ce toate a făcut, bătându-vă, junghiindu-vă prin mâinile barbarilor, şi silniceşte tăindu-vă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu dăruită Curată, binecuvântată, pre cela ce pentru milostivirea îndurărilor s'a născut din tine, neîncetat roagă-l pentru noi, împreună cu puterile cele de sus şi cu arhanghelii şi cu toţi îngerii, ca să ne dea nouă mai 'nainte de sfârşit, iertare şi curăţire de păcate, şi îndreptare vieţei, ca să aflăm milă.

A Crucei, a Născătoarei.

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul lumei, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură luând mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, carea pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu!

Peasna 4, Irmos:

Încălecat-ai pre cai, pre Apostolii tăi Doamne, şi ai „luat cu mâinile tale frâele lor, „şi mântuire s'a făcut călăto„ria ta, celor ce-ţi cântă cu „credinţă: Slavă puterei tale „Doamne.

Văzând vrăjmaşul pre nebiruiţii Mucenici răbdând în pustia cea fără umezeală, şi strălucind în feluri de bunătăţi, lovindu-se de zavistie, se ardeà cumplit, şi către întrarmare s'a abătut.

Balaurul cel viclean înrădăcinând înşelăciunea întru ucenicii săi, a invitat semin̦iile varvarilor spre chemarea unul pre altul, prin carii se sileà a izgonì pre cuvioşi din pustie.

Luptătorul sfinţilor, sălbăticeşte năvălind valuri dupre pofta lui, nu a putut a izgonì pre nebiruiţii aceştia, ci nevăzut biruindu-se întru vederea ochilor s'a întrarmat.

Începătorul răutăţei plin fiind de venin şi de mânie, împreună a năvălit cu întrarmaţii săi şi cu sălbătăcie a sărit asupra fericiţilor, şi prin rane nevindecate, rîuri de sânge a vărsat.

Varvarii, cei ce au fost rezemat nădejdile la pământ, cereau aurul materiei celei curgătoare a comorei acesteia stricăcioase, iară vitejii puindu-şi nădejdile la ceruri, strigau: Slavă puterei tale Doamne.

Slavă:

Ca nişte hiare fără milă cu ciomege, cu sabii şi cu pietri, munciau păgânii pre cuvioşi, poruncindu-le să arate pre mai marii lor, dar ei toţi

fiind întăriți cu legea dragostei, tăgăduiau.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară și Maică, tu ești înfrumsețarea Apostolilor și întărirea sfinților Mucenici, lauda și mântuirea cuvioșilor, celor ce cu credință cântă: Slavă puterei tale Doamne.

Peasna 5, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela fața ta, cela ce ești lumină „neapusă? Și m'a acoperit în„tunerecul cel strein pre mine „ticălosul; ci mă întoarce și „la lumina poruncilor tale, în„dreptează căile mele, rogu„mă.

Legătura dragostei desăvârșite învățându-o Cuvioșii, și fiind învățați dela tine Mântuitorule, și-au pus sufletele pentru prietenii săi, asemănându-se junghierei tale celei de bună voie pentru oameni.

Porunca ta Hristoase, cea mai pre sus de fire, ce s'a născut din voia trupului, s'a arătat foarte mai tare decât moartea. Căci cugetătorii de Dumnezeu, urmând legei tale, au ales a murì cu strălucire pentru prieteni.

Slavă:

Fiind stropiți prin Botez de înțelegătorul issop al sufletului, iarăși v'ați stropit cu sângiurile voastre Cuvioșilor, și întru năpădirea focului ispitindu-vă ca aurul, v'ați adus jertfă cu bună mireazmă lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Având îndrăzneala cea de Maică către Fiul tău Preacurată, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi cei de un neam, rugămu-ne. Că pre tine una creștinii către Stăpânul, curățire milostivă te punem înainte.

Peasna 6, Irmos:

Către Domnul cel ce...

De înfricoșările tiranilor plăcuții lui Hristos nu s'au spăimântat, căci și-au făcut mai 'nainte vieața totdeauna cugetare de moarte.

Socotind păgânii cum că sunt bogați cei fără de avere, munciau fără milă, pre cei ce au fost lepădat aceste stricăcioase, și au fost câștigat pre cele nestricăcioase.

Slavă:

Imbrăcându-se cu vitejie nebiruită pătimitorii lui Hristos, au surpat semețiile vrăjmașului celui gânditor, și ale varvarilor.

Și acum, a Născătoarei:

Impăratul Domnul a venit la tine, ca pre un nor ușor, ca să surpe cele făcute de mâini

ale Eghipetului, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Către Domnul cela ce poate „a mă mântui, dintru adân„cul păcatelor am strigat, și „din stricăciune a scos viața „mea ca un iubitor de oameni.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat pre cruce...

Arătat urând îndulcirea celor pământești și stricăcioase, prea fericiților, și priimind viața cea sihăstrească, ați lepădat cele prea frumoase ale lumei, și hrana cea vremelnică, pentru carea v'ați învrednicit împărăției celei cerești, veselindu-vă împreună cu cetele mucenicilor și ale postnicilor. Dept aceasta cinstind pomenirea voastră, cu osârdie strigăm către voi: Izbăviți-ne pre noi din nevoi, Părinților.

Intru această lună, în 20 de zile, pomenirea sfinților cuvioșilor părinți cei uciși de Arabi în mânăstirea sfântului Sava sfințitul.

Stih: Indoite cununi din mâna Domnului voi cei măriți.
Pentru dureri și pentru vărsarea sângiurilor primiți.
Intru a douăzecea zi, Părinții s'au mutat,
De pre pământ la Cerul cel desfătat.

Acești sfinți părinți, fiind adunați de prin multe locuri, și șezând la mânăstirea sfântului Sava, slujiau lui Dumnezeu cu multă nevoință și îmbunătățită petrecere, iară pizmașul și urâtorul de bine diavolul, a pornit asupra lor pre cei fără de Dumnezeu Etiopi, părându-li-se că vor găsi mulțime de avere. Iară dacă au mers, și n'au găsit nimic, i-au omorît, unora tăindu-le capetele, pre alții făcându-i bucăți, și pre alții junghiindu-i, și vărsându-le sângele, și altora alte feluri de munci făcându-le. Iară Sfinții mulțumind, și-au dat sufletele în mâna lui Dumnezeu, dobândind fericita și veșnica viață a Impărăției Cerurilor. Pentru carea și truda pustniciei cu osârdie au îngăduit, și cununa muceniei au luat.

Intru această zi pomenirea prea cuviosului părintelui nostru, și mărturisitorul Nichita, episcopul Apoloniadei.

Stih: Pentru icoana ta cumpliri Nichita suferind,
Acum fața ta Hristoase, în ceruri se află văzând.

Acest întru sfinți părintele nostru și mărturisitorul Nichita pe vremea luptătorilor de icoane, se află episcop Apoloniadei, nu numai credincios, cucernic și evlavios, ci și milostiv și îndurător, și înaintat întru știința și învățătura Scripturilor, și vestit întru cuvânt. Pentru care fiind silit a se lepădà de închinăciunea sfintelor icoane a Domnului nostru Iisus Hristos și a prea curatei sale Maici, și a Sfinților și dumnezeeștilor îngeri, și a tuturor sfinților, și neplecându-se, s'a osândit în surghiunire și întru nesuferite ispite s'a supus. Pentru care cumplit bolnăvindu-se, și-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintelor șapte femei din Aminsò: Alexandra, Claudia, Eufrasia, Matrona, Iuliana, Eufimia și Teodosia.

Stih: Numărul de șapte feciorelnicul pre fecioare,
Arată pre femeile cele ce au suferit în foc ardere.

Acestea erau pre vremea împărăției lui Maximian rău-credinciosul; de care pornindu-se mare goană asupra credincioșilor, toată vârsta celor ce mărturiseau pre Hristos, cu feluri de munci și cu felurite morți erà tăiată. Și fiind că și în cetatea Aminsului aceeași se săvârșeà de către stăpânitorul cetății, și aceste șapte femei, cu îndrăzneală au stătut înaintea lui, și creștine pre sine mărturisindu-se, și numind pre stă-

pânitorul, crud și fără de omenie, și vrăjmaș al adevărului, mai întâiu a poruncit ca desbrăcate să se bată cu toege, apoi li s'au tăiat țițele cu sabia, după acestea spânzurându-le au fost strujite, până ce s'au văzut și însuși măruntaele lor cele din lăuntru. Și în sfârșit aruncate fiind în cuptor de foc, și-au dat sufletele lor Domnului.

Intru această zi, sfântul mucenic Rodian, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Rodian ca un trandafir ție roșit,
Hristoase s'a adus prin tăere văpsit.

Intru această zi sfântul Achila Eparhul, de de sabie s'a săvârșit.

Stih: Jertfă fără de prihană Achila te-ai arătat,
Stăpânului celui fără de prihană cu sabie fiind tăiat.

Intru această zi, sfântul Lolion, de pumni ucis, s'a săvârșit.

Stih Lolion a contenit pumnirile suferind,
Suspin și văetare nescoțând.

Intru această zi, sfântul Manuil, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Varsă-mi-se de sabie măcar un pahar, Manuil a zis de sânge dar.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Miron, Criteanul, carele a mărturisit în Crit, la anul o mie șapte sute nouăzeci și trei, prin sugrumare s'a săvârșit.

Stih: Mir înțelegător prin sugrumare te-ai arătat.
Mirone, nevoitorule mărirea Critului și lăudat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce puterea cea a tot pierzătoare a cup-„torului haldeesc o au stins, „prin pogorârea cea în chi-„pul îngerului, Ziditorului au „strigat: Bine ești cuvântat „și lăudat, Dumnezeul părin-„ților noștri.

Amândouă răsboinicile cete ale protivnicilor celor văzuți și celor nevăzuți, s'au sălbătăcit, văzând pre Mucenici în chinuri prea slăvind: Bine ești cuvântat și lăudat, Dumnezeul părinților noștri.

Năzuitorii tăi logodindu-se cu tine Hristoase, și rănindu-se de dragostea ta unuia cu adevărat iubit, și-au lepădat neamul și patria și bogăția, strigând, o Izbăvitorule: Bine ești cuvântat și lăudat, Dumnezeul părinților noștri.

Spurcata omorâre, ce au făcut varvarii, nu a strămutat pre doritorii tăi Hristoase, dintru dumnezeească slujirea cea din pustie, căci nu s'au spăimântat de cei ce omoară trupul, ca cei ce țineau poruncile tale, ca o neclătită temelie.

Slugile tale Hristoase Doamne, cu toată dorința de lume spre tine alergând, s'au întrarmat cu sufletul împrotiva păcatului, și fiind cu cuget prea înțelept bine ți-au plăcut.

Slavă:

Priimind dela Dumnezeu întru lespezile inimilor voastre, lege scrisă de Dumnezeu, propoveduiați un Dumnezeu în Treime Mucenicilor, strigând: Bine ești cuvântat și

lăudat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei.

Intru lumina Domnului umblând, veniți să lăudăm ușa cea dumnezeească, a Impăratului împăraților, pre Maria prea curata, pre adevărata Născătoare de Dumnezeu, ca pre o nădejde a sufletelor noastre.

Peasna 8, Irmos :
Ale păgânătății organe ..

Cei întocma cu îngerii, râvnind cetelor celor cerești, toată noaptea cu priveghieri cântau: Bine cuvântați toate lucrurile pre Hristos în veci.

Ridicând mucenicii Crucea, cu tot sufletul au urmat ție Stăpânului, cântând: Bine cuvântați toate lucrurile pre Hristos în veci.

Cu toiege sfărămându-se fericiții și mulțimea pietrilor suferind, se țineau de bunătate, cântând: Binecuvântați toate lucrurile pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Curățindu-și fericiți sufletul și duhul, cu tot trupul cântau: Binecuvântați toate lucrurile pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce te hulesc pre tine cel neîmpărțit, că ai fi în două Ipostasuri, să se rușineze ca unii ce se închină pătrimei. Căci noi ne închinăm ție Hristoase unuia din Treime.

Irmosul :
Să lăudăm, bine să cuvântăm.

Ale păgânătății organe, dar „ca un viers; iară ale bunei „credințe vioarele cu mai ma„re glas răsunau: Binecuvân„tați lucrurile Domnului pre „Hristos în veci.

Peasna 9, Irmos:
Spăimântatu-s'a Cerul...

Prin multe feluri de chipuri iscusindu-se pătimitorii, și măestriile stăpânitorului lumei biruindu-le, vitejește și cu bună credință au rușinat semeția varvarilor, suferind năvălirile lor. Pentru aceasta au luat și cununile îndoite de la cel drept puitorul de nevoințe.

Petrecându-vă Fericiților, viața în crăpături și în peșteri sihăstrește, roșindu-vă cu sângiurile voastre, v'ați încuiat întru întunecoasă prăpastie a unei peșteri strîmte, și înnecându-vă de arderea focului și de negura fumului, ce ieșià cumplit, v'ați arătat purtători de chinuri Cuvioșilor.

Lăudăm luptele, cu care vitejește mai pre sus de fire

v'aţi străduit, împrotivindu-vă asupra păcatului, ca nişte ostaşi ai lui Hristos prea lăudaţilor, că cu bună laudă aţi biruit. Şi acum stând înaintea celui prea înalt împreună cu adunările sfinţilor, aduceţi-vă aminte şi de noi.

Slavă:

Ca nişte fii adevăraţi şi povăţuitori împreună cu Sava părintele, fiind în ceruri plin de raza cea întreit strălucitoare, Fericiţilor, rugaţi-vă pentru noi cei împreună ucenici şi lăudători, ca să se dăruiască pace obştească Bisericei, şi sufletelor noastre mântuire.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce te-ai născut din Fecioară, surpă sprinceana şi semeţia vrăjmaşilor, şi sfaturile celor rău credincioşi, Ziditorule; iară adunarea credincioşilor întăreşte-o neclătită, ca un Dumnezeu, înălţându-i cornul, şi cu credinţa întărindu-o, ca toţi să te slăvim pre tine.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta Cerul şi marginile pământului s'au minunat. Că Dumnezeu s'a arătat oamenilor trupeşte, şi pântecele tău s'a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala Postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Iacov episcopul şi mărturisitorul.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale sfântului, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Din turburările lumei fugind prea fericite, ţi-ai păzit gândul întru neturburare, nerătăcit şi nezbuciumat, întru turburări şi întru întreitele valuri ale vieţei, ci l-ai ţinut întins şi spre înălţime cu dragoste privind, către Stăpânul cel de sus, făcătorul de bine al tuturor, vrednicule de fericire Iacove.

Afară din turburarea lumei petrecându-ţi viaţa Părinte, te-ai făcut slobod de patimi fiind păzit cu Darul şi cu pustnicie întinsă, şi cu fulgerile cele dumnezeeşti detunând oştile dracilor, dănţueşti lângă Împăratul tuturor şi Domnul, bucurându-te acum împreună cu

îngerii, a cărora vieață ai moștenit Fericite.

A fară de lume și de trup, ai viețuit mai pre sus de toate ceste văzute, ca unul ce cugetai la strălucirea cea nevăzută, și te minunai întru buna cuviință a cortului celui ceresc și întru frumsețea cea nepricepută. De care acum umplându-te, roagă-te lui Hristos, ca să mântuiască, pre cei ce cu credință te cinstesc pre tine, părinte Iacove.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Tuturor scârbiților bucurie și celor năpăstuiți părtinitoare și hrană săracilor și mângâere streinilor, liman celor înviforați, cercetare bolnavilor, acoperemânt și sprijineală celor dosădiți și orbilor toiag, tu ești Preacurată, Maica Dumnezeului celui prea înalt, grăbește de mântuește pre robii tăi, rugămu-ne.

A Crucei, a Născătoarei:

Multe dureri suferind întru răstignirea Fiului și Dumnezeului tău Preacurată, suspinând, lăcrămai, și strigai: Vai mie dulcele meu Fiu, cum pătimești fără dreptate? Cum te spânzuri pre lemn cela ce dai tuturor vieață? Pentru aceasta prea curată Fecioară, cu credință ne rugăm ție: Fă nouă pre acela milostiv.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Facerea lui Ignatie.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a de„spărțit marea, și a trecut pre „norodul, pre carele l-a scos „din robia Eghiptenilor, că s'a „proslăvit.

Luminarea Stăpânului tău priimindu-o în suflet Iacove, înșelăciunea cea întunecoasă a lumei o ai părăsit, și mărirea cea mai pre sus de lume ai dobândit.

Tu Crucea pre umere luând, celui răstignit ai urmat Cuvioase, și prea înțelepțește postnicind, ai micșorat patimile prin înfrânare Părinte.

Slavă:

Din tinerețele tale te-ai făcut vas încăpător al darurilor Duhului, și cetățean moștenitor al Sionului celui de sus, fericite Iacove.

Și acum, a Născătoarei

Tu singură Fecioară ai născut pre Dumnezeu, carele este întru toate neîncăput, făcându-se încăput întru tine pentru bunătate. Pre carele

roagă-l, să se mântuiască cei ce te laudă pre tine.

Peasna, 3, Irmos:
Intăreşte-ne pre noi...

Vieaţa ţi-a fost frumoasă, cuvântul tău dumnezeesc, îndulcit cu sarea dragostei, inima prea umilită. Pentru aceasta pre tine cu credinţă te fericim.

Inchinându-te dumnezeescului chip al lui Hristos, celui ce s'a arătat în trup pentru noi, ai suferit izgoniri, primejdii şi dureri, prea fericite Părinte.

Slavă:

Ca o jertfă curată pre sineţi te-ai adus Domnului, prin omorîrea păcatului şi jertfe fără de sânge ai adus lui, ca un Ierarh dupre lege.

Şi acum, a Născătoarei:

Cădelniţă de aur cu adevărat, şi năstrapă a mannei celei dumnezeeşti, scaun şi palat prea frumos al lui Dumnezeu, pre tine Fecioară te numim.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm pre tine.

Sedealna, glas 3.
Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

De frumseţea învăţăturilor tale, şi de strălucirea înţelegerilor şi de lumina cuvintelor Părinte spăimântându-ne, luminat dupre datorie te cinstim pre tine Iacove prea lăudate, Ierarhe al Ziditorului tău, pentru aceasta cu cântări de laude îţi strigăm ţie: Mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Fiecine unde se mântueşte, acolo dupre dreptate şi aleargă, şi carea altă scăpare este ca aceasta, precum tu Născătoare de Dumnezeu, carea acoperi sufletele noastre?

A Crucei, a Născătoarei.

Toeag de putere dobândind Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărîtările vrăjmaşilor, noi carii cu dragoste pre tine neîncetat te slăvim.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, şi te-am „proslăvit pre tine unule iu„bitorule de oameni.

Cu curgerile lacrămilor spălându-te pururea, te-ai arătat vas curat al Duhului, prea fericite.

Cu rugăciunile tale cele de toată noaptea, adormind dezmierdările trupului, te-ai arătat făclie neadormită a nepătimirei.

Slavă:

Smerit şi blând şi milostiv, fără de răutate, şi întreg la minte ai fost cuvioase Ierarhe.

Şi acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă Stăpână, carea negrăit ai zămislit pre Dumnezeu, fereşte pre toţi de scârbe şi de ispite.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină şi făcătorul veacurilor Doam„ne, întru lumina poruncilor „tale povăţueşte-ne pre noi, „că afară de tine pre alt Dum„nezeu nu ştim.

Dorind de strălucirea cea adevărată, arătat ai urît înălţimea cea dintre oameni, şi te-ai făcut luminător, strălucind cu strălucirea cugetării celei smerite, cuvioase Părinte.

Întărindu-te pre sineţi, ai stătut la rugăciunile cele de toată noaptea, priimind cu ochiul sufletului razele cele dumnezeeşti, părinte Ierarhe de Dumnezeu cugetătorule Iacove.

Slavă:

Intru multă înfrânare, întru priveghere prea întinsă, întru rugăciune, şi întru pătimire rea ai căutat pre Dumnezeu, pre cel ce te-a mutat pre tine către locaşurile cele de sus, Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Vindecă Preacurată ca o milostivă inima mea cea rănită de asuprelele vrăjmaşului, ceea ce negrăit ai născut pre cel rănit la trup pre Cruce.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Izvoarele lacrămilor tale Cuvioase, marea patimilor celor cumplite au uscat, şi mângâerea cea de acolo au pricinuit sufletului tău celui cinstit, cuvioase Iacove.

Făcutu-te-ai nepomenitor de rele, blând, fără răutate, cuvios, dulce, smerit, înţelept, cumpătat şi plin de luminare, Părinte prea lăudate.

Slavă:

Împreună cu a păstorilor celor dumnezeeşti, s'a preamărit pomenirea ta Părinte, ca a unui păstor bun, ca unul ce cuvios ai păstorit turma, înţelepte păstorule Iacove.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce toate cu voirea le-a lucrat, vrând a locuit în pântecele tău, cel neispitit de nuntă, îmbogăţind ca un Milostiv cu nestricăciune, pre cei căzuţi la stricăciune.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor fi-

„ind încunjurat, chem adân-
„cul milostivirei tale cel ne-
„urmat, din stricăciune Dum-
„nezeule scoate-mă.

CONDAC, glas 4.

Lumea lăsând şi prin înfrânare arătat supuind trupul, ai urmat lui Hristos, prea fericite Iacove, de unde ai dobândit ungerea cea sfântă a Arhieriei, şi acum te-ai mutat către cetele cele nematerialnice, rugându-te pentru noi toţi, cei ce te lăudăm pre tine.

Intru această lună în 21 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Iacob Episcopul şi mărturisitorul.

Stih: Iacove al Domnului fiind jertfitor,
Cu călcâiul ruşinezi pre balaurul cel de călcâiu muşcător.
In a douăzeci şi una zi sub pământ,
A ascuns pre Iacob cel prea sfânt.

Acesta din mică vârstă petrecând în vieaţa sihăstrească, s'a curăţit pre sine cu postul şi cu cealaltă rea petrecere. Drept aceea s'a făcut Episcop, răbdând multe goane, căci fugià şi urà pre hulitorii de icoane. După aceea răbdând într'acestea şi luptându-se cu foamea şi cu setea, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Toma patriarhul Constantinopolei.

Stih: Toma vieaţa cea mărginită a lăsat,
Şi vieaţa cea nemărginită precum se cade a aflat.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Toma, pentru cea preste seamă bunătate ce aveà şi desăvârşită înţelepciune şi smerenie, a fost ales diacon bisericei celei mari şi sachelariu de prea cuviosul Părintele nostru şi marele întru minuni Ioan postnicul, pe vremea împărăţiei celui deapururea pomenit şi fericit Mavrichie. Apoi după moartea şi acestui Ioan şi a lui Chiriac, care după dînsul a arhierit, s'a pus patriarh Constantinopolei, şi ţiind scaunul patriarhiei trei ani şi două luni, şi luptându-se foarte asupra eresurilor, întărind dogmele şi păstorindu-şi turma bine şi cu plăcerea lui Dumnezeu, cu pace a adormit.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Filimon şi Domnin.

Stih: Tăiat fiind Filimon şi pre Domnin al său prieten iubit,
A dorì tăierea capului l-a sfătuit.

Aceştia erau din marea şi strălucita cetate a Romei; iară în vremea goanei, ducându-se în Italia şi acolò propoveduind cuvântul lui Dumnezeu, şi pre mulţi întorcându-i la credinţa lui Hristos, îi botezau. Pentru care fiind prinşi de închinătorii de idoli şi înfăţişându-se la stăpânitorul locului, şi nici de măguliri plecându-se, nici de făgăduinţele darurilor, ci numai pre Hristos chemând şi Dumnezeu propoveduindu-l, au fost întinşi goli pre pământ de patru, cari fără de milă i-au bătut şi i-au aruncat la închisoare, din carea scoşi fiind, li s'au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Viril, episcopul Cataniei.

Stih: Viril murind a aflat îndoite cununi.
Ca cel ce a biruit şi patimile şi pre demoni.

Acesta a fost ucenic sfântului apostol Petru, din Antiohia trăgându-şi neamul. Şi ducându-se în părţile Apusului împreună cu el, s'a prohirisit episcop Cataniei de acestaş apostol. Deci bine şi cu plăcere de Dumnezeu, păstorindu-şi turma sa şi feluri de minuni lucrând, pre mulţi a întors la credinţa lui Hristos. Din carea una a pomenì de trebuinţă este: Erà în acel loc un izvor de apă foarte amară, a căruia amărăciune, prin rugăciune către Dumnezeu, o a prefăcut întru dulceaţă. Carea aceasta văzându-o oarecarii elini închinători de idoli, au crezut în Hristos, împreună cu alţii mulţi. Intru acestea dar ajungând la adânci bătrâneţe şi adormind somnul cel cuvenit Sfinţilor, s'a îngropat cu cinste întru acelaş ostrov,

dând până astăzi vindecări celor ce cu credință se apropie de moaștele lui.

Intru această zi, sfântul Serapion, din Sidon, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Sarapion pre toate în mâinile săracilor le-a dat.
In sfârșit și duhul său Domnului l-a dat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, „cei trei tineri au defăimat „porunca cea prea fără de „Dumnezeu, și fiind aruncați „în mijlocul focului, răcorin-„du-se au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părin-„ților noștri.

Suferit-ai multe izgoniri, prin neslăbite ispite părinte Iacove, biruind pre luptătorii icoanelor, ca un rîvnitor prea cu dreptate, luminând pre toți, cei ce te vedeau, și strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cugetând înfricoșată venirea lui Hristos, toată vieața cu umilință ți-ai petrecut, până ce ai aflat desăvârșit curățire greșalelor și mângâere veșnică și luminare adevărată, și slavă negrăită, prea fericite.

Slavă:

Cu blândețea sufletului arătându-te miel al Păstorului Hristos, și de dânsul păstorindu-te, întru Duhul, te-ai arătat păstor oilor celor cuvântătoare Părinte, cu dânsele pururea cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei.

Marie cinstită pururea Fecioară curată bine cuvântată, ceea ce ești îndreptarea celor ce cad, izbăvirea păcătoșilor, mântuește-mă pre mine nesățiosul, mântuește-mă, pre cel ce strig Fiului tău: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8 Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a...

Cu vărsările luminei cei curate luminându-se mintea ta cea prea curată, înțelepțește ai izgonit întunerecul dracilor și negura patimilor Cuvioase, strigând: Lăudați-l pre Hristos în veci.

Săgețile cele înfocate ale vrăjmașilor, cu ploile lacrămilor celor neîncetate le-ai stins, și de dragostea lui Hristos aprinzându-te prea fericite, ai ars mărăcinii cei stufoși ai dezmerdărilor, înțelepte Iacove.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre turma aceasta pre carea o ai adunat prin învățăturile tale înțelepte, și pre cei ce cu credință săvârșesc sfințită și cinstită și plină de lu-

mină dumnezeească pomenirea ta, prin rugăciunile tale păzeşte-i de ispite şi de primejdii.

Şi acum, a Născătoarei.

Izvor viu fiind, ca ceea ce ai născut apa vieţei, sufletul meu cel topit de învăpăerea păcatului, învie-ază-l Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti, şi vă„paia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lău„daţi-l lucrurile, şi îl prea în„nălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel...

După trudele cele multe, după ostenelele cele nenumărate, şi după sudori şi scârbe adevărate, către limanul cel ceresc te-ai odihnit, adunând bogăţia bunătăţilor celor dumnezeeşti, prea sfinţite Părinte, înfrumseţarea cuvioşilor.

Ca pre o stea de ziuă, ca pre o casă a Duhului, ca pre un trandafir plin de bună mireazmă tăinuită, ca pre un pom cu ramuri înalte, ca pre un părtaş al slavei celei veşnice, ca pre un înţelept ierarh, te cinstim pre tine părinte Iacove.

Slavă:

Curgerile lacrămilor tale cu adevărat trimiţându-se din destul în pământul inimei, au crescut spicul cel copt, carele pururea hrăneşte sufletele, celor ce cu credinţă te cinstesc pre tine Părinte, de Dumnezeu cugetătorule Ierarhe Iacove.

Şi acum, a Născătoarei:

Iartă-mi Doamne iartă-mi, când vei vrea să mă judeci pre mine, să nu mă osândeşti în foc, să nu mă mustri cu mânia ta, te roagă Fecioara, carea te-a purtat în pântece pre tine Hristoase şi mulţimile îngerilor, şi măritul Iacov.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a ve„nit să înnoiască pre Adam „cel căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupân„du-se pentru noi credincio„şii, cu un gând întru laude „îl slăvim.

SVETILNA glasului de trei ori şi Stihoavna Triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 22 DE ZILE.

Pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Vasilie preotul bisericei Anghirei.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfântului, glas 4.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cu podoabele preoţiei fiind înfrumseţat, ca un înger ai slujit lui Dumnezeu, celui ce s'a arătat pentru noi cu materia trupului, jertfindu-i Vasilie cel cu nume mare. Pentru aceasta ca o oaie desăvârşit te-ai jertfit, şi curată jertfă te-ai făcut, şi te-ai adus acum întru jertfelnicul cel de sus. Drept aceea cu glasuri de bucurie te fericim pre tine, şi strigăm ţie: Rugându-te nu încetà, să se mântuiască sufletele noastre.

Prin judecată nedreaptă luându-ţi-se pielea, ai suferit durerile, privind la repaosul cel fără durere, şi la darurile cele gătite, celor ce au pătimit, mărite, şi cu focul ca un fier ascuţindu-te, te-ai făcut sabie din Cer tăietoare, tăind toate cetele vrăjmaşului, prea fericite. Pentru aceasta toată limba bine credincioşilor, pre tine te cinsteşte astăzi bucurându-se, şi te roagă pre tine, ca să faci pentru turma ta către Dumnezeu rugăciune.

Cu ranele cele dumnezeeşti fiind înfrumseţat, din cetate în cetate legat alergai, legând pre tiranul, şi îndreptând călătoriile paşilor tăi, şi întru cetatea Chesariei ajungând, într'însa ai priimit tericitul sfârşit, şi purtând cunună, te-ai suit către cetatea cea cerească. Şi stai acum înnaintea Impăratului şi Dumnezeu. Pre carele rogă-l, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pentrucă din lenevirea mea şi din trândăvire eu ticălosul, ticăloşeşte am căzut întru adâncurile greşalelor celor multe, şi sunt cuprins acum de nedumerire şi deznădăjduire, fii mie ajutor şi curăţire şi mântuire Preacurată, dându-mi mie mângâiere prea milostivă, rogu-mă şi te cer, şi cu credinţă căzând, strig ţie: Să nu mă arăt până la sfârşit bucurie pierzătorului.

A Crucei, a Născătoarei:

Nu mă plânge Maică, văzându-mă spânzurat pre lemn, pre mine Fiul şi Dumnezeul tău, cel ce am spânzurat pământul neţinut preste ape, şi toată făptura am zidit, pen-

trucă voiu învia, şi mă voiu prea mări, şi cu tărie voiu sfărâma împărăţia iadului şi voiu pierde puterea lui, şi pre cei legaţi îi voiu mântuì de tirănia lui ca un milostiv, şi îi voiu aduce la Tatăl meu, ca un iubitor de oameni.

STIHOAVNA Triodului şi celelalte.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului şi al Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud Mucenice, ostenelile tale cele prea mari.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 6, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, „pre gonaciul Faraon văzân„du-l înnecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biru„inţă să-i cântăm.

Impărătească slava ta Impărate al tuturor, iubindu-o măritul Vasilie, tare a pătimit pre pământ. Prin carele învredniceşte-ne şi pre noi împărăţei cerurilor.

Vieaţa cea vrednică de laudă, petrecerea cea curată, cărarea nevoinţelor te-a arătat moştenitor al lui Dumnezeu mărite, şi te-a făcut cetăţean cerurilor.

Prin bună vieţuire supuindu-te Domnului, prea înţelepte, ai supus pre vrăjmaşul şi cu picioarele l-ai zdrobit, arătat făcând vitejie asupra lui, mucenice Vasilie.

Slavă:

Intru vărsarea sîngiurilor, ai înnecat pre Faraon cel înţelegător, cu toată tabăra, şi cu adevărat ai alergat către pământul, întru carele se veseleşte pururea mulţimea pătimitorilor, înţelepte Vasilie.

Şi acum, a Născătoarei:

Unul născut, carele este împreună cu Tatăl, vrând a locuit întru prea curat pântecele tău Preacurată, şi s'a făcut om, vrând să mântuească pre oameni pentru bunătate.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt...

Inălţatu-te-ai ca un Miel pre lemn, de trei ori fericite, cu cuget curat suferind strujirile şi surpând mândriile vrăjmaşului, cu puterea dumnezeescului Duh.

Prin frumseţile ranelor, te-ai arătat prea frumos la suflet şi la trup, Mucenice. Cu cuget curat înălţând glasuri de mulţămită către puitorul luptelor tale.

Căutând slava cea prea mare, ai răbdat luptele cele mari, prin cuget vitejesc înţelepte, şi pre trufaşul cel mare pururea l-ai smerit.

Slavă.

Fiind păzitor poruncilor celor dumnezeeşti, ai fost încueat în temniţă, deschizând credincioşilor calea învăţăturei, cea mergătoare întru lăţimea cunoştinţei, de Dumnezeu gânditorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscând de departe Isaia prin Duhul, zămislirea ta Fecioară, luminat o a arătat, strigând: Iată Fecioara în pântece pre Dumnezeu va zămislì.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălţat cornul credin„cioşilor tăi Bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pe peatra măr„turisirei tale.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Degrab neîntâmpină...

Mucenicul Vasilie, împărăţia lui Dumnezeu dorindu-o, a suferit înfocarea muncilor şi moartea cea nedreaptă. Pentru aceasta s'a învrednicit nemurirei celei adevărate. Pre acesta dar adunându-ne cu credinţă să-l fericim, carele se roagă Domnului, să se miluească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Innoit-ai Preacurată prin dumnezeească naşterea ta, fiinţa cea muritoare şi stricată prin patimile pământenilor, şi ai ridicat pre toţi din moarte la vieaţa nestricăciunei. Pentru aceasta dupre datorie toţi te fericim Fecioară prea slăvită, precum mai 'nainte ai zis.

A Crucei, a Născătoarei.

Fecioară preacurată Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin prea sfântul tău suflet, când ai văzut răstignit de bună voe pre Fiul şi Dumnezeul tău. Pre carele roagă-l neîncetat binecuvântată, să ne dăruească nouă ertare de greşale.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul. „Cinstita Biserică cu Dumne„zeească cuviinţă, cântă stri„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind.

Dacă a văzut cel rău credincios dumnezeească faţa ta fulgerând cu raza Duhului, se îngrozeà, şi ca un slujitor al întunerecului, fără simţire se nebuneà, mucenice Vasilie.

Cu înţelepciunea cea mai bună împodobindu-te, pre înţelepţii Elinilor i-ai veştejit, cu dumnezeeasca putere, şi cu răbdare pătimind, ai luat cununa biruinţei Vasilie.

Cuvântul, cel ce s'a întins pre Cruce, şi prin patimă

a dăruit credincioşilor nepătimire, te-a întărit pre tine, cel ce erai întins despre toate părţile şi te desnodai, Vasilie.

Slavă.

Nu jertfesc dracilor, nu mă tem de moarte, nici de felurile muncilor, dumnezeescul Vasilie a strigat: Un Dumnezeu mărturisesc, cunoscut în Treime.

Şi acum, a Născătoarei.

Te laud pre tine Stăpână, cea mult lăudată, bine te cuvintez pre tine Fecioară, prin carea toţi oamenii ne-am bine cuvântat, şi cu adevărat ne-am mântuit de blestemul cel de demult.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele ce-„lor ce mânecă la tine cu dra-„goste, mă rog luminează-le, „ca să te vază Cuvinte al lui „Dumnezeu, pre tine adevă-„ratul Dumnezeu, pre cela ce „chemi din negura greşale-„lor.

Împilându-te de greutatea fierului, ca unul ce ai ales a purtà jugul cel prea uşor al Domnului, Mucenice, ai împilat pre vrăjmaşul cel trufaş, carele s'a împrotivit asupra Ziditorului.

Cu legăturile cele de fier încunjurându-te Mucenice, cu veselie ai alergat din locuri, în locuri, înfrumseţându-te cu dânsele ca cu nişte sălbi. Pentru aceasta împreună cu Hristos împărăţeşti Vasilie.

Prin curgerile sângiurilor cu adevărat roşindu-ţi ţie veşmânt împărătesc, mărite Mucenice, şi cu coroana biruinţei fiind împodobit, împreună cu Hristos împărăţeşti Vasilie, bucurându-te.

Slavă:

Întărindu-te cu Darul Crucei, fiind gonit cumplit, ai săvârşit calea cea îndelungată şi cu anevoe, cântând: Voiu merge Cuvinte în cărarea mărturiilor tale, bucurându-mă şi veselindu-mă.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cea mai pre sus decât Heruvimii, pre cea mai înaltă decât cerurile, pre cea mai cinstită decât zidirea, pre zidul înţelepţilor Mucenici, pre singură Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o cinstim.

Peasna 6, Irmos:
Marea vieţei văzându-o...

Prin muceniile tale te-ai înălţat, şi ai surpat pre vrăjmaşul, mare Mucenice mărite, şi la sfârşitul chinurilor tale încununându-te cu coroa-

nă de biruință, te-ai mutat către Dumnezeu, vrednicule de minuni.

Asemănându-te celui ce și-a întins palmele pre Cruce, pentru tine înțelepte Mucenice, înălțându-te pre lemn, cu răbdare ai suferit șuvițările, rănind înșelăciunea cu ranele tale.

Slavă:

Pentru Hristos legându-te Vasilie, ai legat pre neprietenii cei fără de trup, iară ieșind din trup, desăvârșit ai risipit măestriile lor, prin Darul cel dumnezeesc prea mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te cântăm prea lăudată, pre carea te laudă oștile cetelor celor cerești, și pre tine te rog Preacurată, patimile sufletului meu vindecăle, și din focul cel veșnic mă slobozește.

Irmosul:

Marea vieței văzându-o „înălțându-se de viforul ispi„telor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: „Scoate din stricăciune viea„ța mea mult Milostive.

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamne...

Săvârșind petrecerea dupre lege, ai păzit credința sfințite mucenice Vasilie. Pentru aceasta te-ai învrednicit cununilor muceniei, și stâlp neclătit te ai arătat Bisericei, mărturisind pre Fiul cel fără început cu Tatăl și cu Duhul, pre Treimea cea nedespărțită, pre carea roagă-o, să ne mântuim de nevoi, cei ce te cinstim pre tine, ca să strigăm ție: Bucură-te Vasilie de Dumnezeu înțelepțite.

Intru această lună în 22 de zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Vasilie preotul Bisericei Anghirenilor.

Stih: Proorocul a zis pre tot trupul a fi întru durere,
Iară mucenicul fiind tăiat n'a zis că-l doare.
Intru a douăzeci și doua zi a lui Martie,
A fost pătruns cu frigări Vasilie.

Acesta a fost în vremea împărăției lui Iulian Paravatul și a lui Saturnin ighemonul Anghirei. Deci fiind pârît, l-a adus înaintea ighemonului, și făcându-i-se întrebare, l-a spânzurat de un lemn, și l-a strujit pe coaste, și l-a aruncat în temniță. Apoi scoțându-l din temniță l-a strujit multă vreme foarte tare, și legându-l cu lanțuri l-a băgat iarăși în temniță. Deci după câteva zile trecând lepădatul de lege Iulian prin cetatea Anghirei, a adus pre Sfântul înaintea sa, și făcându-i întrebare, l-a dat pre seama lui Favlentie Comitul, ca să-i scoată curele de pe trup, ceea ce i-a făcut îndată. Și scoțându-i multe curele, și aruncându-i cele dinapoi preste umerile cele dinainte înapoi, de-i spânzurau pre umere. Iară sfântul fiind întărit cu inima, a rumpt una dintr'acelea și a aruncat în obrazul lui Iulian. După aceea a poruncit acela, ca să-l arză cu țepuși de fier înfocate, și i-a găurit pântecele și spatele, și toate încheeturile, și într'acelea și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfintele mucenițe, Calinica și Vasilisa, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Pre Calinica împreună cu Vasilisa tăind,

Bunele biruitoare s'au arătat şi ale Cerului împărătese fiind.

Intru această zi, pomenirea sfintei Drosidei, fiica împăratului Traian, şi a celor împreună cu dânsa cinci canonice,

Stih: Drosida s'a mutat după răcorirea ungerei mirului,

Ca din Livan îndreptată către împărăţia Cerului.

Când împărăţeà Traian, nu numai pre toată ziua omorà pre creştinii cei ce mărturisiau pre Hristos, ci şi cinstitele lor moaşte, le aruncà în locuri necinstite şi necurate. Deci atuncea erau cinci femei canonice adică călugăriţe, care se nevoeau într'o sihăstrie păzind poruncile lui Dumnezeu, care pre lângă alte bunătăţi, aveau şi acest lucru neapărat a luà moaştele sfinţilor mucenici, şi a le unge cu miruri şi a le înfăşurà cu giulgiu, şi aşa a le îngropà în sihăstria lor. Despre care înştiinţându-se Drosida fiica împăratului Traian, s'a dus la pomenitele călugăriţe având cu sine-şi haine scumpe. Căci cuviculariе, sau păzitorii împărăteşti erau cuprinşi de adânc somn, şi nu o au simţit când a ieşit din palat. Deci se rugà ea călugăriţelor, ca să se ducă împreună, să ia moaştele vre unui mucenic.

Iară Adrian logodnicul Drosidei şi sfetnic fiind împăratului, îi zise: Singur stăpânitorule stăpâne, porunceşte să se pue ostaşi păzitori la trupurile creştinilor celor omorâţi cu rea moarte, ca să aflăm carii sunt aceia ce furà trupurile lor. Iară împăratul a poruncit să se facă aceasta. Deci priveghind ostaşii, au prins pre cele cinci călugăriţe împreună cu Drosida fiica împăratului, şi dimineaţa le-a înfăţişat pre ele la împăratul. Iară împăratul văzând pre fiica sa, s'a spăimântat. Pentru carea a poruncit să fie pusă la bună pază, poate se va pocăì. Iară pentru cele cinci călugăriţe a poruncit să se facă un vas mare de aramă, şi într'u acela să se puie călugăriţele, şi împreună cu ele să se pue şi aramă îndestulă, ca topindu-se arama, să se amestece cu trupurile călugăriţelor, şi să se facă o migmă; şi cu acea aramă să se facă fundurile vaselor celor de aramă a băei obşteşti, făcută fiind de curând de el, şi carea erà să se aprinză la serbarea numită a apoloniilor, şi să se înnoiască spre plăcerea închinătorilor de idoli celor de un cuget cu împăratul.

Aceasta făcându-se şi mistuindu se călugăriţele, s'au alcătuit vasele acele de aramă ale băei. Deci aprinzând ostaşii baia, propoveduiau pretutindenea, zicând: Câţi sunteţi prieteni milostivilor dumnezei, veniţi la înnoirile obşteştei băi; şi îndată alergau toţi. Din carii cel ce a venit întâiu, îndată ce s'a apropiat de uşa cea întâiu a băei, a căzut jos şi şi-a dat sufletul. Asemenea au pătimit şi câţi alţii în urma aceluia s'au apropiat, căci nici unul n'a putut să intre înlăuntru. Despre cariiînştiinţându-se împăratul a chemat pre slujitorii dumnezeilor lui şi le-a zis: Spuneţi-mi nu cum-và s'a făcut vre o vrajă de creştini, şi pentru aceasta nu poate să intre nimeni în bae? Iară ei au răspuns: Nu împărate, ci vasele acelea de aramă, ce s'au făcut din moaştele călugăriţelor, acelea au făcut minunea aceasta. Deci porunceşte să se facă alte vase, şi aşà va contenì omorul ce se face. Deci aceasta făcându-se, a zis Adrian logodnicul Drosidei către împăratul: Porunceşte o împărate, să se topească de a doua oară fundurile vaselor celor din 'nainte, şi din acestea să se facă idoli goli în chipul călugăriţelor acelora, spre defăimarea şi necinstea lor. Carii idoli să se aşeze, la obştеasca bae a împărăţiei tale. Şi îndată a poruncit împăratul de s'a făcut. Şi dupăce s'au aşezat idolii, a văzut împăratul în vis cinci mieluşele curate ce păşteau într'o grădină, şi un păstor înfricoşat, păstorindu-le pre ele şi zicând împăratului: Prea nelegiuitule şi prea păgânule împărate, pre cele ce tu ai socotit să le pui goale în bae întru necinstea bunului şi înduratului Păstorului Hristos, răpindu-le dela tine, le-a aşezat întru acest loc frumos al raiului unde va să vie şi Drosida, ne-

întinata mielușà a lui Dumnezeu și fiica ta.

Deci deșteptându-se împăratul, s'a umplut de mânie spurcatul, că și după moarte sfintele femei au rușinat sfaturile lui. Și a poruncit să se aprinză două cuptoare de foc, despre o parte și despre ceealaltă parte a cetății, și să li se dea foc pre toată ziua. A pus încă și scrisoare deasupra lor, carea ținea loc de poruncă împărătească, și cuprinderea erà așà: «Bărbați galiliani, «carii vă închinați celui răstignit, izbă«viți-vă pre voi de mai multe munci, «iară pre noi de ostenele. Și fiecarele «din voi, fără de oprire arunce-se pre «sine în oricare cuptor îi va plăceà». Deci acest fel de poruncă sunându-se, auzind roaba lui Dumnezeu Drosida, că fiecarele din creștini, pentru dragostea și credința lui Hristos se aruncă pre sine în cuptorul cel de foc, ridicând ochii la cer, ziceà: Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase Fiule al lui Dumnezeu, de este voia ta ca să mă mântuesc și să scap de nebunească credința a tatălui meu Traian, tu-mi ajută, ca să mă izbăvesc din cămara cea de nuntă a rău credinciosului Adrian, și să mă sui la cer, unde sunt cele cinci călugărițe ce m'au povățuit la frica ta. Și adoarme cu somn adânc pre cei ce mă păzesc, ca să pot scăpà fără să mă simță.

Acestea zicându-le și lepădând hainele cele împărătești, a ieșit încetișor, nimeni prinzându-i vestea. Deci pe când mergeà ca să se arunce pre sine într'unul din cuptoare, cugetà întru sine zicând: Cum mă voiu duce la Dumnezeu, neavând îmbrăcăminte de nuntă? Neluând sfântul Botez și pentru aceasta fiind necurată? Ci Impărate al Impăraților Doamne Iisuse Hristoase, iată am lăsat împărăția mea pentru dragostea ta, ca să mă așez portar împărăției tale. Deci tu carele te-ai botezat pentru noi, botează-mă pre mine cu Duhul sfânt. Și dupăce a zis acestea scoțând mirul ce-l aveà sub haina sa, și ungându-se pre sine și aruncându-se ntr'un lac, ce erà din strânsurile de ploaie, s'a botezat, zicând: Botează-se roaba lui Dumnezeu Drosida, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și păzindu-se pre sine șapte zile, s'a împărtășit de hrană îngerească. Iară oarecarii iubitori de Hristos creștini aflându-o pre ea, și îngăduind, au aflat dela ea, povestind într'acest chip cele pentru sine. Și în a opta zi, făcând rugăciune, ca să o lumineze Dumnezeu ce să facă, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului cuvios mucenic Evtimie, carele s'a nevoit în Constantinopol, la anul una mie opt sute patrusprezece, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Stâlpări și Crucea prea fericite țiind, Evtim e vesel ești către sabie mergând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvio„șilor tineri. Iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dum„nezeu, pre muncitorul l-a „plecat a strigà: Bine ești cu„vântat Dumnezeul părinți„lor noștri.

Strălucindu-te cu luminarea Darului celui Dumnezeesc ai trecut întunerecul chinurilor, făcându-te părtaș zilei celei neînserate înțelepte, și strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Inima ta fiind întemeiată pe peatra dumnezeeștei cunoștințe, nu s'a clătit de vânturile ispitelor cugetătorule, de Dumnezeu pătimitorule,

Mântuitorului tuturor strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Nebunindu-se muncitorul, a poruncit să te tae făşii, mărite, şi văzându-te că suferi ca un fără de trup, nu a priceput nici cum a strigà: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă

In cuptorul muncilor arzându-te, ai strălucit ca aurul, şi făcându-te pecetluire dumnezeeştilor patimi, înţelepte Vasilie, strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscând după naştere fecioria nestricată, Fecioară rămâind mai pre sus de minte, celui născut din tine, Mântuitorului şi Dumnezeu strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Din văpae cuvioşilor...

Cu totul către Dumnezeu întinzându-te, durerile trupului ca un vis le-ai socotit. Pentru aceasta cu bucurie te-ai mutat către vieaţă fericită şi fără durere, purtătorule de chinuri mucenice Vasilie.

Cu dragostea Atottiitorului întărindu-te, ispitele trupului prea tare le-ai suferit, şi pre vrăjmaşul cel puternic întru răutate l-ai înnecat, în curgerile sângiurilor tale, Vasilie de trei ori fericite.

Vasilie, cel ce este împărătească podoaba Bisericei lui Hristos, şi închipuirea patimilor Mântuitorului, mucenicul cel prea viteaz, şi întărirea credincioşilor cu cântări să se laude.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Invrednicitu-te-ai după sfârşit a aflà slava cea mai pre sus de lume şi lumina cea neînserată, împărăţia cerurilor, cunună nevestejită, vieaţă fără întristare, şi bucurie negrăită, mucenice Vasilie.

Şi acum, a Născătoarei:

Neamul omenesc s'a învrednicit mântuirei prin tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti cu Dar dăruită. Căci singură ai născut nouă pre Mântuitorul, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars, că toate le „faci Hristoase cu singură vo„irea. Pre tine te prea înăl„ţăm întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Slobozindu-te de trup prea fericite, te-ai învrednicit a vedeà strălucirile cele veselitoare ale sfinţilor, şi te-ai împreunat cu oştile îngerilor, împreună cu dânşii pururea cântând: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Treime făcătoarea tuturor, şi atotputernică.

Ca o lumină, ca un soare mare, arătându-te în Cerul Bisericei lui Hristos, prea fericite, cu luminările cele slobozitoare de raze ale chinurilor, şi cu dumnezeeşti strălucirile minunilor, luminezi sufletele, celor ce te laudă pre tine.

Înfrumseţatu-te-ai pre sineţi cu frumseţile chinurilor cu toată slava dela Dumnezeu, purtătorule de chinuri, şi acum stai înaintea lui Hristos celui frumos, fiind împodobit cu cununa dreptăţei. Pentru aceasta credincioşii bucurându-ne, pre tine te cinstim.

Slavă:

Sfinţitu-s'a pământul prin dumnezeească îngroparea dumnezeescului şi sfinţitului trupului tău, Vasilie. Duhurile drepţilor au săltat, având în mijlocul lor duhul tău Fericite, cu carii toţi împreună pomeneşte-ne pre noi, carii pre tine te pomenim.

Şi acum, a Născătoarei.

Înfricoşat este chipul naşterei tale Fecioară, căci cel ce s'a născut din tine, a fost Dumnezeu întrupat. Pre carele roagă-l Maică cinstită şi neispitită de nuntă, ca să izbăvească de munca cea înfricoşată pre toţi, cei ce cu neîndoită credinţă te cinstesc pre tine.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oameni„lor, spre carele nu cutează „a căutà cetele îngereşti; iară „prin tine Preacurată, s'a a„rătat oamenilor Cuvântul în„trupat, pre carele slăvindu-l „cu oştile cereşti, pre tine te „fericim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE

Sfântul prea cuviosul părintele nostru Nicon şi o sută nouăzeci şi nouă de ucenici ai lui, cei ce s'au muncit cu dânsul.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfinţilor, glas 4:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Dezmierdările trupului şi trupul cel anevoe înfrânat, prin Dar leai supus la zăbala înfrânării

Fericite, cu puterea Duhului, ca un prea ales biruind toată arma vrăjmaşului. Pentru aceasta te-ai făcut povăţuitor călugărilor, celor ce urmează totdeauna, înţeleptei şi dumnezeeştei tale propoveduiri, Nicone.

Strălucind ca soarele dela răsărit prea fericite, toată lumea o ai luminat, cu strălucirile minunilor, adunând ceată de ucenici, luminoşi ca stelele. Cu cari împreună ai pătimit prea cu răbdare, tăindu-vă prin sabie, şi duhurile voastre puindu-le în mâinile Stăpânului, Impăratului tuturor.

Nici foamea, nici primejdia, nici goliciunea, nici bătăile, nici moartea cea prea silnică, cu adevărat nu v'au despărţit pre voi de dragostea lui Hristos, vrednicilor de minune. Ci ca nişte mieluşei spre junghiere, urmând Păstorului, aţi ajuns dela apus, întru neînserata odihnă a împărăţiei cerurilor, cununi purtând, purtătorilor de chinuri.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Tămăduirea şi leacul cel prea ales şi mântuitor al pocăinţei, tu mie să-mi dărueşti, ceea ce ai născut pre Dumnezeu Mântuitorul meu, şi curgerile lacrămilor, şi cugetarea ceasului celui groaznic şi înfricoşat, şi neamăgirea judecătorului, ca prin rugăciunile tale să scap de cutremurul muncilor, şi să dobândesc Darul cel dumnezeesc.

A Crucei, a Născătoarei:

Mielusaua ceea ce te-a născut pre tine Mieluşelul şi Păstorul, dacă te-a văzut răstignit pre lemn, ca o Maică tânguindu-se, grăià către tine: Prea iubite Fiule, cum te-ai spânzurat pre lemnul Crucei îndelung răbdătorule? Cum ţi s'au pironit, Cuvinte, mâinile şi picioarele tale, de cei fărădelege? Şi sângele tău ţi-ai vărsat Stăpâne!

LA UTRENIE

CANONUL Sfinţilor şi al Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfinţilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări te laud pre tine, cel ce porţi numele biruinţei, Fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mărei Roşii cu urme neudate, pedestru tre„cându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisì în chi„pul Crucei, puterea lui Ama„lic în pustie a biruit.

Prin luptele cele postniceşti biruind pre cel cu măestrie rea, te-ai încoronat cu

frumseţile cele mucenicești, şi acum stai înaintea lui Dumnezeu, rugându-te pentru noi, carii te cinstim pre tine, cuvioase Nicone.

Imputernicindu-te cu puterea, celui ce a întărit neputinţele noastre, mai întâiu ai făcut vitejii în războae, Fericite. Şi făcându-te biruitor, ai alergat la Botezul lui Hristos.

Slavă.

Ceata ucenicilor tăi înţelepte, strălucindu-se mai întâi cu sihăstriile, s'a împodobit şi cu mucenia, şi prin îndoite lupte şi-a împletit şi îndoite cununi.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşa pogorârei tale celei către noi Doamne, mai pre sus de fire te-a născut Dumnezeu şi om, în două firi, carele te numeşti în taină Răsărit, şi Soare şi Lumină.

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-se de tine...

Oastea cea dumnezeească încingându-o cu ostăşire duhovnicească, o ai întrarmat către luptele pătimirei, mucenice al lui Hristos, Nicone.

Postniceşte mai întâiu răstignindu-ţi trupul, te-ai nevoit a biruì cetele dracilor prin bătăile cele mucenicești, prea lăudate Nicone.

Slavă:

Dela răsărit ca o stea, pornindu-te la apusuri ai ajuns, unde murind ai apus, şi către Hristos ai răsărit Nicone.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceata mucenicilor a închipuit junghierea ta Stăpâne, cunoscându-te pre tine odrăslit, din Prunca cea neispitită de nuntă.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Bise-„rica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doam-„ne, şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Prin dumnezeeşti graiurile maicei tale, a strălucit lumină în inima ta, şi cu Botezul luminându-te, te-ai numărat în cetele călugărilor, şi te-ai făcut povăţuitor şi luminător celor ce urmau ţie Cuvioase. Cu carii împreună roagă-te lui Hristos, ca să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Dumnezeesc cort te-ai făcut Cuvântului, singură Fecioară Maică prea curată, cu curăţia covârşind pre îngeri. Şi pre mine, cel ce mai mult de cât toţi m'am făcut întinat prin păcatele trupului, cu

dumnezeeşti apele solirei tale curăţeşte-mă, Cinstită, dându-mi mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşaua cea prea curată, Fecioara Maica Cuvântului, cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat, pre cel ce a răsărit dintr'însa fără durere, ca o Maică plângând a strigat: Vai mie Fiul meu, cum pătimeşti, vrând să scapi pre om din necinstea patimilor.

Peasna 4, Irmos

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptăţei, a stătut în„tru a sa rânduială, precum se „cuvine strigând: Slavă pu„terei tale Doamne.

Intru dumnezeeştile vărsările luminei îndulcindu-te, rîurile muncilor nerănit le-ai trecut, Nicone, vrednicule de minune. Şi dupre vrednicie ai priimit cununa biruinţei, Mucenice.

Cu prea luminoasă vitejie strălucind, ca un sihastru te-ai luptat, omorînd mai întâiu patimile trupului, biruind a doua oară şi cu mucenia cetele dracilor.

Slavă:

Cu arma bunei credinţe v'aţi oştit asupra vrăjmaşului, de Dumnezeu înţelepţiţilor, şi prin moarte bună slavă aţi câştigat, şi bucurându-vă strigaţi: Slavă puterei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre una, ce eşti mai înaltă decât toată zidirea, Ziditorul te-a iubit pre tine Fecioară Maică prea curată, arătându-te pre tine Maică a sa. Pre carea adunările pătimitorilor te roagă cu prea bună cuviinţă.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoştinţei pe „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă.

Bine plecându-te dumnezeeştilor sfătuiri ale maicei tale, în războae ai avut puterea Crucei, Nicone, cele mai bune în taină învăţându-te.

Cu lumina bunătăţilor fiind luminată vieaţa ta, de Dumnezeu cugetătorule, ai avut mucenia ca pe o podoabă prea înfrumseţată, prea cinstite Nicone.

Slavă:

Legilor celor de Dumnezeu începătoare, bine supuindu-se mucenicii, au biruit; şi pre cei fărădelege cu dumnezeeasca întrarmare, vitejeşte i-au surpat.

Şi acum, a Născătoarei:

Lumina cea fără de ani, raza Părintelui o ai născut nouă Preacurată, făcându-se sub ani, din bogăţia bunătăţei.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Aducând ceată de mucenici ca nişte stele, ca un soare cu multă lumină aţi alergat dela răsărit, şi cu razele voastre aţi luminat apusul, de Dumnezeu cugetătorule Nicone.

Cu picăturile sângiurilor tale, Mucenice, ai înnecat mările mulţimei dumnezeilor, şi întru adâncul luptelor, ai sugrumat pre cumplitul şi prea vicleanul aflătorul răutăţei.

Slavă:

Ca nişte crini în livada bunătăţilor aţi înflorit, şi ca nişte trandafiri cu bună mireazmă, mirezmiţi inimile noastre cu frumseţile muceniei, purtătorilor de chinuri de Dumnezeu însuflaţilor.

Şi acum, a Născătoarei

Biserică şi palat însufleţit al lui Dumnezeu, cunoscându-te pre tine ceata purtătorilor de chinuri, te roagă Stăpână, carea singură ai ridicat necinstea femeilor.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri-„gă către tine, de sângele dra-„cilor curăţindu-se, cu sân-„gele cel curs prin milosti-„vire din coasta ta.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Cu cuviinţă vieţuind mai întâiu Nicone, ai adunat ceată de cei supuşi lui Dumnezeu, şi cu bună credinţă pururea următoare ţie, cu razele patimilor ca un soare purtător de lumină dela răsărit până la apus strălucind, ai împuţinat înşelăciunea cu pârîul sângiurilor tale.

Intru această lună în 23 de zile pomenirea sfântului mucenic Nicon, şi cu ucenicii săi, o sută nouăzeci şi nouă.

Stih: Nicone cununi de biruinţă îţi găteşte ţie,
Dătătorul de cununi, pentru aceasta fii murind de sabie.
In a douăzeci şi treia zi Nicon şi-a dat,
Prin sabie sfârşitul cel lăudat.

LA UCENICII SĂI:

Stih: Unul trebue ca patru cincizecimi să fie,
Tăindu-se cei împreună mucenici prin sabie.

Acest sfânt Nicon, a fost pe vremea stăpânirei ighemonului Quintilian, trăgându-se cu neamul din părţile Neapolitanilor, frumos la chip, şi la faţă luminat şi înfricoşat în războaie; din tată elin şi maică creştină. După aceea întâmplându-se război mare şi încunjurare de oaste tare, aducându-şi fericitul aminte de învăţăturile maicei sale, şi suspinând dintru adâncul inimei zise: Doamne Iisuse Hristoase ajută-mi, şi întărindu-se pre sine cu cinstitul semn al Crucei, a intrat în mijlocul vrăjmaşilor şi n'a încetat lovind pre unii cu sabia, pre alţii cu suliţa, până când i-a biruit pre toţi şi i-a întrânt, de care lucru toţi s'au mirat. Şi de vreme ce

s'au întâmplat cele ale războiului dupre voia lor, s'a întors şi el cu ceilalţi la casa sa. Şi spuindu-şi gândul către maica sa, cum că voeşte a se botezà, a călătorit spre părţile Constantinopolei, şi sosind la ostrovul ce se chiamă Hion s'a apropiat de un munte, şi stând acolo şapte zile, şi nevoindu-se în post şi în priveghere şi în rugăciune, i-a vestit un dumnezeesc înger, ca să se pogoare la mare cu toeagul, carele i-l dăduse acel ce i s'a arătat, şi sosind la mare a aflat o corabie şi a intrat într'însa, şi în două zile a sosit la muntele Ganului. Şi dupre întâmplare i-a ieşit înainte un episcop în chip de monah, şi luându-l de mână, l-a dus la o peşteră, unde lăcuià el, şi învăţându-l l-a botezat în numele sfintei Treimi, împărtăşindu-l şi cu sfintele Taine. Şi după trei ani l-a hirotonit preot, apoi şi episcop. Şi luând asupra sa a fi îndreptător şi mai mare preste toţi monahii câţi se adunaseră acolo, cari erau o sută nouăzeci şi nouă, s'au dus cu toţii la Mitilin. Şi de acolo au trecut în Italia, şi văzând pre maică-sa, pre carea o a şi grijit şi murind o a şi îngropat, apoi s'a dus la Sicilia şi a locuit în muntele ce se zice al Tavromeniei, împreună şi cu ceilalţi o sută nouăzeci şi nouă. Deci aflând ighemonul cele pentru Sfântul, îndată a trimis de l-a adus înaintea lui, împreună şi pre toţi cei o sută nouăzeci şi nouă. Şi făcându-le întrebare, i-au pus jos la pământ şi i-au sfărâmat rău cu rane, şi în sfârşit le-au tăiat capetele. Iară pre sfântul Nicon l-au întins de patru părţi ale trupului, şi l-au ars pre dedesupt cu făclii, şi l-au legat de dobitoace sălbatece, de l-au târît pre pământ, şi l-au dat de o râpă, şi l-au bătut cu pietre preste gură, şi i-au tăiat limba. Şi pre urmă i-au tăiat capul, şi aşà i s'a plinit mucenia.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Gheorghie cel nou iubit, şi făcătorul de minuni din Diipiu.

Stih: Din vecini Gheorghie şi aicea fiind,
Şi acolo, socotesc, că cu taina lui Hristos Fecioară eşti petrecând.

Acesta lăsându-şi femeea şi copiii şi rudele, a ales calea cea strâmtă, şi intrând sub jugul Domnului cel uşor, încunjurà cetăţi şi sate şi însuşi pustiul, lipsit fiind, necăjit, de rău supărat. Deci descoperindu-i-se lui dela Dumnezeu sfârşitul, s'a dus la Constantinopol şi mergând la prea cinstita biserică a sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, la locul numit Diipiu, s'a odihnit în Domnul, după ce a stat acolo şapte zile. Şi după ce s'a adunat faţă cei ce erau să-l îngroape, şi au văzut lanţul cu care erà înfăşurat trupul lui că erà foarte greu, şi tot trupul lui erà tipărit în el, deci strigau: Doamne miluieşte. Pentru care a fost şi îngropat în tinda pomenitei biserici, în mormântul de marmură ce i s'a făcut, revărsând vindecări de multe minuni, celor ce cu credinţă se apropie de el, din cari unii din cei ce au câştigat ajutorul lui, încă şi acum tuturor mărturisesc facerile de minuni ce s'au făcut la ei.

Intru această zi, sfântul Dometie de sabie s'a săvârşit.

Stih: Acest ce se uită în lăuntru cumplit purtător de sabie,
Grăbeşte ca să pogoare prin sabie capul lui Dometie,

Intru această zi, sfântul noul cuvios mucenic Lucà, carele a mărturisit în Mitilina, la anul o mie opt sute doi, prin spânzurare s'a săvârşit.

Stih: Lucà cel cuvios prin sabie se află murind,
Şi cu ceata mucenicilor împreună este prăznuind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bu-„nei credinţe, mai vârtos de „cât văpaia focului fiind a-„prinşi, au strigat: Bine eşti „cuvântat în Biserica slavei „tale Doamne.

Mai mult decât aurul fiind ispitit cu bătăile, de Dumnezeu cugetătorule, turn al bunătăților te-ai arătat, gonind năpădirile dracilor, și strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul meu și Domnul.

După sfârșit fiind aruncat trupul tău întru ascuns Mucenice, revărsând străluciri dumnezeești ale tămăduirilor, gonește vătămarea demonului, care arătat te-a făcut, silindu-se de dumnezeescul Duh.

Cu totul îndulcindu-te întru privirile cele dumnezeești, ți-ai dat trupul bătăilor prin răbdare, prea fericite, căci ai dorit a stà în ceruri înaintea Atottțiitorului, purtătorule de cunună mărite.

Slavă:

Fiind păstor al oilor celor cuvântătoare, nevătămat ai păzit staulul Părinte înțelepte, de lupii cei înțelegători, și împreună cu dânsele te-ai sălășluit în lăcașul cel ceresc, ca să stați înaintea Stăpânului tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul Tatălui, nestricând nici cum fecioria ta, s'a sălășluit întru tine, și a tras ceata mucenicilor cea pururea pomenită, carea te propovedueşte pre tine, Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Peasna 8 Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniil...

Purtând strălucirea inimei tale neadormită, și adăpată cu pâraele lacrămilor și cu sîngele muceniciei Cuvióse, lăcuești acum în cămara cea nefăcută de mână, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Arătatu-te-ai podoabă postnicilor și pătimitorilor, căci întru amândouă te-ai arătat iscusit, ridicând biruințe care îngrozesc mintea, asupra vrăjmașului, Nicone, strigând: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Binecuvântăm...

Sufletele le-ai adăpat cu sângiurile tale, îndemnându-le către rîvnă dumnezeească Cuvioase, tabăra dracilor o ai rănit cu săbiile ranelor, arătând întru tine numirea cea adevărată, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Rumpe sarcina cea grea a răutăților mele Preacurată, ceea ce prin naşterea ta ai îndreptat căderea lui Adam, și mă luminează Prealăudată ca într'un cuget să strig: Bine

cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele deschi„se în groapă le-a încuiat, şi „puterea focului a stins, cu „buna faptă încingându-se, ti„nerii cei iubitori de buna cre„dinţă, strigând: Binecuvân„taţi toate lucrurile Domnu„lui pre Domnul.

Peasna 9 Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Văzutu-te-a pre tine, înflorit cu frumseţile ranelor, dătătorul cununilor, şi îmbrăcat cu porfira dintru mucenicestele tale sângiuri, şi împreună cu dânsul te-ai sălăşluit, dumnezeeşte veselindute Nicone.

Cât este de prea frumoasă dragostea ta, carea o ai avut către Domnul! Şi cât este de fierbinte dorirea cea aprinsă de focul cel dumnezeesc, şi prea minunată este pătimirea carea te-a împreunat pre tine cu cele cereşti, Nicone.

Avându-te pre tine adunarea pătimitorilor, ca pre un soare mare întru înălţimea Bisericei, ca nişte stele de lumina cea dumnezeească răvărsându-se, cu strălucirile cele ce revarsă raze, lumea o strălucesc.

Slavă:

Aducând înaintea dătătorului de cununi, ceata pătimitorilor cea de două sute, te-ai ridicat către lăcaşurile cele nestricate, cu cari împreună adu-ţi aminte Mucenice, pentru cei ce astăzi săvârşesc sfinţită pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei.

Lăcaş luminei te-ai arătat a celeia ce pentru noi s'a născut din tine, pre carea roagă-o neîncetat Preacurată, ca să lumineze cugetele noastre celor ce cu dreaptă credinţă te cântăm pre tine, şi Născătoare de Dumnezeu te propoveduim, Fecioară Maică curată.

Irmosul:

Hristos piatra cea netă„iată de mână, cea din margi„nea unghiului, din tine mun„tele cel netăiat Fecioară s'a „tăiat, adunând firile cele ose„bite. Pentru aceasta veselin„du-ne, pre tine Născătoare „de Dumnezeu de slăvim.

SVETILNA glasului de trei ori, şi Stihoavna Triodului.
Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE

Inainte prăznuirea Bunei-Vestiri, a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu și sfințitul mucenic Artimon.

VEZI: Pentru înainte prăznuirea Bunelor Vestiri ale prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, ori în ce zi se vor întâmplà, să se caute învățătura pe larg la Triod, începându-se dela litera aceasta R.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10, Samoglasnica zilei de două ori, și Mucenicîna. și 3 Podobnice ale Triodului și ale Inainte prăznuirei 4, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Taina cea ascunsă, și de îngeri neștiută, Gavriil arhanghelul o adeverează. Și acum vine la tine, ceea ce una ești nestricată și bună porumbiță și chemarea neamului nostru, și strigă către tine, Prea sfântă: Bucură-te, gătește-te prin cuvântul acesta, să priimești pre Dumnezeu Cuvântul în pântecele tău. De două ori.

Polată purtătoare de lumină, s'a gătit ție Stăpâne, pântecele cel nestricat al Fiicei lui Dumnezeu. Pogoară-te și vino la dânsa, miluește făptura ta, carea pentru pizmă a luat războiu, și a fost ținut în robia celui viclean, și frumsețea cea dintâi și-a pierdut, și așteaptă pogorârea ta cea mântuitoare.

Gavriil arhanghelul, arătat vine la tine și strigă ție, ceea ce ești cu totul fără prihană: Bucură-te dezlegarea blestemului, scularea celor căzuți. Bucură-te ceea ce una ai fost aleasă lui Dumnezeu. Bucură-te norul cel însuflețit al Soarelui, priimește pre cel fără de trup, carele a voit a se sălășlui în pântecele tău.

Slavă, Și acum, glas 2.

Binevestește Gavriil astăzi, celei pline de Dar: Bucură-te Fecioară carea nu știi de Mire, și neispitită de nuntă. Nu te mirà de chipul meu cel strein, nici te spăimântà, că Arhanghel sunt. Șarpele a amăgit pre Eva oarecând. Iară eu acum bine vestesc ție bucurie. Rămâne-vei întreagă și vei naște pre Domnul, Preacurată.

Vohod, Prochimenul și Paremiile zilei. Și cealaltă slujbă a Liturghiei celei mai 'naainte sfințite. Iară de nu este Liturghie:

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Triodului 3, și ale Prazniculuì 3.
Slavă, Și acum.

Binevestește Gavriil astăzi...

LA STIHOAVNĂ

Cântăm Samoglasnica zilei, de 2 ori, și Mucenicîna. Slavă, Și acum, a Inainte prăznuirei, glas 2, a lui Teofan.

Taina cea din veac se descopere astăzi...

Caută în ziua de Praznic.
Slavă dela Laude.

Acum slobozești pre robul tău...
Sfinte Dumnezeule... Și după: Tatăl nostru... Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... Și metaniile. Iară de se

va întâmplà Sâmbătă sau Duminică, se zice Troparul acesta al Inainte prăznuirei, glas 4.

Astăzi începerile bucuriei a toată lumea îndeamnă a lăudà înainte prăznuirea, că iată Gavriil vine aducând Fecioarei, Bunăvestire, şi către dânsa strigă: Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine.

LA UTRENIE

Aliluia şi Treimicile glasului, iară de se va întâmplà Sâmbătă sau Duminică

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Inainte Prăznuirei.

După obişnuitele Stihologhii şi după Sedelne Psalm 50.

CANONUL

Inainte Prăznuirei cu Irmosul pe 6, şi ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Inainte prăznuirii.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mărei Roşii cu urme neudate, pedestru tre„cându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisì în chi„pul Crucei, puterea lui A„malic în pustie a biruit.

Lumea cu bucurie se veseleşte, ca ceea ce a simţit pogorârea Domnului întru tine. Că pentru milostivirea milei din Cer se pogoară, în pântecele tău Fecioară întrupându-se.

Iată la tine Impărătească, se trimite dumnezeescul Arhanghel, să-ţi vestească venirea Impăratului tuturor şi Dumnezeu, şi să strige ţie: Bucură-te chemarea strămoşului.

Năstrapa cea prea luminoasă şi cu totul de aur, se găteşte spre priimirea mannei vieţei. Că la tine va să vie prin glasul îngerului, întru tine mai pre sus de fire sălăşluindu-se.

In pântecele tău cel curat va să se sălăşluiască Domnul, cel ce locueşte pururea în Cer. Că vine să facă Cer, amestecare celor pământeşti întru aceasta arătat îmbrăcându-se.

Peasna 3, Irmos:
Nu întru înţelepciune,.

Pământule, cel ce creşteai cu întristare spinii patimilor, săltează, dănţueşte. Că iată lucrătorul pământului, cel fără de moarte, vine acum, să te scoată din blestem.

Dumnezeească lână, Fecioară neîntinată găteşte-te. Că întru tine va să se pogoare Dumnezeu ca o ploaie, ca să usuce izvoarele călcărei de poruncă.

Dumnezeească carte împodobeşte-te! Căci cu degetul Tatălui va să se scrie întru tine, dumnezeescul Cuvânt întrupându-se, dezlegând călcarea de lege a dobitociei mele.

Sfeşnice de aur, priimeşte

focul Dumnezeirei, cel ce străluceşte prin tine, şi lumină lumei dărueşte. Prin carele întunerecul răutăţilor mele va să se strice.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune şi „în putere şi în bogăţie ne lă„udăm, ci întru tine înţelep„ciunea Tatălui cea ipostat„nică, Hristoase. Că nu este „sfînt afară de tine, iubitorule „de oameni.

Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Astăzi toată făptura se bucură, căci îngerul zice ţie: Bucură-te, binecuvântată Marie, prea curată Maica lui Hristos. Astăzi se întunecă mozaviria şarpelui. Căci legătura blestemului strămoşului s'a dezlegat. Pentru aceasta şi noi pentru toate strigăm către tine: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar.

Slavă şi acum, altă Sedealnă, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Cu venirea prea sfântului Duh, pre cel împreună cu Tatăl pre scaun şezător, şi de o fiinţă, prin glasul Arhanghelului l-ai zămislit, de Dumnezeu Născătoare chemarea lui Adam.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptăţei, a stătut în„tru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă „puterei tale Doamne.

Taina cea de demult, mai 'nainte de veci rânduită, începe a lua arătare. Pământule şi cele cereşti, cu un glas veseliţi-vă, şi cu bucurie strigaţi.

Palatule cel mare al Impăratului, deschide-ţi dumnezeeştile intrări ale auzurilor, că iată vine la tine Hristos adevărul, şi va să se sălăşluească în mijlocul tău.

Ca să îndrepteze Izbăvitorul alunecarea strămoaşei, se va arătà sălăşluindu-se în pântece neispitit de nuntă, căruia să-i strigăm cu bună versuire: Slavă puterei tale Doamne.

Avvacum, munte mare pre tine de demult mai 'nainte te-a numit, cu bunătăţile umbrit. Din carea erà să se arate Dumnezeul nostru, Fecioară cu totul fără prihană, ceea ce una eşti îndreptarea oamenilor.

Peasna 5 Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoştinţei,

„pre cei ce te laudă pre tine „cu credinţă.

O nespurcată Mielușa! Mielușelul Dumnezeul nostru în pântecele tău vine să se sălăşluiască, ridicând păcatele noastre.

Toeagul cel de taină, preste puţin va să înflorească floarea cea dumnezeească, precum scrie, din rădăcina lui Iesseiu nouă arătându-se.

Prin glasul îngerului, lucrându-te ca o vie, spre odrăslirea strugurului celui copt şi nestricat, gătește-te Fecioară.

Cel ce eşti mai mare între prooroci Isaie, veselește-te. Căci Fecioara, pentru carea ai proorocit, în pântece zămislește pre Ingerul sfatului celui mare.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Bucură-te, ţie Gavriil Arhanghelul grăește. Că bucuria vei să o zămislești în pântecele tău negrăit, pe care Eva prin neascultare, Fecioară o a pierdut.

Nu te teme, nu va arde nici cum pântecele tău focul Dumnezeirei Fecioară. Căci rugul pre tine mai 'nainte te-a închipuit de demult, aprins fiind, şi nici cum arzând Preacurată.

Munte, pre carele Daniil mai 'nainte l-a văzut cu Duhul, bucură-te Fecioară. Că din tine piatra cea înţelegătoare va să se taie, şi va să zdrobească idolii cei fără de suflet ai dracilor.

Impăratul păcei la tine va să vie, şi prin tine Maica lui Dumnezeu, va să împace pre cei supuşi şi biruiţi prin sfatul cel rău al şarpelui.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sân„gele cel curs prin milosti„vire din coasta ta.

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Tu eşti începutul mântuirei noastre, tuturor celor de pre pământ, de Dumnezeu Născătoare. Că dumnezeeasca slugă marele începător al cetelor Gavriil a fost trimis din Cer, să steà înaintea ta, şi ţi-a adus bucurie de Dar dăruită. Pentru aceasta toţi strigăm ţie: Bucură-te Mireasă nenuntită.

Intru această lună în 24 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Artimon episcopul Seleuciei din Pisidia.

Stih: Artimon trupul aruncându-l ca pre o uşurare,
Nimic pământesc având, trece către cereasca sălăşluire.
In a douăzeci şi patra zi, Edemul a priimit,

Pre Artimon cel prea cinstit.

Acest fericit erà de patrie din cetatea Seleuciei, născut și crescut într'însa. Deci sosind fericitul apostol Pavel acolo, nu erà cu putință a se ascunde lumina sub obroc, ci l-a făcut păstor și dascăl norodului. Carele povățuind bine și cu plăcerea lui Dumnezeu turma sa, s'a făcut tuturor celor ce le trebuià liman de mântuire, văduvelor și săracilor și lipsiților grijitor, și sufletelor și trupurilor doftor. Intru acestea bine petrecând, și-a săvârșit vieața în adânci bătrânețe.

Intru această zi, sfântul sfințitul mucenic Artimon preotul Laodiciei.

Stih: Mutându-te din lume, și de Dumnezeu apropiindu-te,
Al tău sunt eu, mântuește-mă ai zis Artimone fericite.

Când împărățeà Dioclițian în Roma, trimis a fost în părțile Laodichiei, oarecarele comis, Patrichie cu numele, ca să facă dupre poruncile împărătești. Iară Sisinie episcopul locului împreună cu Artimon preotul și cu alți oarecari creștini, au intrat noaptea în capiștea Artemidei și zdrobind idolii cei de acolo, prin foc i-a făcut cenușă. Despre cari înștiințându-se mai sus numitul comis, s'a umplut de mânie, și luând cu sine mulțime de norod, călare fiind el pre cal împărătesc ieșeà afară din cetate către biserica creștinilor, ca să arză pre toți, și pre Sisinie și pre Artimon să-i taie în bucăți. Deci apropiindu-se el de biserică, s'a cuprins de mare frică, și viindu-i o foarte mare fierbințeală, s'a întors acasă și s'a pus în așternut. Din care viind în nespusă ticăloșie, a înștiințat pe episcopul zicându-i: Roagă-te Dumnezeului tău, ca să mă ușurez de boală, și-ți voiu face chipul tău de aur în mijlocul cetății. Iară episcopul dimpotrivă l-a înștiințat zicând: Aurul tău fie cu tine; iară de vei crede Hristosului și Dumnezeului meu, te vei vindecà. Iară el i-a scris lui așà: Crez întru Dumnezeul tău, numai de mă voiu vindecà. Și o minune! Indată s'a sculat fără a mai aveà vre-o rămășiță de boală.

Și ducându-se spre cetatea Chesariei, ca la trei mile de loc departe de Laodichia, a întâlnit pre preotul Artimon, urmându-i doi cerbi și șase măgari sălbatici, și a zis lui Artimon: Cum le-ai vânat acestea? Iară el i-a răspuns: Cu cuvântul Hristosului meu le-am vânat. Și Comisul i-a zis: Au doară creștin ești tu? Răspuns'a Sfântul: Așà, din tânăra mea vârstă sunt creștin. Atuncea legându-l pre el cu două lanțuri, și dându-l pre seama ostașilor, a poruncit ca să-i urmeze până la Chesaria. Iară Sfântul întorcându-se către dobitoacele cele ce-i urmau le-a zis: Duceți-vă la episcopul Sisinie. Și ele ducându-se, i s'au vestit lui prin portar. Și a zis Sisinie portarului: De unde au venit dobitoacele acestea? Atuncea din porunca lui Dumnezeu, un cerb luând glas omenesc a zis: Robul lui Dumnezeu Artimon, prins fiind de rău credinciosul Comis, se duce legat la cetatea Chesariei, și nouă ne-a poruncit ca să venim aicea. Acestea auzindu-le episcopul, s'a spăimântat. Și chemând pre diaconul său Filea, l-a trimis la Chesaria zicându-i: Du-te și află, de sunt adevărate cele ce am auzit dela cerb. Și ducându-se, a aflat pre Artimon în închisoare, și sărutându-se amândoi, din porunca slujitorilor, s'a depărtat unul de altul. Iară a doua zi, șezând Comisul pre scaun, a adus față pre fericitul Artimon, și i-a zis: Cinstește-ți omule bătrânețele tale și jertfește dumnezeilor. Iară Sfântul i-a zis: Șasesprezece ani am petrecut cetind în biserică norodului dumnezeeștile Scripturi, și douăzeci și opt de ani am săvârșit serviciul diaconiei lui Hristos, cetind dumnezeeștile Evanghelii; și treizeci și trei împlinesc preot, învățând norodul cu ajutorul Dumnezeului meu, și tu acum îmi zici, ca să jertfesc demonului celui nesimțit asemenea ție? Acestea auzindu-le comisul s'a turburat, și arzând în foc un grătar de fier, a întins pre el pre mucenicul, iară Sfântul ridicându-și ochii spre Cer a zis: Doamne Iisuse

Hristoase, nu iertà spurcatului acestuia comis ca să-şi râză de mine robul tău. Ci ştiind că pentru tine le pătimesc acestea, dă-mi răbdare, ca desăvârşit să rămâe el ruşinat. Acestea zicându-le Sfântul, iată viind dela episcopul Sisinie şi cerbul, şi ştergând cu limba sa ranele Sfântului din porunca lui Dumnezeu, spre înfruntarea necredincioşilor, a zis cerbul către comis: Căci ce este cu neputinţă la Dumnezeu? Să ştiţi că robul lui Dumnezeu Artimon, în curând îşi va isbândì. Căci două pasări te vor răpì pre tine, şi te vor băgà în cazanul cel clocotit, şi cărnurile tale se vor topì, căci te-ai lepădat de Dumnezeul căruia ai mărturisit, că vei crede. Iară dupăce s'a mustrat de dobitocul cel sălbatec, a poruncit ostaşilor să înceteze cerbul. Iară cerbul sărind aproape de cel ce şedeà împreună cu comisul, şi săgeata cea aruncată asupra lui trecând alăturea, a scăpat. Iară cel ce şedeà aproape, priimind săgeata şi foarte rănindu-se, şi-a lepădat sufletul. Deci întristându-se comisul, s'a dus de acolo puind pre Sfântul la închisoare. Iară a doua zi a poruncit ca să se pue într'un cazan smoalà, şi să i se deà foc mult, ca întru acela cu capul în jos să bage pre Sfântul. Deci făcându-se aceasta, rânduiţii slujitori au venit la comisul, vestindu-i învăpăierea cazanului. Iară el încălecând pre cal s'a dus drept la cazan; şi când erà aproape de cazan atunci, o minune! fără de veste pogorându-se din Cer doi îngeri, ca în chip de vulturi, şi răpindu-l pre el de pre cal, l-a băgat în cazan, şi aşà de tare s'a mistuit, în cât nici os nu i-a rămas.

Aceasta văzându-o ostaşii şi toată mulţimea, s'au spăimântat şi au fugit. Iară Sfântul rămâind singur, a slăvit pre Dumnezeu. Şi prin rugăciune în locul acela, a scos izvor de multă apă. Aceasta văzându-o Vitalie, jertfitorul idolilor, şi alţii mulţi, s'au botezat, şi în noaptea aceea a venit glas către Sfântul zicându-i: Du-te pre ţărmurile mărei despre Asia, şi acolo vei curăţì pre mulţi de feluri de patimi şi draci vei izgonì. Şi mulţi luminându-se de tine, vor slăvì pre Dumnezeu. Iară Sfântul încălecând pre un măgar sălbatec, călătoreà. Şi răpit fiind de dumnezeescul înger, s'a aflat în locul ce i se descoperise. Deci multe semne făcând acolo şi pre mulţi luminându-i şi povăţuindu-i către Dumnezeu; mai în urmă fiind prins, i s'a tăiat capul de către închinătorii de idoli.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Zaharia, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Lui Dumnezeu asemănându-te prin putere Părinte,
Te faci împreună moştean Fiului lui Dumnezeu, de pre pământ mutându-te.

Intru această zi, sfinţii opt mucenici cei din Chesaria Palestinei, prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Ceata de opt la număr pentru Mântuitorul s'a tăiat,
Cel ce mai 'nainte a opta zi tăiere împrejur a luat.

Intru această zi prea cuviosul Martin Tiveul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Bunule Martine în bătrâneţe bune crescând,
Către părinţii cei morţi te adaogi murind.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Partenie patriarhul Constantinopolei, carele a mărturisit în Constantinopol la anul o mie şase sute cincizeci şi şapte, prin sugrumare s'a săvârşit.

Stih: Lui Partenie îndoită cunună s'a împletit,
Ca nevoitorului Domnului celui sfinţit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam, şi ai u-„cis pre Haldei, cari fără drep-„tate vânau pre cei drepţi prea „lăudate Doamne: Bine eşti „cuvântat Dumnezeul părin-„ţilor noştri.

Sicriule cuvântător, pre

carele puitorul de lege cel adevărat iubindu-te, întru tine va să-şi facă sălăşluire, de veselie umple-te, că prin tine pre cei stricaţi va să-i înnoiască.

Dumnezeească ceata proorocilor, dacă a simţit venirea cea paşnică a izbăvitorului spre tine Fecioară, a strigat ţie: Bucură-te mântuirea tuturor, bucură-te ceea ce una eşti mântuirea oamenilor.

Nu te teme de glas, nu te spăimântă de cela ce-ţi grăeşte, că sluga lui Dumnezeu este, şi a venit să-ţi arate ţie taina cea de îngeri nespusă, ceea ce nu ştii de nuntă, bine cuvântată Marie.

Vezi toată făptura robită de vrăjmaşul, Fecioară, şi a voit să o miluiască pre ea prin tine, pentru milostivirea milei, Iubitorul de bine. Deci să nu fii necrezând cuvintelor îngerului.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele de„schise în groapă le-a încuiat „şi puterea focului au stins, cu „buna faptă încingându-se, ti„nerii cei iubitori de buna „credinţă, strigând: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Norule cel uşor al luminei, ceea ce nu ştii de nuntă, găteşte-te. Iată Soarele cel neapus va să strălucească de sus ţie, carele puţină vreme va să se ascunză întru tine, şi lumei va să se arate, dezlegând întunerecul răutăţei.

Slujitorul cel mai întâiu dintru îngeri a strigat ţie glas de bucurie, vestind ţie pre Ingerul sfatului celui mare, Preacurată, carele s'a întrupat dintru tine pentru bunătate, căruia strigăm: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Ca un trandafir din văi Curată, ca un crin cu bun miros cunoscându-te pre tine, făcătorul nostru Domnul, acum a iubit frumseţea ta Curată, şi va să se întrupeze din sângele tău, ca pentru bunătate să gonească necurăţiea cea rea a înşelăciunei.

Deadreapta Tatălui neosebindu-se, întru tine va să facă sălăşluire, cel mai pre sus înfiinţat Preacurată. Ca să te pue deadreapta sa pre tine, cea prea de aproape şi bună, ca pre o împărătească. Şi dreapta să-şi tinză tuturor celor căzuţi, şi să ne mântuiască pre noi.

Peasna 9, Irmos:

Eva prin boala neascultărei, blestem înlăuntru a

„adus. Iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtărei în pântece, „lumei binecuvântare ai în„florit. Pentru aceasta toți te „slăvim.

Eva cu adevărat a cules rod lucrător de moarte, a tot pierzător. Iară dintru tine va să răsară rod de nemurire solitor, Hristos dulceața noastră, Stăpână. Pre carele acum lăudându-l, pre tine te slăvim.

Plecând cerurile, acum la noi te pogoară, iată scaun s'a gătit ție Cuvinte în pântecele Fecioarei. Intru carele ca un împărat prea tare şezând, vei să ridici din cădere zidirea dreptei tale.

Hristos a iubit frumsețea ta Preacurată, şi în pântecele tău s'a sălăşluit, ca să scape neamul omenesc din grozăvia patimilor şi frumsețea cea de demult să-i dăruiască. Căruia închinându-ne, pre tine te slăvim.

Ca o țarină nesemănată Curată, priimeşte prin cuvânt pre Cuvântul cel ceresc, carele ca niște grâu roditor va să răsară din tine, şi marginile va să hrănească cu pâinea cunoştinței, căruia închinându-ne, pre tine te slăvim.

De se va întâmpla Sâmbătă sau Duminică.

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Gavriil dintru înălțime pogorându-se, Născătoarei de Dumnezeu a strigat: Bucură-te. Căci tot blestemul strămoaşei pierzându-l, pre cei din Adam îi va binecuvântà, cel ce a odrăslit dintr'însa.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira Triodului, Samoglasnica zilei de 2 ori şi Mucenicĭna.

Slavă, Şi acum, a Inainte prăznuiri, glas 4.

Limba carea nu o ştià, o a auzit Născătoarea de Dumnezeu. Căci a grăit către dânsa Arhanghelul, graiurile bunei-vestiri. De unde cu credință priimind vestirea, te-a zămislit pre tine Dumnezeul cel mai 'nainte de veci. Pentru aceasta şi noi bucurându-ne, strigăm ție: Cela ce te-ai întrupat dintr'însa fără schimbare Dumnezeule, pace lumei dărueşte şi sufletelor noastre mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala Postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

Se cade a ştì că la Vecernia ce se zice de cu seară a Bunelor Vestiri, de se va întâmpla Sâmbătă sau Duminică.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 4, glas 4.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Făcătorul neîndurându-se de făptură, şi de milostivirea sa fiind plecat, în pântecele Fecioarei Fiicei lui Dumnezeu a se sălăşluì, se apropie. La care marele Arhanghel a venit, zicându-i: Bucură-te ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, acum este cu tine Dumnezeul nostru. Nu te spăimântà de mine, mai marele Voevod al Impăratului. Că ai aflat Darul, carele l-a pierdut de demult Eva strămoaşa ta, şi vei zămislì şi vei naşte pre cel de o fiinţă cu Tatăl. De două ori.

Strein este cuvântul tău şi vederea, streine sunt graiurile şi vestirile, Maria a zis către înger. Să nu mă amăgeşti, căci sunt Fecioară neîmpărtăşită de nuntă, îmi grăeşti că voiu zămislì pre cel necuprins. Şi cum va încăpeà pântecele meu pre acela, pre carele măririle cereşti nu pot să-l încapă? Cortul lui Avraam să te înveţe pre tine acum carele pre Dumnezeu a încăput, mai 'nainte închipuind de demult Fecioară pântecele tău cel de Dumnezeu priimitor.

In cetatea Nazaret viind Gavriil, ţie cetăţei Impăratului Hristos, celei însufleţite s'a închinat, strigând către tine: Bucură-te binecuvântată de Dumnezeu dăruită! Vei să priimeşti în pântecele tău pre Dumnezeu întrupat, carele prin tine pentru milostivire va să cheme omenirea la fericirea cea dintâiu. Binecuvântat este rodul dumnezeesc al pântecelui tău, cel fără de moarte, carele dă lumei prin tine mare milă.

Slavă, Şi acum, glas 1, a lui Anatolie.

In luna a şasea, mai marele Voevod a fost trimis la tine...

Caut-o la Litie, Stihira dintâiu.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Mai marele puterilor celor de sus, în Nazaret pogorându-se, Fecioarei s'a închinat, zicând: Bucură-te căruţă curată a Dumnezeirei. Pre tine din veac Dumnezeu te-a iubit, spre lăcaş te-a ales. Sluga Stăpânului tău vin la tine strigând: Vei naşte pre Domnul, nestricată rămâind.

Stih: Binevestiţi din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Ce este chipul tău cel de

foc? lui Gavriil cea Curată cu mirare a zis. Care este a ta dregătorie şi puterea cuvintelor? A zămislì Fiu îmi vesteşti, dar eu de ispită de bărbat nu ştiu. Du-te dela mine departe, nu mă amăgì omule, ca şi mai 'nainte şarpele cel viclean pre Eva strămoaşa.

Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi Domnului tot pământul.

Duhul lui Dumnezeu cel prea sfânt, va venì preste tine Preacurată, Gavriil iarăşi a zis, şi te va umbrì puterea celui prea înalt, şi vei naşte Fiu, carele va păzì fecioria ta nevătămată. Acesta este Fiul cel nespus dupre neam. Acesta arătându-se, va mântuì pre poporul său, precum bine a voit.

Slavă, Şi acum, glas 4:

In luna a şasea trimis a fost Arhanghelul, la Fecioara cea curată, şi zicându-i ei să se bucure, bine i-a vestit, că Mântuitorul dintr'însa va să iasă. Deci priimind închinăciunea, te-a zămislit pre tine Dumnezeul cel mai 'nainte de veci, carele bine ai voit a te întrupà negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, glas 4:

Astăzi este începătura mântuirei noastre, şi arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu, Fiu Fecioarei se face, şi Gavriil Darul bine-l vesteşte. Pentru aceasta şi noi împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine.

BUNELE VESTIRI

Ale Prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria.

Care se încep din Joi a treia săptămână din post, şi se sue până în Miercurea săptămânei celei luminate.

De este post începem Vecernia fără Catismă şi fără metanii.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10, şi cântăm Samoglasnica zilei de 2 ori, (iară Mucenicîna nu o zicem), şi 3 Podobnice din Triod, şi ale Praznicului 3 pe 6, îndoind două.

VEZI: Pentru toată slujba Praznicului pe larg să cauţi învăţătură la Triod la litera (T).

Glas 6.

Podobie: Toată nădejdea...

Sfatul cel mai 'nainte de veci, descoperindu-l ţie Fecioară, Gavriil, a stă-

tut înaintea ta, închinându-se ție și zicând: Bucură-te pământul cel nesămănat. Bucură-te rugul cel nears. Bucură-te adâncul, cel ce este cu anevoe a se vedeà. Bucură-te podul, carele ne treci pre noi la Cer, și scara cea înaltă carea o a văzut Iacov. Bucură-te năstrapa cea dumnezeească a mannei. Bucură-te dezlegarea blestemului. Bucură-te chemarea lui Adam, Domnul este cu tine. De două ori.

Te arăți mie ca un om, zis-a curata Fecioară către Arhistratig, și cum vestești graiuri mai pre sus de om? Ai zis că va fi Dumnezeu cu mine, și se va sălășluì în pântecele meu. Și cum voiu fi sălaș desfătat spune-mi, și loc sfințirei celui ce este mai pre sus de Heruvimi? Nu mă înșelà pre mine cu înșelăciune, că n'am cunoscut dulceață. Nunței sunt neîmpreunată, dar prunc cum voiu naște? De două ori.

Dumnezeu unde voește, se biruește rândueala firei, zis-a cel fără de trup, și se lucrează cele ce sunt mai pre sus de om. Crede cuvintelor mele celor adevărate, ceea ce ești cu totul sfântă și fără prihană. Iară ea a strigat: Fie mie acum dupre cuvântul tău, și voiu naște pre cel fără de trup, carele va luà din mine trup, ca să ridice ca un puternic pre om, la cinstea cea dintâiu, prin împreunare.

Slavă, Și acum, glas 6, a lui Ioan monahul.

Trimis a fost din Cer Gavriil Arhanghelul, să bine vestească Fecioarei zămislirea. Și viind în Nazaret, cugetà întru sine, de minune spăimântându-se: Cum cel ce este necuprins întru cei de sus, din Fecioară va să se nască? Cela ce are scaun Cerul, și așternut picioarelor pământul, în pântece de Fecioară încape. Spre carele cei câte cu șase aripi, și cei cu ochi mulți a privì nu pot, acela cu un cuvânt a se întrupà dintr'însa bine a voit! Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci ce stau și nu grăesc Fecioarei? Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine. Bucură-te curată Fecioară. Bucură-te Mireasă, carea nu știi de mire. Bucură-te Maica vieței. Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul și Paremiile zilei din Triod, și ale Prazniculuì 3.
Dela Facere cetire.
Cap. 28, Vers 10.

Ieșit-a Iacov dela puțul jurământului, și a mers în Haran, și a aflat un loc, și a adormit acolo, că apusese soarele, și a luat din pietrile locului aceluia, și și-a pus luișì căpătâiu;

şi a adormit întru acelaş loc. Şi a văzut vis: Iată o scară erà pusă pre pământ, al cărei cap ajungeà la Cer, şi îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pe dânsa, şi Domnul erà întărit într'însa. Şi a zis: Eu sunt Dumnezeul tatălui tău Avraam şi Dumnezeul lui Isaac, nu te teme. Pământul unde tu dormi pre dânsul, ţie îl voiu da şi seminţiei tale. Şi va fi sămânţa ta ca nisipul pământului, şi se va lăţi spre amiazăzi, şi spre apus, şi spre miazănoapte, şi spre răsărit. Şi se vor binecuvântà întru tine, şi întru sămânţa ta, toate seminţiile pământului. Şi iată eu voiu fi cu tine păzindu-te în toată calea ori în cotro vei merge. Şi te voiu întoarce la pământul acesta; că nu te voiu lăsà pre tine, până când voiu face eu toate, câte am grăit ţie. Şi s'a sculat Iacov din somnul său, şi a zis: Este Domnul în locul acesta, şi eu nu am ştiut. Şi s'a temut, şi a zis: Cât este de înfricoşat locul acesta. Nu este acesta alt, ci casa lui Dumnezeu, şi aceasta este poarta Cerului.

Din Proorocia lui Iezechil cetire.
Cap. 43, Vers 26 şi Cap. 44, vers 1.

Aşà grăeşte Domnul: Fi-va din ziua a opta, şi mai 'nainte, face-vor preoţii pre altar jertfele voastre, şi cele ce sunt de mântuirea voastră. Şi voiu primì pre voi, zice Domnul Dumnezeu. Şi m'a întors pre mine la calea uşei Sfintelor cea mai din afară, carea caută spre răsărit. Şi aceasta erà încueată. Şi a zis Domnul către mine: Uşa aceasta încueată va fi, şi nu se va deschide, şi nimenea nu va trece printr'însa. Că Domnul Dumnezeul lui Israil va trece printr'însa, şi va fi încueată. Că povăţuitorul acesta va şedeà într'însa, să mănânce pâine înaintea Domnului. Pre calea uşei pridvorului va intrà, şi pre calea lui va ieşì. Şi m'a dus pre mine pre calea uşei Sfintelor cea despre meazănoapte, în preajma casei. Şi am văzut, şi iată erà plină de slavă Casa Domnului.

Dela Pilde cetire.
Cap. 9, Vers 1.

Înţelepciunea şi-a zidit eişi casă, şi a întărit şapte stâlpi. Junghiat-a jertfele sale, şi a dres în paharul său vin şi a gătit masa sa. Trimis'a slugile sale să cheme cu înaltă strigare la pahar, zicând: Cela ce este prost, să vie la mine, şi celor lipsiţi de înţelepciune le-a zis: Veniţi de mâncaţi pâinea mea, şi beţi vinul, carele am dres vouă. Lăsaţi prostimea, şi veţi fi vii, şi căutaţi înţelepciunea, ca să trăiţi, şi vă îndreptaţi mintea întru cunoştinţă. Cela ce învaţă pre cei răi, îşi ea luişi ocară. Şi cela ce ceartă pre cel necurat, se ocărăşte pre sine, că certările la cel necurat, îi sunt rane lui. Nu mustrà pre cei răi, ca să nu te urască. Invaţă pre cel înţelept şi te va iubì pre tine. Dă pricină înţeleptului şi mai înţelept va fi. Spune dreptului şi va adaoge a primì. Inceperea înţelepciunei este frica Domnului, şi sfatul Sfinţilor cunoştinţa. Iară a cunoaşte legea, este a gândului bun. Că întru acest chip multă vreme vei trăì, şi se vor adaoge ţie anii vieţei.

Să se îndrepteze rugăciunea mea... Şi trei metanii mari, şi celelalte ale Liturghiei celei mai 'nainte sfinţite. Iară de nu va fi Liturghie:

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8; 3 Podobnice din Triod. şi ale Praznicului 5. Slavă, Şi acum: Trimis a fost din Cer Gavriil.. Vohod. Lumină lină. Prochimen şi Paremiile z l i şi ale Praznicului 3. Deci Invredniceşte-ne Doamne... La Stihoavnă, Samoglasnica zilei, de 2 ori şi Mucenicîna. Slavă, Şi acum, a Praznicului: Astăzi sunt Bunelevestiri... După acum slobozeşti... Troparul Praznicului. Ectteniile şi trei metanii mari şi Otpustul. La masă dezlegăm la vin şi la untdelemn, ori în ce zi se va întâmplà, întru slava Prea Sfintei de Dumnezeu Născătoarei.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se vor întâmplà Bunele-Vestiri în vre-o Sâmbătă a Postului.

Se citesc Paremiile mai 'nainte ale zilei, şi după acestea ale Praznicului 5. Cea dintâiu: Suitu-s'a Moisì în muntele lui Dumnezeu Horeb.. Cea de a doua: Domnul m'a zidit început căilor sale... Cea de a treia: leşit-a Iacov dela puţul jurământului... şi celelalte

două. Iară de este în vre-o Duminică, se citesc numai ale Praznicului câteşi 5. Iară de este post, să se zică seara trei, cele mai dinainte scrise, şi la Liturghie acestea două.

De la Ieşire cetire.

Cap. 3, Vers 1.

Suitu-s'a Moisì în muntele lui Dumnezeu Horeb, şi i s'a arătat lui îngerul Domnului în pară de foc din rug. Şi a văzut că rugul ardeà cu foc şi nu se mistuià. Şi a zis Moisì: Merge-voiu şi voiu vedeà această arătare mare, ce este, că nu arde rugul. Iară dacă l-a văzut Domnul, că se apropià să vază, l-a strigat pre dânsul Domnul din rug, zicând: Moisì! Moisì! Iară el a zis: Ce este Doamne? Şi i-a zis: Nu te apropià aicea; desculţă încălţămintele picioarelor tale, că locul pre carele stai tu, pământ sfânt este. Şi a zis lui: Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, şi Dumnezeul lui Isaac, şi Dumnezeul lui Iacov. Şi şi-a întors Moisì faţa sa, că se ruşinà să caute înaintea lui Dumnezeu. Şi a zis Domnul către Moisì: Văzând, am văzut necazul poporului meu în Eghipet, şi strigarea lui o am auzit, pentru cei ce-l silesc la lucruri. Că ştiu durerea lui, şi m'am pogorît, să-l scap din mâinile Eghiptenilor, şi să-l scot pre dânsul din pământul acela, şi să-l duc la pământ bun şi desfătat, la pământul din carele izvorăşte miere şi lapte.

Dela Pilde cetire.

Cap. 8, Vers 22.

Domnul m'a zidit început căilor sale, spre lucrurile lui. Mai 'nainte de veci m'a întemeiat, întru început. Mai 'nainte de facerea pământului, şi mai 'nainte de facerea adâncurilor, mai 'nainte de curgerea izvoarelor apelor, mai 'nainte până ce nu se înfipsese munţii; mai 'nainte de toate măgurile, m'a născut. Domnul a făcut laturile şi pustiile, şi marginile lumei sub Cer. Când gătià Cerul, cu dânsul eram. Şi când şi-a osebit luişi scaun pre vânturi, şi când întărià norii cei de sus şi ca nişte tării puneà izvoarele cele de sub Cer. Când puneà mărei hotare, şi apelor ca să nu treacă ţărmurile sale. Şi tari făceà temeliile pământului, eram la dânsul asemenea. Eu eram de carele se bucurà în toate zilele, mă veseleam înaintea feţei lui în toată vremea.

Iară la un ceas din noapte toacă şi trag toate clopotele, şi ne adunăm în biserică; deci binecuvântând preotul, şi cădind cu cădelniţa, cetim Pavecerniţa cea mare, şi: Că cu noi este Dumnezeu.... cu cântare pe glas 8, întru amândouă stranele, şi obişnuitele Tropare: Ziua trecând, După întâiul Sfinte Dumnezeule, Troparul praznicului: Astăzi este începătura mântuirei, După al doilea Sfinte Dumnezeule, Condacul praznicului: Apărătoarei Doamnei... Şi după Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... leşim în Pridvor şi se face Litie dupre rânduială. Şi cântăm Stihirile acestea ale Praznicului.

Glas, 1, a lui Vizantie, însuşi glasul.

In luna a şasea, mai marele Voevod a fost trimis la tine, Fecioara cea curată, să'ţi vestească ţie cuvântul mântuirei, şi împreună să strige către tine: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine. Vei naşte pre Fiul cel mai 'nainte de veci din Tatăl, carele va mântuì pre norodul său de greşale.

A iui Anatolie.

In luna a şasea, trimis a fost din Cer Gavriil Arhanghelul, în cetatea Galileii Nazaret, să aducă Fecioarei bune vestiri de bucurie. Şi viind la dânsa, a strigat zicând: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine. Bucură-te încăperea firei celei neîncăpute, că pre carele cerurile nu l-au încăput, pânte-

cele tău l-a încăput binecuvântată. Bucură-te cinstită chemarea lui Adam, şi mântuirea Evei, şi bucuria lumei, veselia neamului nostru.

Trimis a fost arhanghelul Gavriil din Cer dela Dumnezeu, la Fecioara cea neîntinată, în Nazaret cetatea Galileii, să-i vestească ei zămislire cu chip strein. Trimisă a fost sluga cea fără de trup, la cetatea cea însufleţită, şi uşa cea înţelegătoare, să vestească pogorârea venirei Stăpânului. Trimis a fost ostaşul cel ceresc, la polata slavei cea însufleţită, să gătească Ziditorului lăcaş nesfârşit. Şi viind la dânsa, a strigat: Bucură-te scaun în faţa focului, cel mai slăvit decât cele cu patru feţe. Bucură-te scaunul Impăratului ceresc. Bucură-te munte netăiat, şi încăpere prea cinstită. Că întru tine toată plinirea Dumnezeirei s'a sălăşluit trupeşte, cu bunăvoinţa Tatălui celui pururea veşnic, şi cu împreună lucrarea prea sfântului Duh. Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine.

Şi de este Sâmbătă sau Duminică, cântă Slava aceasta, glas 8 a lui Ioan monahul.

Să se veselească cerurile şi să se bucure pământul. Pentrucă cel împreună veşnic cu Tatăl, şi împreună fără de început, şi împreună pre scaun şezător, îndurare luând, şi mila cea de oameni iubitoare, s'a pus pre sine însuşi spre deşertare, cu bună voinţa şi sfatul părintesc, şi s'a sălăşluit în pântece fecioresc, mai 'nainte curăţit cu Duhul. O minune! Dumnezeu întru oameni. Cel neîncăput, în pântece! Cel fără de ani, sub ani! Şi ce este mai minunat, că şi zămislirea fără sămânţă, şi deşertarea negrăită şi taina cât este de mare? Că Dumnezeu s'a pogorît şi s'a întrupat, şi s'a zidit, îngerul spuind zămislirea către cea Curată: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

Şi acum, glas 2, a lui Cosma monahul.

Binevesteşte Gavriil astăzi celei pline de Dar: Bucură-te Fecioară, carea nu ştii de mire, şi neispitită de nuntă. Nu te mirà de chipul meu cel strein, nici te spăimântà, că Arhanghel sunt. Şarpele a amăgit pre Eva oarecând; iară eu acum vestesc ţie bucurie. Rămânea-vei întreagă, şi vei naşte pre Domnul, Preacurată.

Iară de este zi de post, Slavă, Şi acum:

Binevesteşte Gavriil...

Deci preotul zice rugăciunea cea obişnuită a Privegherei şi intrând în Biserică, cântăm:

STIHOAVNA
Glas 4, singur glasul.

In luna a șasea, trimis a fost Arhanghelul la Fecioara cea curată, și zicându-i ei să se bucure, bine i-a vestit că Mântuitorul dintr'însa va să iasă. Deci cu credință priimind închinăciunea, te-a zămislit pre tine Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, carele bine ai voit a te întrupà negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Binevestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Limba carea nu o știà, o a auzit Născătoarea de Dumnezeu. Că a grăit către dânsa Arhanghelul, graiurile bunei vestiri. De unde cu credință priimind închinăciunea, te-a zămislit pre tine Dumnezeul cel mai 'nainte de veci. Pentru aceasta și noi bucurându-ne, strigăm ție: Cela ce te-ai întrupat dintr'însa fără schimbare Dumnezeule, pace lumei dăruește, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

Iată chemarea acum s'a arătat nouă, mai pre sus de cuvânt, Dumnezeu cu oamenii se unește prin glasul Arhanghelului, înșelăciunea se gonește. Că Fecioara priimește bucurie. Cele pământești s'au făcut Cer. Lumea s'a dezlegat de blestemul cel dintâiu. Să se bucure făptura, și cu glasuri să cânte: Făcătorule și Mântuitorul nostru, Doamne slavă ție.

Slavă, Și acum, glas 4, a lui Andreiu Ierusalimneanul.

Astăzi sunt bunele vestiri de bucurie, prăznuirea Fecioarei. Cele de jos cu cele de sus se împreună. Adam se înnoește, Eva scapă din întristarea cea dintâiu, și cortul ființei noastre, prin îndumnezeirea celui ce a lucrat amestecarea, Biserică lui Dumnezeu s'a făcut. O taină! chipul deșertării este neștiut, felul zămislirei negrăit. Ingerul slujește minunei, feciorescul pântece pre Fiul priimește. Duhul Sfânt se trimite. Tatăl de sus binevoește. Și schimbare se face, dupre statul cel de obște. Intru carele și prin carele mântuindu-ne, împreună cu Gavriil către Fecioara să strigăm: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine. Din carea mântuirea Hristos Dumnezeul nostru, luând firea noastră, la sine o a ridicat. Pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Deci Acum slobozești... După Tatăl nostru... La binecuvântarea pâinilor Tropar, glas 4:
Astăzi este începătura mântuirei...

De 3 ori. Caută la Vecernia cea mică. Și

Fie numele Domnului...

De 3 ori. Şi citirea Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 3 ori.

După întâia Stihologhie, amândouă Sedelnele Triodului fără ectenie şi citirea zilei.

După a doua Stihologie, ectenia şi Sedealna Praznicului, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Marele Voevod al îngerilor celor fără de materie, în cetatea Nazaret stând de faţă, ţi-a vestit ţie Curată, pre Împăratul veacurilor şi Domnul: Bucură-te grăind ţie, binecuvântată Marie, minune necuprinsă şi netâlcuită, chemarea oamenilor!

Slavă, Şi acum, aceeaş. Şi citirea Praznicului
După a treia Stihologhie, Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Astăzi toată făptura se bucură, căci Arhanghelul zice ţie: Bucură-te. Binecuvântată cinstită, şi prea curată ceea ce eşti fără prihană. Astăzi se întunecă mozaviria şarpelui. Căci legătura blestemului strămoşului s'a dezlegat. Pentru aceasta şi totdeauna strigăm ţie: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.
Iară, după citire se împart lumânări fraţilor.
După Polieleu, Sedealna, glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Gavriil din Cer, a strigat către cea cinstită: Bucură-te, că va să zămislească în pântece pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, carele prin cuvânt a alcătuit marginile. Deci Maria a răspuns: Fără bărbat sunt, şi cum voiu naşte Fiu? Naştere fără sămânţă cine a văzut? Şi spuindu-i, a zis îngerul către Născătoarea de Dumnezeu şi Fecioara: Veni-va preste tine Duhul sfânt şi puterea celui prea înalt te va umbri.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Trimis a fost Gavriil la Fecioara cea curată, şi i-a vestit ei bucurie negrăită, că fără de sămânţă va zămislì, şi nu se va strică. Că va naşte Fiu pre Dumnezeu cel mai 'naînte de veci, carele va mântuì pre poporul său de greşalele lor. Şi mărturiseşte cel ce m'a trimis pre mine, să zic ţie: Binecuvântată, bucură-te, Fecioară vei naşte şi după naştere, iarăşi vei rămâneà Fecioară.

Şi citirea Praznicului.
Deci Antifonul dintâiu, al glasului al patrulea
Prochimen, glas 4:

Binevestiţi din zi în zi, mântuirea Dumnezeului nostru.

Stih:

Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi Domnului tot pământul.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Lucà.

In zilele acelea sculându-se Mariam.

După Psalm 50. Slavă, glas 2.

Pentru rugăciunile Născătoarei de

Dumnezeu, Milostive curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum, iar aceasta. Apoi Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta şi dupre mulţimea îndurărilor tale... Deci Stihira, glas 2:

Binevesteşte Gavriil astăzi celei..

Caută înapoi, Slava dela Litie.

De se va întâmplà acest Praznic Duminică, se zice Evanghelia Praznicului. Apoi: Invierea lui Hristos văzând... Şi Stihira Praznicului, iară la ceealaltă slujbă, se pune întâiu ale Invierei, apoi ale Praznicului.

CANONUL

Praznicului, zicând Irmosul de câte 2 ori, şi Troparele pe 12. Catavasiile Praznicului. Iară unde se va întâmplà Tripesneţ la Triod, acolo cântăm Canonul Praznicului cu Irmosul pe 6 şi Tripesneţul pe 8. Catavasiile, Irmosul din Triod, al aceleiaşi Cântări.

CANONUL Praznicului.

Al căruia acrostih la Greci este dupre Alfa Vita. Până la Peasna 8.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glas 4 Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh, şi „cuvânt voiu răspunde Im„părătesei Maicei, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà minunile ei bu„curându-mă.

Să-ţi cânte ţie Stăpână, mişcând alăuta Duhului, David strămoşul tău: Ascultă Fiică glas de bucurie dela înger, că-ţi vesteşte ţie bucurie negrăită.

Ingerul:

Strig către tine bucurându-mă, pleacă-ţi urechia ta, şi ia aminte mie, celui ce-ţi vestesc dumnezeească zămislire fără de sămânţă. Că ai aflat Dar înaintea Domnului, precum nici odată n'a aflat alta, Preacurată.

Născătoarea de Dumnezeu:

Ca să înţeleg Ingere, puterea cuvintelor tale, cum va fi ceea ce ai zis, spune-mi mai luminat: Cum voiu zămislì, Fecioară fiind curată? Şi cum voiu fi Maică făcătorului meu?

Ingerul:

Cu amăgire gândeşti că-ţi vorbesc, precum mi se pare, şi mă bucur văzând întărirea ta, îndrăzneşte Stăpână. Căci Dumnezeu vrând, lesne se săvârşesc şi cele prea slăvite.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceea „ce eşti izvor viu şi îndestulat, „carii s'au împreunat ceată „duhovnicească întăreşte-i; şi „întru dumnezeească slava ta, „cununilor slavei învrednice„şte-i.

Născătoarea de Dumnezeu:

Lipsit-a Domn din Iuda, vremea iată a sosit, întru care se va arătà Hristos nădejdea neamurilor, iară tu spune-mi, cum îl voiu naşte pre acesta, Fecioară fiind?

Ingerul:

Cauţi să ştii dela mine Fe-

cioară, chipul zămislirei tale? Acesta este nespus. Iară Duhul sfânt cu putere lucrătoare, umbrindu-te pre tine, îl va săvârşi.

Născătoarea de Dumnezeu:

Strămoaşa mea priimind sfatul şarpelui, din dumnezeeasca desfătare s'a gonit. Pentru aceasta şi eu mă tem, de streină închinăciunea ta, sfiindu-mă de alunecare.

Ingerul:

Al lui Dumnezeu mai marele slujitor sunt trimis, să-ţi vestesc ţie dumnezeescul sfat. Ce te temi ceea ce eşti cu totul fără prihană, de mine cela ce mai mult mă tem de tine? Ce te sfieşti Stăpână de mine, cela ce cu cinste mă sfiesc de tine?

Catavasie:

Pre ai tăi cântăreţi...

Sedealna, glas 8.

Podobie: Fluerile cele păstoreşti...

Cuvântul lui Dumnezeu acum pre pământ s'a pogorît. Ingerul a stătut înaintea Fecioarei, strigând: Bucură-te binecuvântată, ceea ce numai tu una ţi-ai păzit pecetea, în pântece luând pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci şi Domnul, ca să mântuiască de înşelăciune ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Slavă, Şi acum, glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Trimis a fost Gavriil la Fecioara...

Caută după Polieleu.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă pre scaunul Dumnezeirei, pre „nor uşor, a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire „prin palmă curată, şi a mân„tuit pre cei ce strigă: Sla„vă Hristoase puterei tale.

Născătoarea de Dumnezeu:

Cum că o Fecioară oarecarea sfinţită erà să nască pre Emmanuil, am auzit pre proorocul de demult mai 'nainte proorocind. Şi poftesc să înţeleg, cum va suferì firea omenească amestecarea Dumnezeirei?

Ingerul:

Arătat-a rugul strălucirea tainei tale celei negrăite, rămâind nears, priimind văpaia, ceea ce eşti plină de Dar cu totul lăudată. Că după naştere vei rămâneà curată pururea Fecioară.

Născătoarea de Dumnezeu:

Cela ce eşti luminat cu strălucirea lui Dumnezeu Atottţiitorului, propoveduitorule al adevărului Gavriile, grăeşte cele mai adevărate: Cum nestricată rămâind curăţia mea, pre Cuvântul voiu să nasc, cu trup pre cel fără de trup?

Ingerul:

Cu frică ca o slugă stau înaintea ta Doamnă, și cu temere Fecioară, acum a privì la tine mă sfiesc. Căci ca ploaia pre lână se va pogorî, la tine Cuvântul Tatălui, precum bine a voit.

Catavasie:

Cel ce șade în slavă...

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească slava ta. „Că tu Fecioară neispitită de „nuntă, ai avut în pântece pre „Dumnezeu cel preste toate, „și ai născut Fiu pre cel fără „de ani, tuturor celor ce te „laudă pre tine pace dăruin„du-le.

Născătoarea de Dumnezeu:

Nu pot înțelege adeverința cuvintelor tale. Că minuni au fost de multe ori, cu dumnezeească putere făcându-se, semne și chipuri de ale legei, iară fecioară n'a născut nici odată, neștiind de bărbat.

Ingerul:

Strein lucru se vede, Preacurată, căci și minunea ta este streină. Că tu una vei să primești pre Impăratul tuturor, în pântece întrupându-se. Și pre tine mai 'nainte te-a închipuit zicerile proorocilor și vorbele cele ascunse și chipurile legei.

Născătoarea de Dumnezeu:

Cel de nimenea necuprins și de nimenea nevăzut, acesta cum poate să se sălășluească în pântece de Fecioară, care însuși l-a zidit? Și cum voiu și zămislì pre Dumnezeu, Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul.

Ingerul:

O el ce s'a făgăduit către strămoșul tău David, să pue din pântecele tău pre scaunul împărăției lui, acela pre tine una frumsețea lui Iacov, te-a ales spre cuvântătoare sălășluire.

Catavasie:

Spăimântatu-s'au toate...

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte închipuind îngroparea ta cea „de trei zile, proorocul Ionà „în chit rugându-se: Din stri„căciune mă mântuește Iisuse „Impărate al puterilor.

Născătoarea de Dumnezeu:

Glasul cel de bucurie al cuvintelor tale, priimindu-l Gavriile, de dumnezeească veselie m'am umplut. Că bucurie îmi spui, și veselie nesfârșită îmi vestești.

Ingerul:

Tie s'a dat bucurie, dum-

nczeească Maica lui Dumnezeu, ţie toată făptura strigă: Bucură-te dumnezeească Mireasă, că tu numai a fi Maică Fiului lui Dumnezeu mai 'naainte te-ai rânduit Curată.

Născătoarea de Dumnezeu:

Prin mine să se strice osîndirea Evei. Prin mine să se răsplătească datoria astăzi. Prin mine să se dea înapoi prea deplin vinovăţia cea de demult.

Ingerul:

Făgăduitu-s'a Dumnezeu lui Avraam strămoşului, să se binecuvinteze întru sămânţa lui toate neamurile, Curată. Iară prin tine săvârşit a luat făgăduinţa astăzi.

Catavasie:

Strigat-a mai 'nainte...

CONDAC glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Pre cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu dumnezeescul Duh, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, l-ai zămislit Curată, cu venirea prea sfântului Duh, spre înnoirea neamului omenesc cea fără prihană, strigând ţie Arhanghelul, glasul cel de veselie lumei: Bucură-te Mireasă nenuntită.

Alt CONDAC, glas 8, însăşi Podobia.

Apărătoarei Doamnei, pentru biruinţe mulţămiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, sloboze şte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te Mireasă nenuntită.

ICOS.

Ingerul cel mai întâiu stătător, din Cer a fost trimis, să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te. Şi împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-te pre tine Doamne întrupat, s'a spăimântat, şi a stătut, strigând către dânsa unele ca acestea: Bucură-te, prin carea răsare bucuria. Bucură-te, prin carea piere blestemul. Bucură-te chemarea lui Adam celui căzut. Bucură-te mântuirea lacrămilor Evei. Bucură-te înălţimea întru carea cu anevoe se sue gândurile omeneşti. Bucură-te adâncimea, carea nu te poţi lesne vedeà nici cu ochii îngereşti. Bucură-te că eşti scaun Impăratului. Bucură-te că porţi pre cela ce poartă toate. Bucură-te steaua carea arăţi Soarele. Bucură-te pântecele dumnezeeştei întrupări. Bucură-te pentru carea se înnoeşte făptura. Bucură-te prin carea ne închinăm făcătorului. Bucură-te Mireasă nenuntită.

Intru această lună în 25 de zile, Bunavestire a prea Sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi pururea Fecioarei Maria.

Stih: Ingerul Fecioarei pre Fiul Tatălui l-a vestit cu adevărat,
Pre Ingerul cel mare al marelui sfat.
In a douăzeci şi cincia zi, zis-a acestea
Ingerul, Mariei (adică): Bucură-te!

Iubitorul de oameni şi milostivul Dumnezeu, carele pururea poartă grijă de neamul omenesc, ca un Părinte iubitor de fii, văzând făptura mâinilor sale, robindu-o şi tirănindu-o diavolul, şi trăgându-o spre patimi de ocară, şi supusă slubjei idoleşti; voit-a şi s'a milostivit, de a trimis pre unul născut Fiul său, pre Domnul nostru Iisus Hristos, să o scape din mâinile diavolului. Iară pentrucă a voit să o ascunză nu numai de satana, ci tocmai şi de puterile cereşti, a încredinţat acea taină numai unuia din arhangheli, măritului Gavriil. Şi l-a rânduit mai înainte de naştere, şi sfânta Fecioară curată fiind, ca o vrednică de un bine ca acesta. Şi viind îngerul în cetatea Nazaret, i-a zis: ***Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine.*** Iară ea a zis: Dar cum îmi va fi mie aceasta? Şi el a zis: Duhul sfânt va venì preste tine, şi puterea celui prea Inalt te va umbrì. Şi ea iarăşi a zis: ***Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.*** Şi îndată cu cuvântul îngerului şi cu umbrirea şi cu venirea Duhului Sfânt a zămislit în curatul său pântece mai pre sus de fire, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, pre Înţelepciunea Tatălui, cea de o fiinţă cu dânsul şi cu puterea lui cea deapururea. Şi de atuncea s'au săvârşit tainele Cuvântului lui Dumnezeu, cu vrerea şi cu rânduiala lui, pentru a noastră mântuire.

Intru această zi, sfântul părintele nostru Senufie, purtătorul de semne, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Mormântul trupul lui Senufie este ascunzând,
Carele a arătat semne streine vieţuind.

Intru această zi, sfintele muceniţe Pelaghia şi Teodosia, prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Teodosia şi Pelaghia, prin sabie, cu adevărat,
Noianul darurilor lui Dumnezeu Cuvântul au aflat.

Intru această zi, oarecarele gelat, cunoscând pre Hristos şi fiind închis în temniţă întunecoasă s'a săvârşit,

Stih: Gelatul la închisoare întunecoasă osândit fiind.
A cunoscut pre Hristos, din întunerec la lumină scoţând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturei cugetătorii de Dumnezeu, fără „ră numai Făcătorului. Ci în„grozirea focului bărbăteşte „călcându-o, se bucurau cân„tând: Prea lăudate Domnul „părinţilor şi Dumnezeule bi„ne eşti cuvântat.

Născătoarea de Dumnezeu:

Cum că lumina cea fără materie va să se împreune, cu trupul, pentru multa milostivire, cela ce eşti fără materie, supuindu-mi mie luminata bunavestire, şi dumnezeeştile propoveduiri, acum strigi către mine: Binecuvântat este Preacurată rodul pântecelui tău.

Îngerul:

Bucură-te Stăpână Fecioară, bucură-te Preacurată, bucură-te lăcaşul lui Dumnezeu, bucură-te sfeşnicul luminei, chemarea lui Adam, izbăvirea Evei. Munte sfânt, sfinţenie prea strălucită, şi cămară de Mire a nemurirei.

Născătoarea de Dumnezeu:

Sufletul mi-a curăţit, tru-

pul mi-a sfinţit, Biserică încăpătoare de Dumnezeu pre mine m'a făcut, cort de Dumnezeu împodobit, lăcaş însufleţit venirea prea sfântului Duh, şi curată Maica vieţei.

Ingerul:

Ca o făclie mult luminoasă şi cămară de Dumnezeu lucrată, te văz pre tine acum. Ca un sicriu de aur, pre dătătorul legei priimeşte-l dumnezeească Preacurată, pre cela ce bine a voit a mântuì prin tine firea omenească cea stricată.

Catavasie:

N'au slujit făpturei...

Să se ştie, că aceste două Peasne cuprind la Greci acrostihul dupre Alfa Vita, şi a opta drept; iară a noua înapoi întoarce, începând dela Omega.

Peasna 8, Irmos:

Îngerul.

Ascultă pruncă Fecioară curată, să zică Gavriil, „sfatul celui prea înalt, cel „de demult adevărat, fii gata „spre priimirea lui Dumne„zeu. Că prin tine cel necu„prins, cu oamenii va să pe„treacă. Pentru aceasta şi bu„curându-mă, strig: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu:

Toată mintea omenească se birueşte, răspuns-a Fecioara, cercând cele prea slăvite, care grăeşti mie. Indulcitum'am de cuvintele tale, dar mă tem spăimântându-mă, ca prin amăgire ca pre Eva să nu mă trimiţi departe dela Dumnezeu. Dar iată strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Îngerul:

Iată s'a dezlegat ţie îndoirea, zis-a spre acestea Gavriil. Că bine ai zis, lucru cu anevoe de înţeles, care se pleacă cuvintelor buzelor tale, însă nu te îndoì ca de o amăgire, ci ca unui lucru crede, că eu bucurându-mă strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu:

Această lege este dela Dumnezeu oamenilor, cea Preacurată iarăşi a zis: Prin dragostea de obşte naşterea să se facă. Nu ştiu dulceaţă de soţie nici de cum; deci cum zici că voiu naşte? Mă tem ca nu cumva să-mi grăeşti cu amăgire. Dar iată strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Îngerul:

Cuvintele care îmi grăeşti Curată, îngerul iară a strigat, obişnuite sunt naşterei oamenilor celor muritori. Iară eu cu adevărat pre Dumnezeu ţie vestesc, carele va să se întrupeze mai pre sus de cu-

vânt şi de gând, precum ştie. Pentru aceasta şi bucurându-mă strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu:

Te arăţi mie grăitor de adevăr, zis-a Fecioara. Căci vestitor de bucurie de obşte ai venit; încă sufletul mi-am curăţit cu Duhul, dupre cuvântul tău să-mi fie mie, să se sălăşluiască întru mine Dumnezeu, către carele strig împreună cu tine: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Catavasie:

Ascultă pruncă Fecioară...

Peasna 9, Irmos, la carea

Ceea ce eşti mai cinstită...

Nu cântăm, ci zicem Stihirile Praznicului: Binevesteşte pământule bucurie mare, lăudaţi ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Irmosul:

Ca de un sicriu însufle„ţit al lui Dumnezeu, nici de „cum să nu se atingă mâna „necredincioşilor; iară buzele „credincioşilor, fără tăcere „glasul îngerului cântând, cu „bucurie să strige Născătoa„rei de Dumnezeu: Bucură„te cea plină de Dar, Domnul „este cu tine.

Pripeala:

Binevesteşte pământule...

Mai pre sus de gând zămislind pre Dumnezeu, de obiceiurile firei te-ai tăinuit Fecioară, căci tu întru naştere de cele ce sunt ale maicelor ai scăpat, decât firea cea stricăcioasă mai pre sus fiind. Pentru aceasta dupre vrednicie auzi: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine.

Cum izvorăşti lapte Fecioară prea curată, nu poate să spue limba pământească. Că arăţi lucru înstreinat de fire, hotarele naşterei celei dupre lege covârşindu-le. Pentru aceasta dupre vrednicie auzi: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine.

Cu taină întru sfinţitele Scripturi, s'a grăit de tine Maica celui prea înalt. Căci scară de demult mai 'nainte pre tine închipuindu-te Iacov, văzând a zis: Suirea lui Dumnezeu este aceasta. Pentru aceasta dupre vrednicie auzi: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine.

Minunat semn lui Moisi, arătătorului de cele sfinte, rugul şi focul au arătat, şi căutând sfârşitul întru curgerea vremei a zis: La o Fecioară curată voiu privi, căreia ca unei Născătoare de Dumnezeu se va zice: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine.

Daniil munte înţelegător pre tine te-a numit, Isaia Născătoare de Dumnezeu, şi Ghedeon te-a văzut ca o lână. Iară David sfinţenie îţi zice, şi altul uşă. Iară Gavriil ţie strigă: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine.

Catavasia cu Pripeala:

Ca de un sicriu însufleţit...

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Mai marele Voevod al puterilor îngereşti, dela Dumnezeu Atotţiitorul a fost trimis la cea curată şi Fecioară, să-i vestească ei minune streină şi negrăită. Pentrucă Dumnezeu ca un om, dintr'însa va să se facă prunc, fără sământă, iarăşi zidind tot neamul omenesc, noroade bine vestiţi înnoirea lumei.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, mântuirea blestemului lui Adam; bucură-te cinstită Maica lui Dumnezeu. Bucură-te rug însufleţit; bucură-te făclie, bucură-te scaun, bucură-te scară şi uşă. Bucură-te dumnezeească căruţă, bucură-te nor uşor. Bucură-te Biserică, bucură-te năstrapă cu totul de aur. Bucură-te munte, bucură-te cort şi masă, bucură-te dezlegarea Evei.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Din crugurile cereşti zburând Gavriil în Nazaret, a venit la Fecioara Maria, strigând către dânsa: Bucură-te! Că vei să zămisleşti Fiu pre cel mai de demult decât Adam, pre făcătorul veacurilor şi Mântuitorul, celor ce strigă ţie: Bucură-te Curată.

Gavriil Fecioarei, bună vestire din Cer aducându-i, a strigat: Bucură-te! Vei zămislì în pântecele tău, pre cel ce va să încapă întru tine, şi întru toate este neîncăput. Şi Născătoare ai să te arăţi, celui ce a răsărit din Tată mai 'naainte de luceafăr.

Cuvântul cel împreună veşnic cu Tatăl, cel fără de început, nedespărţindu-se de cei de sus, acum a venit la cei de jos, pentru îndurarea cea multă, milostivire luând spre alunecarea noastră, şi sărăcia lui Adam priimind, s'a închipuit întru cel strein.

Cel ce este din Tatăl din veci, şi din Maică sub vremi arătându-se lumei, Cuvântul cel mai pre sus înfiinţat, chipul robului priimeşte, şi se face trup, nedepărtându-se de

Dumnezeire, și pre Adam iară și l-a zidit în pântecele celeia ce l-a zămislit pre el fără sămânță.

Slavă, Și acum, glas 2, a lui Teofan.

Taina cea din veac se descopere astăzi, și Fiul lui Dumnezeu Fiu omului se face. Ca luând ce este mai prost, să-mi deà mie ce este mai bun. Amăgitu-s'a de demult Adam, poftind să fie Dumnezeu, și n'a fost; iară Dumnezeu om se face, ca să facă pre Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura, și să salte firea. Că Arhanghelul stă cu frică înaintea Fecioarei, și-i aduce ei bucurie împrotiva întristării. Cela ce te-ai făcut om pentru milostivirea milei, Dumnezeul nostru, slavă ție.

De este Sâmbătă sau Duminică, Docsologhia cea mare și Otpustul.

Iară de este într'altă zi de post, cântăm Stihoavna din Triod, Samoglasnica zilei de 2 ori, și Mucenicîna.

Slavă, Și acum a Praznicului, glas 8, a lui Ioan monahul.

Să se veselească cerurile și să se bucure pământul... Caută înapoi Slava dela Litie.

Deci, Bine este a ne mărturisi... odată. După Sfinte Dumnezeule... și după, Tatăl nostru... Troparul Praznicului și Ectenia; la sfârșit 3 metanii mari fără Otpustul Utreniei, și se miruesc frații, și se cântă Stihira samoglasnică, și ceasul întâiu cu Catisma. Troparul și Condacul Praznicului, și la sfârșit 3 metanii mari și rugăciunea: Hristoase lumina cea adevărată... și Otpustul. Ceasul al treilea și al șaselea, cu Catismele fără metanii. Troparul și Condacul Praznicului, la al șaselea ceas cântăm Troparul Parimiei din Triod și Parimia. Și cetim cuvântul căruia îi este începutul: Iarăși bunele vestiri... Și împreunăm și ceasul al nouălea cu Catismă și cetire. După aceasta, Fericirile, degrabă, fără cântare și fără metanii. Și Pomenește-ne pre noi Doamne... Ceata cerească... Slava Ceata sfinților.. Slăbește lasă.. După Tatăl nostru... Condacul Praznicului, Doamne miluește de 40 de ori. Slavă, Și acum: Ceea ce ești mai cinstită... Și 3 metanii mari. Apoi rugăciunea: Prea Sfântă Treime... Și Otpustul.

Iară vecernia dintru această seară, se cântă fără Catismă și fără metanii.

La masă se face mângâere fraților, mâncând pește, și bând vin spre lauda Născătoarei de Dumnezeu.

Pavecernița cea mică o cetim în tindă degrabă și fără metanii și fără Canon, numai după Slavă între cei de sus lui Dumnezeu... La sfinte Dumnezeule... facem 3 închinăciuni. Și celelalte dupre obiceiu ale Pavecerniței și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Soborul mai marelui voevod Gavriil.

La Doamne strigat-am, cântăm Samoglasnica zilei din Triod de 2 ori, fără Mucenicînă și 3 Podobnice din Triod, apoi ale Praznicului 3, și ale Arhanghelului 3. Stihirile Praznicului glas 4, însuși glasul.

In luna a șasea trimis a fost Arhanghelul...

Limba carea nu o știà, o a auzit Născătoarea de Dumnezeu.

Iată chemarea acum s'a arătat nouă...

Acestea caută-le la Praznic la Stihoavna Vecerniei celei mari.

Stihirile Arhanghelului, glas 1.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Gavriil cel mai mare, mintea cea prea văzătoare de Dumnezeu cea luminoasă cerească, carele la lumina cea întreit strălucitoare privește, și cântă cântarea cea dumnezeească și întricoșată, împreună cu cetele cele de sus; și se roagă

să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Taina cea mare, cea neştiută mai 'nainte de îngeri, şi mai 'nainte de veci ascunsă, ţie unuia s'a încredinţat Ga-

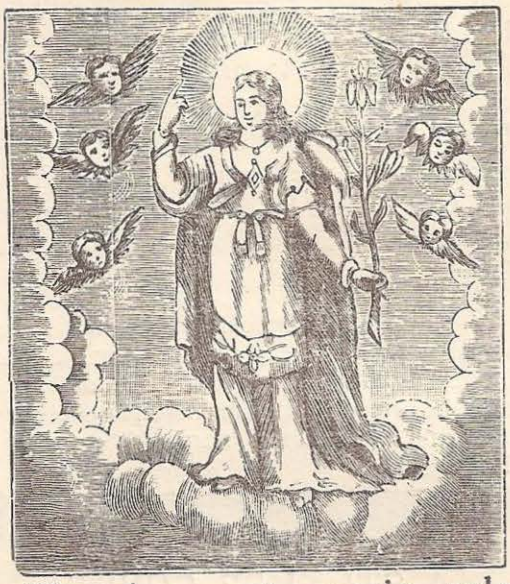

vriile, şi aceasta uneia celei Curate o ai spus, în Nazaret viind. Cu carea roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

La a 11 Stihiră, Pripeala:
Cel ce faci pre îngerii tăi duhuri, şi pre slugile tale pară de foc.

Cel ce eşti pururea plin de lumină, şi faci voia, şi plineşti poruncile Atotţiitorului, mai marele îngerilor Gavriile prea alesule, mântueşte pre cei ce te cinstesc pre tine cu dragoste, pururea cerând, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, glas 6, a lui Ioan monahul.

Trimis a fost din Cer Gavriil Arhanghelul...

Caut-o în ziua Praznicului, Slava dela Vecernia cea mare.

Iară Preotul face Proscomidia, când se cântă Stihirile Vecerniei. Ieşire cu Evanghelia: Lumină lină... Prochimen şi Paremiile Triodului, apoi ale Praznicului două; cea dintâiu:

Suitu-s'a Moisì în muntele lui Dumnezeu Horeb...

Cea de a doua:

Domnul m'a zidit început căilor sale..

Caută-le înapoi la rând.

Apoi Ectenia cea mică şi Vozglasul: Că Sfânt eşti Dumnezeul nostru... Şi, Sfinte Dumnezeule... Prochimenul, glas 4: Bine vestiţi din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru... Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă... Apostolul din cea către Evrei: *Fraţilor, Cela ce sfinţeşte şi cei ce se sfinţesc...* Aliluia, glas 1: Pogorà-se-va ca ploaia pre lână.. Stih: Fie numele lui bine cuvântat în veci... Evanghelia dela Lucà: *In zilele acelea, îngrecat-a Elisaveta...* Şi celelalte ale dumnezeeştei Liturghii ale lui Gură de Aur. Şi în locul lui: Cuvine-se să te fericim... Cântăm Stihira: Binevesteşte pământule bucurie mare, lăudaţi ceruri slava lui Dumnezeu. Şi Irmosul: Ca de un sicriu însufleţit...

CHINONICUL.

Ales-a Domnul Sionul, şi l-a osebit pre el, spre locaş luişi.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmplà Soborul Arhanghelului Gavriil în vre-o Sâmbătă, atuncea se cântă numai slujba Praznicului şi a Arhanghelului, şi se pune întâiu slujba Praznicului. Iară Tripesniţul Sâmbetei se cântă Vineri la Pavecerniţă. Iară de se va întâmplà Praznicul în vre-o Duminică, atuncea se cântă întâiu slujba Duminicei, apoi a Praznicului şi apoi a Arhanghelului. Iară să ştii, de se va întâmplà Praznicul Buneivestiri Joi a cincea săptămână, atuncea Canonul cel mare se cântă Marţi întru acea săptămână, cu Tripesniţul de Marţi. Iară Tripesniţul Canonului celui mare, îl cântăm împreună cu al Praznicului Buneivestiri.

VEZI: De se va întâmplà Praznicul Buneivestiri în vre-o Duminică. Sâmbătă seara, la Vecernia cea mică: Stihirile Praznicului pe 4. Iară în ziua Crucei, la Doamne strigat-am... Stihirile Crucei pe 4. Slavă, Și acum, a Praznicului. La Stihoavnă, Stihira Invierei una, și Stihoavna Praznicului cea dela Vecernia cea mare cu Stihirile ei. Slavă, Și acum, a Praznicului: Acum slobozești... Sfinte Dumnezeule... Și după Tatăl nostru... Troparul Invierei, Slavă, Și acum, al Praznicului, Ectenia și Otpustul.

La Vecernia cea mare, după obicinuitul Psalm de seară, cântăm: Fericit bărbatul... Și Catisma toată.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile Invierei pe 4. Și ale Praznicului pe 6. Slavă, și acum, a Praznicului.

Iară în ziua Crucei, punem ale Invierei 3, ale Crucei 3, și ale Praznicului pe 4. Slavă, a Crucei, Și acum, a Praznicului și cetirele Praznicului 5. La Litie, Stihirile Praznicului, Și Slava; iară în ziua Crucei, la Litie Stihirile Praznicului 3, și ale Crucei 3, care sunt scrise la Laude. Slavă, a Praznicului Și acum, a Crucei. La Stihoavnă, Stihirile Invierei, Slavă, Și acum, a Praznicului, Iară în ziua Crucei, Slavă, a Crucei, Și acum a Praznicului Acum slobozești... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Troparul Praznicului de 3 ori. Iară în ziua Crucei, Troparul Praznicului de 2 ori și al Crucei odată. Și binecuvântarea pâinilor. Apoi: Fie numele Domnului... de 3 ori, Slavă, Și acum, Psalm 33 și cetire a Praznicului; la Utrenie după cei șase Psalmi; la Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de 2 ori. Și al Praznicului odată; iară în ziua Crucei, Troparul Invierei de 2 ori. Slavă al Crucei, Și acum, al Praznicului. După Catisme, Sedelnile Invierei toate, iară după Polieleu, Sedelnele Praznicului toate. Antifoanele Octoihului, Prochimenul și Evanghelia Praznicului. Invierea lui Hristos văzând... și Psalm 50. Stihira Praznicului, Canonul Invierei pe 4, și al Triodului pe 4, și ale Praznicului pe 6. Catavasia Praznicului. După a 3 Peasnă Sedealna Praznicului în ziua Crucei, Condacul și Icosul Crucei și Sedelnele Crucei. Apoi ale Praznicului. După Peasna a 6 Condacul și Icosul Praznicului. Svetilna Invierei și a Praznicului. Iară în ziua Crucei, a Invierei, și a Crucei și a Praznicului. La Laude, Stihirile Invierei, pe 4, și ale Praznicului pe 4, cu Stihurile lor, și cu cea de Slavă. Apoi Stih: Scoală-te Doamne Dumnezeul meu... și celelalte, și cântăm Samoglasnica Triodului, Slavă, iară aceea. Și acum: Prea binecuvântată ești... Doxologhia cea mare și Otpustul.

VEZI: Pentru serviciile Praznicului Bunei-Vestiri, caută tot Tipicul pre larg la Triod, fiindcă acolo s'a pus toată învățătura cât se cade la orice vreme s'ar întâmplà acest Praznic până în sfânta și marea zi Sâmbătă, în fiecare an.

A ȘTI NI SE CUVINE.

Că de se va întâmpla întru însăși sfânta și marea Duminică a Paștilor, carea este Pasha Domnului, Praznicul Bunei-Vestiri al Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Intru sfânta și marea zi Sâmbătă seara, la Doamne strigat-am... punem Stihiri 10, și cântăm Stihirile Invierei 3 și ale Sâmbetei celei mari podobnice 3, și ale Praznicului 4, Slavă ,glas al 6: Ziua de astăzi cu taină... Și acum, glas același a Praznicului: Trimis a fost din Cer... Ieșire cu Evanghelia: Lumină lină... Prochimenul nu zicem, ci îndată Diaconul, sau Preotul: Cu înțelepciune, și citirile, și se citește întâia citire, de la Facere: Intru început a făcut Dumnezeu Cerul și pământul... Apoi ale Praznicului Bunei-Vestiri, citirile 5, și pre urmă celelalte citiri ale zilei dupre rânduiala lor, și pre rând, dumnezeeasca Liturghie a marelui Vasilie. Iară după Liturghie, se face obișnuita mâncare, și citirea Faptelor, și după sfârșitul citirei, binecuvântând preotul, zicem: Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... și după Tatăl nostru... Doamne

milueşte de 12 ori. Slavă, Şi acum. Veniţi să ne închinăm. Şi după Psalmul 50, cântăm Canonul Praznicului cu Irmosul pe 6. Şi al Sâmbetei celei mari cu Irmosul pe 8. Catavasie, Irmosul Sâmbetei celei mari, întru amândouă stranele împreună. După a 3 Peasnă, Condacul şi Icosul Praznicului şi Sedealna zilei. Slavă, Şi acum, a Praznicului. După a 6 Peasnă, Condacul şi Icosul zilei. După a 9 Peasnă, Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru... Troparul zilei: Când te-ai pogorît la moarte... Slavă, Şi acum, al Praznicului, Ectenia şi Otpustul, şi citire şi celelalte. Şi se face Invierea dupre cum arată la Penticostar. Iară la cel de pre urmă, Hristos a înviat... după deschiderea uşilor, intrând iarăşi în biserică şi cetele sfârşind de cântat, şi celor din mormânturi... cântă îndată, pre când intră preotul în altar, Slavă, Troparul Praznicului, Şi acum, tot acelaşi. Apoi Ectenia cea mare, şi după leşire, începe cel mai mare Irmosul: Ziua Invierei... Şi cântăm Canonul Paştelui, cu Irmosul pe 8. Irmoasele de câte 2 ori, şi al Bunei-Vestiri iarăşi pe 8. Irmoasele de 2 ori. Catavasia: Ziua învierei... amândouă stranele împreună şi Troparul: Hristos a înviat... de 3 ori. Şi după fiecare Peasnă, Ectenia cea mică, şi Vozglasurile dupre rânduiala lor. După a 3 Peasnă, Condacul şi Icosul Paştelui şi Ipacoi. După a 6 Peasnă, Condacul şi Icosul Buneivestiri. Apoi Prochimenul Praznicului, glas 4: Binevestiţi din zi în zi. Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă... Toată suflarea... Evanghelia Praznicului, dela Lucă: In zilele acelea sculându-se Mariam... Apoi: Invierea lui Hristos văzând... de 3 ori, şi Stihira: Inviind Iisus din mormânt... de 3 ori, pe glas 6. După acestea, Peasna, 7 şi a 8, după rânduiala lor. La a 9 Peasnă, cântăm Stihirile Paştelui şi ale Praznicului, dupre rânduiala lor. Svetilna Paştelui odată şi a Praznicului de 2 ori. La Laude Stihirile Invierei pe 4. Şi ale Buneivestiri pe 4, cu Stihirile lor. Apoi amândouă stranele împreună zicând Stihira: Să învie Dumnezeu... cântă Stihirile Paştelui, glas 5, cu celelalte Stihuri ale lor. Slavă, a Praznicului: Să se veselească cerurile... Şi acum, a Paştelui, glas 5: Ziua Invierei şi să... Apoi Troparul Paştelui de 3 ori. Slavă Şi acum, al Praznicului. Şi sărutare după obiceiu. Şi învăţătura lui Ioan Gură de aur. Ectenia şi Otpustul. Iară ieşire cu Litie afară de mânăstire nu se face. Iară Ceasurile se cântă dupre Tipicul Paştelui.

La Liturghie, Antifoanele Paştelui. Iară după leşire zicem: In biserici binecuvântaţi pre Dumnezeu... Hristos a înviat... de 3 ori. Slavă, Troparul Praznicului, Şi acum, Condacul Paştelui: De te-ai şi pogorît în mormânt... Câţi în Hristos v'aţi botezat... Prochimenul, Apostolul şi Evanghelia, mai întâiu ale Paştelui, apoi ale Praznicului, iară când se apropie vremea la Liturghie a se citi sfânta Evanghelie. Şi citeşte Preotul sau Diaconul Evanghelia Paştelui, dupre cum s'a arătat la Liturghie în sfânta şi marea Duminică a Paştelui, în Tipicul Penticostarului, apoi un Diacon singur citeşte Evanghelia Buneivestiri, dupre obiceiu, precum totdeauna şi la soroacele Evangheliei acesteia nu loveşte în clopot. Şi pe rând dumnezeeasca Liturghie a Hrisostomului. In loc de Axion, Irmosul Paştelui. Chinonicul Paştelui şi al Praznicului.

VEZI: Fiindcă Tipicul pentru Praznicul Buneivestiri când se întâmplă în sfânta şi marea Duminică a Paştelor, ce este la Penticostar, nu este întreg, nici unit cu Tipicul cel mare, pentru aceasta s'a pus de faţă.

Iară când se va întâmplà Praznicul Buneivestiri în Lunea luminată, sau Marţi sau Miercuri, caută învăţătura în Penticostar, fiind că acesta este deplin.

LA UTRENIE
DE ESTE SÂMBĂTĂ

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori.

Slavă, al Arhanghelului, glas 4.

Mai marele voevod al oştilor cereşti, rugămu-te pre tine noi nevrednicii. Ca prin

rugăciunile tale să ne acoperi pre noi, cu acoperemântul aripilor mărirei tale celei netrupești, păzindu-ne pre noi cei ce cădem cu deadinsul, și strigăm: izbăvește-ne de nevoi, ca un mai mare preste cetele puterilor celor de sus.

Și acum, iar al Praznicului.

Iară de este Duminică, se cântă întâiu Troparul Invierei de 2 ori. Slavă, al Arhanghelului, Și acum, al Praznicului. După obișnuitele Stihologii, Sedealnele Octoihului și ale Triodului.

CANOANE DOUĂ

Al Născătoarei de Dumnezeu pe 6, cu Irmosul, și al Arhanghelului pe 6.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Al căruia acrostih este dupre Alfa Vita.

Peasna 1, glas 6, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l „înnecat, a strigat: Lui Dum„nezeu cântare de biruință „să-i cântăm.

Începătorul cel arătător de lumină al cetelor celor de sus, astăzi a fost trimis către Fecioara, strigând: Bucură-te Mireasă prea curată, cu tine este Ziditorul tuturor și Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu.

Voiu a înțelege închinarea ta cea streină, a zis Fecioara, că cuvintele nu sunt potrivite omenirei, ce fel de bucurie mi-ai spus? Spune-mi descoperit, învățându-mă.

Ingerul:

Prea arătat îți grăesc ție stând înaintea ta cu bună cuviință Preacurată, ci tu pleacă urechia ta. Puterea celui de sus se va pogorî preste tine, și prin Duhul cel a toate lucrător se va sălășlui.

Alt Canon al Arhanghelului, ale căruia litere de pre la începutul Troparelor, acestea sunt la Greci:

Voiu lăudà pre Gavriil, ca pre un mai mare.

Peasna 1, glas 4, Irmos:
Facerea lui Iosif.

Deschide-voiu gura mea...

Ca pre cel ce ești lumină dumnezeească și fără materie, cu împărtășirile cele fără materie, spre lumina cea prea înaltă, te rog Arhanghele al Domnului, luminează-mă prin rugăciunile tale, ca să te laud.

Astăzi să strângem cete dumnezeești, veselindu-ne, cinstind pre cel dintâiu al minților celor fără de trupuri, carele a vestit bucuria cea negrăită, ce a venit în lume pentru bunătate.

Pre tine având-te folositor mai mare, apărător și părete, și întărire către Dumnezeu Gavriile, noi cei ce te iubim, ne izbăvim de primejdii și de vătămarea șarpelui, lăudându-te pre tine.

A Născătoarei:

Curată pre tine cu totul fără prihană, Gavriil dacă te-a văzut, bucură-te Stăpână, către tine luminat a strigat, ceea

ce nu ştii de nuntă, mântuirea oamenilor, lauda îngerilor, cinstita cuvântare.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum tu Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălţat cornul cre„dincioşilor tăi Bunule, şi ne„ai întărit pre noi pre piatra „mărturisirei tale.

Născătoarea de Dumnezeu:

Te văz acum îngere, căci cu înşelăciune îmi grăeşti. Căci cum poate fiinţa cea materialnică şi stricăcioasă şi de pământ, să încapă pre cel nematerialnic, cel ce se îmbracă cu lumina nestricăciunei?

Ingerul:

Înţelepţeşte m'ai înfruntat Curată, dar aşà să binevoeşti şi să te încredinţeze rugul, carele aprinzându-se, nici cum n'a ars de foc, şi a închipuit mai 'nainte naşterea ta cea negrăită.

Născătoarea de Dumnezeu:

Graiurile vieţei îmi povesteşti tu mie. Dar muntele cel ce fumegà odinioară, carele a priimit pre Dumnezeu, mă încredinţează pre mine, că nu va puteà firea cea materialnică a priimì pre cel cu totul fără materie.

Alt Canon, Irmos:
Pre ai tăi cântăreţi...

Cu împărtăşirea luminei celei prea fără materie, ca cela ce eşti cu adevărat fără materie Gavriile, mai pre sus de materie fiind luminat, lumină a doua te-ai văzut, pre oamenii cei materialnici carii te laudă pre tine totdeauna luminându-i.

De mai mare strălucire te-ai învrednicit, mare taină nouă descoperindu-ne, cela ce eşti mai mare între îngeri, prin care ne-am ridicat de pre pământ la înălţimea cea mai mare, cei ce mult te cinstim pre tine.

Arată-te din Cer tuturor, celor ce cu dragoste te căutăm pre tine pururea, şi alinează viforul cel pornit asupra noastră al ispitelor şi al necazurilor, o Gavriile mai marele voevod.

A Născătoarei.

Arătându-ţi ţie oarecând taina cea de demult ascunsă Fecioară, Gavriil a strigat: Bucură-te casa lui Dumnezeu, întru carea sălăşluindu-se, pre toţi oamenii i-a îndumnezeit ca un îndurat.

Sedealna, glas 1.
Podobie: Mormântul tău...

Marele Gavriil, căpitenia îngerilor, arătându-se pururea, împreună cu dânşii strigă dumnezeească cântare Treimei bucurându-se: Pre a-

cesta toți cu mare glas întru credință să-l lăudăm, și cu gând curat cu cuviință să-l slăvim.

Slavă, Și acum, altă Sedealnă, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Slujitorilor celor fără de trupuri tu mai mare fiind, taina cea întricoșată mai 'nainte de veci rânduită, ție unuia Gavriile mărite s'a încredințat, nașterea cea negrăită a prea sfintei Fecioare, bucură-te strigându-i ei, ceea ce ești plină de Dar. Pentru aceasta dupre datorie, credincioșii cu veselie pururea te fericim.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea Dumnezeu și Domnul. „Cinstita biserică cu dumne-„zeească cuviință cântă, stri-„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind.

Ingerul:

Purtător Soarelui s'a făcut pântecele tău Preacurată, și vei naște oamenilor lumina cea neînserată, ziceà cu mare bucurie Gavriil Fecioarei.

Născătoarea de Dumnezeu:

Depărtează-te de la ușile mele, nu-mi vorbi graiuri, a cărora împlinire nu poți să-mi arăți Arhistratige. Pentruce turburi cugetul și sufletul meu, grăindu-mi acestea?

Ingerul:

Trâmbițele proorocilor s'au învrednicit a vedeà de departe adâncimea tainei Preacurată, a căruia slugă sunt eu, și stau înaintea ușilor tale.

Alt Canon, Irmos:

Sfatul cel neurmat...

Stătut-ai de demult Gavriile, după vrednicie minunate prin împărtășirile dumnezeeștei Stăpânii, luminând pre proorocul Daniil, făcându-i lui prin Duhul arătarea celor neștiute.

Cu guri de tină cu bucurie pre tine, cel ce ești cu firea de foc, te lăudăm. Scoate-ne pre noi totdeauna din focul cel ce arde Gavriile, cu dumnezeeștile tale mijlociri.

In haină dumnezeească mai mult de cât soarele strălucită, cu mărire negrăită fiind îmbrăcat, mai mare Voevodule al slujitorilor, stai înaintea Impăratului ceresc veselindu-te.

A Născătoarei:

Pre tine toată curățită cu Duhul, Gavriil cunoscându-te Preacurată, luminat a strigat către tine: Bucură-te dezlegarea blestemului și chemarea strămoșilor.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele ce-

„lor ce mânecă la tine cu dra-
„goste, mă rog luminează-le,
„ca să te vază Cuvinte al lui
„Dumnezeu, pre tine adevă-
„ratul Dumnezeu, pre cela ce
„chemi din negura greşalelor.

Născătoarea de Dumnezeu:

Te văz îngere strălucit cu luminile cele îngereşti, ziceà Preacurata, dar mă ruşinez a-ţi crede îngrab, neînştiinţându-mă întâiu de toată descoperirea.

Ingerul:

Văzând ziditorul firea omenească stricată, bine a voit a se sălăşluì întru tine, înfricoşat descoperind acum taina cea din veac ascunsă, Curată.

Născătoarea de Dumnezeu:

Eu m'am logodit cu Iosif, dar până acum nu sunt împreunată, Arhanghele. Şi necunoscând ispită de bărbat, cum voiu naşte? Graiuri împrotiva firei îmi grăeşti.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Cu împărtăşirea minţei celei dintâiu fiind luminat, a doua lumină te-ai văzut, strigând împreună cu cetele îngereşti cele nenumărate: Sfînt este Dumnezeu Tatăl a tot făcătorul, Fiul cel împreună fără început, şi Duhul cel de pe un scaun.

Chipul tău este de foc, frumseţea prea luminată, de carea se minunează tot cugetul, slava îţi este mare Gavriile prea mărite, mai marele dumnezeeştilor îngeri, podoaba tuturor celor ce cu bună credinţă te laudă pre tine.

Dumnezeescul Zaharia, dacă te-a văzut pre tine de demult, stând împreună în vremea tămâerei, a rămas mut, căci nu a crezut vestirei tale celei înfricoşate, carei-ai spus, Gavriile mai marele voevod.

A Născătoarei.

Biserică de sfinţenie fiind Preacurată, prin glasul lui Gavriil arhanghelul, ai zămislit pre cela ce se odihneşte întru sfinţi, pre Dumnezeu cel prea Sfânt, carele pre toţi sfinţeşte, şi din nevoi îi scoate.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţei văzându-o înnălţându-se de viforul i-
„spitelor, la limanul tău cel lin
„alergând, strig către tine:
„Scoate din stricăciune vieaţa
„mea, mult milostive.

Ingerul:

Ziditorul firei Iisus nu este rob legilor firei, Pruncă. Şi să te încredinţeze pre tine toiagul lui Aaron, carele fără de umezeală a odrăslit, şi a închipuit, că vei naşte, neispitind bărbat.

Născătoarea de Dumnezeu:

Mă minunez, socotind aceste înfricoşate şi cinstite ale tale graiuri, şi vrând a crede îmi aduc aminte mărimea înălţimei, şi cu totul mă ruşinez Arhistratige.

Ingerul:

Nu te pleci cuvintelor mele; te-a văzut Daniil mai 'nainte munte, din carele fără mână omenească s'a tăeat piatra, cu tărie surpând capiştile cele idoleşti, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Inţelepţii lui Dumnezeu...

Limbile pământeşti nu pot să te cinstească pre tine mintea cea luminoasă şi cerească, carele eşti strălucit prea luminos cu dumnezeeşti străluciri, mai pre sus de minte şi de cuvânt.

Cela ce eşti rază de soare mult luminoasă, mai marele Voevod al slugilor celor de foc, cu rugăciunile tale, către Stăpânul, cele de lumină purtătoare, pre cântăreţii tăi din întunerecul patimilor scoate-i.

Sfaturile păgânilor risipeşte-le, credinţa ortodoxă întăreşte-o, potoleşte dezbinările Bisericei, Arhanghele, prin rugăciunile tale cele către făcătorul a toate.

A Născătoarei:

Cuvintelor lui Gavriil celor dumnezeeşti, ascultătoare ai fost Curată, şi pre Cuvântul cel prea fără de început l-ai născut cu trup, carele a mântuit lumea de necuvântare.

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Tu eşti Arhistratige prea slăvit, slujitor prea luminoasei şi cinstitei şi a tot făcătoarei nenumăratei şi înfricoşatei Treimi. Deci roagă-te acum neîncetat rugătorule, ca să ne mântuim noi de toate nevoile şi muncile, ca să strigăm ţie: Bucură-te acoperemântul robilor tăi.

Intru această lună în 26 de zile, prăznuim soborul arhanghelului Gavriil. fiind dintâiaşi dată, ca unul ce a slujit tainei celei dumnezeeşti şi negrăite şi mai pre sus de fire.

Stih: Pre îngerul cel ce a vestit întruparea ta Cuvinte,
Tot trupul îl cinsteşte cu cuvenita cinste.
Intru a douăzeci şi şasea zi Gavriil cel luminat,
Ridică făptura spre laudă cu adevărat.

Intru această zi, sfinţii douăzeci şi şase de mucenici, carii au mărturisit în Goţia, dintre carii sunt preoţi doi: Vatus şi Virca, cu doi fii şi fiice ale sale şi Arpi'a monahii. Iară mireni: Avip, Agna, Ril, Igatrax, Iscoos, Sila, Sighiţa, Suiril, Seimvle, Terme, Filga, şi din femei: Ana, Allas, Varist, Moicò, Mamica, Virco şi Animais.

Stih: Mucenicii cei ce se ard atâţia sunt cu mulţime,
Câte zile cuprinde astăzi luna în sine.

Aceştia au fost în zilele lui Iugurih împăratul Goţilor şi ale lui Valentinian şi Gratian, împăraţii Romanilor. De aceea pentru mărturisirea în Hristos, au luat cununa muceniei prin foc dela Iu-

gurih, carele a ars biserica creştinilor; întru carea au ars şi aceşti sfinţi mucenici; când s'a întâmplat de a ars şi un om, ce aduceà prinos la biserică. Carele prinzându-se de Elini, şi pe Hristos mărturisindu-l în loc de prinos neînsufleţit, singur pre sine s'a făcut prinos lui Dumnezeu, arzându-se de tot prin foc, şi aşà a luat pururea pomenitul cununa muceniei.

Intru această zi, sfinţii mucenici Codrat, Teodosie, Manuil şi alţi patruzeci cei de la răsărit.

Stih: Codrate de a ta bună bărbăţie mă minunez,
Cum bărbăteşte plecându-te, fericite te junghiezi.
Teodosie însuşi lui Dumnezeu vieţuind,
Vieaţa sa pentru el prin sabie se află dând.
Verse-mi-se măcar un pahar de sânge prin a săbiei tăere,
Manuil grăeşte cu îndrăzneală prea mare.

Aceştia au fost din părţile răsăritului, şi văzând că omorau pre creştini în fiecare zi închinătorii idolilor, s'au vorbit întru sine, să mărturisească buna credinţă de faţă, ca să fie moşteni împărăţiei cerurilor. De aceea mergând şi dându-se pre sine de bună voie în mâna stăpânitorului ţărei, li s'au făcut întrebare. Atuncea aducând pre mulţi creştini înaintea lui, carii mărturisindu-se că sunt creştini, i-au băgat în temniţă, apoi preste câteva zile scoţându-i, i-au strujit pre coaste, despoiaţi şi legaţi pre lemne. După aceea pogorîndu-i de pre lemne, i-au tras preste spini şi pre urmă le-au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Stefan, mărturisitorul, ce a fost egumen la Triglia.

Stih: Stefan lucrător al dumnezeeştei vii fiind,
Inaintea lui Dumnezeu stă, plata ostenelelor luând.

Acesta a fost pre vremea împărăţiei lui Leon Armeanul, carele din mică vârstă şi-a ales vieaţa sihăstrească, şi pentru îmbunătăţită petrecerea sa fiind rugat de monahi, s'a făcut egumen monastirei, ce se chiamă Triglia, şi îndreptând pre mulţi spre vieaţa pustnicească, apoi fiind chemat de cel ce s'a zis mai sus, păgânul Leon, carele pornise goană asupra celor ce se închinau cinstitelor şi sfintelor icoane, şi silindu-l ca să se lepede de închinăciunea lor, şi să se iscălească împrotiva credinţei ortodoxe, şi nevrând a se supune, ci încă şi păgâni făceà pre cei ce-l sileau spre aceasta. Pentru aceea fiind muncit mult, zăcând şi la închisori, şi chinuit fiind prin izgoniri, s'a mutat către Domnul, pentru carele a răbdat multe patimi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvio„şilor tineri. Iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dum„nezeu, pre muncitorul l-a „plecat a strigà: Bine eşti cu„vântat Dumnezeul părinţi„lor noştri.

Născătoarea de Dumnezeu:

Mi-ai spus Gavriile, cum că prea slăvit va venì în lume cu trup, cel fără de trup, spune-mi dar descoperit, cum pântecele meu va încăpeà pre acesta? Ale căruia măriri nu le pot încăpeà cerurile.

Ingerul:

Povestesc ţie, şi înţelege, o Preacurată! Cum odinioară cortul lui Avraam a priimit, şi a încăput pre Dumnezeu, Curată. Pentru aceasta nu te îndoì acum, ci cu dragoste priimeşte bucuria oamenilor.

Născătoarea de Dumnezeu:

Mă turbură pre mine mărirea lucrurilor, dar fiindcă bine a voit cel prea bun a se sălăşlui întru mine mai pre sus de cuget, iată că cu sufletul şi cu trupul sunt lăcaş curat păzit lui.

Alt Canon, Irmos:

N'au slujit făpturei...

Naşterea lui Ioan mărite, o ai vestit oarecând Zahariei, înlăuntrul dumnezeeştei Biserici stând el, şi cântând Mântuitorului şi Dumnezeu: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Prea mărită bună cuviinţa casei tale Gavriile, prea luminat sfinţeşte sufletele credincioşilor, şi le porunceşte să strige cu mare glas: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Luminat fiind cu taină mai mare Voevodule, cu împărtăşirea luminei celei dintâiu, a doua lumină cu adevărat te-ai văzut, luminând totdeauna, pre cei ce cântă: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Trimis a fost Gavriil mai marele voevod, să-ţi vestească ţie bucurie Fecioară Maică curată, prin carea întristarea a încetat, şi blestemul cu adevărat s'a făcut neroditor, şi binecuvântarea a înflorit credincioşilor în veci.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorît, şi jertfa drep„tului cu apă o ai ars. Că „toate le faci Hristoase cu sin„gură voirea; pre tine te prea „înălţăm întru toţi vecii.

Prin glasul îngerului ai zămislit lumina, pentru aceasta toţi strigăm ţie: Bucură-te uşa luminei, vederea cea cu anevoe văzută, şi scaunul celui Inalt, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Bucură-te săvârşirea tainei celei înalte, bucură-te descoperirea lucrurilor celor necuprinse, bucură-te împreunarea oamenilor cu Dumnezeu. Bucură-te Fecioară chemarea celor căzuţi.

Bucură-te Născătoarea Stăpânului celui dătător de lumină, bucură-te limanul celor înviforaţi Preacurată, bucură-te odrasla cea adevărată şi aducătoare de roduri, carea ai crescut strugurul nemuririi!

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Cu sfinţite cuvinte de sfinţenie norodul cel sfinţit, pre tine te laudă veselindu-se. Că tu Arhanghele pre Cuvântul cel a tot pricinuitor, carele a luat trup ca şi al nostru, l-ai vestit Fecioarei, ceea ce este dintre noi, mai pre sus de gând şi de cuvânt. Pentru aceasta pre tine te cinstim întru toţi vecii.

De mintea cea mare şi dintâiu, fără materie lipindute Arhanghele, cu gura ta cea de foc cânţi dulce cântare înfricoşată, carea cântă cetele tuturor îngerilor: Pre Domnul lăudaţi lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu bune laude dumnezeeşti arătat fiind împodobit, străbaţi cele cereşti, apoi şi cele pământeşti, plinind sfinte voile lui Hristos Dumnezeului tuturor, povăţuitorule al îngerilor Gavriile, lauda celor ce te laudă pre tine pururea cu credinţă.

Cu trupul dupre ipostas Cuvântul a se amestecà cu oamenii vrând, te-a avut pre tine mai 'nainte mergând, şi mai 'nainte gătindu-o lui sfinţită casă, o sfinţite Gavriile! strigând: Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Ca pre un scaun împărătesc înfrumseţat, ca pre ceea ce este mai pre sus decât toate făpturile, ca pre ceea ce una a înfiinţat pre cel mai pre sus înfiinţat, carele a îndumnezeit pre oameni cu mai bună unirea naşterei celei negrăite şi streine, pre Fecioara cea binecuvântată să o lăudăm.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a că„utà cetele îngereşti. Iară prin „tine Preacurată, s'a arătat „oamenilor Cuvântul întru„pat; pre carele slăvindu-l cu „oştile cereşti, pre tine te fe„ricim.

Bucură-te pricinuitoarea bucuriei, de Dumnezeu bine cuvântată. Bucură-te brazdă cinstită cu bun rod, şi bine odrăslitoare, carea porţi pre hrănitorul tuturor. Bucură-te izvorule al apei vieţei Preacurată, bucură-te năstrapă şi raiu dumnezeesc cu totul fără prihană.

Bucură-te curăţirea sufletelor şi a trupurilor, bucură-te prin carea izvorăsc oamenilor cele bune. Bucură-te pri-

cinuitoarea îndumnezeirei tuturor. Bucură-te nor uşor, carele poartă pre Soarele şi luminează lumea, cu luminoase străluciri.

Cântare de bucurie cântăm ţie: Bucură-te Curată lauda mucenicilor şi a apostolilor, şi prea mărit graiul prorocilor. Bucură-te înfrumseţarea arhiereilor şi a prea cuvioşilor, pentru care se bucură cele cereşti, împreună cu cele pământeşti.

Alt Canon, Irmos:
Tot neamul pământesc...

Stai cu frică înaintea scaunului Darului slujind, şi strălucit fiind cu vărsările de lumină cele mai pre sus de gând şi cu sfinţenie îndumnezeit, şi lumină fiind văzută, şi luminând cu mijlocirile tale, pre cei ce te cinstesc cu credinţă, sfinţite Gavriile arhistratige.

Ca un Cer cu stele împodobit te vezi cu dumnezeeşti străluciri. Şi ca un Voevod în mâini ţii sceptrul prea luminat. Şi străbaţi tot pământul, voia Stăpânului totdeauna făcând, şi din nevoi pre toţi credincioşii scoţând.

Potoleşte viforul barbarilor cel cumplit, carele se ridică totdeauna asupra robilor tăi. Aşează dezbinările Bisericei, celor ce te laudă pre tine dă-le iertare de greşale, şi regelui dărueşte-i biruinţă, Gavriile, cu caldă folosinţa ta.

Prea bună însoţire şi prea mărită, Mihaile şi Gavriile, stând înaintea scaunului dumnezeeştei slave, cereţi tuturor iertare de păcate şi scăpare de nevoi, ca nişte folositori, şi ca cei ce urmaţi bunătăţei Stăpânului întru toate.

A Născătoarei:

Lumina fulgerului, adică a celui născut al tău, a strălucit şi a luminat toată partea cea de sub soare, şi pre mai marele întunerecului l-a pierdut, de Dumnezeu Născătoare Preacurată, lauda îngerilor, şi mântuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pre tine cu neîncetate glasuri.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Mai marele Voevod al puterilor îngereşti, trimis a fost dela Dumnezeu atotţiitorul, la cea curată şi Fecioară, să-i vestească ei minune streină şi negrăită. Pentrucă Dumnezeu ca un om dintr'însa va să se facă prunc fără sămânţă, zidind iarăşi neamul omenesc, noroade binevestiţi înnoirea lumei.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te izbăvirea lui Adam din blestem, Născătoare de Dumnezeu, bucură-te Curată Maica lui Dumnezeu. Bucură-te rug însufleţit, bucură-te făclie. Bucură-te scaun, bucură-te scară şi uşă. Bucură-te dumnezeească căruţă. Bucură-te nor uşor, bucură-te Biserică, bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te munte. Bucură-te cort şi masă. Bucură-te mântuirea Evei.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glas 4.

Podobia: Dat-ai semn celor ce...

Mintea cea mai 'nainte de veci, a doua lumină te-a aşezat pre tine Gavriile, carele cu împărtăşiri dumnezeeşti luminezi toată lumea, şi ne descoperi nouă cea din veac dumnezeească şi mare cu adevărat taină, pre cel ce s'a întrupat în pântecele fecioresc, carele a fost fără de trup şi s'a făcut om, ca să mântuiască pre om. De două ori.

Înaintea scaunului Dumnezeirei celei întreit luminătoare stând, şi din destul fiind strălucit cu dumnezeeştile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pre cei ce dănţuesc pre pământ cu bucurie şi te laudă pre tine, de negura patimilor mântueşte-i, şi cu luminare străluceşte-i, Gavriile mai marele voevod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Sfăramă întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc, potoleşte despărţirile bisericei, alinează viforul ispitelor celor fără de măsură. Mântueşte de nevoi şi de primejdii, pre cei ce cu dragoste te cinstesc pre tine şi aleargă sub acoperemântul tău, Gavriile mai marele voevod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, glas 2.

Binevesteşte Gavriile astăzi celei pline de Dar. Bucură-te Fecioară, carea nu ştii de mire, şi neispitită de nuntă. Nu te mirà de chipul meu cel strein, nici te spăimântà, că Arhanghel sunt. Şarpele a amăgit pre Eva oarecând, iară eu acum vestesc ţie bucurie: Rămânea-vei întreagă şi vei naşte pre Domnul, Preacurată.

De se va întâmplà Sâmbătă sau Duminică, cântăm Doxologhia cea mare. Iară de va fi într'altă zi, cântăm: STIHOAVNA, Samoglasnica Triodului de 2 ori, şi Mucenicîna.

Slavă, Şi acum, a Prazniculuí, glas 1, a lui Anatolie.

În luna a şasea, trimis a fost din Cer Gavriil arhanghelul, în cetatea Galileei Nazaret, să aducă Fecioarei bune vestiri de bucurie. Şi vind la dânsa a strigat, zicând:

Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine. Bucură-te încăperea firei celei neîncăpute, că pre carele cerurile nu l-au încăput, pântecele tău l-a încăput binecuvântată. Bucură-te cinstită, chemarea lui Adam, şi mântuirea Evei şi bucuria lumei, şi veselia neamului nostru.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

De se va întâmplà Sâmbătă sau Duminică la Ceasul dintâiu şi la celelalte Ceasuri, se zice Troparul Prazniculuí şi al Arhanghelului; asemenea şi Condacele pe rând.

Iară de va fi zi de post, le cântăm toate dupre rânduiala postului, cu metanii şi Otpust.

VEZI: Pentru Odovania Buneivestiri a Prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, caută învăţătură pre larg la Triod.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Pomenirea sfintei Matroanei celei din Tesalonic.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului şi ale Sfintei, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Împrotiva semeţiei şi cruzimei celei obraznice a jidovilor, ţi-ai pus cugetul cel bărbătesc, de Dumnezeu gânditoare, ca una ce vedeai mai 'nainte desfătarea celor viitoare, ceea ce petrece pururea în veac neclătită. Pre carea o ai dobândit mutându-te de pre pământ către cămările cele cereşti, şi către dănţuirea cea nestricată, prea mărită Matroano.

Învrednicitu-te-ai a vedeà bunăcuviinţa împărăţiei şi frumseţea cea veselitoare a Mirelui tău, fiind împodobită cu ranele pătimirei tale celei tari, şi dupre vrednicie te-ai apropiat la izvorul bunătăţilor, câştigând împărtăşirea dumnezeeştei veselii celei veşnice, rodurile fericirei şi lauda cea fără de moarte.

Nici jugul robiei, nici slăbiciunea femeiască, nici foamea, nici bătăile, nu te-a oprit pre tine a nu te asemănà tăriei mucenicilor, prea lăudată. Căci cu osârdia sufletului, ai suferit muncile. Pentru aceasta ai dobândit cămările cereşti, şi te-ai înfrumseţat cu cununa darurilor, stând înaintea Ziditorului tău.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Leacul cel prea bun şi mântuitor al pocăinţei, şi curgere de lacrămi, ceea ce ai născut pre Dumnezeu Mântuitorul meu, tu îmi dărueşte prin rugăciunile tale o Fecioară! Ca să cuget de ceasul cel groaznic şi înfricoşat, şi neamăgirea Judecătorului, ca să scap de cutremurul muncilor, şi să dobândesc Darul cel dumnezeesc.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Doamne Fecioara şi Maica ta, pre Cruce spânzurând, s'a spăimântat şi strigând a zis: Ce ţi-au răsplătit ţie, cei ce s'au îndulcit cu darurile tale cele multe Stăpâne? Ci mă rog, să nu mă laşi pre mine singură în lume. Ci grăbeşte de învia împreună înviind pre strămoşi.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii Sedelnele Octoihului şi ale Triodului, Psalm 50.

CANONUL

Sfintei şi ale Triodului dupre rânduiala postului.

CANONUL Sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Cântând îndumnezeită lauda Matroanei.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu urme neudate, pedestru „trecându-l Israil cel de de-„mult, cu mâinile lui Moisi în „chipul Crucei, puterea lui A-„malic în pustie a biruit.

Cu dumnezeeştile cete ale celor fără de trupuri, dănţuind acum împrejurul lui Dumnezeu, pricinuitorului a toate, şi arătat desfătându-te întru strălucirea cea cu dumnezeească începătorie, luminează pre cei ce te laudă pre tine.

Hristos Dumnezeu, carele cu vrednicie a socotit a primi chipul robului, vrând să-l scape pre dânsul din stricăciune, şi din legăturile morţei şi din jugul robiei, pre tine Muceniţă, mireasă te-a logodit.

Slavă:

Firea femeiască îmbărbătându-se cu Darul, sprinceana cea înaltă, care se lăudă mai întâiu fără măsură, să piarză marea, o a surpat cu neputinţa trupului, şi cu dumnezeeasca putere.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşa pogorârei tale celei către noi Doamne, te-a răsărit pre tine iubitorule de oameni, îndoit în fire, mai pre sus de fire, carele te şi numeşti în taină răsărit şi soare şi lumină.

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica...

Cu tăria gândului, muncirea cea cumplită a femeei celei prea fărădelege şi cumplite o ai suferit, răbdând Matroano prea fericită.

Bătăi cu durere simţind, curat sufereai, şi dintru întunerecul cel pipăit, dumnezeească strălucire ai priimit.

Slavă:

Izvoarele sângelui tău au stins focul nedumnezeirei, iară

pre credincioşi i-au rourat cu apele bunei credinţe.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu dumnezeească cuvântare te lăudăm pre tine, lespede şi sicriu, care ai primit în pântece pre Cuvântul lui Dumnezeu cel fără început, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Bise„rica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doam„ne, şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Sosit-a luminată prăznuirea iubitorilor de închinare, pomenirea cea prea mărită a purtătoarei de chinuri a lui Hristos, veselind toate, şi strălucind cu razele minunilor în lume, aducând oamenilor Darul cel pururea curgător. Prin rugăciunile ei Mântuitorule, mântueşte lumea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Firea pământenilor cea muritoare, şi stricată cu patimile, prin dumnezeeasca naşterea ta o ai înnoit Preacurată, şi ai ridicat pre toţi din moarte către vieaţa cea nestricăcioasă. Pentru aceasta toţi pre tine te fericim dupre datorie, Fecioară prea lăudată, precum ai spus mai 'naainte.

A Crucei, a Născătoarei:

Degrab ne întîmpină pre noi, mai 'nainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii te hulesc pre tine, şi ne îngrozesc pre noi Hristoase Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea ta pre cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cum poate credinţa ortodoxă. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptăţei, a stătut în„tru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă pu„terei tale Doamne.

Cu vitejia cea dumnezeească împuternicindu-te Matroano, de robia stăpânei cei amare ai scăpat, căci ai avut socotinţă neînduplecată, şi suflet care numai Stăpânului slujià.

Răcnind, şi cu beţia nebunindu-se, şi cu mânia turburându-se prea păgâna, cruzimea jidovilor, cu bătăi tăià trupul tău, Muceniţă purtătoare de chinuri.

Slavă:

Ca un tânăr ai arătat răbdare, fiind închisă în locuri fără lumină, şi cu foame chi-

nuită. Pentru care ai dobândit răsplătire ospățul nemuririi.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfeşnicul cel ferecat cu aur, mai 'nainte te închipuià pre tine, adevărată Maica lui Dumnezeu, care ai purtat pre Dumnezeu întrupat, cel ce toate luminează cu raza Dumnezeirei.

Peasna 5, Irmos :

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoştinței, „pre cei ce te laudă pre tine „cu credință.

Pre tine Dătătorule de vieață, cunună strălucită a laudei te-a câştigat cugetătoarea de Dumnezeu, şi dintru întunerec către lumină dumnezeească s'a mutat.

Intărit-a Hristos pe piatra credinței picioarele tale prea fericită, îndreptând acum paşii tăi către dînsul.

Slavă:

Având tu minte dumnezeească cu adevărat şi înțeleaptă, şi cugetătoare de Dumnezeu, străluceşti în ceata mucenicilor, prea fericită Matroano.

Şi acum, a Născătoarei:

Chipul Dumnezeirei şi chipul omenirei, împreunat neamestecat l-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, dupre unire neamestecată.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Dorirea Evei acum cu istețime o ai cules, purtătoare de chinuri Matroano, îndumnezeindu-te cu privirea cea neîncetată, şi cu dreptate te-ai învrednicit slavei celei veşnice.

Nu se socoteşte întru Hristos, robul şi cel slobod, ci frumseța bunătății cea împodobită cu chipurile bunei credințe, căreia te-ai arătat făcătoare, purtătoare de chinuri nebiruită.

Slavă:

Cuget bărbătesc în trup femeesc priimind Mucenită, cumplitele chinuri ale păgânei celei rele ai suferit, şi prin sabia răbdării pre dânsa o ai omorît dupre înțelegere.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te cunoaştem Biserică a lui Dumnezeu şi cămară, năstrapă, sfeşnic şi lespede, carea ai avut înlăuntru scris pre Cuvântul, carele pentru milostivire s'a întrupat, Preacurată.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri-

„gă către tine, de sângele dra-
„cilor curăţindu-se, cu sân-
„gele cel curs prin milostivire
„din coasta ta.

CONDAC glas 8.

Biserica ta cea prea cinstită, ca o tămăduire sufletească aflând credincioşii, cu mare glas strigăm ţie: Fecioară muceniţă Matroano, cea cu nume mare, roagă neîncetat pre Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Intru această lună în 27 de zile, pomenirea sfintei muceniţe Matroana cea din Tesalonic.

Stih: Nu se cuvine a fi neştiută tu Matroano muceniţă,
Deşi ţi-ai dat sufletul înlăuntru în temniţă.
In a douăzeci şi şaptea zi Matroana a murit,
In lăuntrul temniţei cu sfârşitul cel fericit.

Aceasta erà slujnică unei femei evreice anume Pautila, ce erà soţie oarecăruia voevod din cetatea Tesalonicului. Carea mergând după stăpână-sa până la sinagoga jidovească, nu intrà înlăuntru, ci se întorceà la Biserica creştinilor. De aceea prinzându-i de veste, o a bătut fără de milă şi o a ţinut patru zile la închisoare, nescoţându-o nici cum afară; după aceea o a scos, şi i-a făcut trupul tot rane cu bătăile. Şi iarăşi băgându-o la închisoare şi zăcând multe zile, şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu în închisoare. Şi spun, că aruncând Pautila sfântul ei trup de pre zid jos, şi-a luat şi ea plata asemenea, că a căzut în jghiabul cel ce calcă vinul şi acolo a murit. Iară cinstitele moaşte ale Sfintei s'au îngropat cu cinste de către credincioşi.

Intru această zi, prea cuviosul Chiric cel din Apro, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Eu părinte Chirice pre tine şi mort,
In inimă şi în limbă prin voinţă te port.

Intru această zi, proorocul Anania, cu pace s'a săvârşit

Stih: Al Treimei ea tripodul tău prooroace al lui Dumnezeu Ananie,
Prin care mai 'nainte de săvârşire spuneai cele ce erau să fie.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel episcopul Corintului, fratele prea sfântului Petru, Episcopul dela Argus, purtătorul de semne.

Stih: Pavel lui Petru firesc frate fiind,
Impreună cu el este cetatea cea de sus locuind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Evtihie.

Stih: Evtihie la bine norocit sfârşit a venit,
Căci mutându-se de pre pământ Cerul a locuit.

Intru această zi, sfinţii mucenici Ioan şi Vruhie de sabie s'au săvârşit.

Stih: Indrăzneala lui Ioan nu erà mai puţină către sabie,
De nu încă şi mai multă, de cât a lui Vruhie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bu-
„nei credinţe, mai vârtos de
„cât cu văpaia focului fiind
„aprinşi au strigat: Bine eşti
„cuvântat în Biserica slavei
„tale Doamne.

Cu adevărată dragoste şi cu îndrăzneală ai alergat către cel dorit al tău, prea lăudată, cu bună mulţămită strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind plină de tot felul de bunătăţi, de pre pământ te-ai mutat către cereasca dănţuire întru veselie şi bucurie, câştigând moştenire nemuritoare, mărită Matroano.

Slavă:

Cu fecioarele purtând făclii, în ceruri eşti, dupăce ai suferit prin răbdare bătăi şi chinuri dela prea păgâna cea fărădelege, şi acum cânţi Ziditorului tău: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu bunătăţile fiind prea strălucită, prea înfrumseţată, ai născut întrupat pre Cuvântul Tatălui, mai pre sus de cuvânt Maică Fecioară; binecuvântată eşti tu între temei, prea curată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Slobozindu-te din trup, te-ai învrednicit a vedeà strălucirile luminei celei bogate, şi a lăcuì sălăşluirea cea cerească, în locul lăcaşului celui neluminat şi întunecat, întru care ai fost încuiată, cinstită Matroano, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Frumoasă este cununa cu care te-ai încununat acum, prin dreapta cea începătoare de vieaţă a tot Stăpânitorului prea lăudată, că văzându-te pre tine Mireasă roşită cu curgerile sângiurilor tale, bucurându-se te-a strălucit, căruia îi strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Numai de Hristos singur vieaţa tuturor ai dorit Matroano, pentru aceasta cumplitele bătăi cu tărie le-ai suferit dela cea fărădelege evreică, iară acum veselindute, cânţi: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu adevărat născând pre Dumnezeu, te-ai arătat cu adevărat Maică a lui Dumnezeu Preacurată, purtând adevărată numirea cea dumnezeească, dupre asemănarea naşterei. Pentru aceasta credincioşii Născătoare de Dumnezeu, prin înţelegere dumnezeească te slăvim pre tine, prea curată Stăpână.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele deschi„se în groapă le-a încuiat, „şi puterea focului a stins, „cu buna faptă încingându-se „tinerii cei iubitori de buna „credinţă, strigând: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Peasna 9 Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Ziua ta cea purtătoare de lumină străluceşte cu în-

ţelegătoare raze luminătoare, prin fulgerile cele prea luminoase, ale strălucirei celei în trei sori, muceniţă Matroano; întru carea acum roagă-te, să se lumineze, cei ce te laudă pre tine.

Aflat-ai răsplătiri pentru durerea ranelor moştenirea cerurilor, în Biserica celor întâiu născuţi, întru carea prăznuind acum, prin rugăciunile tale păzeşte-ne pre noi, purtătoare de chinuri.

Slavă:

Cu adevărat te-ai logodit acum cu Hristos Mirele tău cel fără de moarte, înflorită fiind luminos cu dumnezeeşti dogmele lui, prea cinstită, şi strălucind cu cinstit sângele muceniei.

Şi acum, a Născătoarei:

Lanţurile păcatelor mele dezleagă-le acum Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură ai născut izvorul milostivirei, şi mă umple de bucurie, ca dupre vrednicie să te slăvesc pre tine, de Dumnezeu fericită.

Irmosul:

Hristos piatra cea netă-„iată de mână, cea din margi-„nea unghiului, din tine mun-„tele cel netăiat Fecioară s'a „tăiat, adunând firile cele ose-„bite. Pentru aceasta veselin-„du-ne, pre tine Născătoare „de Dumnezeu te slăvim.

SVETILNA glasului de 3 ori, şi celelalte dupre rânduială. Ceasul întâiu, cu Catisma de la rând şi cu obişnuitele metanii, şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE.

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ilarion cel nou, şi cuviosul Stefan făcătorul de minuni.

La Doamne strigat-am, Stihirile sfântului Ilarion, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Având Părinte vieaţă neîntinată, răbdare şi blândeţe şi dragoste adevărată, înfrânare nemăsurată, stare de toată noaptea, umilinţă dumnezeească, credinţă şi nădejde temeinică întru milostivire, ca un înger ai vieţuit pre pământ cu trupul, Ilarioane fericite, rugătorule pentru sufletele noastre.

Înger pământesc şi om ceresc, izvor de umilinţă, rîu al milostivirei, noian al minunilor, chezăşuitor al păcătoşilor, maslin cu adevărat al lui Dumnezeu plin de roadă ai fost Cuvioase, veselind cu untuldelemn al trudelor tale, feţele celor ce cu credinţă te laudă pre tine, Ilarioane fericite.

Mintea ta fiind strălucită cu cunoştinţele cele dumne-

zeeşti, s'a făcut mai pre sus decât patimile trupului, purtând chipurile neamestecate de cele de jos, şi închipuind întru sineşi frumseţea cea dumnezeească, şi cunoscându-se cu totul de Dumnezeu văzătoare prin ajutorul Duhului, Ilarioane părintele nostru, înfrumseţarea călugărilor.

Alte Stihiri ale sfântului Stefan, glas acelaş.
Podobie: Ca pre un viteaz..

Monah prea adevărat, steaua cea prea luminoasă, şi izvor umilinţei, plin de dragoste, blând şi liniştit, împreună pătimitor şi smerit, fără de răutate şi fără prihană te-ai arătat părinte Stefane. Pentru aceasta Hristos te-a pus pre tine păstor turmelor cuvioşilor, ca pre un cinstit, cu faceri de minuni.

Privegherea cea de toată noaptea, negrăita înfrânare, neturburata rugăciune, dumnezeeasca vieţuire, credinţa şi nădejdea cea adevărată, cugetarea ortodoxă, petrecerea cea minunată, şi pătimirea cea prea mare ai avut Părinte, şi murind, şi înaintea sfârşitului ai strălucit cu semnele cele prea mărite. Pentru aceasta te cinstim prea cuvioase Stefane.

Ca pre o stea cu multă lumină, şi ca pre un soare neapus, şi ca pre un Cer însufleţit şi împodobit cu minunile cele dumnezeeşti ca cu nişte stele, ca pre o floare cu bun miros, şi ca pre un raiu al dulceţei, ca pre un izvor al sfinţeniei şi ca pre un mare tămăduitor neputincioşilor, ca pre un păstor şi ca pre un apărător al nostru te lăudăm pre tine Stefane.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Slăbănogirea şi trândăvirea sufletului meu, Fecioară Maică prea curată, prefă-o întru tăria şi puterea temerei şi a dorirei, a face şi a lucrà îndreptările lui Hristos, ca să scap de focul cel nesuferit, şi să câştig prin tine moştenirea cea cerească şi viaţa cea veşnică, totdeauna veselindu-mă.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând Preacurata răstignit pre Hristos iubitorul de oameni, şi cu sulița împungându-i-se coasta, plângeà strigând: Ce este aceasta Fiul meu? Ce ţi-a răsplătit ţie poporul cel nemulţămitor, pentru bunătăţile cele ce ai făcut lor, şi te grăbeşti, să mă faci pre mine fără de Fiu, prea iubite? Mă îngrozesc prea îndurate, de răstignirea ta cea de bună voie.

LA UTRENIE

CANOANE DOUĂ

CANONUL Sfinților și al Triodului dupre rânduiala postului.

CANONUL Sfântului Ilarion.

Al căruia acrostih la Greci este acesta: Voiu lăuda Părinte obiceiurile tale cele îndurătoare.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Intru adânc a așternut de demult toată oastea lui Fa„raon puterea cea prea în„trarmată, iară întrupându-se „Cuvântul, a pierdut păcatul „cel prea rău, Domnul cel prea „slăvit, că cu slavă s'a pro„slăvit.

Păcându-te prin postnicie milostiv și blând Părinte, și vesel cu adevărat prin Duhul, învredniceşte-mă pre mine milostivirei, prin mijlocirile tale Ilarioane, ca să te laud pre tine acum întru veselia inimei mele.

Incuviințatu-te-ai Părinte din pruncie, și ridicându-ți Crucea ai urmat lui Hristos, veștejind patimile trupului prin înfrânare și prin rugăciunile cele întinse, și cu nepătimirea înfrumsețându-te.

Intrând sub jugul cel prea ușor al Domnului tău, și îndreptărilor lui supuindu-te, Ilarioane cuvioase, sarcina cea grea a păcatului o ai lepădat, câștigând sfințenia, prea înțelepte.

A Născătoarei:

Lanțurile greșalelor mele rumpe-le Preacurată, rugând pre Fiul tău și Dumnezeu; și pe păcatul, carele mă muncește, surpă-l; ca mântuindumă, totdeauna să te cinstesc pre tine pururea Fecioară prea curată.

Alt CANON al sfântului Stefan.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Cântare de biruință...

Prăznuind cu credință dumnezeească pomenirea ta, de Dumnezeu înțeleptite Părinte, pre Domnul tuturor pururea slăvim, cel ce te-a prea mărit pre tine cu multe minuni, Stefane.

Prea înțelepțește îndumnezeindu-ți-se cugetul cu dumnezeeștile chemări, desăvârșit s'a întors dela patimile trupului, și te-a arătat înger pe pământ pre tine, Stefane.

Ostenelele înfrânării ai ridicat, și patimile cele cu anevoe înfrânate ale trupului ai omorît, Părinte. Și întru nepătimire ca întru o haină luminoasă arătat te-ai îmbrăcat, Stefane.

Slavă:

Prin înfrânare răstignindu-ți mădulările tale, ai vie-

ţuit lui Hristos, celui ce prin Cruce a pierdut moartea, şi te-a îmbogăţit pre tine, cu îndestulat Darul tămăduirilor.

Şi acum, a Născătoarei.

Pre Cuvântul cel negrăit ai zămislit Preacurată, pre cel ce ţine toate marginile pământului, şi pre acesta l-ai născut. Pre carele cu osârdie roagă-l, să ne mântuiască pre noi.

Peasna 3, Irmos:

Înflorit-a pustia ca crinul Doamne, biserica păgâni-„lor cea stearpă prin venirea „ta, întru carea s'a întărit i-„nima mea.

Veaţa ta ca soarele strălucind Cuvioase, cu strălucirile cele prea strălucite a luminat cetele călugărilor, şi întunerecul dracilor l-a gonit.

Fost-ai prea lin la inimă Cuvioase şi smerit cu duhul, şi plin de dragoste dumnezeească, având pururea fire bine vorbitoare.

Cu picăturile lacrămilor ai stins cărbunii păcatului, şi izvorăşti noianuri de tămăduiri, precum mai 'nainte de sfârşit, aşà şi după moarte, celor ce se apropie la tine.

A Născătoarei:

Tămăduieşte ranele sufletului meu, rogu-mă, şi mişcările minţei ocârmueşte-le, către voile celui ce s'a întrupat din tine, Fecioară prea curată.

Alt Canon, Irmos:

Să se întărească inima mea..

Cu fapte cinstite şi cu îndreptările bunătăţilor, ca o stea prea luminoasă ai strălucit adunărei călugărilor, Părinte, şi cu strălucirile minunilor ai luminat cele de sub soare.

Cu puterea Darului Duhului ai surpat pre vrăjmaşii cei fără de trupuri, şi prin cugetarea cea smerită cu bună cuviinţă te-ai înălţat, şi te-ai arătat însuţi lucrător, înţelepte Părinte.

Slavă:

Cu cuvântul adevărului ai îngrădit gurile ereticilor Părinte, şi suferind izgonirile, ai dobândit dumnezeească cunună, făcându-te afară din rane, prea ales mucenic.

Şi acum, a Născătoarei.

Ca să fie Dumnezeu oamenilor, s'a făcut Dumnezeu om, priimind începere, cel fără început, din tine singură Curată; pentru aceasta credincioşii te fericim pre tine Fecioară.

Irmosul:

Să se întărească inima mea

„întru voia ta Hristoase Dum-
„nezeule, carele preste ape ai
„întărit Cerul al doilea, şi ai
„întemeiat pământul preste
„ape, Atotputernice.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Lui Dumnezeu ai sfinţit vieaţa ta prea fericite, făcându-te cu adevărat prea ales lucrător de cele sfinte, al lui Hristos prea sfinţite. Pentru aceasta după nenumărate sudori şi ostenele, te-ai mutat întru lăcaşurile cele nemateriale, bucurându-te; şi acum ne izvorăşti nouă rîuri de tămăduiri.

Slavă, altă Sedealnă, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Pomenirea ta Părinte, ca un soare luminos, luminează inimile credincioşilor, gonind patimile, şi scoţându-ne dintru întunerec, acopere şi ne păzeşte de ispitele vieţei pre noi, cei ce cu curată credinţă săvârşim pomenirea ta, părinte Stefane.

Şi acum, a Născătoarei:

Chiverniseşte Curată ticălosul meu suflet, şi te milostiveşte spre dânsul, cel ce se alunecă de mulţimea greşalelor întru adâncul pierzărei, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi în ceasul înfricoşatei morţi, tu pre mine mă răpeşte dela dracii, cei ce mă clevetesc, şi de toată munca.

A Crucei, a Născătoarei.

Maica cea prea curată văzându-te pre tine Hristoase mort pre Cruce întins, strigà: Fiul meu cel fără început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această nespusă a ta orânduială îndurate, prin carea ai mântuit zidirea, cu prea cinstită mâna ta.

Peasna 4 Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol, nici înger, ci tu în-
„suţi Domnul te-ai întrupat şi
„m'ai mântuit pre mine tot o-
„mul. Pentru aceasta strig ţie:
„Slavă puterei tale Doamne.

Strălucindu-ţi inima ta cu suiri cinstite, ţi-ai întraripat cugetul, a privì spre singur Dumnezeu, frumseţea cea negrăită, şi a se luminà cu razele cele de acolo.

Făcând descoperire cuvintelor celor dumnezeeşti, ai scos de acolo cunoştinţa cea dumnezeească, şi o ai împărţit tuturor, celor ce cu dreaptă credinţă aleargă la tine, Părinte Ilarioane.

Cu dulceaţa graiurilor tale veseleşti inimile, celor ce aleargă la tine. Căci făcând, pre cele ce le învăţai, ai avut cuvânt bine priimit, întru milo-

stivă stare, Ilarioane cuvioase.

A Născătoarei:

Domnul tutulor te-a făcut pre tine Doamnă şi Stăpână tuturor prea curată. Că din pântecele tău s'au întrupat, ca să mântuească făptura sa, de cel ce o domneà împrotivă.

Alt Canon, Irmos:

Cu Duhul mai 'nainte văzând...

A dăpându-te cu picăturile sfinţitelor tale lacrămi, te-ai arătat pom aducător de roadă, înţelepte Stefane, aducând rodurile cele cu bun miros ale bunătăţilor, şi izvorăşti nenumărate minuni. Pentru aceasta cu bună cuviinţă te cinstim pre tine.

Biserica carea are sicriul moaştelor tale, ca un dumnezeesc raiu se vede înţelepte, aducând multe feluri de flori ale minunilor, cu care se îndulcesc inimile, celor ce pururea cu credinţă te laudă pre tine Stefane.

Slavă:

Prei cei orbi dezlegi, şi potoleşti neputinţele cele iuţi ale oamenilor întru slava lui Hristos, dela carele îmbogăţindu-te prin Darul ostenelelor, te-ai înălţat, te-ai luminat, şi te-ai preamărit, lauda călugărilor, Părintele nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţeşte-ne pre noi prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, carea ai născut cu trup pre cel Sfânt, voind a se asemănà oamenilor; şi prin rugăciunile tale, arată-ne pre noi părtaşi locaşului celui ceresc, Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, „Hristoase Dumnezeule. Că „prin tine Stăpâne, către pă„rintele tău începătorul lu„minei din noaptea necuno„ştinţei, aducere am aflat.

Din ostenelele tale ţesându-ţi ţie haina mântuirei, te-ai îmbrăcat cu dânsa Cuvioase, şi pre domnul întunerecului cu veşnică ruşine l-ai îmbrăcat.

Prin înfrânare ai veştejit poftele trupului, şi Dar ceresc ai primit, prea cu veselie tămăduind tot felul de boale de la oameni, cuvioase părinte Ilarioane.

Mâinile tale cele dumnezeeşti Părinte, cu neslăbire fiind ridicate către Dumnezeu, au surpat păgânătăţile înşelătorului, şi tuturor bolnavilor au dăruit sănătate.

A Născătoarei:

Putere credincioşilor, şi

întărire cuvioşilor te-ai făcut Preacurată. Că prin tine tuturor ai izvorît cele mai bune, şi cei ce locuesc pre pământ merg către Cer.

Alt Canon, Irmos:

Pacea ta dă-ne-o nouă...

Prin bunătăţile cele dumnezeeşti făcându-te însuflat cu mir, după adormire ai izvorît mirul cel cu bună mireazmă înţelepte; minunându-se oamenii cei credincioşi, cu dragoste te cinstesc pre tine.

Cu arătările cele mari ale minunilor celor înfricoşate şi după moarte, şi după mutare, şi după sfinţită îngroparea ta, înţelepţeşte ai strălucit, vrednicule de minune Stefane.

Slavă:

Sfinţit săvârşind întru Hristos vieţuirea ta, te-ai sălăşluit cu sfinţii, Stefane de Dumnezeu înţelepţite părintele nostru, şi acum sfinţeşti, pre cei ce cu credinţă te cinstesc pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Născând Preacurată pre Dumnezeu Emmanuil, carele arătat s'a făcut pentru milostivire, pre acesta, ca pre un iubitor de oameni, roagă-l Preacurată, să se milostivească spre oamenii cei păcătoşi.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşalelor fiind încunjurat, chem adîn-„cul milostivirei tale cel ne-„urmat, din stricăciune Dum-„nezeule scoate-mă.

Despre toată lumea omorându-te Ilarioane, mutându-te acum vieţueşti întru cele cereşti, şi pururea izvorăşti lucrarea tămăduirilor cea purtătoare de vieaţă.

Bun vorbitor, blând, fără de răutate, fără prihană, cuvios şi bine umilit, şi lin cu duhul ai fost Părinte prea fericite.

Impodobindu-te cu nemăsurată milostivire şi cu frumseţea iubirei de săraci înfrumseţându-te, te-ai arătat adevărată slugă a lui Dumnezeu, Ilarioane minunate.

Cât este de cinstită vieaţa ta şi curată? Cât este de împodobit şi frumos obiceiul tău? Cât sunt de înfricoşate minunile, care le săvârşeşti în toate zilele minunate.

A Născătoarei:

Pre Cămara lui Dumnezeu cea prea curată, pre scaunul cel în chip de foc al Stăpânitorului tuturor, pre Născătoarea de Dumnezeu toate neamurile neamurilor să o fericim.

Alt Canon, Irmos:

Prooroculuĭ Ionà:

Pre cei şchiopi îndreptezi, pre cei orbi îi faci cu vedere, pre cei slăbănogi îi faci a umblà, şi izgoneşti duhurile cele viclene, întru Hristos, prea cuvioase părinte Stefane.

Din cinstit sicriul tău, ca dintr'un izvor curat, pururea curg cu îndestulare pârîurile tămăduirilor fericite, secând tot pârîul patimilor.

Slavă.

Lucrător minunilor minunat, şi păstor adevărat te-ai arătat părinte Stefane, păzind pururea turma ta, pre carea o ai adunat cu multe sudorile tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Spre tine ca ploaia pre lână pogorându-se Mântuitorul, Născătoare de Dumnezeu, arătat a secat curgerile nedumnezeirei, iară sufletele celor ce pururea te cinstesc pre tine a adăpat.

Irmosul:

Prooroculuĭ Ionà urmând, „strig: Scoate vieaţa mea din „stricăciune Bunule, şi mă „mântueşte, Mântuitorul lu„mei, pre cela ce strig: Sla„vă ţie.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Pre cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, fericite Stefane, păzeşte-i de toată răutatea şi ispita şarpelui, ca cel ce ai îndrăznire către Stăpânul tuturor; pre carele roagă-l să se mântuiască sufletele noastre.

Intru această lună în 28 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ilarion cel nou, egumenul monastirei Pelechitului.

Stih: Dând Ilarion pământului trupul cel din pământ,
A lăcuit pământul fericiţilor cel fericit.
In a douăzeci şi opta zi moartea a mutat,
Pre Ilarion cel minunat.
Intru această zi prea cuviosul părintele nostru Stefan Mărturisitorul, făcătorul de minuni.

Intru această zi, sfântul mucenic Filit Singliticul şi Lidia soţia lui şi doi fii ai săi Teoprepie şi Macedon, Amfilohie ducele şi Cronid Comentarisie.

Stih: Precum lui Filit şi Lidiei trupul este unul,
Unul asemenea este lor şi cu pace sfârşitul.
Moare Teoprepie împreună cu Macedonie,
Cântând cu cuviinţă dumnezeească laudă Domnului.
Ducele împreună se săvârşeşte cu Comentarisie,
Stăpânitorul cu cel ce lui slujeşte.

Sfântul Filit şi cei împreună cu el creştini, erau pe vremea împăratului Adrian, pururea slujind lui Dumnezeu. Deci fiind prins fericitul Filit, s'a înfăţişat la împăratul. Iară împăratul neputând stà împrotiva înţelepciunei mucenicului, l-a dat pre el împreună cu cei de pre lângă el, ducelui Amfilohie, carele îndată a poruncit să fie spânzuraţi pre lemn, şi trupurile lor cumplit să fie bătute, şi să fie puşi la închisoare, împreună cu Cronid Comentarisie carele crezuse. Iară în noaptea aceea în vremea ce cântau ei şi făceau rugăciune li s'au arătat lor îngeri, îndemnându-i spre nevoinţe. Iară a doua zi dimineaţa înfăţişându-se sfinţii înaintea lui Amfilohie, le-a zis tiranul: Multe munci şi pedepse sunt gătite pentru voi.

Și îndată au fost aruncați într'un cazan plin de untdelemn și de rășină, carele fiind pe foc, cumplit clocoteà, și îndată s'a răcit cazanul. Atuncea minunându-se de ceea ce se făcuse și crezând ducele, a intrat și el zicând: Doamne Dumnezeul creștinilor ajută-mi; și glas s'a făcut către el: Auzitu-s'a rugăciunea ta, intră aicea; acestea auzindu-le împăratul a pornit dela Roma și s'a dus la Iliric, plin de groază și de mânie și a poruncit ca șapte zile să deà foc unui cazan plin de untdelemn și toți să se arunce într'însul. Carea făcându-se s'au păzit sfinții nevătămați, iară împăratul rușinându-se, s'a întors pe calea sa. Însă sfinții Mucenici făcând rugăciune s'au săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului ce„lui călcător de lege, înaltă „văpaie a ridicat. Iară Hri„stos a tins cinstitorilor de „Dumnezeu tineri, roua Du„hului, cela ce bine este cu„vântat și proslăvit.

Cu sabia luptelor tale ai rănit pre balaurul cel fără de trup, și desăvârșit l-ai pierdut. Pentru aceasta ai luat răsplătire minunile, a tămăduì patimile cele prea cumplite, ale sufletelor și ale trupurilor, Cuvioase.

Cuvântul tău iese ca o rouă, gonind zăduful mâhnirei, celor ce vin cu credință la tine, și se luminează pururea cu obiceiurile tale cele înbunătățite, fericite Părinte.

Făcându-ți cugetul singur stăpân preste patimi, arătat ai împărățit ca un biruitor prea ales, și neamurile cele de altă semințe le-ai pierdut, biruind patimile cele pierzătoare ale dracilor, înțelepte Părinte.

Vânturile ispitelor nu au clătit turnul cel nemișcat al inimei tale Cuvioase, că a fost întărit pre piatra dragostei Domnului, de carea rezemându-te, dumnezeească întărire te-ai făcut multora Părinte cuvioase.

A Treimei:

Pre tine te cânt Treime cea mai pre sus de ființă în trei fețe, neamestecată, neîmpărțită, iară o unime neînțeleasă în fire, un Dumnezeu Atotțiitor: Tatăl, Cuvântul și Duhul sfânt.

A Născătoarei:

Prin închipuiri te închipuià pre tine mai 'nainte Darul Duhului, prin daruri prooroцești, numindu-te munte gras, sfânt, ușă mântuitoare, și carte prea nouă și chivot, prea curată Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

De tinerii tăi cei din...

Cu cărbunii petrecerei celei pustnicești jertfindu-te pre

tine, însuţi cu totul te-ai arătat bună mireazmă a lui Hristos, Părinte, şi bine miroseşti feţele credincioşilor, lucrând minuni mai pre sus de cuget.

Cu razele ortodoxiei strălucind, ai gonit întunerecul eresurilor înţelepte, şi întru mulţi ani suferind izgonirile, mucenic fără de sânge te-ai făcut. Pentru aceasta cu credinţă te lăudăm pre tine.

Câştigând multă răbdare şi înfrânare, credinţă şi dragoste adevărată, te-ai arătat părinte săracilor şi folositor văduvelor, împreună pătimitor şi smerit, mărirea şi lauda călugărilor, Stefane.

Slavă:

De starea ta cea de preste toată noaptea şi de îngăduiala rugăciunilor, de lacrămi şi de suspinuri, şi de dragostea cea adevărată către Ziditorul s'a minunat ceata celor cu cuget rău, prin carele ai surpat înşelăciunile lor, Stefane.

Şi acum, a Născătoarei:

Cum hrăneşti cu lapte pre Fiul cel fără tată, carele hrăneşte toată suflarea, Maică prea curată? Cum porţi pre mâini pre cel ce toate le ţine? O mai pre sus de gând minunea ta! Pentru aceasta pururea cântăm minunile tale.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările şi-a „despărţit cu dumnezeiasca „poruncă, pre Haldei arzând, „iară pre credincioşi răcorind, „pre cei ce cântau: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Mărirea cea trecătoare a lumei, şi desfătarea cea stricăcioasă părăsindu-o Părinte, ai luat acum în ceruri mărirea cea nerăpită şi desfătarea cea nestricăcioasă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Toată vieaţa o ai petrecut cu jale. Drept aceea te-ai învrednicit fericirei şi mângâierei, căreia se împărtăşesc cuvioşii, cu bucurie acum sălăşluindu-te în pământul celor blânzi, ca un înţelept şi cuminte, cuvioase Ilarioane.

Moartea ta cinstită s'a arătat înaintea lui Dumnezeu, Părinte prea sfinţite. Căci ai cinstit icoana lui, şi ai suferit izgonirile muncitorilor trudindu-te, întru carea te-ai arătat mucenic, Cuvioase.

Arătat ai dezlegat tânjirea pescarilor, şi ascultând Dumnezeu rugăciunile tale Cuvi-

oase, i-ai umplut pre dânșii de vânatul pre care mai 'naînte nu-l dobândeau, lucrătorule de cele sfinte, prea sfințite.

A Născătoarei:

De întinăciunea patimilor și de spurcăciunea păcatului spală-mă, de Dumnezeu dăruită, și-mi deschide ușile pocăinței mie, celui ce mă alunec, și adeseori mă împreun cu greșalele, și mâniiu pre Dumnezeu, Preacurată.

Alt Canon Irmos:

De carele se înfricoșează...

Prea cuvios săvârșind cele prea cuvioase prea fericite, te-ai împreunat cu cei prea cuvioși, și cu toți aleșii, cu carii împreună te cinstim pre tine și ne închinăm sicriului moaștelor tale, de Dumnezeu purtătorule Stefane.

Câștigând curățirea cugetului, te-ai făcut oglindă frumoasă a Duhului, înțelepte, priimind descoperirile acestuia, și cu dogmele învățăturilor tale luminând pre oameni.

Prea slăvită minune se vede, cea înțelepțește săvârșită de tine, prea fericite. Că numai dintru o privire a ta, femeia, carea a avut neputință, s'a dezlegat a umblà drept.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Tatăl cel fără început, pre Fiul și pre sfântul Duh, pre nedespărțita începere, pre țiitoarea cea pururea înființată, pre firea cea în trei fețe, pre o slavă și pre o împărăție să o lăudăm.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cel fără de trup, carele s'a întrupat cu bună cuviință din tine Preacurată, roagă-l, ca să omoare patimile trupului, și sufletul meu cel omorît cu păcate, să-l învieze.

Irmósul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De carele se înfricoșază „îngerii, și toate oștile, ca de „Făcătorul și Domnul, lău„dați-l preoți, prea slăviți-l „tineri, bine îl cuvântați no„roade, și îl prea înălțați în„tru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui celui fără de început Dumnezeu și „Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, „ca să lumineze cele întune„cate și să adune cele risi„pite. Pentru aceasta pre Nă„scătoarea de Dumnezeu cea „prea lăudată o slăvim.

Tămăduiri izvorăște mormântul tău, prin Darul Duhului, uscând ploile patimilor și gonind duhurile înșelăciu-

nei; luminează inimile tuturor, celor ce cu credinţă te fericesc pre tine, Ilarioane cuvioase.

Ca un trandafir ai înflorit în livada sihăstriei, ca un crin cu dulce mireazmă, ca un măr cu bun miros, umplând de mireazmă sufletele şi inimile tuturor bine credincioşilor, rugătorule pentru cei ce te laudă pre tine Ilarioane mărite.

Avut-ai milostivire, dragoste şi smerenie, milostenie şi obicei curat, credinţă adevărată şi nădejde, vieaţă cinstită, şi cuget drept, Ilarioane mărite, podoaba călugărilor.

Pomenirea ta astăzi a răsărit ca soarele, luminând cu adevărat inimile ortodocşilor, cu lumina trudelor, şi cu razele minunilor tale. Intru carea pomeneşte-ne pre toţi, cei ce cu credinţă te fericim pre tine Părinte.

A Născătoarei:

Glasul lui Gavriil veselindu-ne aducem ţie, zicând: Bucură-te casa Atottţiitorului. Bucură-te lauda cuvioşilor, şi mântuirea tuturor credincioşilor, prin carea ne-am îndumnezeit, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Pre norul cel purtător...

Urmând cărărilor, celor ce au vieţuit cu bună cuviinţă, şi prea cuvios pre pământ, blând şi fără de răutate, liniştit, smerit şi împreună pătimitor, şi plin de dragoste dumnezeească, te-ai arătat Stefane. Pentru aceasta cu credinţă te lăudăm pre tine.

Ca un mir cu dulce mireazmă, ca un crin prea cinstit, ca un trandafir bine înflorit, din cinstit sicriul tău izvorăşti bună mireazma tămăduirilor celor nenumărate, gonind neputinţele cele rău stricate, ale celor ce cu călduroasă credinţă se apropie către tine.

Ca pre un dumnezeesc păstor, ca pre un mare următor al începătorului păstorilor lui Hristos, te rugăm pre tine înţelepte, cu cele pururea sfinţite mijlocirile tale, mântueşte-ne pre noi, ca pre cei ce suntem acum oile turmei tale.

Slavă:

Ca un soare mare strălucind sfântă pomenirea ta, luminat luminează făptura, carea cu bună credinţă săvârşindu-o, strigăm ţie Stefane: Acopere, păzeşte-ne pre noi,

luminând cugetele tuturor prin rugăciunile tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind iubitor de păcate, întru nepurtarea de grije am vieţuit, şi mă cutremur de judecata cea nefăţarnică, înaintea căreia prin sfintele tale rugăciuni păzeşte-mă pre mine neosândit, Mireasă a lui Dumnezeu, ca pururea să te fericesc pre tine ca pre o folositoare, Preacurată.

Irmosul:

Pre norul cel purtător de „lumină, întru carele Stăpâ„nul tuturor, din Cer ca ploaia „pe lână s'a pogorît, şi s'a în„trupat pentru noi, făcându-se „om cel fără de început, să „o slăvim toţi, ca pre o Maică „curată a Dumnezeului no„stru.

SVETILNA glasului de trei ori, şi Stihoavna Triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marcu episcopul Aretusiilor şi a lui Chiril diaconul şi a celor împreună cu dânşii, şi sfinţii mucenici: Ionă şi Varahisie.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glas 1.

Podobie: Crucea s'a înfipt...

Cuî mprotivire vitejască, ai surpat taberile vrăjmaşului Ierarhe, şi ai mântuit popoarele din înşelăciunea idolească.

Cu întinderea mâinilor tale Ierarhe, împuternicind pre cel împreună pătimitor întru osteneli, stăpânia vrăjmaşului o ai arătat neputincioasă.

Ca un tăinuitor şi mucenic al Stăpânului, şi înţelept învăţător al Bisericei, roagă-te neîncetat pentru noi Ierarhe.

Alte Stihiri ale Mucenicilor, glas acelaş.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici..

Făcutu-te-ai mucenice Varahisie luminos la chip, cu sporirea ostenelelor celor multe. Căci cu dragostea cea fierbinte către Dumnezeu, biruind firea cea arzătoare a focului, te-ai spânzurat în văzduh, şi tescuindu-te, ţi s'au zdrobit toate oasele. Pentru aceasta cu credinţă pre tine te cinstim.

Legându-te Ionă dumnezeescule, ai suferit bătăi de toiege şi scoaterea degetelor, tăindu-ţi-se şi limba, şi fierbându-te în smoala cea fierbinte, şi cu fierăstrău cumplit împărţindu-te. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cu cântări să lăudăm credincioşii pre Varahisie, pre Lazar, pre Aviv şi pre Ionă,

pre Narsin şi pre Euclia, pre Marin împreună cu Veit, pre Marotan măritul, pre Sava şi pre Zanita, cerând ca să luăm prin rugăciunile lor, iertare de cele rele, pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Rugăciunile păcătoşilor priimindu-le, şi suspinarea celor scârbiţi netrecându-o cu vederea, soleşte către cel din curatele coapsele tale, ca să ne mântuim noi prea sfântă Fecioară.

A Crucei, a Născătoarei:

Răstignirea cea fără dreptate Hristoase, văzându-o Fecioara, tânguindu-se strigà ţie: Fiule prea dulce, cum te vezi mort? Cum spânzuri pre lemn, cel ce ai întărit tot pământul pre ape? Nu mă lăsà dară singură Făcătorule de bine milostive, pre mine Maica şi slujnica ta, rogu-mă.

LA UTRENIE

CANOANE DOUĂ

Ale sfinţilor şi ale Triodului, dupre rânduiala Postului.

CANONUL Sfinţilor.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Lui Dumnezeu, celui ce a ajutat în Eghipet lui Moisì „şi printr'însul pre Faraon cu „toată oastea l-a înnecat, cân„tare de biruinţă să-i cântăm, „că s'a proslăvit.

Pre luminătorul cel luminat al Bisericei lui Hristos, credincioşii să-l lăudăm, ca pre cel ce cu lumina credinţei a luminat popoarele, cele ce proslăvesc pre Făcătorul a toate.

In grădina credinţei lui Hristos sufleteşte mântuindu-te, şi crescând prin înălţimea pătimirei, către dânsul ai alergat prea luminat fericite Ierarhe.

Fiind propoveduitor şi tăinuitor, şi curat slujitor al lui Hristos, sufletul ţi-ai pus pentru dânsul, şi i-ai adus lui ca niste jertfe pre cei dimpreună pătimitori cu tine, Marcu.

A Născătoarei:

Neamul omenesc s'a izbăvit prin tine din stricăciune, şi cinstea nestricăciunei şi a vieţei celei nemuritoare întru Hristos moştenind, te laudă pre tine cea de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon al Mucenicilor

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laudă voiu aduce slujitorilor lui Dumnezeu.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Cu raza luminei celei în trei sori luminându-vă pururea fericiţilor, luminaţi-mă pre mine cu totul, şi risipiţi negura necunoştinţei, ca să

laud praznicul vostru cel purtător de lumină.

Cu sfinţenie cuvântând graiurile lui Dumnezeu cele prea sfinţite, toată răutatea gonacilor cea fără sfinţenie aţi gonit, şi prea cu sfinţenie pătimind, v'aţi prea mărit Mucenicilor.

Slavă:

Improtiva legilor celor păgâneşti vitejeşte aţi pus legile bunei credinţe pătimitorilor, şi suferind muncile cele cumplite ale nelegiuiţilor, dupre lege dela Domnul v'aţi încununat Mucenilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminându-se Avvacum te-a văzut odinioară pre tine Maică neispitită de nuntă, munte umbrit, din care s'a arătat Dumnezeu întrupat, cel ce a acoperit cu adevărat cele cereşti cu bunătatea.

Peasna 3, Irmos:

Întărire fii mie, cela ce ai întemeiat pământul preste „ape, că nu este sfânt afară „de tine Doamne.

Cu focul cuvintelor tale ai uscat pâraele cele turburăcioase ale înşelăciunei, şi ai izvorît apele cunoştinţei lui Hristos, Marcu.

Tabăra vrăjmaşilor o ai risipit Marcu, prin chemarea lui Hristos, şi prin cuvintele tale ai adunat popoare către dragostea lui.

Impreunată întrarmarea Mucenicilor, având voevod pre Hristos Mântuitorul, a biruit războiul cel neîmpăcat al înşelăciunei.

A Născătoarei:

Cei ce cu dragoste te cinstim pre tine, având mijlocirea ta lărgime întru scârbe, ne mântuim de primejdii, Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Insuţi cela ce ştii...

Cu dragostea cea dumnezeească împuternicindu-vă, aţi supus sihăstriei cugetul cel trupesc, fericiţilor, şi pătimind aţi biruit pre vrăjmaşul cel netrupesc, prin sporirea durerilor, şi dupre lege v'aţi încununat Sfinţilor.

Dorind a pătimi pentru Hristos, prea tare ai suferit chinurile trupului prea fericite, bătându-te, sfărâmându-te şi întinzându-te, Ionă întru tot fericite împreună vorbitorule cu sfinţii îngeri.

Slavă:

Fiind întărit cu tăria cea dumnezeească, aprinzându-te de Darul Duhului celui a toate făcător prea fericite, cu bucurie ai suferit spânzurările,

focul şi bătăile, mucenice Varahisie, minunându-te de toţi credincioşii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce singur locueşte în ceruri, s'a sălăşluit în pântecele tău, pentru mulţimea bunătăţei sale, Fecioară, şi cu trup s'a văzut din tine născându-se. Pre carele roagă-l prea sfântă Fecioară, ca să se izbăvească robii tăi de toate supărările.

Irmosul:

Însuţi cela ce ştii nepu-„tinţa fiinţei omeneşti, şi du-„pre milostivire te-ai închi-„puit într'însa, încinge-mă cu „putere de sus, ca să strig „ţie: Sfântă este Biserica cea „însufleţită a slavei tale ce-„lei nepovestite, Iubitorule de „oameni.

Sedealna, glas 1.

Cu lauda pătimirei şi cu vrednicia cununilor, măriţii purtători de chinuri, s'au îmbrăcat întru tine Doamne. Căci cu suferirea bătăilor, pre cei fărădelege au biruit, şi prin putere dumnezeească din Cer biruinţă au luat. Cu rugăciunile lor dărueşte-ne nouă Dumnezeule mare mila ta.

Slavă altă Sedealnă, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Durerile cele tari ale muncilor suferindu-le, v'aţi mutat cu adevărat către vieaţa cea fără de durere. Şi acum cu rugăciunile voastre uşuraţi toată durerea, dela cei ce se apropie cu credinţă la sicriul vostru, pre carele sărutându-l cu dragoste, vă fericim pre voi, marilor cu numele.

Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce fără ardere ai zămislit focul Dumnezeirei, şi fără sămânţă ai născut pre Domnul izvorul vieţei, ceea ce eşti plină de daruri Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre cei ce te slăvesc pre tine.

A Crucei, a Născătoarei.

Cei ce avem folosirea ta Preacurată, prin rugăciunile tale ne mântuim din nevoi, şi cu Crucea Fiului tău pururea fiind păziţi, dupre datorie pre tine toţi cu bună credinţă te slăvim.

Peasna 4, Irmos:

Cunoscut-am Atotputernice iconomia ta, şi cu frică te-„am proslăvit pre tine Mân-„tuitorule.

Uscat-ai pâraele cele turbure ale înşelăciunei, şi ai prea războit minciuna prea fericite.

In noianul înţelepciunei tale ai cufundat nebunia Elinilor, sfinţite mucenice Marcu.

Tabăra celor împreună pă-

timitori cu tine, cu învățăturile tale, tare o ai întrarmat vitejește, Ierarhe al Domnului.

A Născătoarei.

Fiind tu ca o apărătoare a noastră, celor ce te cântăm pre tine, surpă semețiile vrăjmașilor, prea curată Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Munte umbrit cu Darul...

Cu dumnezeească cuviință întru un glas să lăudăm pre Ilie, împreună cu Veit și Aviv, pre Lazar, pre Marin, pre Marotan, pre Narsin, pre Sava și Zanita, pre Varahisie și Ionà, cari pentru Hristos Dumnezeu au pătimit.

Cu cuviință te cinstim pre tine prea fericite Ionà, căci după multe bătăi, întru înghețare fiind aruncat cu vitejie ai suferit, încălzindu-te cu Darul lui Dumnezeu, și biruind iarna înșelăciunei.

Cu dumnezeiască tărie suferind arsurile cele de plumb prea fericite Varahisie, bărbătește ți-ai întins ochiul către Hristos, priimind repaosul cel mântuitor; pentru aceasta pre tine te cinstim.

De înțelepciunea Duhului umplându-se Mucenicii; arătat au biruit pre toți înțelepții și puternicii vrăjmașilor celor închinători de foc, propoveduind numele lui Dumnezeu; pre carii credincioșii cu laude să-i fericim.

Slavă:

Arătatu-v'ați frumoși cu ranele cele dumnezeești, măriți Mucenici ai lui Hristos. Pentru aceea tămăduiți neîncetat și patimile cele netămăduite ale oamenilor, și vindecați neputințele și boalele cu Darul.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești Fecioară muntele cel ce l-a văzut Daniil proorocul, din carele s'a tăiat piatra Hristos, carele a zdrobit pre idoli, și a surpat întărâtările dracilor, pentru aceasta pre tine te slăvim Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

De noapte mânecând, te lăudăm pre tine Hristoase „Dumnezeule, carele pentru „noi ai sărăcit, și Crucea și „moartea ai răbdat cu trupul „tău.

Ca un următor al lui Hristos, ai pus împrotiva mâniei vrăjmașilor îndelungă răbdare, prin carea ai smerit semețiile lor și le-ai biruit, Cuvioase.

Cu dese lovirile săgeților rănindu-te Cuvioase, ai rănit pre cei ce te săgetau; iară tu

prin Darul cel dumnezeesc te-ai păzit nerănit.

Ca nişte tari şi nebiruiţi apărători ai credinţei înţelepţilor, vitejeşte v'aţi împrotivit celor ce nu se plecau, şi băteau război împrotiva adevărului, Sfinţilor.

A Născătoarei:

Luând din tine firea omenească cea întinată cu patimile o a spălat şi o a înnoit, şi cu Darul cel dumnezeesc o a îndumnezeit, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:
Cel ce ai luminat cu...

Impreunându-te cu lumina cea mare, a doua lumină te-ai cunoscut, întunecând poruncile celor rău credincioşi, dumnezeescule Ionà. Şi fiind legat cu funia, ai dezlegat toată înşelăciunea cu Darul.

Greşalele noastre vindecându-le Hristos, s'a spânzurat pre lemnul Crucei pentru bunătate. Căruia asemănându-se Varahisie, s'a spânzurat, înfrumseţându-se cu patima cea cinstită.

Slavă.

Frângându-te şi degetele tăindu-ţi-se Ionà, cu bucurie versuiai cântare către Dumnezeu, cel ce te întărià prin credinţă a călcà cu trupul pre vrăjmaşii cei fără de trup.

Şi acum, a Născătoarei:

Minunându-se Preacurata de cel ce negrăit s'a născut dintr'însa, se spăimântà şi-l slăveà, şi strigând grăià: Cum te ţin în braţe pre tine Fiule, cel ce toate le ţii?

Peasna 6, Irmos:

Pre proorocul l-ai mântuit din chit iubitorule de oa-„meni, şi pre mine mă scoate „dintru adâncul păcatelor, ro-„gu-mă.

Inşelăciunea nedumnezeirei o ai mustrat, pururea fericite, şi cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu ai luminat pre oameni.

Capiştile idolilor le-ai surpat Fericite, şi pre oamenii cei ce se clăteau, i-ai întărit întru Hristos.

Pre cei împreună pătimitori i-ai întrarmat, şi ai bătut război asupra vrăjmaşilor, Marcu împreună cu Chiril, şi aţi luat daruri de biruinţă.

A Născătoarei:

Prin negrăită şi dumnezeească naşterea ta Fecioară, pământenii ne-am înălţat, iară vrăjmaşul s'a smerit, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Incunjuratu-ne-a pre noi...

Te întăreà pre tine Hri-

stos când pătimeai. Căci pielea de pre cap luându-ți-se, prea fericite Ionà, vitejește ai răbdat călcând capul cel viclean și mintea cea înșelătoare a șarpelui.

Tăindu-ți-se limba Cuvioase, ți-a rămas mintea neplecată; și pământul s'a sfințit cu sângiurile tale, ce s'au vărsat, pentru dragostea celui ce și-a vărsat dumnezeescul sânge pre Cruce.

Slavă:

Să lăudăm credincioșii, pre Ilie, pre Aviv, pre Narsin și Marin, pre Lazar împreună cu Veit, pre Marotan și Zanitan, pre Sava și pre marele Varahisie, și pre Ionà, pre bunii biruitori mucenici.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Stăpână palat al lui Dumnezeu, celui ce împărățește preste toate. Pre carele roagă-l, ca să mă curățească acum pre mine cel făcut peșteră tâlharilor celor răi, și să mă mântuiască, Preacurată.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi a-„dâncul cel de desubt și nu „este mântuitor, socotitu-„ne-am ca oile de junghiere, „mântuește pre norodul tău „Dumnezeul nostru. Că tu „ești celor neputincioși tărie „și îndreptare.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Luminându-vă cu Darul cel adevărat, cu bună credință luminat îndreptați marginile pământului, sfințiți și măriți Mucenici. Pentru aceasta cu credință vă fericim pre voi.

Intru această lună în 29 de zile, pomenirea sfinților mucenici Marcu episcopul Aretusiilor, și Ciril diaconul, și alți mulți.

Stih: Mai întâiu întru multe munci privighind,
Somnul cel cu pace Marcu ai fost adormind.
Pântecele diaconului Ciril prin sabie,
A zis David că se rumpe ca grăsimea pământului.
Zac femeile în troacele mâncărei porcilor.
Pătimind spintecarea pântecelor de mâinile ucigașilor.
Intru a douăzeci și noua zi nevoitorii s'au suit,
La Cerul cel strălucit.

Sfântul Marcu a fost pe vremea împărăției marelui Constantin, carele pornindu-se din dumnezeească râvnă, multe capiști idolești a stricat și biserici a zidit. Iară după aceea luând împărăția Iulian Paravatul și dând multă cinste idolilor și îndrăzneala închinătorilor de idoli, atuncea Paravatul n'a arătat numai la acest sfânt multe rele, ci și la alții mulți pentru stricăciunea capiștilor idolești. Iară Sfântul dându-se puțintel în laturi, și simțind, că se trag alții pentru dânsul și se pedepseau, s'a întors și s'a dat la spurcații aceia ucigași, cari prinzându-l și dezbrăcându-l, bătându-l și rănindu-i tot trupul, și băgându-l prin locuri murdare și dându-l în sulițe, îl împungeà cu ace; apoi udându-l cu saramură și ungându-l cu miere pe la amiazăzi, îl spânzurară sus cu ștreanguri, ca să-l arză soarele, fiind cu capul gol și cu tot trupul, îl loveà razele soarelui la prânz vara pre căldura cea mare, de-l mâncau și ve-

spile şi albinile, pentrucă erà uns. Şi acestea se făceau, şi minunatul acela bătrân pătimind le răbdà, nu numai pentru evlavie, ci şi ca să nu deà muncitorilor, vre un ban ca să înnoiască capiştile cele stricate. Căci cereau Elinii dela el puţin ceva ajutor, la înnoirea capiştilor. Iară Sfântul nimic nu le-a dat, fiindcă de le-ar fi dat, s'ar fi arătat că a vândut credinţa şi evlavia. Pentru aceasta cu stare împrotivă a biruit pre Elini şi nu numai cu împrotivirea i-a biruit, ci şi cu fapta, că dacă au văzut că a răbdat vitejeşte munca, au cunoscut credinţa cea adevărată şi şi-a schimbat gândul, şi întrebuinţându-l pre el învăţător şi învăţându-se dela el buna cinstire, a crezut în Hristos.

Bine este ca să povestim aicea aceea ce au îndrăznit Elinii a face şi la cetatea Feniciei împrotiva lui Ciril diaconul pe vremea împărăţiei Paravatului. Fiindcă şi acesta mulţi idoli drăceşti stricase, pentru acesta prinzându-se de către Elini, a luat dela ei grea şi silnică moarte. Căci spintecându-i pântecele şi scoţându-i ficaţii, i-au pus în vederea celor ce-l priveau; de carii spun că vărsându-li-se şi lor ficaţii au pătimit munca ce li s'au căzut, căzându-le dinţii şi topindu-li-se şi limbile, le pierise şi puterea vederei. Dară cine ar puteà jalnic a povestì dupre cum se cade, patimile femeilor fecioare şi ale sfinţilor bărbaţi, ce au pătimit la Ascalon, spintecările pântecelor lor, care le umpleà cu orz şi le da mâncare porcilor? Acestea erau faptele păgâneştei împărăţii a lui Iulian şi ale slugilor lui. Dar aceştia pentru muncile cele de aici, au dobândit fericirea cea nesfârşită; iară făcătorul de rele chinuirea focului şi munca de veci.

Intru această zi pomenirea sfinţilor mucenici Ionà şi Varahisie şi cei împreună cu dânşii.

Stih: Ai şi tu cu adevărat pământe pre Ionà cel mare,
Intru nimic mai jos de cât cel din mare.
Insetat fiind Varahisie de al nevoitorilor sfârşit,
Pahar de smoală fiartă, căscând gura a băut.
Nouă bărbaţi fiind tăiaţi pentru Hristos,
Acum împreună petrec cu cele nouă cete de sus.
Sorbit-a întru a douăzeci şi noua zi a lui Martie,
Din smoala cea clocotită Varahisie.

Aceşti sfinţi: Ionà şi Varahisie, erau din Persida, în zilele lui Savorie împăratul Perşilor, şi ale lui Constantin marele împărat al Romanilor. Deci monahi fiind ei şi lăsându-şi mănăstirea, au mers în cetatea ce se chiamă Varavoh şi aflând într'însa închişi în temniţă pre sfinţii mucenici: Zaneta, Lazar, Maruta, Narsin, Ilie, Marin, Aviv, Veit şi Sava, i-au îmbărbătat, şi-i îndemnau spre pătimiri. Deci prinzându-i pre amândoi, i-au dus înnaintea a trei boieri, anume: Masdrat, Siro şi Marmisi, carii sfătuindu-i şi înfricoşându-i ca să se lepede de Hristos, şi ei neplecându-se după cuvintele lor, mai întâiu i-au legat dupre obiceiul persesc, însă pre Ionà l-au bătut şi cu toege clenciuroase, şi legându-l cu şireanguri, l-au lepădat afară, ca să se chinuească gol la ger şi la frig. Iară Varahisie a primit pe subţiori gloanţe de aramă arse în foc, şi le-au turnat fără de veste plumb topit prin ochi şi prin urechi, şi prin gâtlejurile sfinţilor. Apoi pre Varahisie legându-l de picioare l-a spânzurat în temniţă, iar sfântului Ionà i-au tăiat degetele mânilor şi ale picioarelor, şi i-au despoeat, capul şi i-au tăiat limba, şi l-au băgat într'o căldare plină de smoală înfierbântată, dintru carea a eşit sănătos. După aceea l-au strâns într'un vârtej teslăresc, de i-au zdrobit oasele. După aceştea l-au tăeat cu ferestreul preste mijloc, şi l-au băgat într'o apă adâncă, întru carea şi-a primit sfârşitul. Iară pre sfântul Varahisie mai ducându-l la întrebare, l-au tras despoeat preste spini, şi i-au înfipt trestii ascuţite, şi băgându-l într'un vârtej, şi zdrobindu-i tot trupul şi turnându-i pre gât smoală clocotită şi-a dat sufletul, şi s'au îngropat moaştele lor împreună cu cei nouă mucenici, săvârşindu-se aceia în douăzeci şi şapte zile ale lui

Martie, iară sfântul Ionà şi Varahisie, în douăzeci şi nouă de zile.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui şi mărturisitorului nostru Evstatie, Episcopul Chiului Vitiniei.

Stih: Dezbrăcându-te prea fericite Evstatie de tină,
Lui Hristos te-ai înfăţişat, celui pentru noi de ţărână.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor apostoli din cei şaptezeci Sosten, Apolo, Chifa şi Epafrodit.

Stih: Din rădăcina ucenicilor cea cu şaptezeci de odrasle,
Carte de cinci odrasle s'a tăiat cu săbiile.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântuește pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce te-ai arătat în rug prin foc puitorului de lege „şi naşterea Fecioarei într'în-„sul mai 'nainte o ai închi-„puit; bine eşti cuvântat Dum-„nezeul părinţilor noştri.

Pâraele sângiurilor muceniei tale Marcu, au înnecat pre părtinitorii înşelăciunei, şi au izvorît dumnezeiască vindecare tuturor celor ce laudă pre Hristos Dumnezeu.

Asuprelele vrăjmaşului cele meşteşugite asupra ta, până în sfârşit au slăbit, iară tu ai luat dela Dumnezeu nebiruită putere, nebiruite Marcu.

Jertfă cuvântătoare cu sfinţenie te-ai adus pre sineţi Domnului, carele te-ai junghiat cu sabia muceniei, şi te-a primit cu întreaga ardere de foc a dumnezeeştei săvârşiri, Chirile.

A Născătoarei:

Imbracă-ne Stăpână cu putere şi cu tărie asupra patimilor şi năvălirilor prin rugăciunile tale, pre noi carii neîncetat te lăudăm pre tine, ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine Născătoare de...

Căutând înţelepte la singur Domnul, carele poate a mântuì, împreunându-te cu arsurile răşinei nu te-ai ars, priimind roua Darului celui dumnezeesc, ca şi cei trei tineri oarecând. Pentru aceasta te lăudăm pre tine, o Ionà.

Intărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, ai suferit Ionà munci amare, şi ferăstruindu-te te bucurai, ca şi mai înainte Isaia, priimind sfârşit fericit, şi strigând: Lăudat este şi proslăvit Dumnezeul Părinţilor.

Cântă Biserica lui Dumnezeu vredniciile tale Mucenice, mărind pătimirile cele îndelungate, şi moartea cea cinstită, pre care le-ai suferit, şi se închină sicriului moaştelor tale, din carele ne izvorăsc nouă acum vindecări sufleteşti.

Slavă:

Cu bărbăţie călcând vrăjmăşiile cele spinoase ale vicleanului, mucenice Varahisie, târându-te şi împungându-te de săgeţile cele înghimpoase, răbdai, cântând pre Dumnezeu cel lăudat şi prea slăvit.

Şi acum, a Născătoarei:

Goneşte prea curată Stăpână trândăvia, ceea ce este întru mine şi adormitarea cea cumplită, prin neadormite şi cinstite rugăciunile tale cele către Dumnezeu, şi mă miluieşte pre mine, carele cânt: Prea lăudat este şi proslăvit Dumnezeul părinţilor.

Peasna 8, Irmos:

Cântarea celor fără de trupuri aducem ţie, precum „şi coconii în cuptor; şi cân„tând, grăim: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului „pre Domnul.

Cu cuvinte ai împodobit, şi cu curgerele sângiurilor luminat ai înfrumseţat Biserica, carea laudă pre Hristos, cel ce te-a întărit pre tine Ierarhe.

Având ochii sufletului tău priveghetori, ai păzit turma lui Hristos nevătămată, carea neîncetat te măreşte cu cântări, pre tine Ierarhe.

Miruri cu prea frumoase mirezme purtătorii de chinuri au adus Stăpânului, pre curgerile sângiurilor sale, zicând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Având-te pre tine Născătoare de Dumnezeu cu totul bună părtinitoare bunătăţei, prin tine dobândim ajutor de la dătătorul de bine Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor tinerii lui Israil...

Vrăjmaşul cel cu cuget viclean, meşteşugindu-se prin năvăliri neoprite, pătrunde cu trestii coastele tale prea fericite, legându-te şi trudindute, zgâriind şi tăindu-ţi cărnurile, te-a arătat mucenic lui Hristos Impăratului a toate în veci.

Cu legăturile tale dezlegi legăturile cele viclene ale nedumnezeirei, iară întinzându-te şi zdrobindu-ţi-se oasele trupului, mucenice Varahisie, zdrobeşti toată înşelăciunea, şi o sfărami ca praful, cântând: Pre tine te proslăvesc Hristoase în veci.

Nedomerindu-se prea nebunul, te-a ars cu băutură arzătoare, mucenice Varahisie, pre tine carele fierbinte cântai: Toate lucrurile pre Dom-

nul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Jertfe desăvârșit, și junghieri cu frumoasă mireazmă, și prinoase întregi împreună v'ați adus lui Dumnezeu, Mucenicilor, strigând: Toate lucrurile pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei.

Firea omenească, cea zdrobită prin călcarea poruncei celei de demult, iarăși o ai zidit mai pre sus de fire, și o ai îndumnezeit Preacurată, carea cântă Fiului tău: Toate lucrurile pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Israil „ca întru o topitoare, cu po„doaba bunei credințe, mai cu„rat decât aurul au strălucit, „grăind: Binecuvântați toa„te lucrurile Domnului pre „Domnul, lăudați-l și îl prea „înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre ușa cea văzută de prorocul Iezechiil, prin ca„rea nimenea nu a trecut, fără „numai unul Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu Fe„cioară, cu cântări te cinstim.

Aducând Domnului slujbe cuvântătoare, și jertfe fără sânge, cu inimă prea curată, te-ai adus junghiere curată, prin mucenie, Părinte.

Cu sabia cea înțelegătoare a cuvintelor tale, tăind capetele cele cu multe chipuri ale minciunei, ai mărit adevărul, propoveduindu-l tuturor oamenilor, mucenice Marcu.

Cu mijlocirile pătimitorilor tăi, și prin rugăciunile slujitorilor tăi de taină, a lui Marcu și a lui Ciril și ale purtătorilor de chinuri celor împreună, învrednicește-ne și pre noi darurilor celor dumnezeești, făcătorule de bine.

A Născătoarei:

Din milostivirile sale și de negrăită iubire de oameni, plecându-se Ziditorul tuturor, s'a născut din tine Preacurată; și pre oamenii cei stricați, iarăși i-a zidit și i-a înnoit.

Alt Canon, Irmos:

Chipul nașterei tale...

Iată a strălucit astăzi praznicul cel luminos al mucenicilor, celor cu chipurile de lumină, risipind norii cei răi ai păcatului, și prin dumnezeescul Duh luminând cugetele credincioșilor. Pre ace-

sta dar cu osârdie să-l prăznuim credincioșii.

Ca două stele cu chipuri luminoase răsărind, cu nevoințele luminați toată făptura cea de sub Cer, Ionà și înțelepte Varahisie. Pentru aceasta pre mine, carele sunt întru întunerecul păcatului, luminați-mă.

Arătatu-v'ați stâlpi ai Bisericei țiindu-o neclătită, Aviv împreună cu Narsin, Marin și Ilie, Ionà împreună cu Veit și Lazar și Zanita și Sava și Maruta și Varahisie.

Slavă:

Acum împreună cu îngerii, stând înaintea scaunului slavei totdeauna Sfinților, și cu fulgerile strălucirei celor în trei sori strălucindu-vă, luminați pre toți, cari cu credință cinstesc purtătoare de lumină prăznuirea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Milostivește-te spre norodul tău și spre moștenirea ta aceasta, carea o ai câștigat Doamne, plecându-te prin rugăciunile cele pentru noi a Ficei lui Dumnezeu, carea te-a născut pre tine, ca să te slăvim pre tine, ca pre un Stăpân prea îndurat.

Irmosul:

Chipul nașterei ta[illegible]a „curate, l-a arătat rugul cel „ce ardeà nears. Și acum te „rugăm ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbăticit „asupra noastră, ca să te slăvim „pre tine Născătoare de „Dumnezeu neîncetat.

SVETILNA glasului și Stihoavna Triodului. Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala Postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 30 DE ZILE.

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan, cel ce a scris Scara.

La Doamne strigat-am, Stihirile Triodului și ale Sfântului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte Ioane cuvioase, înălțările lui Dumnezeu, totdeauna, cu adevărat le purtai în gura ta, cugetând prea cu lucrare cuvintele cele de Dumnezeu însuflate, și cu Darul cel izvorâtor de acolo te-ai înbogățit, fericit făcându-te, și surpând sfaturile tuturor necredincioșilor, prea înțelepte.

Părinte Ioane mărite, prin izvoarele lacrămilor, curățindu-ți sufletul, și cu stările cele de toată noaptea îmblânzind pre Dumnezeu, te-ai întraricatoapre dragostea și spre tut .nsețea lui Fericite; căreia facum dupre vrednicie neîncetat cu bucurie te împărtă-

şeşti, cu nevoitorii cei dimpreună cu tine, de Dumnezeu cugetătorule Cuvioase.

Părinte Ioane mărite, prin credinţă întraripându-ţi mintea către Dumnezeu, ai urît nestatornicia turburărei celei lumeşti, şi Crucea ta ridicându-o, ai urmat văzătorului tuturor, supuind cugetului trupul cel anevoe înfrânat, cu petrecerile postniceşti, prin puterea dumnezeescului Duh.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te dumnezeească căruţă a luminei. Bucură-te Biserica Domnului şi cort al sfinţeniei, lumină ne-ai răsărit nouă, din pântecele tău cel prea curat, luminând marginile lumei, şi sfinţindu-ne pre noi cu bunătatea. Bucură-te capul mântuirei Preacurată. Bucură-te auzire şi graiu înfricoşat, a celor ce nădăjduesc spre tine.

A Crucei, a Născătoarei:

Soarele s'a întunecat Fiule, şi luna în haină neagră şi-a schimbat lumina. Pământul se clăteşte, şi catapiteazma Bisericei tale se rumpe. Şi eu cum nu mă voiu rumpe la cele din lăuntru Fiule? Zgâriamă-voiu la faţă, prea [illegible]t, fără Mântuitorule al meu, v[illegible] Năduite pre tine mort fără dr[illegible]tate.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Sfântului şi ale Triodului dupre rânduiala Postului.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Scară te-ai arătat a bunătăţilor prea fericite.

Facerea lui Climent.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, ce„lui ce a făcut minunate mi„nuni, cu braţ înalt, şi a mân„tuit pre Israil că s'a pro„slăvit.

Bine urând lumea cea de jos, pre cea de sus ai dobândit, Ioane prea înţelepte; pentru aceasta ne înveţi pre noi, cum că fugirea din lume este apropiere de Dumnezeu.

Boala foametei cu milostivirea ta dezlegându-o, prestăpânul patimilor cu lanţurile nevoinţelor tale l-ai legat Fericite, şi cu darurile nepătimirei te-ai încununat de la Hristos Dumnezeu.

Cugetare întocma cu a îngerilor priimind de Dumnezeu cugetătorule, depărtându-te pre sineţi din lumea cea pământească, şi stricăcioasă prea fericite. Pentru aceasta petreci arătat întru lăcaşurile cele nematerialnice.

Slavă:

[illegible]tele cuvânt prea lung scriind

ascultătorilor, fericite Ioane, prin învățăturile tale înalți pre ei de pe pământ către vieața cea fericită.

Și acum, a Născătoarei:

Cu gură drept măritoare și cu dumnezeești fapte, Biserica propovedueşte naşterea ta, Fecioară Mireasă dumnezeească, și semnelor trupului Fiului tău se închină.

Peasna 3, Irmos:

Piatra pre carea nu o au socotit...

Izgonind toată răutatea mâniei dintru adâncul sufletului tău, ai dobândit nemânierea ca o prea frumoasă tămâe. Pentru aceasta cere acum de la Mântuitorul dezlegare păcatelor pentru noi, dumnezeescule.

Cu focul dragostei lui Hristos arzând cugetul pomenirei de rău Fericite, cu adevărat ai strălucit cu razele iubirei de frați, și tuturor ai arătat cale ușoară către mântuire, luminat arătând nepomenirea de rău, Fericite.

Slavă:

Darul postniciei celei lucrătoare ai luat din Cer Fericite, de unde astupi buzele celor clevetitori, cu înțelepte învățăturile tale, prin care ne povățuim întru cărarea faptelor celor bune, pre carea a o dobândì să ne învrednicim.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te-a glăsuit proorocul de demult, prin fecioarie a naște pre cel fără de ani sub ani, mai pre sus de minte și de cuvânt, pre unul din Treime, pre Hristos Dumnezeul nostru. Pre carele fă-l milostiv pentru noi, carii te lăudăm pre tine Preacurată.

Irmosul:

Piatra pre carea nu o au „socotit ziditorii, aceasta s'a „făcut în capul unghiului. A„ceasta este piatra, pre carea „Hristos a întărit Biserica sa, „pre carea o a răscumpărat „din păgâni.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Infingând pre bunătăți suișuri către Cer, arătat te-ai înălțat către neînnotată adâncimea privirei, cu bună credință înfruntând toate pândirile patimilor, și acoperind pre oameni nevătămați de dânsele. Ci roagă-te să se mântuiască toți, o Ioane cuvioase, scara bunătăților.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Nu vom tăceà nici odinioară noi nevrednicii a vestì puterile tale, de Dumnezeu Născătoare! Că de nu ai fi stătut tu rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pre noi dintru atâtea primejdii? Sau cine ne-ar

fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărtà dela tine Stăpână, că mântuești pre robii tăi pururea din toate nevoile.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre cel născut din Tatăl cel fără de început, ceea ce mai pre urmă trupește te-a născut pre tine Hristoase, văzându-te spânzurat pre Cruce, strigà: Vai mie prea iubite Iisuse, cum cela ce ca un Dumnezeu te proslăvești de îngeri, acum de oamenii cei fărădelege, Fiule pre lemn te omori; te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Cu duhul văzând mai'nainte prooroace Avvacume, în„truparea Cuvântului, ai pro„poveduit, strigând: Când se „vor apropià anii, te vei cu„noaște, când va venì vremea „te vei arătà; slavă puterei „tale Doamne.

Năvălirile limbei înfrânându-le cu postirea, ți-ai îndreptat vieața ta întru liniște înțelepte, și ca o mireazmă a focului gustând Darul celui prea înalt, ai fugit de multa grăire ca de o negură a păcatului, slujind lui Dumnezeu fără prihană.

Din destul îndulcindu-ți sufletul cu adevărul, ai fugit de împărtășirea cea amară a minciunei. Pentru aceasta, prin dumnezeească postnicie, robind vicleșugurile dracilor povățuitor nerătăcit te-ai arătat călugărilor, Ioane de Dumnezeu grăitorule.

Slavă:

Cu întinderea postniciei tale strâmtorându-te, ai dezlegat slăbănogirea trândăvirei înțelepte, și cu sulița osârdiei omorând puterea mâhnirei, te rogi lui Dumnezeu, ca să ni se dăruiască nouă tuturor curățire.

Și acum, a Născătoarei:

Fericit este neamul, prea lăudată Curată, carele prin credință s'a învrednicit a cinstì nașterea ta, cu ortodoxie, cu dogme și cu lucruri, arătând închipuirile adevărului, toată întruparea Fiului tău.

Peasna 5, Irmos:

Noaptea și negura păcatului m'a cuprins pre mine „Mântuitorule. Pentru aceasta să-mi răsai mie Doamne „ca un milostiv dimineața po„căinței, mai 'nainte până nu „mă ajunge pre mine sfârși„tul cel nearătat al vieței mele, „Hristoase Dumnezeule.

Prin desfătarea înfrânării îngrășându-ți mintea, nu ai dat buzelor bucatele neînfrânării; pentru aceasta ai su-

grumat patimile prin flămânzire, şi pre draci a-i ruşinat. Că cela ce'şi trudeşte grumazii, omoară poftele dezmerdărilor.

Arătatu-te-ai iubitor de curăţie, şi urâtor spurcăciunei, şi cu lumina mărturisirei celei credincioase ai scăpat de întunerecul patimilor. Pentrucă cel ce voeşte ca să-şi curăţească trupul şi mintea, arată cu fierbinţeală pre cele ascunse ale întunerecului.

Cu mintea, cu sufletul şi cu trupul, slujind Treimei, arătat ai izgonit închinăciunea idolilor, şi cu milostivire spre lipsa celor trebuincioase, te-ai făcut cu adevărat iubitor de Dumnezeu, decât iubitor de argint, iubitorule de săraci.

Slavă:

Cu bună credinţă lepădând sarcina materiei celei de pământ cu aripele neaverei tale, ai zburat către cele nematerialnice. Pentru aceasta cu adevărat fără de materie stând înaintea lui Hristos, împreună cu cei fără de materie, cere curăţire sufletelor noastre, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce nu voiau să se închine închipuirei feţei Fiului tău, şi feţei tale, pururea Fecioară, s'au arătat nouă prea vrăjmaşi şi blestemaţi. Pentrucă nu se plecau dumnezeieştilor dogme ale părinţilor celor mai dinainte.

Peasna 6, Irmos:

Pre proorocul Ionà...

Cu puterea trezvirei celei curate, şi prin luptele rugăciunei, tare ai izgonit din sufletul tău nesimţirea patimilor, şi te-ai arătat cu totul treaz, cuvioase Părinte.

Prin rugăciune fără de somn, vitejeşte supuind pre vrăjmaşul cel iubitor de somn, de Dumnezeu cuprinsule, te-ai arătat păstor deşteptat al turmei lui Hristos, şi luminător al învăţătorilor.

Slavă:

Cu bună credinţă curăţind ochiul minţei, şi fără dormitare totdeauna slujind lui Hristos, ai văzut mai 'nainte dumnezeeştile frumseţi ale desfătărei celei fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzând nelegiuiţii pre cetele ortodocşilor, sărutând acum chipul tău cu evlavie, se ameţesc de valul necredinţei celei amare, Preacurată.

Irmosul:

Pre proorocul l-ai mântuit „din chit iubitorule de oa„meni, şi pre mine mă scoate „dintru adâncul păcatelor, „rogu-mă.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Ca pre o stea fără înșelăciune și îndreptătoare către lumina marginilor, te-a pus pre tine Domnul spre înălțimea înfrânării, îndreptătorule Ioane, părintele nostru.

ICOS.

Cu bunătățile tale cele dumnezeești, ca un adevărat lăcaș lui Dumnezeu te-ai făcut pre tine, arătat înfrumsețând credința, nădejdea și dragostea cea adevărată, ca un lucru de aur strălucitor, ca un fără de trup prin înfrânare învățându-te, ai descoperit legile cele dumnezeești; înțelegerea, bărbăția, înțelepciunea, și smerenie ai câștigat, prin carea te-ai și înălțat. Pentru aceasta și luminându-te prin rugăciunile cele neîncetate, și întraripându-te prin vederile cele de taină, ai dobândit lăcașurile cele cerești, îndreptătorule Ioane părintele nostru.

Intru această lună, în 30 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan cel ce a scris Scara.

Stih: Preste scări Părinte dese scări
Bunătățile puind, ai ajuns până la Cer.

La treizeci de zile ale lui Martie, Ioan cel lăudat,
Cu negrăită bucurie s'a mutat

Acesta fiind de șasesprezece ani, procopsit și iscusit la minte, și foarte pedepsit și învățat la toată învățătura, s'a dat pre sine jertfă sfântă lui Dumnezeu suindu-se în muntele Sinai, și făcându-se monah, și dându-se sub ascultare. Apoi ajungând la nouăsprezece ani ai vârstei sale, se duse la locul liniștei, de cinci semne departe de Chiriacon, sosind la minunata mănăstire a luptei, și se chiamă locul acela Tola; și petrecând patruzeci de ani arzându-se de dragostea cea înferbântată și de focul dragostei celei dumnezeești. Acesta mâncà din toate câte sunt fără prihană ertate vieței călugărești, însă câte foarte puțin și nu de sațiu, frângând (mi se pare) și cu aceasta cornul mândriei foarte înțelepțește. Dar ce cuvânt ar puteà să spue izvorul lacrămilor sale? Și somnul lui atâta erà cât puteà ajunge să nu-și strice mintea cu privegherea cea covârșitoare. Iară calea lui erà neîncetata rugăciune, și spre Dumnezeu dragoste neasemănată. Acesta dară ostenindu-se cu toată fapta bună și cu buna petrecere, și fiind plin de mari vedenii, și aflându-se în chilia sa, și cunoscând din Darul Duhului Sfânt, că ucenicul său dormind sub o piatră mare, ce erà să cază să-l turtească, l-a scăpat dintr'o moarte ca aceea arătându-i-se în vis, și sculându-l dintru acea cădere ce erà să pătimească. Deci ajungând la vârful faptelor bune, și fiind egumen sfântului munte al Sinaii, părăsì viața aceasta trecătoare și se mută la odihna cea veșnică. Alcătuind mai 'nainte prea înțeleapta carte a dumnezeeștilor și duhovnicești suișuri, ce se chiamă și Scară.

Intru această zi, pomenirea sfântului prooroc Ioad.

Stih: Leul te omoară pre tine Prooroace al Domnului,
Ca pre cel ce ai călcat cuvântul Domnului.

Acesta a fost din Iuda pre carele l-a lovit leul și a murit, când a mustrat pre Ierovoam pentru junici. Căci îi poruncise Dumnezeu lui, să meargă să-l mustre și să nu mănânce pâine nici să beà apă, ci să se întoarcă curând. Deci aflând pre Ierovoam făcând jertfe, strigă și zise cuvântul Domnului: Jertfelnice. Acestea zice Domnul: Iată se naște fiu în casa Iudei și nu-

mele lui Iosia, și va junghià preste tine pre popii acestor înalte. Și tinse Ierovoam mâna să-l prinză, și-i secă mâna. Deci rugându-se, o tăcù iarăși sănătoasă ca și întâiu. Iară Ioad întorcându-se înapoi, fu amăgit de un prooroc mincinos ce-l chemà Emve, și mâncă cu dânsul pâine, călcând poruncà lui Dumnezeu. Deci pentru neascultare, lăsă Dumnezeu să fie omorît de leu, iară sà nu-l mănânce. Și murind, fu îngropat în Betel lângă cel ce l-a amăgit.

Intru această zi, sfânta Euvuli maica sfântului Panteleimon, cu pace s'a săvârșit.

Stih: In ceruri cu Fiul cel nevoitor este împreună petrecătoare,
Maica nevoitorului Euvula de bun cocon născătoare.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan cel dela puț.

Stih: Ioan cel ce viețuià în puț jos,
Acum beà din apa vieței cea de sus.

Intru această zi, sfântul Ioan patriarhul Ierusalimului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Proestosul Tronului Sionului acestui simțit,
S'a mutat către Sionul cel gândit.

Intru această zi, sfântul noul sfințit mucenic Zaharia, carele a mărturisit în Corint la anul o mie șapte sute optzeci și patru prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Primește Zaharie dela Dumnezeu cununi de biruință,
Ca un Ierarh ce ești și nevoitor al Domnului prin credință.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De tinerii tăi, cei din cuptor Mântuitorule nu s'a „atins, nici i-a supărat pre „dînșii focul. Atuncea acei „trei ca cu o gură cântau și „binecuvântând, grăiau: Bine „este cuvântat Dumnezeul pă„rinților noștri.

Ca unul ce cu sabia vitejiei ai surpat semeția înfricoșărei celei pruncești, te-ai arătat cu adevărat tare și înfricoșat tuturor duhurilor celor necurate. Bine este cuvântat Dumnezeu, carele te-a minunat pre tine, prea lăudate.

Dumnezeește plecându-te legei lui Hristos, ai călcat mărirea cea cu nume deșert, aducând ostenelele sihăstriei celei tari lui Dumnezeu întru ascuns, carele răsplătește întru arătare plățile.

Slavă:

Ridicând războiu către cetele cele nevăzute ale patimilor, te-ai arătat biruitor, ca un smerit la cuget și la inimă. Căci printr'acestea ai rănit pre vrăjmașul cel mândru și trufaș.

Și acum, a Născătoarei.

Cinstind întruparea ta Hristoase, mă închin și chipului ei dupre dumnezeeasca cuviință. Că Dumnezeu fiind mai 'nainte de veci, însuți te-ai făcut om din Fecioară, întru amândouă desăvârșit.

Peasna 8, Irmos:

De carele se înfricoșază...

Cu obiceiurile tale cele adevărate, arătat pierzând obiceiul cel vi[illegible]lean, și ca de un netrebnic fugind, arătat te sălășluești în locul celor blânzi, ca cela ce cu blândețe ai vie-

ţuit, de Dumnezeu cugetătorule Ioane.

Scrisu-ne-ai nouă dumnezeeasca smerenie, ca pre o maică şi păzitoare a tuturor bunătăţilor. Pentrucă fiind ca un întâiu lucrător înţelept, ai înfipt temelia dumnezeeştei suiri.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătat te-ai împărtăşit Darului Duhului, şi învăţându-ne pre noi prin lucrare, chibzuirea cea cu adevărat bine socotită, pre toţi i-ai umplut de luminare dumnezeească, Părinte, prin cuvinte pedepsitoare. Şi acum, a Născătoarei:

Nu scriu Dumnezeirea, nu minţ orbilor. Căci nealcătuită, nevăzută şi neînchipuită este, ci chipul trupului scriindu-l mă închin, şi cu credinţă slăvesc pre Fecioara ceea ce la născut.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De carele se înfricoşează „îngerii şi toate oştile, ca de „Făcătorul şi Domnul, lău„daţi-l preoţi, prea slăviţi-l „tineri, bine îl cuvântaţi no„roade, şi-l prea înălţaţi în„tru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:
Izvorul cel priimitor...

Prin cuget fără materie zburând către cele nematerialnice, ai cuprins adâncimea vedeniilor, şi dobândind Darul Duhului sfânt, prin neîncetată rugăciune te-ai învrednicit, mai 'nainte a vedeà arătarea celor viitoare.

Înţelegerea cea materialnică mistuindu-o, cu văpaia rugăciunei prea cuvioase, cu totul te-ai arătat foc, prea înţelepte Ioane. Pentru aceasta cu bună credinţă uimindu-te întru vedenii, te-ai schimbat întru bună schimbare, de Dumnezeu cugetătorule.

Omorînd patimile prin postnicie, te-ai suit spre săvârşirea nepătimirei, cuvioase Părinte. Pentru aceasta roagă-te acum lui Dumnezeu pentru pacea a toată lumea, şi pentru mântuirea noastră, a celor ce te cinstim pre tine.

Slavă.

Luând tărie întru credinţă Părinte, şi prin dragoste întraripându-te, ai alergat către scara bunătăţilor, şi te-ai întărit întru dragostea lui Hristos cu bună tărie. Pentrucă întru aceasta este împlinirea tuturor doririlor.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea slăvită naşterea ta Curată, şi pre păreţi închipuită, o sărutăm, a căreia nu lucrului ne închinăm, ci chipul îl cinstim, şi mărturisind a-

devărul întru amândouă dupre cuviinţă, ne umplem de ortodoxie.

Irmosul:

Izvorul cel priimitor de „vieaţă şi pururea curgător, „sfeşnicul Darului cel de lu„mină purtător, Biserica cea „însufleţită, cortul cel prea cu„rat, carea este mai desfătată „decât cerurile şi decât pă„mântul, pre Născătoarea de „Dumnezeu, credincioşii o „slăvim.

SVETILNA glasului de trei ori, şi Stihoavna Triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE.

Pomenirea sfântului sfinţitului mucenic şi făcătorului de minuni Ipatie, episcopul Gangrelor.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu înţelepţite Ipatie, întru înfrânare bine hrănindu-te, ai crescut spre mărită înălţime a bunătăţilor, arătat întinzându-te spre vedenie prea tainică, şi zărind frumseţea lui Hristos. Cu ale căruia străluciri luminându-te la minte şi la cuget, tuturor ai fulgerat razele minunilor.

Părinte al părinţilor Ipatie, fulgerând cu lumina ortodoxiei, ai luminat cugetele celor ce aleargă la tine cu credinţă, şi vederile lui Arie le-ai întunecat Cuvioase, lepădându-l din Biserica lui Hristos. Pentru aceasta toţi avându-te pre tine luminător, cinstim şi fericim sfinţită pomenirea ta.

Părinte sfinţite Ipatie, având în inima ta pre Împăratul Hristos, pre carele luminat l-ai propoveduit, de o fiinţă cu Tatăl, ai strălucit razele minunilor, luminând toată partea cea de sub soare. Pre balaurul l-ai omorît, şi izvorâre de ape calde prin rugăciunile tale ai izvorît, spre doftoria boalelor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te lauda lumei, bucură-te Biserica Domnului, bucură-te muntele cel cu umbra deasă, bucură-te scăpare. Bucură-te sfeşnicul cel de aur, bucură-te lauda ortodoxilor cinstită, bucură-te Marie maica lui Hristos Dumnezeu. Bucură-te raiu, bucură-te masă dumnezeească, bucură-te cort. Bucură-te năstrapă cu totul de aur. Bucură-te nădejdea tuturor.

A Crucei, a Născătoarei:

Soarele s'a îngrozit, văzân-

du-te pre tine Iisuse întins pre Cruce de bună voie, şi pământul s'a cutremurat, pietrile s'au despicat şi mormânturile s'au deschis de frică, şi toate puterile s'au spăimântat. Care dacă le-a văzut Fecioara Stăpâna, cu suspinuri, vai mie! a strigat: Ce este ceea ce se vede?

LA UTRENIE

CANOANELE.

Ale sfântului şi ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, şi din răutatea Eghi„petului scăpând Israilteanul, „strigà: Mântuitorului şi Dum„nezeului nostru să-i cântăm.

Din pruncie luminându-te cu lumina Treimei, de Dumnezeu înţelepţite Ierarhe, te-ai hrănit cu laptele cel aducător de viaţă al credinţei, strălucindu-te cu faptele cele bune.

Cu înţelegerea şi cu Darul împodobindu-te prin osteneli postniceşti, ai înfrânat poftele trupului, de Dumnezeu înţelepţite, şi ţi-ai împodobit sufletul cu bunătăţile, prea fericite.

Slavă:

Ca un soare strălucind, prin viaţa ta cea luminată, ai luminat toată Biserica lui Hristos, cu razele minunilor tale, părinte Ierarhe.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată proorociele proorocilor cu adevărat la tine au luat sfârşit, că pre Cuvântul zămislindu-l fără sămânţă, l-ai născut Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Prin scripturi adăpându-te prea înţelepte, te-ai făcut lemn al vieţei, la a căruia roadă nu aleargă vrăjmaşul Evei.

Cu rugăciunile tale către Hristos, cele plecătoare de Dumnezeu, oprind cântecele păgânilor, le-ai îngrădit gurile, precum zice proorocul.

Femeea cea fără de ruşine o ai zdrobit înţelepţeşte prin rană, pricinuind minunat întreagă înţelepţire nemulţămitorilor.

Slavă:

Făcutu-te-ai casă dumnezeescului Duh, şi chip al rugăciunei, lauda ierarhilor şi lauda mucenicilor, Ipatie.

Şi acum, a Născătoarei:

Ne slujind legilor firei maicelor, Preacurată, ai născut pre Mântuitorul. Căci legile firei întru tine se înnoesc.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi „şi pre tine te laudă duhul „meu.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Dogmele credinţei întărindu-le Cuvióse, ai propoveduit pre Cuvântul de o fiinţă şi împreună veşnic cu Tatăl. Pentru aceasta şi păstorind turma ta cu dreaptă credinţă, ai ruşinat mintea cea cu înţelegere rea a lui Arie. Drept aceea acum mutându-te către Hristos, roagă-te pentru noi toţi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Înnoit-ai Preacurată prin dumnezeească naşterea ta, fiinţa cea muritoare şi stricată prin patimi a pământenilor, şi ai ridicat pre toţi din moarte la vieaţa nestricăciunei. Pentru aceasta dupre datorie, toţi te fericim, Fecioară prea lăudată, precum mai 'nainte ai zis.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioară prea curată, Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul şi Dumnezeul tău. Pre carele Binecuvântată nu încetà a-l rugà, iertare de greşale nouă să ne dăruiască.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am proslă„vit Dumnezeirea ta.

Strălucirea Duhului, cu îndestulare sălăşluindu-se întru tine Părinte, te-a arătat stâlp purtător de lumină, luminând lumea cu dogme dumnezeeşti.

Cu liniştea cuvintelor tale potolind iarna cea idolească, şi cu biruinţele smereniei, ai veştejit semeţia păgânătăţei.

Slavă.

Arătatu-te-ai oglindă neîntinată a Treimei, părinte Ipatie, căci ai iubit a vedeà curată cunoştinţa Dumnezeului nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Cât este de înfricoşată şi minunată taina curatei naşterei tale Preacurată. Că mai pre sus de fire ai născut pre Ziditorul tău.

Peasna 5, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela faţa ta, cela ce eşti lumină „neapusă şi m'a acoperit în„tunerecul cel strein pre mine „ticălosul? Ci mă întoarce, şi „la lumina poruncilor tale în-

„dreptează căile mele, rogu-„mă.

Având dorirea spre apa dumnezeeștei suiri Părinte, și poftind frumsețea raiului celui nematerialnic, te odihneai în locuri înflorite, asemănând prin închipuire lăcașurile cele de acolo.

Iscusindu-te pre sineți Părinte întru vedeniile cele nematerialnice și în fapte, ai părăsit grijile cele materialnice ca o greutate a sufletului, și dănțuind în pustietăți ca într'o grădină, te-ai îmbogățit cu Darul Duhului.

Slavă:

Crescându-ți turma întru verdeața dumnezeeștilor dogmelor tale Părinte, ai întemeiat biserici cinstite, ca niște staule, întru care băgând oile cele cuvântătoare, le-ai mântuit de fiare și de eresuri, prea fericite Părinte.

Și acum, a Născătoarei.

Numai tu ai născut Fecioară, și numai tu te-ai arătat fără ispită bărbătească, Preacurată. Căci priimind în pântece pre Cuvântul Tatălui cel fără început, cu lapte l-ai hrănit Fecioară, minune înfricoșată! Că feciorești, și hotarele firei le înnoești.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Aprinzând rîul, și dând noptei pâraele luminei, îți arătau calea sfințite mucenice Ipatie, închipuind tuturor strălucirea sufletului tău.

Lucrând prin tine minuni dătătorul de viață Hristos Dumnezeu, a arătat apa comoară de tămăduiri, făcând amărăciunea ei dulceață minunilor, prin rugăciunile tale Ipatie.

Slavă:

Arătatu-te-ai priimitor de la Dumnezeu, Darului minunilor celor mai pre sus de fire prea fericite Ipatie; și te-ai făcut izvor de tămăduiri, dăruind din destul tuturor dumnezeești ape de mântuire.

Și acum, a Născătoarei:

Prin rugăciunile tale Preacurată, din primejdii și din încunjurări cumplite, răpește-mă pre mine, și mă mântuește rogu-mă. Că tu ești zid nesfărâmat și liman, acoperemânt și cetate nerobită.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuito-„rule că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică din-„tru adâncul răutăților rogu-„mă. Căci către tine am strigat, și mă auzi Dumnezeul „mântuirei mele.

CONDAC, glas 1.

Cu curăţirea cea sufletească dumnezeeşte întrarmându-te, şi neîncetata rugăciune, ca o suliţă având în mâini, cu tărie ai biruit cetele dracilor părinte Ipatie, neîncetat roagă pre Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Intru această lună în 31 de zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Ipatie, episcopul Gangrelor.

Stih: Femeea cu piatra omoară prin lovire,
Pre Ipatie, vai de ticăloasa femee!
In a treizeci şi una zi a lui Martie,
A luat sfârşitul vieţei Ipatie.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Ipatie, fiind născut la Cilicia, şi nevoindu-se în Galatia, s'a făcut Arhiereu în Gangra, unul fiind la întâiul Sobor al celor trei sute optsprezece purtători de Dumnezeu părinţi. Erà cu totul plin de Duhul sfânt, şi răbdând multe ispite şi făcând multe semne, se făcù vestit. Deci împărăţind Constantie fiul marelui Constantin, şi apropiindu-se odată un balaur la vistieriile împărăteşti, şi căzând lângă uşile cămărilor unde zăceà tot aurul împărătesc, şi neîndrăznind a se apropià cinevà, şi stând împăratul pentru aceasta la mare mâhnire şi mirare, fu chemat fericitul acesta, şi dacă văzù pre împăratul Constantie, cum i-a ieşit întru întâmpinare cu toată cinstea şi l-a priimit, căzând jos la picioarele lui, îl ridică de jos, şi-i zise: Aibi îndrăzneală o împărate, că de va fi cu putinţă, dându-mi Dumnezeu putere mie neharnicului rob, nu mă voiu apărà a face ceea ce-mi poruncesti. Şi nu te mâhnì, că cele ce nu se pot la oameni, la Dumnezeu se pot, şi dacă zise Sfântul acestea, îi arătă împăratul pre balaur de departe şi zise: Nu te apropià părinte fără de ferinţă de balaur, ca să nu pătimeşti, ceea ce au pătimit şi alţii pentru păcatele mele. Iară fericitul zise: Rugăciunea noastră, o împărate, nu poate nimic întru acestea, ci credinţa carea o ai către Dumnezeu, şi puterea sa cea mare şi nebiruită.

Atuncea căzând Sfântul la pământ, a făcut rugăciune câteva ceasuri. După aceea sculându-se, zise împăratului: Porunceşte, să se facă un foc mare în mijlocul uliţei, la locul acela, unde stă stâlpul tatălui tău, şi cei ce vor aprinde focul să stea acolo, până voiu merge şi eu. Şi porunci aceasta împăratul, iară Sfântul ţiind în mâini toeagul carele aveà deasupra semnul cinstitei Cruci, intrând, deschise uşile cămărilor împărăteşti, şi fugiră toţi. Iară unii stând de departe şi privind încremeniţi de frică tremurau, şi bătând hiara cu toeagul ce-l purtà, nu-i făcea nimic, şi mai trecea ziua, toţi socotind că va omorî hiara pre Sfântul. Iară Sfântul ridicându-şi ochii către Cer şi chemând pre Domnul spre ajutor, băgând toeagul în gura balaurului, zise: In numele Domnului meu Iisus Hristos vino după mine, şi balaurul muşcând toeagul, purcese după Sfântul, ca şi când îl gonia cineva; deci Sfântul scoţându-l afară din curţile împărăteşti, şi trecând prin toată uliţa târgului, trăgând toiagul pre jos, cu care trăgea pre balaur, făcù de se cutremurară toţi. Căci erà groaznic la căutătura chipului balaurul, şi erà (precum zic) de şasezeci de coţi de lung.

Deci, apropiindu-se Sfântul de acel foc mare, zise către balaur: In numele lui Iisus Hristos, pre carele îl propoveduesc eu cel mai mic rob al lui, îţi poruncesc, să intri în mijlocul văpăei celei aprinse. Iară înfricoşatul la vedere balaurul acela, ridicându-se de mijloc ca în chip de boltă şi zgârcindu-se câtva şi întinzându-se, se aruncă pre sine în mijlocul văpăei focului înaintea tuturor, şi se topi într'însul. Şi toţi se mirară, slăvind pre Dumnezeu, căci le arătă pre un luminător ca acesta şi făcător de minuni în zilele lor. Atuncea împăratul cinstind foarte pre Sfântul, a poruncit să zugrăvească pre o scândură chipul feţei Sfântului, şi să-l pue la că-

mara împărătească, pentru apărarea și depărtarea a tot răul. După aceea închinându-se Sfântului, l-a trimis la eparhia sa, și după ce ieși Sfântul din cetate, s'a dus la scaunul său, slăvind și mulțămind lui Dumnezeu. Atuncea, cei ce se țineau de eresurile lui Novat, având într'înșii zavistie mare asupra Sfântului, s'au ascuns în locuri strîmte și cu surpături, pre unde aveà obiceiu Sfântul a trece; și trecând Sfântul, iară ei ieșind fără de veste, de unde îl păziau ca niște hiare sălbatece, unul cu lemn, altul cu piatră, și altul cu sabie, îi da poncișî, și i-au făcut multe rane; apoi l-au aruncat de pre o înălțime mare jos în rîu, iară Sfântul fiind lepădat în rîu și mai mort, întinzându-și puțintel mâinile și ridicându-și ochii la Cer, precum și întâiul mucenic Stefan, ziceà: «Doamne nu le pune lor păcatul acesta». Și încă rugându-se el, iară o femee necurată și pângărită, ridicând o piatră mare, și lovindu-l în moalele capului, îl lipsì de rămășița vieței sale, înrăutățita și ticăloasa. Deci sfântul său suflet l-a dat în mâinile lui Dumnezeu. Iară pângărita aceea femee îndrăcindu-se de duh necurat, se bățeà pe piept cu acea piatră, asemenea și toți cei ce erau părtași uciderei acestuia, se pedepsiau de duhuri necurate. Deci ascunzând ei moaștele Sfântului într'o șură de paie s'au dus. Iară lucrătorul de pământ acela, a cui erà șura cea de paie, intrând ca să dea paie dobitoacelor lui, a auzit doxologhie de cântări cerești. Deci aflând sfintele moaște, îndată vădì pre fericitul Părinte. Și dacă aflară locuitorii orașului Gangrei, s'au strâns acolo și plângând toți de obște, au luat sfintele lui moaște, și le-au dus în orașul lor, de le-au îngropat întru'un loc cinstit. Iară femeea aceea mergând după dânsul, și bătându-se pre sine cu piatră, cu care a omorît, pre Sfântul, dupăce s'au îngropat cinstitele lui moaște, îndată se tămăduì. Asemenea și toți cei ce erau părtași, și ceilalți ucigători ai Sfântului, carii și aceia se chinuiau cu aceiași bătae. Făcutu-s'au încă și alte minuni, când s'a așezat fericitul Părinte, încă și după așezare, care pentru mulțimea lor le-am lăsat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Acachie Mărturisitorul, episcopul Meletinei.

Stih: Murind Acachie îngerul cel pământesc, îngerii i-au gătit loc în locașul ceresc.

Acesta erà pe vremea împăratului Dechie învățând credința în Hristos; deci fu prins și adus înaintea ipatului Marchian, și întrebându-l de cele ce propoveduià i-a povestit toată orânduiala întrupărei lui Dumnezeu Cuvântul, carea s'a făcut pentru noi, și înfruntă minciunile și basmele Elinilor; pentru care fu chinuit cu munci și închis în temniță. Deci Marchian a trimis scrisori lui Dechie, înștiințându-l cele pentru Sfântul, după cercetarea ce s'a făcut. Iară Dechie a poruncit, de s'a liberat Sfântul din temniță, și umblà slobod purtând ranele Domnului pre trupul său, pentru aceasta învățând pre mulți credința lui Hristos, și strălucind în minuni și întru învățături, a răposat cu pace.

Intru această zi, pomenirea sfinților celor ce au mărturisit în Persida: Avda episcopul și Veniamin diaconul și cei împreună cu dînșii.

Stih: Avda fiind întărit de cuvântul celui prea înalt,
A surpat tăria necredincioșilor capul de sabie fiindu-i tăeat.
Zic prin clenciurosul par și prin chinuitoarea zdrobire,
Veniamin a deșertat toată sufletească îngreuere.
Priimind trestii pre sub unghii,
Se scriu nouă bărbați, pre sine mucenici.

Și alți mulți sfinți carii în temnițe fiind băgați, mâncați de șoareci și de mâțe s'au săvârșit.

Stih: Trupurile mucenicilor erau jitnițe vietăților,
Hrană făcându-se în adânca groapă, șoarecilor și pisicilor.

În anii împărăției lui Teodosie cel mic, Isdigherd împăratul Perșilor, a pornit goană asupra bisericilor creștinești celor de acolo, luând pricină de aici. Oarecarele episcop anume Avdà, împodobit fiind cu multe feluri de bunătăți, pornindu-se din dumnezeească râvnă, a stricat capiștia păgânilor, ceea

ce se ziceà a focului; căci Dumnezeu numiau focul nepricepuții. De carea aflând împăratul de la vrăjitori, a trimis de l-a adus. Mai întâiu l-a întrebat cu blândețe, de ceea ce a făcut, și i-a poruncit, să zidească turnul capiștei, iară el stând împrotivă și zicând că nu este cu putință a face aceasta, l-a înfricoșat, lăudându-se, că va strică toate bisericile. Și de cele ce se lăudà, a dat și poruncă, poruncind mai întâiu să se omoare minunatul acela om (dumnezeescul Avdà), de care auzind Sfântul se bucură foarte, și așà bucurându-se și veselindu-se a priimit fericitul sfârșit. Apoi trecând treizeci de ani, s'a ridicat iarăși războiu asupra creștinilor celor din Persia, dintre carii unora adecă mâinile, iară altora picioarele, altora nasurile li se tăiau, iară unora capetele și barbele erau smulgându-li-se, altora iarăși cu trestii ascuțite tot trupul străpungându-li-se, amare dureri suferiau; căci prin munca trestiilor cu sila sufletele ieșindu-le, în mâinile Domnului le da. Pre alții după ce-i străpungeau cu trestii încă vii fiind, în gropi prea adânci îi aruncau, împreună cu ei aruncând mulțime de pisici și de șoareci, carii mâncând trupurile sfinților, îndelungată împreună și dureroase le făcea lor pre moarte, puțin câte puțin pierzându-i și nici de cum lăsându-i a se răsuflà. Incă și alte feluri de munci le făceau necurații, care și numai a le gândì înspăimântează. Incă nu puțini primind prin șezut și prin părțile cele născătoare trestii, printr'acestea s'au mutat la vieața cea nesfârșită. Dintre care unul este și fericitul Veniamin, căruia douăzeci de trestii ascuțite i-au băgat pre sub unghii și prin părțile trupului cele născătoare, iar la urmă i-au băgat un par gros prin șezut, și așà și-a dat sufletul în mâinile Domnului. (Iară celelalte pentru Sfântul acesta, vezi la Octomvrie în 13, unde se scrie Sinaxarul lui).

Intru această zi, sfântul mucenic Menandru, gol fiind târît pe pietre s'a săvârșit.

Stih: Gol preste pietre Menandru fiind târît,
Cu podoaba mântuirei Hristos l-a îmbrăcat.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Vlasie, născut în cetatea Amoreilor, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Rodurile bunătăților Vlasie odrăslind,
Le culegi acum în ceruri cu îngerii locuind.

Intru această zi, sfinții treizeci și opt de mucenici rudenii fiind, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Seminție de rudenie prin sabii căzând,
Semințiile celor din Cer au căzut sunt biruind.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Stefan, făcătorul de minuni cu pace s'a săvârșit.

Stih: Iară pre Stefan cum voiu lăsà neîncununat,
Făcătorul de minuni, pre carele Darul lui Dumnezeu l-a încoronat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeia în Vavilon oare-„când, cu credința Treimei, „văpaia cuptorului o au căl-„cat, cântând: Dumnezeul pă-„rinților noștri bine ești cu-„vântat.

Făcându-te de către Hristos însuți lucrător de negrăite minuni, ai luminat lumea lerarhe, învățând prin faptă și prin cuvânt, cu bună credință a strigà: Dumnezeule al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă:

Cel înnecat întru adâncul necredinței, puind lațuri de deznădăjduire, la cei căzuți în patimile necinstei, a stins pocăința, pre carea strălucin-

du-o credincioşilor ierarhe, ai ars pre Novat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Maica Cuvântului, pe prea curata Născătoarea de Dumnezeu şi folositoarea noastră, prin carea supărările vrăjmaşilor le călcăm, o cântăm şi grăim: Binecuvântată eşti ceea ce ai născut cu trup pre Dumnezeu.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Jertfele cele fără de sânge curat ai adus Treimei, şi te-ai tăcut junghiere Domnului prin mucenie, prea fericite Părinte.

Văpsindu-ţi haina ta cea sfinţită cu osârdie în sângele tău, ai priimit îndoită cunună, sfinţite mucenice de Dumnezeu purtătorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un ucenic al lui Hristos, asemănându-te milostivirei lui, murind, te rugai pentru ucigaşii tăi, ca să dobândească mântuire.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai în pântece pre Cuvântul, mai pre sus de cuvânt, şi născându-l, iarăşi fecioreşti. Toate ale tale sunt mai pre sus de fire, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântând...

Pre Impăratul ceresc, pre „carele îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:
Spăimântatu-s'a Cerul...

Închipuind cu bunătăţile pre Moisi, l-ai prea întrecut pre el cu minunea. Şi cu bună îndrăzneală lovind cu toiagul tău pre balaur, l-ai tras ca printr'o undiţă, din cămările cele împărăteşti, mistuindu-l cu foc ca pre un organ al răutăţei, împuternicindu-te cu ortodoxia, părinte Ipatie.

Pentru Hristos acoperindu-te cu pietre de spurcaţii ucigători Ipatie, în rîurile sângiurilor tale ai înnecat dogmele cele protivnice lui Dumnezeu, ale păgânului Novat, propoveduind greşiţilor, prin mică pocăinţă a dobândi iertare greşalelor, Părinte înţelepte.

Slavă:

Stând înaintea făcătorului şi Stăpânului tuturor, ierarhe şi mucenice Ipatie, nu încetă a te rugà pentru noi ca să ne mântuiască din ispite şi din necazuri, cei ce cu dragoste curată săvârşim pomenirea ta, şi cu cântări dum-

nezeeşti te lăudăm pre tine, prea lăudate.

Şi acum, a Născătoarei:

Sprinceana împreună şi îndrăzneala vrăjmaşilor, cel ce te-ai născut din Fecioară surpă-o, şi staturile celor necredincioşi, Ziditorule. Iară adunarea credincioşilor o întăreşte neclătită, ca un Dumnezeu, înălţându-i cornul, şi cu credinţa întărindu-o, ca toţi să te slăvim pre tine.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de acea-„sta Cerul, şi marginile pă-„mântului s'au minunat, că „Dumnezeu s'a arătat oame-„nilor trupeşte, şi pântecele „tău s'a făcut mai desfătat de „cât cerurile. Pentru aceea „pre tine Născătoare de Dum-„nezeu, începătoriile cetelor „îngereşti şi omeneşti te slă-„vim.

SVETILNA glasului de trei ori şi Stihoavna Triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala, postului şi Otpustul.

(VEZI:) Iară pentru Troparele Născătoarei pe cele opt glasuri, s'a socotit cu cuviinţă să nu se pună în luna aceasta a lui Martie, nefiind nevoie, mai ales că nici Troparele Sfinţilor nu se citesc în post.

Sfârşitul lunei lui Martie şi lui Dumnezeu celui în Treime slăvit laudă.

Membrii Comisiunei însărcinaţi de Sfântul Sinod cu revizuirea:

Arhiereul Valerian Râmniceanu
Arhiereul Sofronie Craioveanu
Arhiereul Theodosie A. Ploeşteanu

Biserica Sf. Gheorghe vechiu (Bucureşti)